

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 239

fyrtiotredje årgången

22 september 2000

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

.....

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

- ★ Schengenregelverket enligt artikel 1.2 i rådets beslut 1999/435/EG av den 20 maj 1999 1

Pris: 79,50 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

SCHENGENREGELVERKET

enligt artikel 1.2 i rådets beslut 1999/435/EG av den 20 maj 1999^(*)

^(*) EGT L 176, 10.7.1999, s. 1.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida
Lista över förkortningar	8
Inledning	9
 1. AVTAL — KONVENTION — ANSLUTNINGAR	
Avtal mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om det gradvis avskaffandet av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Schengen den 14 juni 1985	13
Konvention om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna	19
Avtal om Italienska republikens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990	63
Avtal om Konungariket Spaniens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990	69
Avtal om Portugisiska republikens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990	76
Avtal om Hellenska republikens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990 samt Konungariket Spanien och Portugisiska republiken genom avtal undertecknade i Bonn den 25 juni 1991	83
Avtal om Republiken Österrikes anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken samt Hellenska republiken anslutit sig genom avtal undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991 respektive den 6 november 1992	90
Avtal om Konungariket Danmarks anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990	97

Sida

Avtal om Republiken Finlands anslutning till tillämpningskonventionen till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990	106
---	-----

Avtal om Konungariket Sveriges anslutning till tillämpningskonventionen till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990	115
---	-----

2. — VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS OCH CENTRALGRUPPENS BESLUT

— CENTRALGRUPPENS FÖRKLARINGAR

2.1 ÖVERGRIPANDE FRÅGOR

Verkställande kommitténs beslut av den 14 december 1993 om ministrarnas och statssekreterarnas förklaringar (SCH/Com-ex (93) 10)	127
--	-----

Verkställande kommitténs beslut av den 14 december 1993 om sekretess när det gäller vissa dokument (SCH/Com-ex (93) 22 rev.)	129
--	-----

Verkställande kommitténs beslut av den 22 december 1994 om ikraftsättande av konventionen om tillämpning av Schengen av den 19 juni 1990 (SCH/Com-ex (94) 29 rev. 2)	130
--	-----

Verkställande kommitténs beslut av den 20 december 1995 om tillämpningsförfarandet för artikel 2.2 i konventionen (SCH/Com-ex (95) 20 rev. 2)	133
---	-----

Verkställande kommitténs beslut av den 7 oktober 1997 om ikraftsättande av konventionen om tillämpning av Schengen i Grekland (SCH/Com-ex (97) 29 rev. 2)	135
---	-----

Verkställande kommitténs beslut av den 23 juni 1998 om sekretess när det gäller vissa dokument (SCH/Com-ex (98) 17)	137
---	-----

Verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen (SCH/Com-ex (98) 26 slutlig)	138
--	-----

Verkställande kommitténs beslut av den 23 juni 1998 om en uppsamlingsbestämmelse som skall omfatta Schengens hela tekniska regelverk (SCH/Com-ex (98) 29 rev.)	144
--	-----

Verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av en ad hoc-kommitté för Grekland (SCH/Com-ex (98) 43 rev.)	145
---	-----

Verkställande kommitténs beslut av den 16 december 1998 om ikraftsättande av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet i Grekland (SCH/Com-ex (98) 49 rev. 3)	147
--	-----

Sida

2.2 AVDELNING II: OM AVSKAFFANDE AV KONTROLLER VID DE INRE GRÄNSERNA OCH OM PERSONERS RÖRLIGHET

Verkställande kommitténs beslut av den 14 december 1993 om förlängning av den enhetliga viseringen (SCH/Com-ex (93) 21)	151
Verkställande kommitténs beslut av den 14 december 1993 om gemensamma principer för att upphäva, återkalla eller förkorta giltighetstiden för den enhetliga viseringen (SCH/Com-ex (93) 24)	154
Verkställande kommitténs beslut av den 26 april 1994 om anpassningsåtgärder i syfte att avlägsna hinder och restriktioner för vägtrafikflödet vid gränsövergångar vid de inre gränserna (SCH/Com-ex (94) 1 rev. 2)	157
Verkställande kommitténs beslut av den 26 april 1994 om utfärdande av enhetliga viseringar vid gränserna (SCH/Com-ex (94) 2)	163
Verkställande kommitténs beslut av den 21 november 1994 om införandet av ett datoriserat förfarande för att samråda med de centrala myndigheterna enligt artikel 17.2 i konventionen (SCH/Com-ex (94) 15 rev.)	165
Verkställande kommitténs beslut av den 21 november 1994 om anskaffande av gemensamma in- och utresestämplar (SCH/Com-ex (94) 16 rev.)	166
Verkställande kommitténs beslut av den 22 december 1994 om införande och tillämpning av Schengensystemet på flygplatser (SCH/Com-ex (94) 17 rev. 4)	168
Verkställande kommitténs beslut av den 22 december 1994 om utbyte av statistiska uppgifter om utfärdande av enhetliga viseringar (SCH/Com-ex (94) 25)	173
Verkställande kommitténs beslut av den 5 maj 1995 om gemensam viseringspolitik, beslutet återges i protokollet från Verkställande kommitténs möte i Bryssel den 28 april 1995 (SCH/Com-ex (95) PV 1 rev. punkt 8)	175
Verkställande kommitténs beslut av den 20 december 1995 om snabbt utbyte mellan Schengenstaterna av statistiska och konkreta uppgifter om eventuella störningar vid de yttre gränserna (SCH/Com-ex (95) 21)	176
Verkställande kommitténs beslut av den 27 juni 1996 om principerna för utfärdande av Schengenviseringar i enlighet med artikel 30.1 a i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet (SCH/Com-ex (96) 13 rev.)	180
Verkställande kommitténs beslut av den 19 december 1996 om utfärdande av viseringar vid gränserna för sjömän i transit (SCH/Com-ex (96) 27)	182
Verkställande kommitténs beslut av den 15 december 1997 om harmonisering av viseringspolitiken (SCH/Com-ex (97) 32)	186

Sida

Verkställande kommitténs beslut av den 15 december 1997 om genomförande av den gemensamma åtgärden om en enhetlig modell för uppehållstillstånd (SCH/Com-ex (97) 34 rev.)	187
Verkställande kommitténs beslut av den 15 december 1997 om riktlinjer när det gäller bevismedel och indicier inom ramen för avtalet om återtagande mellan Schengenstaterna (SCH/Com-ex (97) 39 rev.)	188
Verkställande kommitténs beslut av den 21 april 1998 om verksamhetsrapporten från expertgruppen (SCH/Com-ex (98) 1 rev. 2)	191
Verkställande kommitténs beslut av den 21 april 1998 om samarbete mellan de avtalsslutande parterna i fråga om återsändande med flyg av medborgare i tredje land (SCH/Com-ex (98) 10)	193
Verkställande kommitténs beslut av den 21 april 1998 om utbyte av statistik om utfärdade viseringar (SCH/Com-ex (98) 12)	196
Verkställande kommitténs beslut av den 23 juni 1998 om åtgärder som skall vidtas gentemot stater i vilka det finns problem med utfärdande av handlingar som möjliggör återsändande från Schengenområdet (SCH/Com-ex (98) 18 rev.)	197
Verkställande kommitténs beslut av den 23 juni 1998 om monegaskiska uppehållstillstånd (SCH/Com-ex (98) 19)	199
Verkställande kommitténs beslut av den 23 juni 1998 om påförandet av stämpel i viseringssökandes pass (SCH/Com-ex (98) 21)	200
Verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om vidarebefordran av den gemensamma handboken till kandidatländerna (SCH/Com-ex (98) 35 rev. 2)	202
Verkställande kommitténs beslut av den 27 oktober 1998 om vidtagande av åtgärder för att bekämpa olaglig invandring (SCH/Com-ex (98) 37 def. 2)	203
Centralgruppens beslut av den 27 oktober 1998 om vidtagande av åtgärder för att bekämpa olaglig invandring (SCH/C (98) 117)	205
Verkställande kommitténs beslut av den 16 december 1998 om upphävande av förteckningen över de stater vars medborgare omfattas av viseringstvång i vissa Schengenstater (SCH/Com-ex (98) 53 rev. 2)	206
Verkställande kommitténs beslut av den 16 december 1998 om utarbetandet av en handbok om handlingar i vilka en visering kan införas (SCH/Com-ex (98) 56)	207
Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om utarbetandet av en handbok om handlingar i vilka en visering kan införas (SCH/Com-ex (99) 14)	298
Verkställande kommitténs beslut av den 16 december 1998 om införande av ett enhetligt formulär för inbjudan eller åtagandeförklaring (SCH/Com-ex (98) 57)	299

Sida

Verkställande kommitténs beslut av den 16 december 1998 om samordnade insatser av dokumentrådgivare (SCH/Com-ex (98) 59 rev.)	308
---	-----

Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om de slutliga versionerna av den gemensamma handboken och de gemensamma konsulära anvisningarna (SCH/Com-ex (99) 13)	317
--	-----

2.3 POLISSAMARBETE

Verkställande kommitténs beslut av den 16 december 1998 om gränsöverskridande polissamarbete för att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar (SCH/Com-ex (98) 51 rev. 3)	407
---	-----

Verkställande kommitténs beslut av den 16 december 1998 om handboken om gränsöverskridande polissamarbete (SCH/Com-ex (98) 52)	408
--	-----

Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om Schengens regelverk när det gäller telekommunikationer (SCH/Com-ex (99) 6)	409
--	-----

Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om kontaktpersoner (SCH/Com-ex (99) 7 rev. 2)	411
--	-----

Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om allmänna principer för ersättning till uppgiftslämnare och infiltratörer (SCH/Com-ex (99) 8 rev. 2)	417
---	-----

Centralgruppens beslut av den 22 mars 1999 om allmänna principer för ersättning till uppgiftslämnare och infiltratörer (SCH/C (99) 25)	420
--	-----

Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om förbättring av polissamarbetet för att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar (SCH/Com-ex (99) 18)	421
--	-----

2.4 RÄTTSLIGT SAMARBETE

Verkställande kommitténs beslut av den 14 december 1993 om förbättring av det praktiska rättsliga samarbetet för att bekämpa narkotikahandel (SCH/Com-ex (93) 14)	427
---	-----

Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om avtal om samarbete i samband med förfaranden avseende vägtrafikbrott (SCH/Com-ex (99) 11 rev. 2)	428
--	-----

Verkställande kommitténs beslut av den 26 juni 1996 om utlämning (SCH/Com-ex (96) decl 6 rev. 2)	435
--	-----

Verkställande kommitténs förklaring av den 9 februari 1998 om bortförande av minderåriga (SCH/Com-ex (97) decl 13 rev. 2)	436
---	-----

Sida

2.5 SIS

Verkställande kommitténs beslut av den 14 december 1993 om finansiella bestämmelser om anläggnings- och driftskostnader för Schengens informationssystem (C.SIS) (SCH/Com-ex (93) 16)	439
Verkställande kommitténs beslut av den 25 april 1997 om tilldelning av kontrakt för den preliminära undersökningen av SIS II (SCH/Com-ex (97) 2 rev. 2)	440
Verkställande kommitténs beslut av den 7 oktober 1997 om Norges och Islands andel av anläggnings- och driftskostnaderna för C.SIS (SCH/Com-ex (97) 18)	441
Verkställande kommitténs beslut av den 7 oktober 1997 om utvecklingen av SIS (SCH/Com-ex (97) 24)	442
Verkställande kommitténs beslut av den 15 december 1997 om ändring av de finansiella bestämmelserna för C.SIS (SCH/Com-ex (97) 35)	444
Verkställande kommitténs beslut av den 21 april 1998 om C.SIS med 15/18 anslutna stater (SCH/Com-ex (98) 11)	452
Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om budgeten för Helpdesk 1999 (SCH/Com-ex (99) 3) ..	453
Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om kostnader för inrättande av C.SIS (SCH/Com-ex (99) 4)	454
Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om uppdateringen av Sirene-handboken (SCH/Com-ex (99) 5)	457
Verkställande kommitténs förklaring av den 18 april 1996 om definition av begreppet utlänning (SCH/Com-ex (96) decl 5)	458
Verkställande kommitténs förklaring av den 28 april 1999 om SIS struktur (SCH/Com-ex (99) decl 2 rev.)	459

2.6 ÖVRIGT

Verkställande kommitténs beslut av den 22 december 1994 om intyg enligt artikel 75 för transport av narkotika och psykotropa ämnen (SCH/Com-ex (94) 28 rev.)	463
Verkställande kommitténs beslut av den 28 april 1999 om olaglig handel med vapen (SCH/Com-ex (99) 10) ...	469

LISTA ÖVER FÖRKORTNINGAR

CAS	Schengenkonventionen
OJ	Dagordning
PV	Protokoll
REV	Revidering
CORR	Corrigendum
MC	Gemensamma handboken för kontroll av de yttre gränserna
ICC	Gemensamma konsulära anvisningar
SCH	Schengen
SCH/M	Ministrar och statssekreterare (t.o.m. oktober 1993)
SCH/COM-EX	Verkställande kommittén
SCH/C	Centralgruppen
SCH/I	Arbetsgrupp I – polis och säkerhetsfrågor
SCH/I-AR	Arbetsgrupp I – polis och säkerhetsfrågor – underarbetsgruppen för vapen
SCH/I-FRONT	Arbetsgrupp I – polis och säkerhetsfrågor – underarbetsgruppen för gränsfrågor
SCH/I-TELECOM	Arbetsgrupp I – polis och säkerhetsfrågor – underarbetsgruppen för telekommunikation
SCH/GEM-HANDB	Arbetsgrupp I – polis och säkerhetsfrågor – underarbetsgruppen för gemensamma handboken
SCH/STUP	Arbetsgruppen för narkotikafrågor (artikel 70)
SCH/II	Arbetsgrupp II – personers rörlighet
SCH/II-READ	Arbetsgrupp II – personers rörlighet – underarbetsgruppen för återtagande
SCH/II-VISA	Arbetsgrupp II – personers rörlighet – underarbetsgruppen för visering
SCH/II-VISION	Arbetsgrupp II – personers rörlighet – underarbetsgruppen för vision
SCH/III	Arbetsgrupp III – rättsligt samarbete
SCH/OR.SIS	Arbetsgrupp III – styrkommittén för SIS
SCH/OR.SIS/SIS	Arbetsgrupp III – styrkommittén – underarbetsgruppen för SIS
SCH/OR.SIS/SIRENE	Arbetsgrupp III – styrkommittén – underarbetsgruppen för Sirene
SCH/SG	Schengens generalsekretariat, not
SIS	Schengens informationssystem
C.SIS	Schengens informationssystem – centrala enheten
N.SIS	Schengens informationssystem – nationella enheten

INLEDNING

1. I artikel 1.2 i rådets beslut 1999/435/EG av den 20 maj 1999⁽¹⁾ föreskrivs det att Schengenregelverket, enligt punkt 1 i samma artikel, skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* med undantag av de bestämmelser som anges i artikel 2 och de bestämmelser som vid antagandet av detta beslut klassificeras som "konfidentiella".

I artikel 2 i samma rådsbeslut anges det att rådet enligt bestämmelserna i fördragen inte behöver fastställa någon rättslig grund för de bestämmelser och beslut som utgör en del av Schengenregelverket och som räknas upp i bilaga B till detta beslut.

Föreliggande publikation innehåller därför de bestämmelser och beslut som utgör en del av detta regelverk och i fråga om vilka rådet i sitt beslut 1999/436/EG av den 20 maj 1999⁽²⁾ har fastställt den rättsliga grunden i enlighet med relevanta bestämmelser i fördragen.

2. Här återges även de bestämmelser och beslut som utgör en del av Schengenregelverket och gäller Schengens informationssystem (SIS) och som i rådets beslut om fastställande av rättslig grund, i enlighet med relevanta bestämmelser i fördragen, har beteckningen "PM".
3. I denna publikation återfinns Schengenregelverket i den form som det hade när det införlivades inom Europeiska unionens ramar när Amsterdamfördraget trädde i kraft (den 1 maj 1999). I den mån som Schengenregelverket samlar informationer från de berörda medlemsstaterna – t.ex. om deras viseringspolitik beträffande medborgare i tredje land som inte återfinns i den gemensamma förteckningen över tredje länder vars medborgare inte behöver inneha viseringar för att passera de yttre gränserna – bör man skaffa sig upplysningar hos kommissionens behöriga organ eller rådets generalsekretariat om de eventuella ändringar som har gjorts efter den 1 maj 1999.
4. För att ge en god överblick innehåller denna publikation samtliga bestämmelser i konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna. Rådet har emellertid beslutat att det inte är nödvändigt att fastställa någon rättslig grund enligt relevanta bestämmelser i fördragen för de bestämmelser som är markerade med *kursiv stil*.
5. För att underlätta tillgängligheten när det gäller den del av Schengenregelverket som innehåller Schengens verkställande kommittés beslut och förklaringar har dessa i denna publikation grupperats efter de ämnen som de behandlar. Därför har besluten och förklaringarna grupperats på följande sätt:

— Övergripande frågor.

— Avskaffande av kontrollerna vid de inre gränserna och personers rörlighet.

— Polissamarbete.

— Rättsligt samarbete i brottmål.

— SIS.

⁽¹⁾ Rådets beslut om fastställande av Schengenregelverket, i enlighet med relevanta bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och fördraget om Europeiska unionen, i syfte att besluta om den rättsliga grunden för samtliga de bestämmelser och beslut som utgör Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 1).

⁽²⁾ Rådets beslut om fastställande, i enlighet med relevanta bestämmelser i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om Europeiska unionen, av rättslig grund för samtliga bestämmelser och beslut som utgör Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 17).

Inom varje rubrik återges besluten i kronologisk ordning. Samma sak gäller för Verkställande kommitténs förklaringar.

6. I artikeldelen av vissa av Verkställande kommitténs beslut hänvisas till dokument som har upprättats inom ramen för Schengensamarbetet och som i enlighet med rådets beslut om fastställande av Schengenregelverket visserligen ingår i detta regelverk men beträffande vilka rådet har beslutat att det inte är nödvändigt att fastställa någon rättslig grund enligt relevanta bestämmelser i fördragen. Dessa dokument återges därför inte i denna publikation.
 7. Samma sak gäller de dokument till vilka hänvisning görs i ingressen till vissa av Verkställande kommitténs beslut utan att dessa hänvisningar återkommer i artikeldelen av besluten i fråga.
 8. Slutligen finns det några beslut av Verkställande kommittén om godkännande av bifogade dokument beträffande vilka rådets generalsekreterare, i enlighet med det ansvar som åvilar honom enligt artikel 20.2 i rådets arbetsordning, har beslutat att de skall klassificeras som rådsdokument med beteckningen "confidentiel" eller "restreint". Dessa bilagor har därför heller inte offentliggjorts.
-

1. AVTAL — KONVENTION — ANSLUTNINGAR

AVTAL**mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om det gradvisa avskaffandet av kontroller vid de gemensamma gränserna**

Regeringarna i KONUNGARIKET BELGIEN, FÖRBUNDSREPUBLICEN TYSKLAND, FRANSKA REPUBLIKEN, STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG och KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,

nedan kallade parterna,

SOM ÄR MEDVETNA om att den allt fastare sammanslutningen mellan folken i Europeiska gemenskapernas medlemsstater bör få sitt uttryck i rätten till fritt passerande av de inre gränserna för alla medborgare i medlemsstaterna och i den fria rörligheten för varor och tjänster,

SOM ÄR ANGELÄGNA om att stärka solidariteten mellan sina folk genom att avskaffa hindren för den fria rörligheten över de gemensamma gränserna mellan Beneluxstaterna, Tyskland och Frankrike,

SOM BEAKTAR de framsteg som redan har gjorts inom Europeiska gemenskaperna för att säkerställa den fria rörligheten för personer, varor och tjänster,

SOM STRÄVAR efter att avskaffa kontroller vid de gemensamma gränserna av medborgarna i Europeiska gemenskaperna och att där underlätta rörligheten för varor och tjänster,

SOM BEAKTAR att tillämpningen av detta avtal kan kräva lagstiftningsåtgärder som skall föreläggas de nationella parlamenten på grund av signatärstaternas författningar,

SOM BEAKTAR Europeiska rådets förklaring i Fontainebleau den 25–26 juni 1984 om avskaffandet vid de inre gränserna av polis- och tullformalityter för person- och varutrafik,

SOM BEAKTAR det avtal som ingicks i Saarbrücken den 13 juli 1984 mellan Tyskland och Frankrike,

SOM BEAKTAR de slutakter som antogs den 31 maj 1984 till följd av mötet i Neustadt/Aisch mellan transportministrarna i Beneluxstaterna och Tyskland, och

SOM BEAKTAR den promemoria av den 12 december 1984 från regeringarna i Beneluxstaterna som förelagts regeringarna i Tyskland och Frankrike,

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

AVDELNING I**Artikel 2****ÅTGÄRDER SOM SKALL VIDTAS PÅ KORT SIKT****Artikel 1**

Beträffande personers fria rörlighet skall polis- och tullmyndigheter från och med den 15 juni 1985 i allmänhet endast visuellt och utan att stoppa dem kontrollera de privatfordon som med låg hastighet passerar den gemensamma gränsen.

Från och med detta avtals ikraftträdande och till dess att alla kontroller har avskaffats skall formaliteterna vid de gemensamma gränserna mellan Beneluxstaterna, Tyskland och Frankrike ske på nedan angivna villkor för medborgare i Europeiska gemenskapernas medlemsstater.

De kan dock utföra mer långtgående stickprovskontroller. Dessa skall i möjligaste mån utföras på därför avsedda platser så att den övriga trafiken inte hindras vid gränsövergången.

Artikel 3

För att underlätta den visuella kontrollen kan medborgare i Europeiska gemenskapernas medlemsstater som i motorfordon kommer till en gemensam gräns på fordonets vindruta fästa en grön skiva med minst 8 cm i diameter. Denna skiva anger att de uppfyller gränspolisens föreskrifter, endast transporterar varor som är tillåtna inom ramen för tullbefrielse och respekterar valutabestämmelserna.

Artikel 4

Vid kontroll av yrkesmässiga persontransporter på väg skall parterna eftersträva att förkorta uppehållstiden vid de gemensamma gränserna till ett minimum.

Parterna skall söka lösningar som gör det möjligt att före den 1 januari 1986 vid de gemensamma gränserna avskaffa den systematiska kontrollen av färdblad och transporttillstånd för yrkesmässig persontrafik på väg.

Artikel 5

Före den 1 januari 1986 skall, i den mån detta låter sig göra, förenade kontroller införas vid de nationella tullkontor som ligger intill varandra, om detta inte redan har skett i praktiken. På ett senare stadium skall det undersökas huruvida det är möjligt att med hänsyn till de lokala betingelserna införa förenade tullstationer vid andra gränskontor.

Artikel 6

Utan att det påverkar tillämpningen av mer förmånliga arrangemang mellan parterna, skall dessa vidta de åtgärder som är nödvändiga för att underlätta rörligheten för de medborgare i Europeiska gemenskapernas medlemsstater som är bosatta i kommuner vid de gemensamma gränserna, så att dessa kan passera gränserna utanför de godkända gränsövergångarna och på tider då gränskontoren inte är öppna.

De berörda personerna kan endast komma i åtnjutande av dessa fördelar under förutsättning att de inte transporterar andra varor än sådana som är tillåtna inom ramen för tullbefrielse och att de respekterar valutabestämmelserna.

Artikel 7

Parterna skall eftersträva att snarast möjligt tillnärma sin viseringspolitik för att undvika de negativa konsekvenser i fråga om invandring och säkerhet som kan uppstå på grund av de minskade kontrollerna vid de gemensamma gränserna. De skall, om möjligt före den 1 januari 1986, anta de bestämmelser som är nödvändiga för att tillämpa sina förfaranden i fråga om utfärdande av visum och inresetillstånd till sina respektive territorier under beaktande av nödvändigheten att säkerställa att samtliga fem medlemsstaters territorier skyddas mot olaglig

invandring och aktiviteter som kan vara till men för säkerheten.

Artikel 8

Med hänsyn till de minskade kontrollerna vid de gemensamma gränserna och de betydande skillnaderna i Beneluxstaternas, Tysklands och Frankrikes lagstiftningar, förbinder sig parterna att på sina territorier kraftfullt bekämpa den olagliga narkotikahandeln och att effektivt samordna sina åtgärder på detta område.

Artikel 9

Parterna skall stärka samarbetet mellan sina tull- och polismyndigheter, bl.a. i fråga om kampen mot brottsligheten, särskilt den illegala handeln med narkotika och vapen, mot personers olagliga inresa och vistelse, mot skatte- och tullbedrägerier samt mot smuggling. Parterna skall i detta syfte och i enlighet med sin nationella lagstiftning eftersträva att förbättra informationsutbytet och förstärka detta i fråga om upplysningar som kan vara av intresse för de övriga parterna i kampen mot brottsligheten.

Parterna skall inom ramen för sina nationella lagstiftningar stärka det ömsesidiga stödet mot olagliga kapitaltransaktioner.

Artikel 10

För att säkerställa det samarbete som föreskrivs i artiklarna 6–9 skall parternas behöriga myndigheter sammanträda regelbundet.

Artikel 11

I fråga om gränsöverskridande varutransporter på väg skall parterna från och med den 1 juli 1985 avstå från att vid de gemensamma gränserna systematiskt göra följande kontroller:

- Kontroll av körtid och viloperioder (rådets förordning (EEG) nr 543/69 av den 25 mars 1969 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter och AETR [Europeiska överenskommelsen om arbetsförhållanden för fordonsbesättningar vid internationella vägtransporter]).
- Kontroll av vikten och dimensionerna hos yrkesfordon. Denna bestämmelse är inte till hinder för införandet av automatiska vägningssystem för viktkontroller vid stickprov.
- Kontroller av fordons tekniska skick.

Bestämmelser skall antas för att undvika dubbelkontroller inom parternas territorier.

Artikel 12

Från och med den 1 juli 1985 skall vid de gemensamma gränserna kontroll av handlingar som berättigar till transporter som genomförs utan tillstånd eller inte omfattas av kvoter i enlighet med gemenskapsbestämmelser eller bilaterala bestämmelser, ersättas med stickprovskontroller. De fordon som transporterar varor som omfattas av sådana system skall vid gränsövergången ge sig tillkänna med en optisk symbol. Parternas behöriga myndigheter skall gemensamt fastställa tekniska data för denna optiska symbol.

Artikel 13

Parterna skall eftersträva att före den 1 januari 1986 harmonisera de system för godkännande av yrkesmässig vägtransport som gäller för gränstrafik dem emellan i syfte att förenkla, underlätta och göra det möjligt att ersätta "färdtillstånd" med "tillstånd för viss tid" med visuell kontroll vid passerandet av gemensamma gränser.

Närmare bestämmelser för att omforma färdtillstånd till tillstånd för viss tid skall fastställas bilateralt med hänsyn till de olika berörda ländernas behov av vägtransporter.

Artikel 14

Parterna skall söka lösningar som gör det möjligt att vid de gemensamma gränserna förkorta den väntetid som till följd av gränsformaliteter uppträder för järnvägstransporter.

Artikel 15

Parterna skall rekommendera sina respektive järnvägsbolag att

- anpassa de tekniska förfarandena så att väntetiden vid de gemensamma gränserna förkortas till ett minimum,
- vidta alla nödvändiga åtgärder för att i fråga om vissa gods-transporter per järnväg som järnvägsbolagen själva skall fastställa, kunna tillämpa ett särskilt befordringssätt som gör det möjligt att snabbt passera de gemensamma gränserna utan nämnvärda uppehåll (godståg med förkortad väntetid vid gränserna).

Artikel 16

Parterna skall genomföra en harmonisering av öppethållandetiderna vid tullkontor för flodtrafik vid de gemensamma gränserna.

AVDELNING II

ÅTGÄRDER SOM SKALL VIDTAS PÅ LÅNG SIKT

Artikel 17

I fråga om personers fria rörlighet skall parterna söka att avskaffa kontrollerna vid de gemensamma gränserna och att överföra dessa till sina yttre gränser. I detta syfte skall de till en början, om så är nödvändigt, eftersträva en harmonisering av lagar och andra författningar rörande de förbud och begränsningar som ligger till grund för kontrollerna och vidta kompletterande åtgärder för att skydda säkerheten och hindra olaglig invandring av medborgare från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskaperna.

Artikel 18

Parterna skall inleda samråd om särskilt följande frågor, under beaktande av de resultat som åtgärderna på kort sikt medfört:

- a) Utarbetandet av system för polisiärt samarbete i fråga om brottsförebyggande och efterspaning.
- b) Granskning av eventuella svårigheter vid tillämpningen av avtal om internationell rättslig samverkan och utlämning i syfte att finna de lösningar som är bäst anpassade för att förbättra parternas samarbete på dessa områden.
- c) Sökande efter medel som gör det möjligt att gemensamt bekämpa brottslighet, bl.a. utredning avseende eventuellt införande av rätt för poliser att efterforska, under beaktande av existerande kommunikationsmedel och internationell rättslig samverkan.

Artikel 19

Parterna skall särskilt söka harmonisera lagstiftningar och bestämmelser om

- narkotika,
- skjutvapen och sprängämnen,
- den anmälan som resande skall göra på hotell.

Artikel 20

Parterna skall eftersträva en harmonisering av sin viseringspolitik och av de villkor som gäller för inresa till deras territorier. Om det visar sig vara nödvändigt skall de även, beträffande

medborgare i länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskaperna, förbereda en harmonisering av sina bestämmelser om vissa aspekter av utlänningars rättigheter.

Artikel 21

Parterna skall inom ramen för Europeiska gemenskaperna ta gemensamma initiativ

- a) för att uppnå en ökad tullbefrielse för resande,
- b) för att inom ramen för gemenskapens tullbefrielser avskaffa de hinder som kan föreligga vid införsel från medlemsstaterna i fråga om varor vars innehav inte är förbjudet för de ifrågakarande staternas medborgare.

Parterna skall inom ramen för Europeiska gemenskaperna ta initiativ för att få till stånd en harmoniserad uppbörd i avreselandet av mervärdesskatt för turisttransportprestationer inom Europeiska gemenskaperna.

Artikel 22

Parterna skall sinsemellan och inom ramen för Europeiska gemenskaperna eftersträva att

- öka tullbefrielsen för motorfordonsbränsle så att den överensstämmer med den normala tankkapaciteten hos bussar och turistbussar (600 liter),
- tillnärma skattesatserna för dieselbränsle och öka tullbefrielsen för den normala tankkapaciteten hos lastbilar.

Artikel 23

Parterna skall även beträffande varutransporter vid de nationella kontrollkontor som ligger intill varandra eftersträva en minskning av väntetiden och antalet anhalter.

Artikel 24

När det gäller varors rörlighet skall parterna söka tillvägagångssätt för att till de yttre gränserna eller inom landet förlägga de kontroller som för närvarande görs vid de gemensamma gränserna.

I detta syfte skall de sinsemellan och inom ramen för Europeiska gemenskaperna vidta gemensamma initiativ för harmonisering av de bestämmelser som ligger till grund för kontrollen av varor vid de gemensamma gränserna. De skall övervaka att dessa åtgärder inte är till men för det nödvändiga skyddet av människors, djurs eller växters hälsa.

Artikel 25

Parterna skall utveckla det samarbete som syftar till tullfrihet för varor som passerar gemensamma gränser med hjälp av ett systematiskt och automatiserat utbyte av de nödvändiga upplysningar som framkommer genom enhetsdokumentet.

Artikel 26

Parterna skall undersöka hur de indirekta skatterna (mervärdesskatt och punktskatter) kan harmoniseras inom ramen för Europeiska gemenskaperna. De skall i detta syfte understödja de initiativ som tas av Europeiska gemenskaperna.

Artikel 27

Parterna skall pröva om på basis av ömsesidighet de inskränkningar av tullbefrielse kan avskaffas som i enlighet med gemenskapslagstiftningen gäller för gränsinvånare vid de gemensamma gränserna.

Artikel 28

Varje ingående av bilaterala eller multilaterala överenskommelser som liknar detta avtal med stater som inte är parter i avtalet skall föregås av samråd mellan parterna.

Artikel 29

Detta avtal skall även gälla för Berlin, om inte Tysklands regering inom tre månader efter detta avtals ikraftträdande avger en förklaring med motsatt innehåll till regeringarna i Beneluxstaterna och Frankrike.

Artikel 30

De åtgärder som föreskrivs i detta avtal och som inte är tillämpliga från och med avtalets ikraftträdande skall börja tillämpas före den 1 januari 1986 i fråga om åtgärder enligt avdelning I och, om möjligt, före den 1 januari 1990 i fråga om åtgärder enligt avdelning II, om inte andra tidsfrister har fastställts i detta avtal.

Artikel 31

Detta avtal skall tillämpas med förbehåll för bestämmelserna i artiklarna 5 och 6 samt 8–16 i det avtal som ingicks i Saarbrücken den 13 juli 1984 mellan Tyskland och Frankrike.

Artikel 32

Detta avtal undertecknas utan förbehåll för ratifikation eller godkännande, eller med förbehåll för ratifikation eller godkännande, följt av ratifikation eller godkännande.

Detta avtal skall tillämpas interimistiskt från och med den dag som följer på undertecknandet.

Detta avtal träder i kraft trettio dagar efter det att det sista ratifikations- eller godkännandeinstrumentet har deponerats.

Artikel 33

Luxemburgs regering skall vara depositarie för detta avtal. Den skall överlämna en bestyrkt kopia av avtalet till var och en av de övriga signatärstaternas regeringar.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

En foi de quoi, les représentants des Gouvernements dûment habilités à cet effet ont signé le présent accord.

Ten blijke waarvan de daartoe naar behoren gemachtigde vertegenwoordigers van de Regeringen dit Akkoord hebben ondertekend.

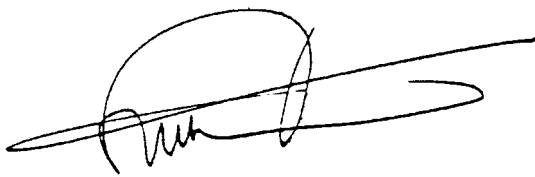
Geschehen zu Schengen (Großherzogtum Luxemburg) am vierzehnten Juni neunzehnhundertfünfundachtzig, in deutscher, französischer und niederländischer Sprache abgefaßt, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Fait à Schengen (Grand-Duché de Luxembourg), le quatorze juin mil neuf cent quatre-vingt-cinq, les textes du présent accord en langues allemande, française et néerlandaise, faisant également foi.

Gedaan te Schengen (Groothertogdom Luxemburg), de veertiende juni negentienhonderdvijfentachtig, zijnde te teksten van dit Akkoord in de Duitse, de Franse en de Nederlandse taal gelijkelijk authentiek.

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique

Voor de Regering van het Koninkrijk België

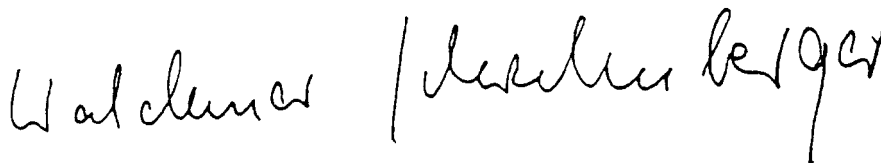

P. DE KEERSMAECKER

Secrétaire d'État aux Affaires européennes

Staatssecretaris voor Europese Zaken

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Prof. Dr. W. SCHRECKENBERGER

Staatssekretär im Bundeskanzleramt

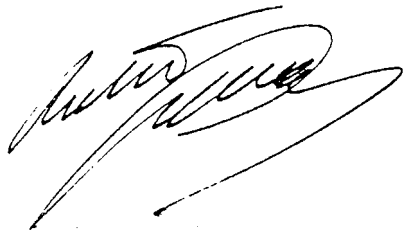
Pour le Gouvernement de la République française

C. LALUMIÈRE

Secrétaire d'État aux Affaires européennes

Pour le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

R. GOEBBELS

Secrétaire d'État aux Affaires étrangères

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

W. F. van EEKELEN

Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken

**KONVENTION
OM TILLÄMPNING AV SCHENGENAVTALET**

av den 14 juni 1985

**mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om
gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna**

KONUNGARIKET BELGIEN, FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND, FRANSKA REPUBLIKEN, STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG och KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA, nedan kallade de avtalsslutande parterna,

SOM STÖDER SIG på Schengenvtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna,

SOM HAR BESLUTAT att fullfölja det i det avtalet framförda önskemålet om att avskaffa kontroller vid de gemensamma gränserna vad gäller rörligheten för personer och att underlätta transporten och den fria rörligheten för varor över samma gränser,

SOM BEAKTAR att Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, som kompletteras av Europeiska enhetsakten, föreskriver att den inre marknaden skall medföra att det skapas ett område utan inre gränser,

SOM BEAKTAR att det av avtalsparterna eftersträvade målet sammanfaller med detta syfte, dock utan att kunna förutse vilka åtgärder som kommer att vidtas i samband med tillämpningen av bestämmelserna i avtalet,

SOM BEAKTAR att genomförandet av detta önskemål kräver en rad lämpliga åtgärder och ett nära samarbete mellan de avtalsslutande parterna

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

AVDELNING I

DEFINITIONER

Artikel 1

tredje land: alla andra stater än de avtalsslutande parterna,

I denna konvention avses med

utlänning: varje annan person än medborgare i Europeiska gemenskapernas medlemsstater,

inre gränser: de avtalsslutande parternas gemensamma landgränser samt deras flygplatser för inrikes flyg och deras hamnar för reguljära färjeförbindelser endast vad gäller ankommande eller avgående trafik till andra flygplatser eller hamnar på de avtalsslutande parternas territorium utan angöring av hamnar eller mellanlandning på flygplatser utanför detta territorium,

utlänning registrerad på spärlista: varje utlänning som i Schengens informationssystem har registrerats för nekad inresa enligt vad som föreskrivs i artikel 96,

yttre gränser: de avtalsslutande parternas land- och sjögränser samt flygplatser och hamnar, såvida de inte räknas som inre gränser,

gränsövergångsställe: varje övergångsställe som de behöriga myndigheterna har godkänt för passerandet av de yttre gränserna,

gränskontroll: den kontroll vid gränserna som utan hänsyn till andra skäl enbart avser en avsikt att passera gränsen,

inrikesflyg: all flygtrafik som uteslutande ankommer till eller avgår från de avtalsslutande parternas territorium utan landning på tredje lands territorium,

transportör: varje fysisk eller juridisk person som bedriver yrkesmässig persontrafik luft-, sjö- eller landvägen,

uppehållstillstånd: varje tillstånd av vilket slag det än är som utfärdats av någon av de avtalsslutande parterna och berättigar till vistelse på denna parts territorium; som sådant tillstånd räknas inte tillfälligt tillstånd att vistas på någon av de avtalsslutande parternas territorium i avvaktan på behandling av en asylansökan eller en ansökan om uppehållstillstånd,

asylansökan: varje ansökan som en utlänning lämnat skriftligen, muntligen eller på annat sätt, vid den yttre gränsen eller på någon av de avtalsslutande parternas territorium, för att bli erkänd som politisk flykting enligt Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom

New York-protokollet av den 31 januari 1967, och på så sätt få uppehållstillstånd,

asylsökande: varje utlänning som inkommit med en asylansökan enligt vad som avses i den här konventionen och om vilken ännu inte har fattats något avgörande beslut,

behandling av asylansökan: alla förfaranden som avser undersökningar, beslut och åtgärder som vidtas för att genomföra slutgiltiga beslut rörande en asylansökan, med undantag av fastställandet av vilken avtalsslutande part som skall ansvara för behandlingen av en asylansökan enligt bestämmelserna i denna konvention.

AVDELNING II

OM AVSKAFFANDE AV KONTROLLER VID DE INRE GRÄNSERNA OCH OM PERSONERS RÖRLIGHET

KAPITEL 1

PASSERANDET AV DE INRE GRÄNSERNA

Artikel 2

1. De inre gränserna får passeras överallt utan att någon personkontroll genomförs.

2. Då den allmänna ordningen eller statens säkerhet så kräver, kan emellertid en avtalsslutande part, efter samråd med de övriga avtalsslutande parterna, besluta om att vid de inre gränserna, under en begränsad tidsperiod, genomföra nationella gränskontroller som är anpassade till det aktuella läget. Om den allmänna ordningen eller statens säkerhet kräver ett omedelbart ingripande, skall den berörda parten vidta nödvändiga åtgärder och snarast möjligt underrätta övriga avtalsparter om detta.

3. Avskaffandet av personkontrollen vid de inre gränserna skall inte inverka på bestämmelserna i artikel 22, inte heller på behöriga myndigheters rätt att i enlighet med respektive avtalsslutande parts lagstiftning utöva sina polisiära befogenheter på partens hela territorium och inte heller på skyldigheten att inneha, medföra och visa upp handlingar och dokument som föreskrivs i den avtalsslutande partens lag.

4. Kontrollen av varor skall ske i enlighet med relevanta bestämmelser i denna konvention.

KAPITEL 2

PASSERANDET AV DE YTTRE GRÄNSERNA

Artikel 3

1. De yttre gränserna får passeras i princip endast vid gränsövergångsställen och under fastställda öppethållandetider. Närmare bestämmelser samt undantag och bestämmelser om lokal gränstrafik, liksom regler som gäller för särskilda kategorier av sjötrafik, såsom nöjesbåtar eller kustfiske, skall fastställas av den verkställande kommittén (Verkställande kommittén).

2. De avtalsslutande parterna förbinder sig att införa påföljder för passerande utan tillstånd av de yttre gränserna utanför gränsövergångsställena och de fastställda öppethållandetiderna.

Artikel 4

1. De avtalsslutande parterna garanterar att från och med 1993 kommer från tredje land ankommande flygpassagerare som ämnar fortsätta resan med inrikesflyg att dessförinnan underkastas såväl personkontroll som kontroll av handbagage vid ankomsten på den flygplats där det utifrån kommande flygplanet landat. Inrikes flygpassagerare som ämnar fortsätta resan med flyg till tredje land skall före utresan underkastas såväl personkontroll som kontroll av handbagage på den flygplats från vilken utresan sker.

2. De avtalsslutande parterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att kontrollerna skall kunna utföras i enlighet med bestämmelserna i punkt 1.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 avser inte kontroll av inlämnat bagage; denna kontroll skall genomföras antingen på den flygplats som är resans slutmål eller på den flygplats där resan påbörjas.

4. Fram till den tidpunkt som föreskrivs i punkt 1 skall flygplatserna, trots definitionen av inre gränser, betraktas som yttre gränser vad gäller inrikes resor med flyg.

Artikel 5

1. I samband med vistelse som inte överskrider tre månader, kan inresa till de avtalsslutande parternas territorium beviljas en utlänning, som

- a) är innehavare av ett eller flera giltiga dokument som tillåter passerande av gränsen och som fastställts av Verkställande kommittén,
- b) innehar giltig visering, om sådan krävs,
- c) i förekommande fall kan uppvisa dokument som bevisar syftet med och villkoren för den avsedda vistelsen samt har tillräckliga medel för sitt uppehälle vad gäller såväl den planerade vistelsens längd som återresan till ursprungslandet eller transitresa till ett tredje land som medger inresa, eller att han är i stånd att på laglig väg anskaffa dessa medel,
- d) inte finns registrerad på spärlista,
- e) inte anses utgöra en risk för den allmänna ordningen, statens säkerhet eller någon av de avtalsslutande parternas internationella förbindelser.

2. Inresa till de avtalsslutande parternas territorium skall vägras en utlänning som inte uppfyller samtliga dessa villkor, utom i de fall då en avtalsslutande part finner det nödvändigt att avvika från denna princip av humanitära skäl, i eget intresse eller på grund av internationella förpliktelser. I sådana fall skall inresetillståndet begränsas till den berörda partens territorium varvid denna avtalsslutande part är skyldig att underrätta övriga avtalsslutande parter om detta.

Dessa regler påverkar inte tillämpningen av de särskilda bestämmelserna om rätten till asyl eller bestämmelserna i artikel 18.

3. Genomresa skall beviljas en utlänning som innehar uppehållstillstånd eller visum utfärdat av någon av de avtalsslutande parterna eller, om så krävs, båda dessa dokument, varvid undantag skall göras om utlänningen finns upptagen på spärlistan hos den avtalsslutande part vars yttre gräns han infunnit sig vid.

Artikel 6

1. Gränstrafiken vid de yttre gränserna skall underkastas kontroll av behöriga myndigheter. Denna kontroll skall utföras enligt gemensamma principer, inom ramen för de avtalsslutande parternas egna befogenheter och deras respektive lagar, varvid hänsyn skall tas till alla avtalsslutande parters intressen och territorium.

2. De gemensamma principer som avses i punkt 1 är följande:

- a) Personkontrollen skall inte endast omfatta granskning av resedokument och andra villkor för inresa, vistelse, arbete och utresa, utan även efterspaning och förhindrande av hot mot de avtalsslutande parternas inre säkerhet och allmänna ordning. Dessutom skall fordon och föremål som medförs av personer vid passerandet av gränsen kontrolleras. Dessa kontroller skall verkställas av varje avtalsslutande part i enlighet med dennas lagstiftning, i synnerhet vad gäller kroppsvisitering.
- b) Alla personer skall åtminstone underkastas en kontroll för fastställande av identiteten genom uppvisande av resedokument.
- c) Vid inresa skall utlänningar underkastas en mera noggrann kontroll i enlighet med bestämmelserna i a.
- d) Vid utresa skall i samtliga avtalsslutande parters intresse utföras nödvändig kontroll i enlighet med utlänningars rättigheter och med hänsyn till behov av spaningsverksamhet och förhindrande av hot mot de avtalsslutande parternas inre säkerhet och allmänna ordning. Denna kontroll skall utföras i samtliga fall vad gäller utlänningar.
- e) Om sådana kontroller inte kan utföras på grund av särskilda omständigheter, skall en prioritering ske. I detta avseende skall i princip inresekontroll ges företräde framför kontroll vid utresa.

3. De yttre gränsernas sträckning mellan gränsövergångsställena skall bevakas av rörliga enheter från behöriga myndigheter; detta skall även gälla gränsövergångsställena utanför normalt öppethållande. Denna kontroll skall genomföras på ett sådant sätt att den inte uppmuntrar någon att försöka undvika kontroll vid gränsövergångsställena. Tillvägagångssättet för denna bevakning skall vid behov fastställas av Verkställande kommittén.

4. De avtalsslutande parterna förbinder sig att sätta in lämplig personal i tillräckligt antal för genomförandet av denna kontroll och bevakningen av de yttre gränserna.

5. Samma grad av kontroll skall äga rum vid yttre gränserna.

Artikel 7

De avtalsslutande parterna skall bistå varandra och ha ett nära och fast samarbete för att uppnå en effektiv kontroll och bevakning. De skall särskilt inleda ett utbyte av relevant och betydelsefull information varvid, om inte annat föreskrivs i detta avtal, undantag skall göras för uppgifter av individuell karaktär. De skall, i den mån det är möjligt, harmonisera sina anvisningar till de myndigheter som ansvarar för kontrollen samt främja en enhetlig utbildning och fortbildning av den personal som ansvarar för kontrollernas genomförande. Detta samarbete kan ske i form av ett utbyte av kontaktpersoner.

Artikel 8

Verkställande kommittén skall fatta nödvändiga beslut om det praktiska tillvägagångssättet för genomförandet av kontroll och bevakning vid gränserna.

KAPITEL 3

VISERINGAR

Avsnitt 1

Viseringar för kortare vistelse

Artikel 9

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig att anta en gemensam politik vad gäller rörligheten för personer, i synnerhet i fråga om reglerna för beviljande av viseringar. För att uppnå detta mål skall de ge varandra ömsesidigt stöd. De avtalsslutande parterna förbinder sig att gemensamt eftersträva en harmonisering av viseringspolitiken.

2. Gentemot tredje land för vars medborgare samtliga avtalsslutande parter vid tidpunkten för undertecknandet av denna konvention eller därefter kommit överens om gemensamma viseringsregler, får dessa regler ändras endast genom en gemensam överenskommelse mellan samtliga avtalsslutande parter. En avtalsslutande part kan i undantagsfall avvika från de gemensamma viseringsreglerna rörande tredje land vid tvingande skäl som beror på att den egna politiken kräver ett brådskande beslut. Denna part skall samråda i förväg med de övriga avtalsslutande parterna och i samband med sitt beslut ta hänsyn till såväl deras intressen som följderna av detta beslut.

Artikel 10

1. En enhetlig visering skall införas och gälla för samtliga avtalsslutande parters territorium. Denna visering, vars giltighetstid närmare behandlas i artikel 11, får beviljas för vistelse som omfattar högst tre månader.

2. De avtalsslutande parterna skall fram till införandet av denna visering erkänna varandras respektive viseringar, såvida dessa beviljats på gemensamma villkor och på grundval av gemensamma kriterier som fastställts inom ramen för i sammanhanget gällande bestämmelser enligt detta kapitel.

3. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 skall varje avtalsslutande part förbehålla sig rätten att begränsa territoriet för en sådan viserings giltighet i enlighet med de gemensamma bestämmelser som fastställs inom ramen för relevanta bestämmelser i detta kapitel.

Artikel 11

1. Den visering som föreskrivs i artikel 10 kan vara

- a) resevisering giltig för en eller flera inresor, varvid varken tidslängden för en oavbruten vistelse eller den totala tidslängden för flera på varandra följande vistelser får överstiga tre månader per halvår räknat från det första inresedatumet,
- b) transitvisering som tillåter innehavaren att resa genom de avtalsslutande parternas territorium en, två eller i undantagsfall flera gånger för att ta sig till tredje lands territorium, varvid tidslängden för genomresan inte får överstiga fem dagar.

2. Bestämmelserna i punkt 1 hindrar inte att någon av de avtalsslutande parterna under loppet av det halvår som avses vid behov utfärdar en ny visering, vars giltighet begränsas till denna parts territorium.

Artikel 12

1. Den enhetliga visering som avses i artikel 10.1 skall utfärdas av de avtalsslutande parternas diplomatiska och konsulära myndigheter samt, i förekommande fall, av de myndigheter hos de avtalsslutande parterna som avses i artikel 17.

2. Avtalsslutande part med befogenhet att utfärda sådan visering är i princip den part som utgör resans huvudmål. Om detta inte kan fastställas, åligger utfärdandet av visering i allmänhet den diplomatiska eller konsulära representation för den avtalsslutande part på vars territorium den första inresan sker.

3. Verkställande kommittén skall fastställa genomförandebestämmelserna, särskilt kriterierna för fastställandet av resans huvudmål.

Artikel 13

1. Ingen visering får införas i ett resedokument som inte längre är giltigt.

2. Den i resedokumentet angivna giltighetstiden skall vara längre än den för en visering, varvid hänsyn skall tas till tids-

ramen för viseringens nyttjande. Resedokumentets giltighet skall tillåta en utlänning återresa till hans hemland eller inresa till tredje land.

Artikel 14

1. Ingen visering får införas i ett resedokument som inte betraktas som giltigt av någon av de avtalsslutande parterna. Om resedokumentet är giltigt endast hos en eller flera avtalsslutande parter, skall den införda viseringen begränsas till denna eller dessa.

2. I händelse av att resedokumentet betraktas som ogiltigt av en eller flera avtalsslutande parter, får visering utfärdas i form av ett tillstånd som ersätter visering.

Artikel 15

I princip får de viseringar som avses i artikel 10 endast utfärdas för utlänningar som uppfyller de inresevillkor som fastställs i artikel 5.1 a, 5.1 c, 5.1 d och 5.1 e.

Artikel 16

Om någon av de avtalsslutande parterna finner det nödvändigt att, av något av de skäl som anges i artikel 5.2, avvika från den i artikel 15 fastställda principen i samband med utfärdandet av visering för utlänningar som inte uppfyller samtliga i artikel 15.1 upptagna villkor för inresa, skall denna viserings giltighet begränsas till denna avtalsslutande parts territorium, varvid en part skall underrätta övriga avtalsslutande parter om detta.

Artikel 17

1. Verkställande kommittén skall anta gemensamma regler rörande granskningen av viseringsansökningar, övervaka att dessa regler följs samt anpassa dem till nya situationer och villkor.

2. Dessutom skall Verkställande kommittén definiera de fall då visering inte får utfärdas utan föregående hänvändelse till den berörda avtalsslutande partens centrala myndighet samt, i förekommande fall, till andra avtalsslutande parter centrala myndigheter.

3. Verkställande kommittén skall även fatta nödvändiga beslut som rör

- a) för visering tillåtna typer av resedokument,
- b) myndigheter med uppgift att utfärda visering,
- c) villkor för utfärdande av visering vid gränsen,

d) en viserings form, innehåll och giltighetstid samt avgifter som skall tas ut i samband med utfärdandet.

e) villkor för förlängning eller avslag av de viseringar som avses i c och d, varvid hänsyn skall tas till samtliga avtalsslutande parter intressen,

f) villkor för begränsning av en viserings giltighet till en viss stats territorium,

g) principer för utarbetandet av en gemensam förteckning över utlänningar registrerade på spärlista, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 96.

Avsnitt 2

Viseringar för längre vistelse

Artikel 18

En visering för vistelse som överstiger tre månader skall betraktas som nationellt uppehållstillstånd som beviljats av någon av de avtalsslutande parterna i överensstämmelse med dennas lagstiftning. En sådan visering ger innehavaren tillstånd att passera genom de övriga avtalsslutande parternas territorium, i avsikt att komma till det territorium som hör till den avtalsslutande part som beviljat tillståndet, förutsatt att innehavaren uppfyller de inresevillkor som anges i artikel 5.1 a, 5.1 d och 5.1 e och förutsatt att han inte är upptagen på spärlistan hos den avtalsslutande part vars territorium han önskar passera genom.

KAPITEL 4

VILLKOR FÖR UTLÄNNINGARS RÖRELSEFRIHET

Artikel 19

1. Utlänningar, som har en för de avtalsslutande parterna enhetlig visering och som på föreskrivet sätt inrest till ett territorium som tillhör någon av de avtalsslutande parterna, får röra sig fritt på samtliga avtalsslutande parter territorier under den giltighetstid som angivits i denna visering, såvida de uppfyller de inresevillkor som anges i artikel 5.1 a, 5.1 c och 5.1 d och 5.1 e.

2. Fram till införandet av enhetlig visering får utlänningar, som är innehavare av visering utfärdad av någon av de avtalsslutande parterna och som på föreskrivet sätt inrest till något av deras territorier, röra sig fritt på samtliga avtalsslutande parter territorier under den giltighetstid som anges i den utfärdade viseringen, dock högst tre månader räknat från första inresedag, såvida de uppfyller de inresevillkor som anges i artikel 5.1 a, 5.1 c, 5.1 d och 5.1 e.

3. Punkterna 1 och 2 avser inte visering vars giltighet begränsats till ett visst territorium i enlighet med bestämmelserna i kapitel 3 i denna avdelning.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22.

Artikel 20

1. Utlänningar utan skyldighet att inneha visering får röra sig fritt på de avtalsslutande parternas territorier under högst tre månader under en tidsperiod av sex månader räknat från första inresedag, såvida de uppfyller de inresevillkor som anges i artikel 5.1 a, 5.1 c, 5.1 d och 5.1 e.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte påverka rätten för någon av de avtalsslutande parterna att låta förlänga utlänningsars vistelse på dess territorium utöver tre månader med hänsyn till särskilda omständigheter eller gällande bestämmelser i en bilateral överenskommelse som slutits före ikraftträdandet av denna konvention.

3. Bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22.

Artikel 21

1. Utlänningar med av någon avtalsslutande part utfärdat uppehållstillstånd får, under förutsättning att såväl detta tillstånd som resedokumentet är giltiga, röra sig fritt under högst tre månader på övriga avtalsslutande parternas territorier, såvida de uppfyller de inresevillkor som anges i artikel 5.1 a, 5.1 c och 5.1 e och inte finns registrerade på den berörda avtalsslutande partens spärlista.

2. Punkt 1 avser även utlänningar med av någon avtalsslutande part utfärdat tidsbegränsat uppehållstillstånd och ett resedokument utfärdat av samma avtalsslutande part.

3. De avtalsslutande parterna skall tillställa Verkställande kommittén en förteckning över av dem utfärdade giltiga dokument i form av uppehållstillstånd eller tidsbegränsat uppehållstillstånd samt resedokument enligt denna artikel.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22.

Artikel 22

1. En utlänning, som inrest på föreskrivet sätt till någon av de avtalsslutande parternas territorium är skyldig att enligt de av varje avtalsslutande part fastställda villkoren anmäla sig hos den behöriga myndigheten hos den avtalsslutande part vars territorium han beträder. Undertecknandet av denna anmälan skall ske, allt efter vad varje avtalsslutande part finner lämpligt,

antingen vid inresan eller inom en tidsfrist på tre arbetsdagar räknat från inresedag på den berörda partens territorium.

2. En utlänning, som är bosatt inom någon avtalsslutande parts territorium och som reser till en annan avtalsslutande parts territorium, är underkastad den anmälningsplikt som avses i 1.

3. Undantag från punkt 1 och 2 skall varje medlemsstat föreskriva och underrätta Verkställande kommittén om.

Artikel 23

1. En utlänning som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för kortare vistelse på någon avtalsslutande parts territorium, skall i princip utan dröjsmål lämna de avtalsslutande parternas territorium.

2. En utlänning med fortfarande giltigt uppehållstillstånd eller tidsbegränsat uppehållstillstånd utfärdat av en annan avtalsslutande part, skall ofördröjligen bege sig till den partens territorium.

3. Om en sådan utlänning inte frivilligt lämnar den avtalsslutande partens territorium, eller om det kan antas att han inte kommer att lämna territoriet, eller om det finns tvingande skäl för utlänningsens utresa med hänsyn till inre säkerhet eller allmän ordning, måste utlänningsen utvisas i enlighet med bestämmelserna i den avtalsslutande partens lagar från det territorium där han gripits. Om den berörda avtalsslutande partens lagar inte tillåter utvisning, får vistelse på territoriet medges.

4. Utvisning från den berörda statens territorium kan ske till utlänningsens hemland eller någon annan stat där han tillåts resa in, varvid hänsyn framför allt skall tas till gällande bestämmelser i återtagandeavtal ingångna mellan de avtalsslutande parterna.

5. Bestämmelserna i punkt 4 får inte strida mot de avtalsslutande parternas egna bestämmelser rörande asylrätten eller mot Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, eller mot bestämmelserna i punkt 2 i denna artikel och i artikel 33.1 i den här konventionen.

Artikel 24

Om inte annat följer av Verkställande kommitténs definition av lämpliga kriterier och praktiska tillvägagångssätt skall de avtalsslutande parterna kompensera varandra för ekonomisk obalans som kan uppstå i samband med den utvisningsskyldighet som föreskrivs i artikel 23, om utvisningen inte kan verkställas på utlänningsens bekostnad.

KAPITEL 5

UPPEHÅLLSTILLSTÅND OCH PERSONER REGISTRERADE PÅ SPÄRRLISTA*Artikel 25*

1. När en avtalsslutande part skall besluta om utfärdande av uppehållstillstånd för en utlänning som registrerats på spärlista, skall den först rådgöra med den avtalsslutande part som verkställt registreringen, varvid hänsyn skall tas till denna stats intressen; uppehållstillstånd får endast beviljas om det finns skäl av allvarlig art, i synnerhet av humanitärt slag eller till följd av internationella förpliktelser.

Om uppehållstillstånd beviljas skall den avtalsslutande part som ansvarar för registreringen vidta åtgärder för återkallande av registreringen, men får dock låta registrera den aktuella utlänningen på sin egen spärlista.

2. Om det visar sig att en utlänning, med av någon part utfärdat giltigt uppehållstillstånd, registrerats på spärlista, skall den registrerande avtalsslutande parten kontakta den som beviljat uppehållstillståndet för att besluta om det finns tillräckliga skäl för att återkalla detta.

Om ingen återkallelse sker skall den registrerande parten vidta åtgärder för återkallande av registreringen, men får dock låta registrera den aktuella utlänningen på sin egen spärlista.

KAPITEL 6

FÖLJDÅTGÄRDER*Artikel 26*

1. Om inte annat följer av förpliktelser i samband med anslutning till Genèvekonventionen den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, skall de avtalsslutande parterna förplikta sig att i sin egen lagstiftning införa följande regler:

a) Om en utlänning vägras inresa till någon avtalsslutande parts territorium, skall den transportör som ombesörjt luft-, sjö- eller landtransport fram till den yttre gränsen vara skyldig att utan dröjsmål återtaga ansvaret för denne. På anmodan av gränsövervakande myndigheter skall transportören ombesörja utlänningens återresa till det tredje land där han påbörjat sin resa, eller det tredje land som utfärdat det resedokument med vilket resan företagits, eller något annat tredje land som med säkerhet tillåter inresa.

b) Transportören är skyldig att vidta alla nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att en utlänning, som transporteras luft- eller sjövägen, är innehavare av de dokument som krävs för inresa till de avtalsslutande parternas territorium.

2. Om inte annat följer av förpliktelser i samband med anslutning till Genèvekonventionen den 28 juni 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, samt med hänsyn till sin egen grundlag skall de avtalsslutande parterna förbinda sig att införa sanktioner mot transportörer som luft- eller sjövägen från tredje land till deras territorium befordrar utlänningar utan nödvändiga resedokument.

3. Bestämmelserna i 1 b och 2 avser även transportörer som ansvarar för grupptransporter i samband med internationella bussförbindelser, gränstrafik undantagen.

Artikel 27

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig att införa lämpliga sanktioner mot den som i vinstsyfte hjälper, eller försöker hjälpa, utlänningar att resa in till eller vistas på någon parts territorium i strid mot den berörda partens lagstiftning rörande utlänningars inresa och vistelse.

2. Om någon avtalsslutande part får kännedom om sådana förhållanden som avses i punkt 1, och som strider mot någon annan parts lagstiftning, skall den underrätta den andra parten om detta.

3. Den avtalsslutande part som på grund av brott mot sin egen lagstiftning anmodar en annan part att väcka åtal för sådana handlingar som avses i punkt 1, skall genom officiell anmälan eller intygande av behöriga myndigheter styrka vilka lagbestämmelser som har överträtts.

KAPITEL 7

ANSVARIGHET I SAMBAND MED BEHANDLING AV ASYLANSÖKAN*Artikel 28*

De avtalsslutande parterna bekräftar åter sina förpliktelser enligt Genèvekonventionen den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, utan någon som helst geografisk begränsning av tillämpningsområdet för dessa texter, och sin skyldighet att vad gäller tillämpningen av dessa instrument samarbeta med myndigheterna hos Förenta Nationernas Høge Kommissarie för flyktingar.

Artikel 29

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig att behandla alla asylansökningar som lämnas av utlänningar på något av sina territorium.

2. Denna skyldighet innebär inte att någon avtalsslutande part alltid måste ge den asylsökande inrese- eller uppehållstillstånd på sitt territorium.

Samtliga avtalsslutande parter förbehåller sig rätten att, på grundval av sina egna bestämmelser och i enlighet med sina internationella förpliktelser, avvisa eller utvisa en asylsökande till tredje land.

3. Oberoende av vilken avtalsslutande part den asylsökande riktar sin ansökan till skall endast en part ansvara för behandling av ansökan. Denna part fastställs enligt de i artikel 30 närmare beskrivna kriterierna.

4. Varje avtalsslutande part förbehåller sig trots punkt 3 rätten att, om det finns särskilda skäl enligt den egna lagstiftningen, behandla en asylansökan, även om ansvaret enligt detta avtal skulle ligga hos någon annan avtalsslutande part.

Artikel 30

1. Den avtalsslutande part som ansvarar för behandlingen av en asylansökan, skall fastställas enligt följande:

a) En avtalsslutande part som utfärdat något slag av visering eller uppehållstillstånd till en asylsökande betraktas som ansvarig för behandlingen av ansökan. Om visering har beviljats av någon annan avtalsslutande part, är denna ansvarig.

b) Om flera avtalsslutande parter har beviljat den asylsökande visering av något slag eller ett uppehållstillstånd skall ansvaret ligga hos den avtalsslutande part vars visering eller uppehållstillstånd har den längsta giltighetstiden.

c) Så länge den asylsökande inte lämnat de avtalsslutande parternas territorium, skall det krav som fastställs i 1 a och 1 b kvarstå, även om hans visering, av vilket slag det än är, eller uppehållstillstånd inte längre är giltigt. Om den asylsökande lämnat de avtalsslutande parternas territorium efter det att visering eller uppehållstillstånd beviljats, skall dessa dokument medföra ansvar enligt punkterna 1 a och 1 b, utom när de inte längre är giltiga med hänsyn till vad som sägs i nationella bestämmelser.

d) Om den asylsökande befriats från viseringstvång av de avtalsslutande parterna skall ansvaret ligga hos den part vars yttre gräns passerats av den asylsökande vid inresan till de avtalsslutande parternas territorium.

Så länge ingen fullständig politisk samordning skett inom området för visering, och om den asylsökande befriats från viseringstvången av endast vissa avtalsslutande parter, skall ansvaret ligga hos den part vars yttre gräns den asylsökande vid inresan till de avtalsslutande parternas territorium kunnat passera på grund av befrielse från viseringstvång om inte annat följer av bestämmelserna i punkt 1 a–c.

Om asylansökan inlämnas till någon avtalsslutande part som beviljat den sökande visering för genomresa – oavsett om den sökande har passerat någon passkontroll – och om denna visering utfärdats efter det att transitlandet hos konsulära eller diplomatiska myndigheter för den avtalsslutande part som är resans mål försäkrat sig om att den asylsökande uppfyller denna parts inresevillkor skall ansvaret för behandlingen av ansökan ligga hos den avtalsslutande part som är bestämmelseort.

e) Om en asylsökande inrest till de avtalsslutande parternas territorium och saknar ett eller flera av de dokument som enligt Verkställande kommittén fordras för tillstånd att passera gränsen, skall den part vara ansvarig vars yttre gräns den asylsökande passerat vid inresan till de avtalsslutande parternas territorium.

f) Om en utlänning, vars asylansökan redan tagits upp för behandling av någon av de avtalsslutande parterna, inkommer med en ny ansökan, skall denna tas upp av samma part.

g) Om en utlänning, som tidigare meddelats ett slutgiltigt beslut rörande en till någon av de avtalsslutande parterna inlämnad asylansökan, förnyar sin ansökan, skall denna tas upp av den part som behandlade den tidigare ansökan, såvida den sökande inte lämnat de avtalsslutande parternas territorium.

2. Om någon avtalsslutande part åtagit sig behandlingen av en asylansökan i enlighet med vad som sägs i artikel 29.4 skall den ansvariga avtalsslutande parten enligt punkt 1 i den här artikeln befrias från sina skyldigheter.

3. Om det skulle visa sig omöjligt att fastställa den ansvariga avtalsslutande parten på grundval av de kriterier som anges i punkterna 1 och 2 skall ansvaret ligga hos den avtalsslutande part till vilken asylansökan ställts.

Artikel 31

1. De avtalsslutande parterna skall snarast möjligt försöka fastställa vem av dem som skall ansvara för behandlingen av en asylansökan.

2. Om någon enligt artikel 30 icke ansvarig avtalsslutande part tillställs en asylansökan från en utlänning som vistas på dess territorium, kan denna part för att möjliggöra behandling av ansökan anmoda den ansvariga parten att åta sig den asylsökande.

3. Den ansvariga avtalsslutande parten är skyldig att ta emot en sådan asylsökande som avses i punkt 2, om anmodan sker inom sex

månader räknat från inlämnandet av asylansökan. Om ingen anmodan har gjorts inom denna tidsfrist skall den part till vilken asylansökan inkommit, ansvara för behandlingen av denna.

Artikel 32

Den avtalsslutande part som ansvarar för behandlingen av en asylansökan skall behandla den i enlighet med sin egen lagstiftning.

Artikel 33

1. Om en asylsökande vistas olagligen på en annan avtalsslutande parts territorium medan asyلفörfarandet pågår, skall den ansvariga avtalsslutande parten återta honom.

2. Punkt 1 skall inte tillämpas om den andra avtalsslutande parten beviljat den asylsökande uppehållstillstånd för en tidsperiod som överstiger eller motsvarar ett år. I sådana fall skall ansvaret för behandlingen av ansökan överföras till den andra avtalsslutande parten.

Artikel 34

1. En ansvarig avtalsslutande part skall återta en utlänning vars asylansökan slutgiltigt avslagits och som rest till en annan avtalsslutande parts territorium utan tillstånd att vistas på detta.

2. Punkt 1 skall dock inte tillämpas om en ansvarig avtalsslutande part ombesörjt utvisning av utlänningen utanför de avtalsslutande parternas territorium.

Artikel 35

1. En avtalsslutande part som beviljat en utlänning flyktingstatus och uppehållstillstånd skall, under förutsättning att berörda parter överenskommit om detta, åta sig ansvaret för behandling av asylansökan från medlemmar av dennes familj.

2. Med familjemedlem avses i punkt 1 en flyktings make eller ogifta barn under 18 år eller, om flyktingen är ett ogift barn under 18 år, dennes far eller mor.

Artikel 36

En avtalsslutande part med ansvar för behandlingen av en asylansökan kan av humanitära skäl, i synnerhet vad gäller familjeförhållanden eller kulturell bakgrund, anmoda en annan avtalsslutande part att återta detta ansvar såvida den asylsökande önskar det. Den anmodade parten skall göra en bedömning av om den kan tillmötesgå begäran.

Artikel 37

1. Behöriga myndigheter hos de avtalsslutande parterna skall snarast möjligt informera varandra om följande:

- a) Nya bestämmelser eller åtgärder avseende rätten till asyl eller behandlingen av asylsökande, senast vid ikraftträdandet.
- b) Statistiska uppgifter om det tillkomna antalet asylsökande varje månad samt viktigaste ursprungsländer och, i den mån de är tillgängliga, påföljande beslut rörande asylansökningar.
- c) Tillkomst eller betydande ökning vad avser vissa grupper av asylsökande samt inhämtade uppgifter om dessa.
- d) Grundläggande beslut rörande rätten till asyl.

2. För att få till stånd en gemensam utvärdering skall de avtalsslutande parterna dessutom svara för ett nära samarbete vad avser insamlandet av uppgifter om situationen i de asylsökandes ursprungsländer.

3. Varje påpekande från någon avtalsslutande parts sida om konfidentiell behandling av den lämnade informationen bör respekteras av övriga avtalsslutande parter.

Artikel 38

1. Varje avtalsslutande part skall till en annan part på dennas begäran vidarebefordra tillgängliga uppgifter om en asylsökande som är nödvändiga för

- fastställande av vilken avtalsslutande part som skall svara för behandling av asylansökan,
- behandling av asylansökan,
- iakttagande av de skyldigheter som föreskrivs i detta kapitel.

2. Dessa uppgifter får endast avse

- a) identitet (efternamn och förnamn, i förekommande fall tidigare namn, tillnamn eller antagna namn, födelsedatum och födelseort, nuvarande och tidigare medborgarskap vad avser den asylsökande samt, i förekommande fall, dennes familjemedlemmar),
- b) legitimationshandlingar och resedokument (art, giltighetstid, datum för utfärdande, utfärdande myndighet, plats för utfärdandet osv.),
- c) övriga uppgifter som krävs för fastställande av den sökandes identitet,

- d) vistelse på olika orter samt resvägar,
- e) uppehållstillstånd eller visering utfärdade av någon avtalsslutande part,
- f) plats för inlämnande av asylansökan,
- g) i förekommande fall, datum för inlämnande av tidigare asylansökan, datum för inlämnande av nuvarande ansökan, hur långt förfarandet framskridit, innebörd av fattade beslut.

3. Dessutom kan en avtalsslutande part anmoda en annan part att meddela de skäl en asylsökande åberopat som stöd för sin ansökan samt, i förekommande fall, grunderna för beslut som fattats angående denne. Den anmodade parten skall avgöra om det är möjligt att följa anmodan. Vidarebefordran av sådan information får under alla förhållanden endast ske med den asylsökandes samtycke.

4. Utbyte av information skall ske på en avtalsslutande parts begäran och får endast förekomma mellan myndigheten som har utsetts av varje avtalsslutande part och som har meddelats till Verkställande kommittén.

5. Utlämnade uppgifter får endast användas för de syften som avses i punkt 1. Sådana uppgifter får endast förmedlas till myndigheter och domstolar med uppgift att

- fastställa den avtalsslutande part som skall svara för behandling av asylansökan,
- behandla asylansökan,
- iaktta de skyldigheter som föreskrivs i detta kapitel.

6. Den uppgiftslämnande avtalsslutande parten skall ansvara för uppgifternas riktighet och aktualitet.

Om det visar sig att en berörd avtalsslutande part lämnat oriktiga uppgifter, eller uppgifter som inte skulle ha lämnats ut, skall de mot-

tagande avtalsslutande parterna omedelbart underrättas om detta. De skall tillrättalägga dessa uppgifter eller låta förstöra dem.

7. En asylsökande har rätt att på begäran få kännedom om utväxlad information som rör honom under den tid den är tillgänglig.

Om han konstaterar att uppgifterna är oriktiga, eller inte borde ha vidarebefordrats, skall han ha rätt att kräva att de tillrättaläggs eller förstörs enligt de villkor som avses i punkt 6.

8. Utlämnande och mottagande av uppgifter i samband med informationsutbyte skall registreras hos varje berörd avtalsslutande part.

9. Vidarebefordrade uppgifter skall inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för det ändamål för vilket utbytet har skett. Nödvändigheten av att bevara uppgifterna bör undersökas i sitt sammanhang av den berörda avtalsslutande parten.

10. Under alla förhållanden skall de vidarebefordrade uppgifterna ha samma rättsskydd hos den mottagande avtalsslutande parten som annan information av liknande karaktär.

11. Om uppgifterna inte förs in i dataregister utan behandlas på annat sätt, skall samtliga avtalsslutande parter vidta lämpliga åtgärder för effektiv tillsyn av att denna artikel följs. Om någon avtalsslutande part förfogar över en avdelning av det slag som anges i punkt 12, kan denna få i uppdrag att sköta sådan säkerhetskontroll.

12. Om en eller flera avtalsslutande parter önskar föra in de uppgifter som avses i punkterna 2 och 3, helt eller delvis, i dataregister, får automatisk databehandling användas endast om de berörda avtalsslutande parterna har antagit en datalag i enlighet med principerna i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 rörande personskydd i samband med automatisk databehandling av uppgifter som avser enskild person, och om dessa parter har utsett en lämplig egen registeransvarig myndighet för databehandling och utnyttjande av uppgifter som vidarebefordrats i enlighet med den här konventionen.

AVDELNING III

POLIS OCH SÄKERHET

KAPITEL 1

POLISIÄRT SAMARBETE

Artikel 39

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig att låta sina polismyndigheter bistå varandra inom ramen för staternas lags-

tiftning och sin behörighet i syfte att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar, såvida staternas lagstiftning inte förbehåller rättsliga myndigheter rätten till framställning och framställningen eller dess tillämpning inte innebär att den mottagande avtalsslutande parten skall vidta tvångsåtgärder. Om de polismyndigheter som mottagit en framställning saknar behörighet att verkställa den, skall den överlämnas till behöriga myndigheter.

2. Skriftlig information, enligt bestämmelserna i punkt 1, som lämnats av den mottagande avtalsslutande parten får inte

utnyttjas av den part som gjort en framställning i syfte att framlägga bevis för brottslig gärning annat än med samtycke av behöriga rättsliga myndigheter hos den part som mottagit framställningen.

3. De framställningar om bistånd som avses i punkt 1 samt bifallande av dessa får utväxlas mellan centrala organ med uppgift att å respektive avtalsslutande parts vägnar genomföra det internationella samarbetet. Om framställningen inte kan ske i behörig tid på det sätt som anges ovan, kan polismyndigheterna på den framställande avtalsslutande partens sida rikta den direkt till behöriga myndigheter hos den mottagande parten, varvid dessa myndigheter får vidta direkta åtgärder. I sådana fall skall den polismyndighet som gör en direkt framställning snarast möjligt underrätta det centrala organ hos den mottagande parten som ansvarar för det internationella polisiära samarbetet, om att direkt framställning görs.

4. Avseende gränsområden kan överenskommelser om samarbete träffas mellan ansvariga ministrar hos respektive avtalsslutande part.

5. Bestämmelserna i denna artikel utgör inte något hinder för utförligare nuvarande och framtida bilaterala överenskommelser mellan avtalsslutande parter med gemensam gräns. De avtalsslutande parterna skall hålla varandra underrättade om sådana överenskommelser.

Artikel 40

1. Polismän i den ena avtalsslutande partens land vilka inom ramen för en förundersökning i sitt eget land håller någon under uppsikt som misstänks för delaktighet i ett brott som kan medföra utlämning, får fortsätta sin övervakning på den andra partens territorium, om denna samtyckt till övervakning över gränsen på grundval av en i förväg gjord framställning om rättsligt bistånd mellan staterna. Samtycket får vara förenat med vissa villkor.

På begäran skall övervakningen överlåtas till polismän hos den avtalsslutande part vars territorium berörs.

Den framställning om rättsligt bistånd som avses i första stycket skall ställas till en av de avtalsslutande parterna utsedd myndighet med behörighet att bevilja eller vidarebefordra framställningen om samtycke.

2. Om det på grund av synnerlig brådska för att en framställning om den andra avtalsslutande partens föregående samtycke inte kan göras, får övervakande polismän överskrida gränsen för fortsatt övervakning av en person misstänkt för de brottsliga handlingar som anges i punkt 7, om följande villkor uppfylls:

a) Överskridande av gränsen i samband med övervakningen skall anmälas till den i punkt 5 upptagna myndighet som utsetts av den avtalsslutande part på vars territorium övervakningen fortsätter.

b) Framställning om rättsligt bistånd i enlighet med punkt 1 och med uppgift om skäl som berättigar till gränsöverskridande utan föregående samtycke, skall överlämnas utan dröjsmål.

Övervakningen skall genast upphöra, om den avtalsslutande part vars territorium berörs begär detta efter att ha mottagit en anmälan som avses i punkt 2 a eller en framställning som avses i punkt 2 b, eller om samtycke inte erhållits inom fem timmar efter gränsöverskridandet.

3. Den övervakning som avses i punkterna 1 och 2 får endast ske på följande allmänna villkor:

a) Övervakande polismän skall följa bestämmelserna i denna artikel och lagbestämmelserna i den avtalsslutande parts land på vars territorium de opererar; de skall följa lokala behöriga myndigheters instruktioner.

b) Med undantag av de situationer som anges i punkt 2 skall polismännen i samband med övervakningen ha ett dokument med uppgift om att samtycke givits.

c) Övervakande polismän skall hela tiden kunna styrka sin officiella behörighet.

d) Övervakande polismän får medföra tjänstevapen i samband med övervakningen, om inte annat uttryckligen har beslutats av den anmodade parten; utnyttjande av tjänstevapen skall vara förbjudet utom i samband med nödvärn.

e) Beträdande av bostäder och platser som inte är öppna för allmänheten skall vara förbjudet.

f) Övervakande polismän får inte utsätta den övervakade personen för identitetskontroll eller gripa denne.

g) All verksamhet skall rapporteras till myndigheterna hos den avtalsslutande part på vars territorium den sker; övervakande polismän kan åläggas att inställa sig personligen.

h) Myndigheterna hos den avtalsslutande part där polismännen har sitt hemvist skall, på begäran av myndigheterna hos den part på vars territorium övervakningen skett, medverka vid den undersökning som följer efter den operation i vilken de deltagit, rättsliga förfaranden inbegripna.

4. De polismän som avses i punkterna 1 och 2 är

— vad gäller Belgien: medlemmar av till allmän åklagarmyndighet knuten kriminalpolis, belgiskt gendarmeri och belgisk lokal polis samt, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i punkt 6, belgiska tulltjän-

temän, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och skadligt avfall;

- vad gäller Tyskland: tysk polis på förbunds- och delstatsnivå (Polizei des Bundes und der Länder) samt, endast när det gäller områdena olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen och olaglig vapenhandel, tjänstemän i "Zollfahndungsdienst" (tullens spaningsavdelning) i deras egenskap av biträdande polis till allmän åklagarmyndighet;
- vad gäller Frankrike: polisbefäl och polismän tillhörande fransk rikskriminalpolis och franska gendarmeriet samt, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i punkt 6, franska tulltjänstemän, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och skadligt avfall;
- vad gäller Luxemburg: polismän tillhörande luxemburgskt gendarmeri och luxemburgsk polis samt, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i punkt 6, luxemburgska tulltjänstemän, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och skadligt avfall;
- vad gäller Nederländerna: polismän tillhörande "Rijkspolitie" och "Gemeentepolitie" (nederländsk polis på riks- och lokalnivå) samt, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i punkt 6, tjänstemän tillhörande de nederländska skattemyndigheternas avdelning för information och efterforskningar med behörighet på området för införselavgifter och punktskatter, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och skadligt avfall.

5. Den myndighet som avses i punkterna 1 och 2 är

- vad gäller Belgien: Commissariat Général de la Police judiciaire;
- vad gäller Tyskland: Bundeskriminalamt;
- vad gäller Frankrike: Direction centrale de la Police judiciaire;
- vad gäller Luxemburg: Procureur général d'Etat;
- vad gäller Nederländerna: Landelijk Officier van Justitie, med behörighet för övervakning utanför gränsen.

6. De avtalsslutande parterna får på bilateral nivå utvidga tillämpningsområdet för denna artikel och anta kompletterande bestämmelser i samband med verkställandet av den.

7. Den övervakning som avses i punkt 2 får endast ske i samband med någon av följande straffbara gärningar:

- Mord.
- Dråp.
- Våldtäkt.
- Mordbrand.
- Penningförfalskning.
- Grov stöld och grovt häleri.
- Utpressning.
- Människorov och tagande av gisslan.
- Olaglig människohandel.
- Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.
- Brott mot lagbestämmelser angående vapen och sprängämnen.
- Ödeläggelse genom användande av sprängämnen.
- Olaglig transport av giftigt och skadligt avfall.

Artikel 41

1. Polismän från den ena avtalsslutande partens land vilka i sitt eget land förföljer någon som tagits på bar gärning vid begående av något av de brott som avses i punkt 4 eller vid medhjälp till något av dessa brott har befogenhet att utan föregående samtycke fortsätta förföljande på den andra avtalsslutande partens territorium, när behöriga myndigheter hos den andra parten på grund av sakens brådskande natur inte kunnat underrättas i förväg genom något av de kommunikationsmedel som anges i artikel 44 om beträdandet av detta territorium, eller när dessa myndigheter inte kunnat bege sig till platsen i tid för att ta upp förföljandet.

Detsamma gäller om den som förföljs rymt från häkte eller avtjänande av frihetsstraff.

Senast vid tidpunkten för gränsöverskridandet skall förföljande polismän anhålla om bistånd av behöriga myndigheter hos den part på vars territorium förföljandet äger rum. Förföljandet skall upphöra omedelbart, om den part på vars territorium förföljandet måste äga rum, begär detta. På de förföljande polis-männens begäran skall lokala behöriga myndigheter ta fast den förföljde för att fastställa hans identitet eller gripa honom.

2. Förföljandet skall verkställas på något av följande villkor angivna i den förklaring som föreskrivs i punkt 9:

- a) Förföljande polismän har inte rätt att beröva den förföljde friheten.
- b) Om ingen framställning görs om avbrytande av förföljandet eller om lokala behöriga myndigheter inte kan ingripa inom rimlig tid, får förföljande polismän beröva den förföljde friheten tills polismän hos den part på vars territorium förföljandet äger rum och som bör underrättas utan dröjsmål, kan fastställa den förföljdes identitet eller gripa honom.

3. Förföljandet skall verkställas i överensstämmelse med punkterna 1 och 2 på något av följande villkor, angivna i den förklaring som föreskrivs i punkt 9:

- a) I en zon eller under en tidsfrist gällande från och med gränsöverskridandet, vilka skall anges i förklaringen.
- b) Utan områdes- eller tidsbegränsning.

4. I den förklaring som avses i punkt 9 skall de avtalsslutande parterna ange de brott som avses i punkt 1 på något av nedanstående sätt:

a) Följande brott:

- Mord.
- Dråp.
- Våldtäkt.
- Mordbrand.
- Penningförfalskning.
- Grov stöld och grovt häleri.
- Utpressning.
- Människorov och tagande av gisslan.
- Olaglig människohandel.
- Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.
- Brott mot lagbestämmelser angående vapen och sprängämnen.
- Ödeläggelse genom användande av sprängämnen.

— Olaglig transport av giftigt och skadligt avfall.

— Smitning från olycka som medfört dödsfall eller allvarliga skador.

b) Brott som kan leda till utlämning.

5. Förföljandet får endast verkställas på följande allmänna villkor:

- a) Förföljande polismän skall följa bestämmelserna i denna artikel och gällande lag hos den avtalsslutande part på vars territorium de opererar; de skall följa behöriga lokala myndigheters instruktioner.
- b) Förföljandet skall endast ske över landgränserna.
- c) Beträdande av bostäder och platser som inte är tillgängliga för allmänheten är förbjudet.
- d) Förföljande polismän skall vara lätt identifierbara, antingen genom att de bär uniform eller genom armbindel eller genom extra anordningar placerade på fordonet; bärande av civil klädsel i förening med användande av fordon med borttagen beteckning och utan ovan nämnda anordningar är förbjudet; förföljande polismän skall hela tiden kunna styrka sin officiella befogenhet.
- e) Förföljande polismän får medföra sitt tjänstevapen; det får inte användas annat än i nödvärn.
- f) När den förföljde väl tagits fast enligt bestämmelserna i punkt 2 b, får denne i samband med förandet till lokala behöriga myndigheter endast kroppsvisiteras av säkerhetsskäl; handfängsel får användas under transport av den förföljde; föremål i den förföljdes ägo får beslagtas.
- g) Efter samtliga operationer som anges i punkterna 1, 2 och 3 skall förföljande polismän inställa sig hos behöriga lokala myndigheter hos den avtalsslutande part på vars territorium de opererat för att redovisa för sitt uppdrag; på dessa myndigheters anmodan skall polismännen vara skyldiga att stå till disposition ända tills omständigheterna kring deras ingripande klarlagts på ett tillfredsställande sätt: detta villkor gäller även när förföljandet inte lett till ett gripande av den förföljde.
- h) Myndigheterna hos den avtalsslutande part där de förföljande polismännen har sitt hemvist skall, på begäran av myndigheterna hos den avtalsslutande part på vars territorium förföljandet skett, medverka vid den undersökning som följer efter den operation i vilken de deltagit, rättsliga förfaranden inbegripna.

6. Den som till följd av en sådan åtgärd som avses i punkt 2 gripits av lokala behöriga myndigheter kan, oberoende av nationalitet, kvarhållas för förhör. De nationella lagbestämmelserna skall gälla i tillämpliga delar.

Om personen inte är medborgare i den avtalsslutande parts land på vars territorium han gripits, skall han frisläppas senast sex timmar efter gripandet, timmarna från midnatt fram till klockan nio ej inräknade, såvida lokala behöriga myndigheter inte tidigare mottagit en framställning om tillfälligt omhändertagande för utlämning i någon form.

7. De polismän som avses i föregående punkter är

— vad gäller Belgien: medlemmar av till allmän åklagarmyndighet knuten kriminalpolis, belgiskt gendarmeri och belgisk lokal polis samt, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i punkt 10, belgiska tulltjänstemän, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och skadligt avfall;

— vad gäller Tyskland: tysk polis på förbunds- och delstatsnivå (Polizei des Bundes und der Länder) samt, endast när det gäller områdena olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen och olaglig vapenhandel, tjänstemän i "Zollfahndungsdienst" (tullens spaningsavdelning) i sin egenskap av biträdande polis till allmän åklagarmyndighet;

— vad gäller Frankrike: polisbefäl och polismän tillhörande fransk rikskriminalpolis och franska gendarmeriet samt, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i punkt 10, franska tulltjänstemän, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och skadligt avfall;

— vad gäller Luxemburg: polismän tillhörande luxemburgskt gendarmeri och luxemburgsk polis samt, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i punkt 10, luxemburgska tulltjänstemän, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och skadligt avfall;

— vad gäller Nederländerna: tjänstemän tillhörande Rijkspolitie och Gemeentepolitie (nederländsk polis på riks- och lokalnivå) samt, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i punkt 10, tjänstemän tillhörande de nederländska skattemyndigheternas avdelning för information och efterforskningar med behörighet på området för införselavgifter och punktskatter, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och

sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och skadligt avfall.

8. Denna artikel strider inte vad berörda avtalsslutande parter beträffar mot artikel 27 i Beneluxavtalet av den 27 juni 1962 om utlämning och inbördes rättshjälp i brottmål, ändrat genom tilläggsprotokollet av den 11 maj 1974.

9. Samtidigt med denna konventions undertecknande skall varje avtalsslutande part upprätta en förklaring i vilken den med ledning av bestämmelserna i punkterna 2, 3 och 4 skall ange villkoren för utövande av förföljande på dess territorium för varje avtalsslutande part med vilken den har en gemensam gräns.

En avtalsslutande part kan när som helst ersätta sin förklaring med en ny på villkor att denna inte innebär en inskränkning av den föregående.

Varje förklaring skall upprättas efter samråd med var och en av de berörda avtalsslutande parterna och i en anda av jämställdhet i fråga om de regler som skall tillämpas på båda sidor om de inre gränserna.

10. De avtalsslutande parterna kan på bilateral nivå utöka tillämpningsområdet för punkt 1 och anta kompletterande bestämmelser i samband med genomförandet av denna artikel.

Artikel 42

I samband med de operationer som avses i artiklarna 40 och 41 skall polismän som å tjänstens vägnar befinner sig på en annan avtalsslutande parts territorium likställas med denna stats polismän i händelse av att de skulle utsättas för eller begå brottsliga handlingar.

Artikel 43

1. När, i enlighet med artiklarna 40 och 41 i denna konvention, polismän från någon avtalsslutande part å tjänstens vägnar befinner sig på en annan parts territorium, skall den förstnämnda parten vara ansvarig enligt gällande lag hos den avtalsslutande part på vars territorium polismännen opererar, för skador vållade av dessa i samband med uppdragets utförande.

2. Den avtalsslutande part på vars territorium de skador som avses i punkt 1 uppstår, skall ersätta skadorna enligt de villkor som gäller för ersättande av skador som vållas av dess egna polismän.

3. Den avtalsslutande part vars polismän orsakat skada inom någon annan parts territorium, skall ersätta den senare för hela det belopp som denna utbetalat till offren eller deras rättsinnehavare.

4. Utan att det påverkar utövandet av avtalsparternas rättigheter gentemot tredje man och utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelsen i punkt 3, skall en avtalsslutande part i det fall som avses i punkt 1 avstå från att begära ekonomisk ersättning för skador denna orsakats av en annan avtalsslutande part.

Artikel 44

1. I överensstämmelse med relevanta internationella konventioner och med hänsyn till såväl lokala förhållanden som tekniska möjligheter skall de avtalsslutande parterna, i synnerhet vad gäller gränsområden, upprätta telefon-, radio-, telex- och andra direkta förbindelser för att underlätta polis- och tullsamarbetet, särskilt i fråga om vidarebefordran av information i rätt tid när det gäller övervakning och förföljande över gränserna.

2. Utöver vidtagandet av dessa kortsiktiga åtgärder skall de avtalsslutande parterna särskilt undersöka följande möjligheter:

- a) Utbyte av materiel eller tilldelande av sambandspersonal försedd med lämplig radioutrustning.
- b) Utvidgning av de frekvensband som används i gränsområdena.
- c) Inrättande av en gemensam förbindelse för de polis- och tullmyndigheter som opererar i de aktuella områdena.
- d) Samordning av de planerade inköpen av kommunikationsutrustning för att kunna inrätta standardiserade och kompatibla kommunikationssystem.

Artikel 45

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig att vidta nödvändiga åtgärder som garanterar att

- a) den som driver hotell- eller pensionatrörelse eller av denne utsedd föreståndare skall se till att utländska gäster, till vilka även räknas övriga avtalsslutande parters medborgare samt medborgare i andra medlemsstater i Europeiska gemenskapen, varvid undantag skall göras för makar eller medföljande minderåriga samt medlemmar i gruppresor, personligen fyller i och undertecknar registreringskort och att de styrker sin identitet genom uppvisande av giltig identitetshandling,
- b) de ifyllda registreringskorten skall bevaras för behöriga myndigheter eller vidarebefordras till dessa, såvida dessa bedömer det vara nödvändigt för vidtagande av skyddsåtgärder mot hot, för straffrättsliga förfaranden eller för att klargöra omständigheterna kring försvunna personer eller trafikolyckor, varvid undantag skall göras om nationella lagar stadgar annorlunda.

2. Punkt 1 skall också tillämpas i fråga om den som tillfälligt vistas på någon plats som utnyttjas för yrkesmässig uthyrningsverksamhet, i synnerhet den som bor i tält, husvagn eller båt.

Artikel 46

1. I särskilda fall får varje avtalsslutande part, med hänsyn till sin nationella lagstiftning och utan föregående anmodan, till en berörd avtalsslutande part förmedla uppgifter som kan vara av intresse för denna, för att på så sätt bistå denna i fråga om brottsbekämpning, förebyggande av brott eller vidtagande av skyddsåtgärder mot hot mot allmän ordning och säkerhet.

2. Bortsett från de regler för samarbete i gränsområdena som avses i artikel 39.4 skall utbyte av information ske genom förmedling av en utsedd central myndighet. I särskilt brådskande fall får informationsutbyte i enlighet med den här artikeln verkställas på direkt väg mellan berörda polismyndigheter, om detta inte strider mot staternas lagstiftning. Den centrala myndigheten skall snarast möjligt underrättas om detta.

Artikel 47

1. De avtalsslutande parterna får träffa bilaterala avtal som medger att en avtalsslutande part tillsätter kontaktpersoner med tjänstgöring under en viss tid eller tills vidare hos den andra partens polismyndigheter.

2. Tillsättandet av kontaktpersoner för en viss tid eller tills vidare avser att främja och påskynda samarbetet mellan de avtalsslutande parterna, särskilt när det gäller att lämna bistånd,

- a) i form av informationsutbyte avseende brottsbekämpning i såväl förebyggande som förhindrande mening,
- b) vid verkställandet av framställningar om inbördes polis- och rättshjälp i brottmål,
- c) i samband med uppdrag som utförs av myndigheter med ansvar att övervaka de yttre gränserna.

3. Kontaktpersonerna skall ha uppgifter av rådgivande och stödjande art. De skall inte ha befogenheter att självständigt genomföra polisiära åtgärder. De skall lämna information och utföra sina uppdrag inom ramen för de instruktioner de får från den egna avtalsslutande parten och från den part hos vilken de placerats. De skall lämna regelbundna rapporter till chefen för den polismyndighet hos vilken de placerats.

4. De avtalsslutande parterna kan träffa avtal på bilateral eller multilateral nivå om att en parts kontaktpersoner med

placering i tredje land även skall företräda en eller flera avtalslutande parter intressen. Med stöd av sådana avtal skall de kontaktpersoner som är placerade i tredje land, vid framställning eller på eget initiativ lämna information till andra avtalslutande parter och inom ramen för sina befogenheter fullgöra uppdrag för dessa parter räkning. De avtalslutande parterna skall hålla varandra underrättade om sina planer på placering av kontaktpersoner i tredje land.

KAPITEL 2

INBÖRDES RÄTTSHJÄLP I BROTTMÅL

Artikel 48

1. Bestämmelserna i detta kapitel avser att komplettera den europeiska konventionen av den 20 april 1959 om inbördes rättshjälp i brottmål samt, vad avser relationerna mellan de avtalslutande parter som ingår i den ekonomiska unionen Benelux, kapitel 2 i Beneluxavtalet av den 27 juni 1962 om utlämning och inbördes rättshjälp i brottmål, ändrat genom tilläggsprotokoll av den 11 maj 1974, och att underlätta tillämpningen av dessa avtal.

2. Punkt 1 påverkar inte tillämpningen av mer vittomfattande bestämmelser i gällande bilaterala avtal mellan de avtalslutande parterna.

Artikel 49

Inbördes rättshjälp skall även beviljas

- a) i ärenden där det är fråga om handlingar som är straffbara enligt nationell lag hos en av två avtalslutande parter, eller enligt båda de avtalslutande parternas lagar, varvid avses överträdelse av bestämmelser som beivras av administrativa myndigheter vars beslut kan överklagas till en domstol som är behörig att handlägga brottmål,
- b) i ärenden som gäller skadestånd för felaktigt väckt åtal eller felaktigt domslut,
- c) i benådningssärenden,
- d) i civilmål som handläggs gemensamt med brottmål så länge brottmålsdomstolen ännu inte slutgiltigt avgjort brottmålet,
- e) för delgivning av rättsligt meddelande som gäller verkställighet av straff eller annan åtgärd, indrivning av böter eller rättegångskostnader,

- f) i fråga om åtgärder som gäller uppskov med utdömande eller verkställighet av straff eller annan åtgärd, villkorlig frigivning eller uppskov med eller avbrott i verkställighet av straff eller annan åtgärd.

Artikel 50

1. De avtalslutande parterna förbinder sig att i enlighet med den konvention och det avtal som avses i artikel 48 lämna varandra inbördes rättshjälp beträffande brott mot lagbestämmelser och förordningar om punktskatter, mervärdesskatter och tullavgifter. Med bestämmelser om tullavgifter förstås de särskilda reglerna i artikel 2 i konventionen av den 7 september 1967 mellan Belgien, Tyskland, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna om ömsesidigt administrativt bistånd mellan deras tullmyndigheter samt i artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 1468/81 av den 19 maj 1981.

2. Framställningar om undandragande av punktskatter kan inte avslås med motiveringen att den mottagande staten inte belägger de varor som avses i framställningen med skatt.

3. Den avtalslutande part som gör en framställning får inte utan mottagande parts föregående samtycke vare sig överlåta eller utnyttja uppgifter eller bevismaterial som den har fått av denna part för andra ändamål än de undersökningar, rättsliga åtgärder eller förfaranden som anges i framställningen.

4. Inbördes rättshjälp som avses i denna artikel får vägras när den sannolika skatteavgift som tagits ut med för lågt belopp eller undanhållits motsvarar högst 25 000 ecu, eller när det sannolika värdet av varor som exporterats eller importerats utan tillstånd inte överstiger ett belopp av 100 000 ecu, såvida inte ärendet med hänsyn till omständigheterna eller vem den anklagade är anses som mycket allvarligt av den avtalslutande part som gör framställningen.

5. Bestämmelserna i denna artikel gäller även när den begärda inbördes rättshjälp avser en gärning som endast bestraffas med böter för överträdelse av bestämmelser som beivras av administrativa myndigheter, om framställningen om inbördes rättshjälp härrör från en judiciell myndighet.

Artikel 51

De avtalslutande parterna får inte som villkor för att lämna biträde som avser husrannsakan och beslag ställa upp andra än följande:

- a) För den gärning som har föranlett framställningen är enligt lagen hos båda avtalslutande parter stadgat frihetsstraff eller annan frihetsinskränkande åtgärd i sex månader eller mer, eller enligt lagstiftningen hos den ena av de två avtals-

slutande parterna ett motsvarande straff och gärningen enligt den andra avtalsslutande partens lagstiftning hänförs till en överträdelse av föreskrifter som beivras av administrativa myndigheter, vars beslut kan överklagas till domstol som är behörig att handlägga brottmål.

- b) Verkställandet av framställningen om biträde är förenlig med lagstiftningen hos den avtalsslutande part till vilken framställningen görs.

Artikel 52

1. Varje avtalsslutande part kan översända delgivningshandlingar direkt med post till personer som vistas på en annan avtalsslutande parts territorium. De avtalsslutande parterna skall lämna den verkställande kommittén en förteckning över handlingar som får översändas på detta sätt.

2. När det finns skäl att anta att mottagaren inte förstår det språk handlingen är skriven på skall handlingen, eller åtminstone de viktiga delarna av den, översättas till det, eller ett av de språk som talas på den avtalsslutande parts territorium där mottagaren vistas. Om den myndighet som översänder handlingen känner till att mottagaren endast har kunskaper i ett annat språk, skall handlingen, eller åtminstone de viktiga delarna av den, översättas till detta andra språk.

3. En sakkunnig eller ett vittne som inte följt en kallelse, översänd med post, att inställa sig skall inte, även om kallelsen i fråga innehållit påföljd vid utevaro, utsättas för straff, vite eller tvångsåtgärder, såvida han inte därefter frivilligt infinnet sig på den ansökande partens territorium och där lagligen kallas på nytt. Den myndighet som med post översänder kallelser skall se till att dessa inte innehåller någon påföljd vid utevaro. Denna bestämmelse skall inte påverka tillämpningen av artikel 34 i Beneluxavtalet av den 27 juni 1962 om utlämning och inbördes rättshjälp i brottmål, ändrat genom tilläggsprotokoll av den 11 maj 1974.

4. Om en framställning om inbördes rättshjälp avser en gärning som är straffbar enligt båda avtalsslutande parter lagar och hänförs till överträdelser mot förordningar som beivras av administrativa myndigheter, vars beslut kan överklagas till domstol som är behörig att handlägga brottmål, gäller vid översändandet av delgivningshandlingar i princip samma förfarande som i punkt 1.

5. Trots punkt 1 kan delgivningshandlingar översändas genom den anmodade partens judiciella myndigheter, om mottagarens adress är okänd eller om den ansökande parten begär att handlingarna skall delges med den sökta personen.

Artikel 53

1. Framställningar om inbördes rättshjälp kan översändas direkt mellan de judiciella myndigheterna och återsändas på samma sätt.

2. Punkt 1 innebär inte något hinder mot att framställningar översänds och återsänds mellan justitieministerier eller genom nationella centrala myndigheter för Interpol.

3. Framställningar om tillfällig överföring eller transitering av personer som är tillfälligt omhändertagna, anhållna eller frihetsberövade, samt löpande eller tillfälligt utbyte av uppgifter ur straffregister skall översändas genom de avtalsslutande parternas justitieministerier.

4. I enlighet med den europeiska konventionen av den 20 april 1959 om inbördes rättshjälp i brottmål avses med justitieministerium i Förbundsrepubliken Tyskland förbundsrepublikens justitieminister och delstaternas justitieministrar eller senatorer.

5. Information som syftar till lagföring för brott mot lagar om kör- och vilotider i enlighet med artikel 21 i den europeiska konventionen av den 20 april 1959 om inbördes rättshjälp i brottmål eller artikel 42 i Beneluxavtalet av den 27 juni 1962 om utlämning och inbördes rättshjälp i brottmål, ändrat genom tilläggsprotokoll av den 11 maj 1974, kan översändas av den ansökande partens judiciella myndigheter direkt till den anmodade partens judiciella myndigheter.

KAPITEL 3

PRINCIPEN "NON BIS IN IDEM" (ICKE TVÅ GÅNGER FÖR SAMMA SAK)

Artikel 54

En person beträffande vilken fråga om ansvar prövats genom lagakraftäggande dom hos en avtalsslutande part, får inte åtalas för samma gärning av en annan part, under förutsättning att, vid fällande dom, straffet avtjänats eller är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagarna hos den part hos vilken avkunnandet ägt rum.

Artikel 55

1. I samband med ratificering, antagande eller godkännande av denna konvention kan en avtalsslutande part förklara sig icke bunden av artikel 54 i ett eller flera av följande fall:

a) Om gärning som avses i en utländsk dom förövats helt eller delvis på den egna avtalsslutande partens territorium; i det senare fallet skall dock inte detta undantag gälla om brottet i fråga delvis förövats på ett territorium som tillhör den avtalsslutande part hos vilken domen avkunnats.

b) Om gärning som avses i en utländsk dom omfattat brott mot statens säkerhet eller andra för denna avtalsslutande part lika väsentliga intressen.

c) Om gärning som avses i en utländsk dom begåtts av en tjänsteman hos denna avtalsslutande part och omfattat missbruk av tjänsteställning.

2. En avtalsslutande part som avgivit en förklaring angående de undantag som anges i punkt 1 skall ange vilka brott som undantaget avser.

3. En avtalsslutande part kan när som helst återta en förklaring angående ett eller flera av undantagen i punkt 1.

4. En förklaring enligt punkt 1 skall inte tillämpas, om den berörda avtalsslutande parten avseende samma gärning gjort framställning om överförande av lagföring till den andra parten eller beviljat utlämning av den berörda personen.

Artikel 56

Om en avtalsslutande part väcker nytt åtal mot någon som dömts för samma gärning av en annan avtalsslutande part, skall vad han undergått av frihetsberövande på den senare partens territorium avräknas vid påföljdens bestämmande. I den utsträckning nationell lagstiftning så tillåter skall hänsyn även tas till andra påföljder han undergått förutom frihetsberövande.

Artikel 57

1. Om en avtalsslutande part åtalar en person för ett brott och de behöriga myndigheterna hos denna part har skäl att anta att åtalet avser samma gärning som personen redan dömts för av en annan part, skall myndigheterna i fråga, om skäl föreligger, göra en framställning om upplysningar av betydelse för ärendet till de behöriga myndigheterna hos den part på vars territorium den misstänkte redan dömts.

2. Den begärda informationen skall överlämnas snarast möjligt och skall beaktas när det gäller vilka fortsatta åtgärder som skall vidtas i den pågående rättegången.

3. I samband med ratificering, antagande eller godkännande av denna konvention skall var och en av de avtalsslutande parterna ange de myndigheter som är bemyndigade att begära och lämna de uppgifter som avses i denna artikel.

Artikel 58

Bestämmelserna ovan skall inte utesluta tillämpning av mer vittgående nationella bestämmelser avseende principen "non bis in idem" i samband med rättsliga avgöranden som meddelats i främmande stat.

KAPITEL 4

UTLÄMNING

Artikel 59

1. Bestämmelserna i detta kapitel avser att komplettera såväl den europeiska utlämningskonventionen av den 13 september 1957 som, vad gäller förbindelserna mellan de avtalsslutande parter som är medlemmar i den ekonomiska unionen Benelux, kapitel 1 i Beneluxavtalet av den 27 juni 1962 om utlämning och inbördes rättshjälp i brottmål, ändrad genom tilläggsprotokoll av den 21 maj 1974, samt att underlätta tillämpningen av dessa avtal.

2. Bestämmelserna i punkt 1 utgör inget hinder för tillämpningen av mer vittomfattande bestämmelser i gällande bilaterala avtal mellan de avtalsslutande parterna.

Artikel 60

Vad avser förbindelserna mellan två avtalsslutande parter, varav den ena inte tillträtt den europeiska konventionen av den 13 september 1957 om utlämning, skall bestämmelserna i den konventionen tillämpas med beaktande av gjorda förbehåll och avgivna förklaringar, antingen i samband med ratificeringen av konventionen eller, vad avser de avtalsslutande parter som inte tillträtt konventionen, i samband med ratificering, godkännande eller antagande av denna konvention.

Artikel 61

Frankrike förbinder sig att på en avtalsslutande parts begäran utlämna en person som dömts för en gärning, för vilken enligt fransk lag är stadgat ett längsta frihetsstraff eller annat omhändertagande upp till en tid av lägst två år, och enligt lagen hos den ansökande parten ett längsta frihetsstraff eller annat omhändertagande upp till en tid av lägst ett år.

Artikel 62

1. Beträffande preskriptionsavbrott skall endast den ansökande partens bestämmelser tillämpas.

2. Amnesti som meddelats av den anmodade parten skall endast utgöra hinder mot utlämning om brottet faller under denna parts domsrätt.

3. Frånvaron av angivelse eller annat officiellt meddelande som medger lagföring, och som endast krävs enligt den anmodade partens lagstiftning, påverkar inte skyldigheten att utlämna.

Artikel 63

De avtalsslutande parterna förbinder sig, i enlighet med den konvention och det avtal som anges i artikel 59, att sinsemellan utlämna de personer som av de rättsliga myndigheterna i den ansökande staten är åtalade för något av de brott som avses i artikel 50.1, eller som är efterlysta av dessa myndigheter för verkställighet av straff eller annan säkerhetsåtgärd för ett sådant brott.

Artikel 64

En registrering i "Schengens informationssystem", som gjorts i enlighet med artikel 95 skall ha samma verkan som en begäran om tillfälligt omhändertagande i enlighet med artikel 16 i den europeiska konventionen av den 13 september 1957 om utlämning eller i enlighet med artikel 15 i Beneluxavtalet av den 27 juni 1962 om utlämning och inbördes rättshjälp i brottmål, ändrat genom tilläggsprotokoll av den 11 maj 1974.

Artikel 65

1. Utan att det påverkar möjligheten att anlita diplomatisk väg skall framställningar om utlämning och transitering över-sändas från det behöriga ministeriet hos den ansökande parten till det behöriga ministeriet hos den anmodade parten.

2. Behöriga ministerier är:

— I Belgien: justitieministeriet.

— I Tyskland: förbundsrepublikens justitieministerium och delstaternas ministrar eller senatorer.

— I Frankrike: utrikesministeriet.

— I Luxemburg: justitieministeriet.

— I Nederländerna: justitieministeriet.

Artikel 66

1. Om utlämning av en eftersökt person inte uttryckligen möter något hinder enligt lagen hos den anmodade parten, kan denna part medge utlämning utan något formellt förfarande, såvida den som begärs utlämnad ger sitt samtycke därtill i ett protokoll som upprättas i närvaro av en medlem av judiciell myndighet och efter att ha hörts av denne i avsikt att informera om rätten till formellt utlämningsförfarande. Den som begärs utlämnad kan låta sig biträdas av juridiskt ombud i samband med hörandet.

2. Vid utlämning i enlighet med punkt 1 kan inte den eftersökte, som uttryckligen förklarar sig avstå från det skydd som specialitetsprincipen ger, återkalla denna förklaring.

KAPITEL 5

ÖVERFÖRANDE AV VERKSTÄLLIGHET AV BROTTMÅLSDOM*Artikel 67*

Följande bestämmelser avser att komplettera Europarådets konvention av den 21 mars 1983 om överförande av dömda personer mellan de avtalsslutande parter som tillträtt denna konvention.

Artikel 68

1. Om en medborgare i en avtalsslutande part som genom lagakraftvunnen dom dömts till frihetsstraff eller någon annan frihetsberövande åtgärd genom att fly till sitt eget land undandragit sig verkställighet av detta straff eller denna åtgärd, kan den avtalsslutande part som lagföringen ägt rum hos göra en framställning till den andra parten om verkställighet av straffet eller åtgärden, om den dömde påträffas på den senares territorium.

2. I avvaktan på de handlingar som åberopas i framställningen om verkställighet av frihetsstraff eller annan frihetsberövande åtgärd eller återstående del av straff och på beslut i samband med framställningen, kan den berörda anmodade parten på begäran av den ansökande parten kvarhålla den dömde eller vidta andra åtgärder för att säkra dennes närvaro på den anmodade partens territorium.

Artikel 69

Det överförande av verkställighet som avses i artikel 68 kräver inte samtycke av den som dömts till frihetsstraff eller annan frihetsberövande åtgärd. Övriga bestämmelser i Europarådets konvention av den 21 mars 1983 om överförande av dömda personer skall gälla i tillämpliga delar.

KAPITEL 6

NARKOTIKA

Artikel 70

1. De avtalsslutande parterna skall inrätta en ständig arbetsgrupp med uppgift att undersöka gemensamma problem i samband med bekämpandet av kriminalitet inom narkotikaområdet och att i förekommande fall utarbeta förslag för att förbättra de praktiska och tekniska sidorna av samarbetet mellan de avtalsslutande parterna. Arbetsgruppen skall lägga fram sina förslag i Verkställande kommittén.

2. Den arbetsgrupp som avses i punkt 1 och vars medlemmar skall utses av behöriga nationella myndigheter, skall inbegripa företrädare för polis- och tullmyndigheter.

Artikel 71

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig vad gäller direkt eller indirekt försäljning av varje slag av narkotika och psykotropa ämnen, även cannabis, samt innehav av sådana preparat och ämnen för försäljning eller export, att i enlighet med Förenta nationernas gällande konventioner(*) vidta alla erforderliga åtgärder för att förebygga och straffa olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen.

2. Utöver bestämmelserna om detta i artiklarna 74–76 förbinder sig de avtalsslutande parterna att genom administrativa och straffrättsliga åtgärder förebygga och straffa olaglig export av narkotika och psykotropa ämnen, även cannabis, liksom försäljning, anskaffning och överlåtelse av sådana preparat och ämnen.

(*) 1961 års allmänna narkotikakonvention och 1972 års tilläggsprotokoll till denna; 1971 års konvention om psykotropa ämnen; Förenta nationernas konvention den 19 december 1988 mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen.

3. För att bekämpa olaglig import av narkotika och psykotropa ämnen, även cannabis, skall de avtalsslutande parterna förstärka sin kontroll av person- och varutrafiken samt transportmedel vid de yttre gränserna. Sådana åtgärder skall utarbetas av den arbetsgrupp som avses i artikel 70. Arbetsgruppen skall överväga bland annat andra uppdrag för viss polis- och tullpersonal som blivit fri från tjänstgöring vid de inre gränserna liksom tillämpning av moderna metoder för upptäckt av narkotika och användning av narkotikahundar.

4. För att försäkra sig om att bestämmelserna i denna artikel följs skall de avtalsslutande parterna särskilt bevaka de platser som är kända för narkotikahandel.

5. De avtalsslutande parterna skall göra allt som står i deras makt för att förebygga och bekämpa de negativa effekterna av den illegala efterfrågan på varje slag av narkotika och psykotropa ämnen, även cannabis. De åtgärder som vidtas i detta syfte faller under de enskilda avtalsslutande parternas ansvar.

Artikel 72

Under hänsynstagande till sin konstitution och nationella lagstiftning skall de avtalsslutande parterna garantera att gällande lagstiftning medger beslag och förverkande av tillgångar som härrör från illegal handel med narkotika och psykotropa ämnen.

Artikel 73

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig att, i enlighet med sin konstitution och nationella lagstiftning, vidta åtgärder i syfte att tillåta kontrollerade leveranser inom den illegala handeln med narkotika och psykotropa ämnen.

2. Beslut om tillgripande av kontrollerade leveranser kommer att fattas i varje enskilt fall efter inhämtande av varje berörd parts tillstånd.

3. Varje part skall ansvara för ledning och övervakning av operationen på sitt territorium och skall bemyndigas att ingripa.

Artikel 74

Vad gäller laglig handel med narkotika och psykotropa ämnen är de avtalsslutande parterna eniga om att de kontroller som grundar sig på de av Förenta nationernas konventioner som anges i artikel 71 och som genomförs vid de inre gränserna, så mycket som möjligt skall överföras till det inre av landet.

Artikel 75

1. Vad gäller persontrafik till de avtalsslutande parternas områden eller inom sådant område får enskilda personer medföra narkotika och psykotropa ämnen inom ramen för medicinsk behandling, på villkor att de vid varje slag av kontroll kan visa ett intyg som utfärdats eller attesterats av behörig myndighet i hemlandet.

2. Verkställande kommittén skall besluta om utformningen av och innehållet i det intyg som avses i punkt 1 och som utfärdats av någon avtalsslutande part, och särskilt om uppgifter som avser art och mängd av preparat och ämnen samt resans tidslängd.

3. De avtalsslutande parterna skall underrätta varandra om vilka myndigheter som har behörighet att utfärda eller attestera det intyg som avses i punkt 2.

Artikel 76

1. Om det står i överensstämmelse med egna medicinska, etiska och praktiska regler, skall de avtalsslutande parterna, om det visar sig nödvändigt, besluta om lämpliga kontrollåtgärder för de narkotiska preparat och psykotropa ämnen som hos någon eller flera av de avtalsslutande parterna är föremål för strängare kontroller än på det egna territoriet, för att på så sätt undvika att effektiviteten av dessa kontroller skadas.

2. Punkt 1 skall också gälla beträffande ämnen som ofta används för framställning av narkotika och psykotropa ämnen.

3. De avtalsslutande parterna skall hålla varandra underrättade om vilka åtgärder som vidtagits för att övervaka den legala handeln med de ämnen som avses i punkterna 1 och 2.

4. Problem som uppstår i detta sammanhang, skall behandlas regelbundet i Verkställande kommittén.

KAPITEL 7

SKJUTVAPEN OCH AMMUNITION

Artikel 77

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig att anpassa sina lagar och andra författningar om förvärv, innehav, handel och överlåtelse av skjutvapen och ammunition till bestämmelserna i detta kapitel.

2. I detta kapitel behandlas fysiska och juridiska personers förvärv, innehav, handel och överlåtelse av skjutvapen och ammunition; här

avses inte leveranser till centrala och territoriella myndigheter, väpnade styrkor och polis, inte heller deras förvärv och innehav, inte heller statliga företags tillverkning av skjutvapen och ammunition.

Artikel 78

1. I detta kapitel klassificeras skjutvapen enligt följande:

a) Förbjudna vapen.

b) Vapen för vilka det krävs tillstånd.

c) Vapen med anmälningsskyldighet.

2. Bestämmelserna om skjutvapen skall även tillämpas på slutstycken, magasin och pipor som utgör del av eller är avsedda att utgöra del av skjutvapen.

3. Med korta vapen avses i detta avtal skjutvapen vars pipa inte är längre än 30 cm och vars totala längd inte överstiger 60 cm; övriga skjutvapen är långa vapen.

Artikel 79

1. Till förbjudna skjutvapen och förbjuden ammunition skall räknas

a) skjutvapen som i vanliga fall används för militära ändamål,

b) helautomatiska skjutvapen, även om de inte är avsedda för militärt bruk,

c) skjutvapen som är kamouflerade som ett annat föremål,

d) pansarammunition, kulammunition med explosiva eller självantändande laddningar samt projektiler för sådan ammunition,

e) ammunition för pistoler och revolverar med dumtum- eller ihåliga spetskulor och projektiler för sådan ammunition.

2. Behöriga myndigheter kan i särskilda fall bevilja tillstånd att inneha skjutvapen och ammunition enligt punkt 1 om det inte medför någon fara för säkerheten och den allmänna ordningen.

Artikel 80

1. Till skjutvapen som får förvärvas eller innehas med tillstånd hör åtminstone följande, under förutsättning att de inte är förbjudna:

- a) Korta halvautomatiska och korta repetervapen.
- b) Korta enskottsvapen med centralt perkussionslås.
- c) Korta enskottsvapen med ringformigt perkussionslås med en total längd under 28 cm.
- d) Långa halvautomatiska vapen med magasin och kammarstycke som rymmer fler än tre patroner.
- e) Långa halvautomatiska repetervapen med slätborrad pipa som inte är längre än 60 cm.
- f) Civila halvautomatiska vapen som liknar militära automatvapen.
- a) skjutvapen av en modell eller tillverkning, utom i undantagsfall, från tiden före 1 januari 1870 förutsatt att de inte tillåter användning av ammunition avsedd för otillåtna vapen eller vapen som inte får innehas utan tillstånd,
- b) efterbildningar av de vapen som anges i a, på villkor att de inte tillåter användning av patron med metallhylsa,
- c) skjutvapen som gjorts obrukbara för all slags ammunition genom tekniska åtgärder som garanteras genom plombering av en officiell myndighet eller som godtas av en sådan myndighet.

Artikel 83

Tillstånd till förvärv och innehav av sådana skjutvapen som avses i artikel 80 får endast ges om

2. Till vapen för vilka fordras tillstånd till innehav hör inte
 - a) vapen för signalgivning, tårgas eller livräddning, under förutsättning att deras tekniska konstruktion gör det omöjligt att med hjälp av vanliga verktyg ändra dem till vapen för kulammunition och att avskjutning av irriterande ämnen inte orsakar andra personer obotlig skada,
 - b) långa halvautomatiska vapen med magasin och kammarstycke som inte rymmer fler än tre patroner utan omladdning, under förutsättning att laddstycket inte är löstagbart eller att vapnet inte kan ändras med hjälp av vanliga verktyg på ett sådant sätt att magasin och kammarstycke rymmer fler än tre patroner.
 - a) sökanden fyllt 18 år, med undantag av dispens för jakt eller för tävlings- och övningsskjutning,
 - b) sökanden inte kan anses olämplig för förvärv eller innehav av skjutvapen på grund av psykisk sjukdom eller någon annan mental eller kroppslig svaghet,
 - c) sökanden inte funnits skyldig till brott eller på annat sätt kan misstänkas utgöra en fara för säkerheten eller den allmänna ordningen,
 - d) det skäl till förvärv eller innehav av skjutvapen som den sökande åberopar kan anses som giltigt.

Artikel 81

Till skjutvapen med anmälningsskyldighet hör, såvida innehav av sådana inte är otillåtet eller fordrar tillstånd,

- a) långa repetervapen,
- b) långa enskottsvapen med en eller flera räfflade pipor,
- c) korta enskottsvapen med ringformigt perkussionslås med en total längd över 28 cm,
- d) de vapen som anges i artikel 80.2 b.

Artikel 82

Till de vapen som avses i artiklarna 79, 80 och 81 hör inte

Artikel 84

1. Anmälningar om de vapen som avses i artikel 81 skall antecknas i ett register som förs av sådana personer som avses i artikel 85.
2. Om ett vapen överläts av en annan person än den som avses i artikel 85 skall en anmälan om detta göras enligt bestämmelser som varje avtalsslutande part fastställer.
3. De anmälningar som avses i denna artikel skall innehålla de uppgifter som är nödvändiga för att identifiera de berörda personerna och vapnen.

Artikel 85

1. De avtalsslutande parterna åtar sig att se till att den som tillverkar skjutvapen som det krävs tillstånd för och att den som bedriver handel med sådana vapen, ansöker om tillstånd och att den som till-

verkar skjutvapen vars innehav måste anmälas, och den som bedriver handel med sådana, har anmälningsskyldighet. Tillstånd som avser skjutvapen för vilka sådant tillstånd krävs skall även täcka skjutvapen med anmälningsskyldighet. De avtalsslutande parterna skall övervaka de personer som tillverkar eller bedriver handel med vapen på ett sådant sätt att en effektiv kontroll garanteras.

2. De avtalsslutande parterna förpliktar sig att anta bestämmelser om att alla skjutvapen åtminstone skall vara försedda med ett fast tillverkningsnummer för att underlätta identifiering och att de skall vara försedda med varumärke.

3. De avtalsslutande parterna skall föreskriva att tillverkare och handlare har skyldighet att låta registrera samtliga skjutvapen för vilka krävs tillstånd eller anmälan; registren skall göra det möjligt att på kort tid fastställa vapentyp, ursprung och köpare.

4. I fråga om de vapen för vilka krävs särskilt tillstånd enligt artiklarna 79 och 80 åtar sig de avtalsslutande parterna att anta bestämmelser om att sådana skjutvapens identifieringsnummer och beteckning skall finnas upptagna på det tillståndsbevis som utfärdas till innehavaren.

Artikel 86

1. De avtalsslutande parterna förbinder sig att anta bestämmelser som förbjuder den som genom tillståndsbevis eller anmälan har rätt att inneha skjutvapen att överlämna sådana vapen till personer som inte har tillstånd till förvärv eller innehav.

2. De avtalsslutande parterna kan bevilja tillfälligt överlämnande av sådana vapen enligt bestämmelser som de själva skall fastställa.

Artikel 87

1. De avtalsslutande parterna skall i sin nationella lagstiftning införa bestämmelser om återkallande av tillstånd, när innehavaren inte längre uppfyller de krav för beviljande av tillstånd som avses i artikel 83.

2. De avtalsslutande parterna förbinder sig att vidta tillräckliga åtgärder som särskilt skall omfatta beslag av vapen och återkallande av tillstånd, och att föreskriva lämpliga påföljder vid brott mot de bestämmelser i lagar och förordningar som avser skjutvapen. Sådana påföljder kan innebära beslag av skjutvapen.

Artikel 88

1. För den som beviljats tillstånd att förvärva skjutvapen skall inte krävas något särskilt tillstånd till förvärv av sådan ammunition som är avsedd för detta vapen.

2. För ammunition som förvärvas av personer utan tillstånd att förvärva vapen skall samma regler gälla som för det vapen ammunitionen är avsedd för. Tillstånd kan beviljas för endast en eller för alla typer av ammunition.

Artikel 89

Ändringar eller tillägg vad avser otillåtna typer av skjutvapen och de typer av skjutvapen för vilka krävs tillstånd eller anmälan kan göras av Verkställande kommittén med hänsyn till såväl den tekniska och ekonomiska utvecklingen som statens säkerhet.

Artikel 90

De avtalsslutande parterna skall ha möjlighet att anta strängare lagar eller bestämmelser vad gäller reglerna för skjutvapen och ammunition.

Artikel 91

1. Med stöd av den europeiska konventionen av den 28 juni 1978 om kontroll av enskilda personers införskaffande och innehav av skjutvapen överenskommer de avtalsslutande parterna om att, inom ramen för sin nationella lagstiftning, skapa ett utbyte av upplysningar om förvärv av skjutvapen när det gäller personer, enskilda eller vapenhandlare, som har sitt vanliga hemvist eller sin verksamhet på en annan parts territorium. Med vapenhandlare avses den vars yrkesmässiga verksamhet helt eller delvis består i handel med skjutvapen.

2. Detta utbyte av upplysningar avser,

a) mellan två avtalsslutande parter som ratificerat den konvention som anges i punkt 1, de skjutvapen som upptagits i bilaga 1, avdelning A.1 a–h i den konventionen,

b) mellan två avtalsslutande parter av vilka åtminstone den ena inte har ratificerat den konvention som anges i punkt 1, de vapen för vilka tillstånd och anmälan regleras genom bestämmelser hos var och en av de avtalsslutande parterna.

3. Upplysningar om förvärv av skjutvapen skall lämnas utan dröjsmål och innehålla följande uppgifter:

a) Datum för införskaffandet och följande personuppgifter om den som förvärvat vapen:

— I fråga om fysiska personer, efternamn, förnamn, födelsedatum och födelseort, adress och passnummer eller nummer på identitetshandling, samt datum för meddelandets lämnande och uppgift om verkställande myndighet, oberoende av om denna är vapenhandlare eller inte.

- I fråga om juridiska personer, företagsnamn och säte samt beträffande den person som är bemyndigad att företräda den juridiska personen efternamn, förnamn, födelsedatum och födelseort, adress och passnummer eller nummer på identitetshandling.
- b) Vapentyp, tillverkningsnummer, kaliber och övriga kännetecken för skjutvapnet i fråga samt identifieringsnummer.
4. Varje avtalsslutande part skall utse en nationell myndighet som ansvarar för översändande och mottagande av de uppgifter som avses i punkterna 2 och 3, samt utan dröjsmål underrätta övriga avtalsslutande parter om varje ändring vad gäller den utsedda myndigheten.
5. Den myndighet som är utsedd av varje part får förmedla de mottagna uppgifterna till behöriga lokala polismyndigheter och gränsbevakningsmyndigheter för att på så sätt kunna förhindra eller åta straffbara gärningar och brott mot bestämmelserna.

AVDELNING IV

SCHENGENS INFORMATIONSSYSTEM

KAPITEL 1

INRÄTTANDET AV SCHENGENS INFORMATIONSSYSTEM

Artikel 92

1. De avtalsslutande parterna skall upprätta och underhålla ett gemensamt informationssystem, nedan kallat "Schengens informationssystem", som skall bestå av en nationell enhet för varje part och en teknisk stödfunktion. Med hjälp av ett automatiskt sökningsförfarande skall varje part genom Schengens informationssystem kunna få rapporter om personer och föremål för gränskontroller, undersökningar och andra kontroller som utförs av polis och tullmyndigheter inom landets gränser i överensstämmelse med nationell lagstiftning samt, vad beträffar den särskilt rapporterade grupp som avses i artikel 96, vid utfärdande av viseringar, uppehållstillstånd och handhavande av utlännningar inom ramen för tillämpningen av bestämmelserna om rörlighet för personer i denna konvention.

2. I Schengens informationssystem skall varje avtalsslutande part för egen räkning och på eget ansvar upprätta och underhålla en nationell enhet vars dataregister skall innehålla uppgifter som är identiska med uppgifterna i de dataregister som finns vid de övriga avtalsslutande parternas nationella enheter; detta skall åstadkommas med hjälp av den tekniska stödfunktionen. För att en sådan överföring av uppgifter som avses i punkt 3 skall kunna ske utan dröjsmål och så effektivt som möjligt skall varje part, i samband med upprättandet av den nationella enheten, följa gemensamt fastställda protokoll och förfaranden vad gäller den tekniska stödfunktionen. Det nationella dataregistret hos var en och av parterna skall kunna användas för automatisk sökning på varje avtalsslutande parts territorium. Sökning i dataregister vid andra avtalsslutande parter nationella enheter skall inte kunna göras.

3. De avtalsslutande parterna skall för gemensam räkning och under gemensamt ansvar upprätta och underhålla den tekniska stödfunktionen i Schengens informationssystem, för vilken Frankrike skall ha ansvaret; detta stödsystem skall placeras i Strasbourg. Den tekniska stödfunktionen skall innehålla ett

dataregister som genom serieöverföring av uppgifter garanterar att de nationella enheternas dataregister är identiska. Den tekniska stödfunktionen dataregister skall innehålla rapporter om personer och föremål, såvida de är av intresse för samtliga avtalsslutande parter. Den tekniska stödfunktionen dataregister skall inte uppta andra uppgifter, förutom dem som anges i denna punkt och i artikel 113.2.

KAPITEL 2

UTNYTTJANDE OCH ANVÄNDNING AV SCHENGENS INFORMATIONSSYSTEM

Artikel 93

I enlighet med bestämmelserna i denna konvention skall syftet med Schengens informationssystem vara att på de avtalsslutande parternas territorium med hjälp av information som överförs via detta system bevara ordning och allmän säkerhet, inbegripet statens säkerhet, samt tillämpa denna konventions bestämmelser om rörlighet för personer.

Artikel 94

1. Schengens informationssystem skall endast innehålla sådana uppgiftskategorier som lämnas av var och en av de avtalsslutande parterna och som är nödvändiga för de ändamål som avses i artiklarna 95–100. Den rapporterade avtalsslutande parten skall pröva om ärendet är av sådan vikt att en registrering av rapporten i Schengens informationssystem är berättigad.

2. Uppgiftskategorierna är följande:

- a) Rapporterade personer.
- b) De föremål som avses i artikel 100 och de fordon som avses i artikel 99.

3. För personer får inga andra uppgifter registreras än följande:

- a) Efternamn och förnamn, eventuellt separat registrering av alias.
- b) Särskilda yttre oföränderliga fysiska kännetecken.
- c) Andra förnamnets initialbokstav.
- d) Födelsedatum och födelseort.
- e) Kön.
- f) Nationalitet.
- g) Uppgift om huruvida personen är beväpnad.
- h) Uppgift om huruvida personen kan tillgripa våld.
- i) Syftet med registreringen.
- j) Begärt förfarande.

Anmärkningar av annat slag, särskilt de uppgifter som nämns i första meningen i artikel 6 i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter, är inte tillåtna.

4. I den mån någon part bedömer att en rapport i enlighet med artiklarna 95, 97 eller 99 inte är förenligt med dess nationella lagstiftning, internationella förpliktelser eller viktiga nationella intressen, kan denna part låta rapporten i den nationella delen av Schengens informationssystem åtföljas av ett påpekande om att verkställighet av det begärda förfarandet inte kommer att ske på dess territorium på grundval av rapporten. Överläggningar om detta bör ske med övriga avtalsslutande parter. Om den rapporterande parten inte återkallar den gjorda rapporten skall den tillämpas fullt ut för övriga avtalsslutande parter.

Artikel 95

1. Uppgifter angående personer som har efterlysts för förvarstagande för utlämning skall tas med på begäran av den ansökande partens rättsliga myndigheter.

2. Före rapporten skall den rapporterande avtalsslutande parten undersöka om förvarstagandet sker i överensstämmelse med den anmodade partens nationella lagstiftning. Om den rapporterande avtalsslutande parten är tveksam, skall den rådgöra med övriga berörda avtalsslutande parter.

Samtidigt med sin rapport skall den avtalsslutande parten utan dröjsmål skicka följande uppgifter av betydelse för ärendet till de anmodade avtalsslutande parterna:

- a) Vilken myndighet som begär förvarstagande.
- b) Huruvida det finns häktningsbeslut eller någon annan handling med samma innebörd eller en lagakraftvunnen dom.
- c) Brottets art och tillämpliga straffbestämmelser.
- d) Beskrivning av omständigheterna kring brottets begående, inbegripet tidpunkt, plats och i vilken grad den rapporterade personen varit delaktig i gärningen.
- e) Sannolik brottspåföljd.

3. En anmodad avtalsslutande part kan i dataregistret i den nationella delen hos Schengens informationssystem låta rapporten åtföljas av en uppgift som avser förbud, under tiden fram till det att denna uppgift raderas, att verkställa förvarstagande på grundval av rapporten. Radering av en sådan uppgift skall ske inom tjugofyra timmar efter registrering av rapporten, såvida den berörda parten inte avslår begäran om förvarstagande på rättsliga grunder eller av särskilda lämplighetsskäl. Om det finns synnerliga skäl med anledning av den sammanfattningen hos de sakförhållanden rapporten grundas på, kan tidigare nämnda tidsfrist förlängas till att omfatta högst en vecka. Utan att det påverkar en sådan uppgift eller beslut om avslag kan övriga avtalsslutande parter låta verkställa det begärda förvarstagandet.

4. Om någon part av särskilt brådskande skäl begär omedelbar efterspaning skall den anmodade parten undersöka om den kan avstå från uppgiften. Den anmodade parten skall vidta de åtgärder som krävs för omedelbar verkställighet av det begärda förfarandet, om rapporten godtas.

5. Om förvarstagande inte kan verkställas på grund av att någon undersökning ännu inte avslutats eller på grundval av beslut om avslag hos någon anmodad part, skall den sistnämnda parten behandla rapporten som en rapport i syfte att få meddelande om vistelseort.

6. De anmodade avtalsslutande parterna skall verkställa det begärda förfarandet i enlighet med gällande konventioner om utlämning och nationell lagstiftning. De är inte skyldiga att verkställa det begärda förfarandet om det avser någon av deras egna medborgare, dock utan att detta påverkar möjligheten att verkställa förvarstagandet enligt nationell lagstiftning.

Artikel 96

1. Uppgifter angående utlämningar som rapporteras för införande på spärrlista skall registreras på grundval av en nationell

rapport till följd av beslut som fattats av administrativa myndigheter eller behörig domstol i enlighet med processuella regler i nationell lagstiftning.

2. Besluten kan grundas på det hot mot den allmänna ordningen eller säkerheten och statens säkerhet som en utlännings vistelse på statens territorium kan medföra.

Till sådana fall kan framför allt räknas

- a) en utlänning som dömts till ansvar för en gärning för vilken föreskrivs frihetsberövande påföljd i minst ett år,
- b) en utlänning om vilken det finns grundad anledning att anta att han begått grova brott, till vilka även räknas de som avses i artikel 71 eller om vilken det skäligen kan befaras att han kommer att begå sådana handlingar på någon avtalsslutande parts territorium.

3. Beslut kan även grundas på att utlänningsen varit föremål för en åtgärd som innebär avlägsnande, avvisning eller utvisning som vare sig återkallats eller varit förenad med viss tidsbegränsning, eller som åtföljts av inreseförbud eller, i förekommande fall, av vägrat uppehållstillstånd som grundats på överträdelse av nationella bestämmelser om inresa eller uppehållstillstånd för utlänningar.

Artikel 97

Vad avser försvunna personer eller personer som med hänsyn till sin egen säkerhet eller i syfte att förebygga hot tillfälligt bör omhändertas på begäran av en behörig myndighet eller en behörig rättslig myndighet hos den rapporterande parten, skall deras personuppgifter registreras för att de polisiära myndigheterna skall kunna underrätta den rapporterande parten om uppehållsort eller omhändertaganden för förhindrande av fortsatt resa, om det inte strider mot nationell lag. Detta gäller särskilt minderåriga och personer som enligt beslut av en behörig myndighet bör ges sluten vård. Meddelande får inte lämnas utan den försvunnes samtycke, om han är myndig.

Artikel 98

1. På framställning av behöriga rättsliga myndigheter om meddelande om uppehållsort eller hemvist skall det registreras personuppgifter rörande vittnen, åtalade som förelagts att infinna sig för hörande vid domstolsförhandling i samband med brottmål eller personer som skall dömas till påföljd för brott eller inställa sig för verkställighet av frihetsberövande.

2. Den avtalsslutande part som gör en framställning skall lämna begärda uppgifter i enlighet med nationell lagstiftning och gällande konventioner om inbördes rättshjälp i brottmål.

Artikel 99

1. Med hänsyn till nationell lagstiftning hos den rapporterande avtalsslutande parten skall uppgifter registreras om personer eller fordon för hemlig övervakning eller särskild kontroll i enlighet med punkt 5.

2. En sådan rapport får ske i syfte att bekämpa brottslighet och förebygga hot mot den allmänna säkerheten

- a) om det finns sannolika skäl till misstanke om att personen avser att begå, eller redan begått, ett stort antal synnerligen grova brott, eller
- b) om den allmänna uppfattning om personen, särskilt på grundval av redan begångna brott, leder till misstanke om att han även i framtiden kommer att begå synnerligen grova brott.

3. På begäran av myndigheter som ansvarar för statens säkerhet kan en rapport dessutom göras i enlighet med nationell lagstiftning, om det finns synnerliga skäl till misstanke om att de uppgifter som avses i punkt 4 är nödvändiga för vidtagande av skyddsåtgärder för avvärande av den allvarliga fara någon utgör, eller av någon annan allvarlig fara för statens inre och yttre säkerhet. Den rapporterande avtalsslutande parten är skyldig att först rådgöra med övriga avtalsslutande parter.

4. I syfte att utföra hemlig övervakning genom av polis och tullmyndigheter verkställda gränskontroller eller andra kontroller inom landet, kan nedanstående uppgifter, helt eller delvis, inhämtas och översändas till den rapporterande myndigheten:

- a) Påträffande av en rapporterad person eller ett rapporterat fordon.
- b) Plats, tidpunkt eller skäl för undersökningen.
- c) Resväg och målet för resan.
- d) Personer i den övervakades sällskap eller passagerare i fordonet.
- e) Använt fordon.
- f) Transporterade föremål.
- g) Omständigheter kring påträffandet av personen eller fordonet.

Inhämtandet av uppgifter bör ske på ett sådant sätt att det inte skadar övervakningens hemliga karaktär.

5. Inom ramen för den särskilda kontroll som avses i punkt 1 får personer, fordon och medförda föremål kroppsvisiteras eller genomsökas i enlighet med nationell lagstiftning för uppnående av de mål som avses i punkterna 2 och 3. Om någon parts lagar inte tillåter denna särskilda kontroll, skall den i den berörda partens fall ändras till hemlig övervakning.

6. En anmodad avtalsslutande part kan i dataregistret i den nationella enheten hos Schengens informationssystem låta denna rapport åtföljas av en uppgift som avser förbud, under tiden fram till att denna uppgift raderas, att verkställa det begärda förfarandet avseende hemlig övervakning eller särskild kontroll. Radering av en sådan uppgift skall ske inom tjugofyra timmar efter det att rapporten registrerats, såvida den berörda parten inte avslår förfarandet på rättsliga grunder eller av särskilda lämplighetsskäl. Utan att det påverkar en sådan uppgift eller beslut om avslag kan övriga avtalsslutande parter låta verkställa det begärda förfarandet.

Artikel 100

1. Uppgifter om föremål som efterlysts för beslag eller för att användas som bevismaterial vid rättegång i brottmål skall registreras i Schengens informationssystem.

2. Om en efterforskning visar att det föreligger en rapport om ett påträffat föremål, skall den myndighet som har observerat rapporten kontakta den rapporterande för att överenskomma om vilka åtgärder som behöver vidtas. För detta ändamål kan i enlighet med denna konvention även personuppgifter översändas. De åtgärder som skall vidtas av den part som påträffat föremålet skall vara förenliga med dennas nationella lagstiftning.

3. Följande kategorier av föremål skall registreras:

- a) Stulna, bortförda eller försvunna motorfordon med en cylindervolym överstigande 50 cc.
- b) Stulna, bortförda eller försvunna släpvagnar och husvagnar med en tjänstevikt överstigande 750 kg.
- c) Stulna, bortförda eller försvunna skjutvapen.
- d) Stulna, bortförda eller försvunna blankodokument.
- e) Stulna, bortförda eller försvunna utfärdade legitimationshandlingar (pass, ID-kort, körkort).
- f) Sedlar (registrerade sedlar).

Artikel 101

1. Tillgång till i Schengens informationssystem registrerade uppgifter och rätt att söka fram dessa direkt har endast myndigheter som har behörighet för

- a) gränskontroller,
- b) andra undersökningar inom landet som verkställs av polis och tullmyndigheter samt samordning av sådana undersökningar.

2. Därutöver skall tillgång till uppgifter som är registrerade enligt artikel 96 samt rätt att söka fram dessa direkt beviljas myndigheter med behörighet att utfärda viseringar, centrala myndigheter med behörighet att granska viseringsansökningar samt myndigheter med behörighet att bevilja uppehållstillstånd och handha utlänningsärenden inom ramen för tillämpningen av denna konventions bestämmelser om rörlighet för personer. Tillgången till uppgifterna skall regleras i varje avtalsslutande parts nationella lagstiftning.

3. Användarna får endast hämta de uppgifter som krävs för att de skall kunna fullgöra sina förpliktelser.

4. Varje part skall till Verkställande kommittén överlämna en förteckning över de behöriga myndigheter som har tillstånd att direkt hämta uppgifter som är registrerade i Schengens informationssystem. I förteckningen skall det för varje myndighet anges vilka uppgifter den får hämta och för vilket syfte.

KAPITEL 3

SKYDD AV PERSONUPPGIFTER OCH SÄKERHET FÖR UPPGIFTER I SCHENGENS INFORMATIONSSYSTEM

Artikel 102

1. De uppgifter som föreskrivs i artiklarna 95–100 får av de avtalsslutande parterna endast utnyttjas för de ändamål som angivits för var och en av de rapporter som avses i dessa artiklar.

2. Kopiering av registrerade uppgifter får endast ske i tekniskt syfte, i den mån sådan kopiering krävs för direkt hämtande av uppgifter av de myndigheter som avses i artikel 101. Rapporter från andra avtalsslutande parter får inte kopieras från Schengens informationssystemets nationella del till andra nationella datafiler.

3. I samband med de rapporter som föreskrivs i artiklarna 95–100 i denna konvention skall, vid varje avvikelse från punkt 1 i avsikt att gå från ett slag av rapport till en annan, finnas grundad anledning att avvärja en omedelbart förestående

allvarlig fara för den allmänna ordningen och säkerheten, en stor risk för statens säkerhet eller grovt brott. För detta ändamål skall tillstånd ges i förväg av den rapporterande parten.

4. Registrerade uppgifter får inte användas för administrativa ändamål. Härav följer att de uppgifter som avses i artikel 96 i enlighet med varje parts nationella lagstiftning inte kan användas för andra ändamål än vad som avses i artikel 101.2.

5. All användning av uppgifterna som inte är förenlig med punkterna 1–4 skall betraktas som åsidosättande av varje parts lagar.

Artikel 103

För att kunna kontrollera utlämnandet av uppgifterna skall varje part se till att i genomsnitt var tionde överföring av personuppgifter registreras i Schengens informationssystem. Nationella del av den myndighet som ansvarar för registret. Registreringen kan endast användas för detta ändamål och skall raderas efter sex månader.

Artikel 104

1. Den nationella lagstiftning som gäller hos den rapporterande avtalsslutande parten skall tillämpas på rapporten, med undantag för vad som särskilt föreskrivs i denna konvention.

2. Om inte annat följer av bestämmelserna i denna konvention, skall varje avtalsslutande parts lagar gälla i fråga om de uppgifter som registreras i den nationella delen av Schengens informationssystem.

3. Om inte annat följer av bestämmelserna i denna konvention om verkställighet av det förfarande som begärs i en rapport, skall nationell lag hos den avtalsslutande part som verkställer det begärda förfarandet tillämpas. I den mån det föreskrivs annorlunda i denna konvention om verkställighet av förfarande som begärts i rapporten, skall befogenheterna vid förfarandet regleras av nationell lag hos den anmodade parten. Om det begärda förfarandet inte kan verkställas, skall den anmodade parten omedelbart underrätta den rapporterande parten.

Artikel 105

Den rapporterande avtalsslutande parten skall ansvara för uppgifternas riktighet, aktualitet och laglighet vid registreringen i Schengens informationssystem.

Artikel 106

1. Endast den rapporterande avtalsslutande parten skall vara berättigad att göra ändringar, komplettera, korrigera eller radera de uppgifter som den låtit införa.

2. Om en part som inte gjort rapporten, känner till omständigheter som föranleder misstanke om att någon uppgift är felaktig ur rättslig eller saklig synpunkt, skall den omedelbart underrätta den rapporterande parten om detta, vilken i sin tur är skyldig att kontrollera den meddelade uppgiften och, om det visar sig nödvändigt, omedelbart rätta eller radera uppgiften.

3. Om de avtalsslutande parterna inte kan komma överens, skall den part som inte är upphov till rapporten remittera ärendet för yttrande till den gemensamma tillsynsmyndighet som avses i artikel 115.1.

Artikel 107

Om en person redan varit föremål för en rapport i Schengens informationssystem, skall den part som låter införa en ny rapport, träffa överenskommelse med den part som har fört in den första rapporten om hur rapporterna skall kombineras. För detta ändamål kan de avtalsslutande parterna även fastställa allmänna bestämmelser.

Artikel 108

1. Varje avtalsslutande part skall utse en myndighet som har huvudansvaret för den nationella delen av Schengens informationssystem.

2. Varje avtalsslutande part skall göra sina rapporter genom denna myndighet.

3. Denna myndighet skall ansvara för att den nationella delen fungerar på ett tillfredsställande sätt och vidta åtgärder som garanterar att bestämmelserna i denna konvention följs.

4. De avtalsslutande parterna skall meddela sig med varandra genom depositarien om den myndighet som avses i punkt 1.

Artikel 109

1. En enskild persons rättighet att få tillträde till de uppgifter som finns registrerade om honom i Schengens informationssystem skall höra under lagen hos den part som han vänder sig till. Om det föreskrivs i den nationella lagen, skall den nationella tillsynsmyndighet som avses i artikel 114.1

avgöra om uppgifterna får lämnas ut och på vilka villkor. En part som inte har lämnat rapporten får endast lämna ut information om sådana uppgifter efter att den rapporterande avtalslutande parten givits tillfälle till ställningstagande.

2. Utlämnande av information till den berörda personen skall avslås, om det kan skada verkställigheten av rättsliga uppdrag som rapporten avser, eller om någon annan persons rätt och frihet måste skyddas. Information får aldrig lämnas ut under pågående begärd hemlig övervakning.

Artikel 110

Vem som helst kan begära rättelse av felaktiga sakuppgifter som berör honom själv, eller låta radera uppgifter om honom som är felaktiga ur rättslig synpunkt.

Artikel 111

1. På varje avtalsslutande parts territorium skall enskilda personer kunna vända sig till domstol eller enligt nationell lag behöriga myndigheter med talan om framför allt rättelse, radering, upplysningar eller gottgörelse i samband med en rapport som berör honom.

2. Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 116 förbinder sig de avtalsslutande parterna inbördes att verkställa slutliga beslut som fattats av en domstol eller myndigheter som avses i punkt 1.

Artikel 112

1. Personuppgifter som registrerats i Schengens informationssystem för personefterlysning, skall inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för det syfte i vilket de lämnats. Senast tre år efter registreringen skall den rapporterande avtalslutande parten undersöka om uppgifterna måste bevaras. För de rapporter som avses i artikel 99 är denna tidsfrist ett år.

2. I förekommande fall skall varje avtalsslutande part i enlighet med sin nationella lagstiftning bestämma kortare tidsfrister för undersökning.

3. Schengens informationssystemets tekniska stödfunktion skall automatiskt underrätta de avtalsslutande parterna med en månads varsel om raderingar som har programmerats in i systemet.

4. En rapporterande avtalsslutande part kan, inom tidsfristen för undersökningen, besluta att rapporten skall kvarstå, om detta visar sig nödvändigt för det syfte som ligger till grund för denna. Förlängd tidsfrist för en rapport måste meddelas till den tekniska stödfunktionen. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla vid förlängd rapport.

Artikel 113

1. Andra uppgifter än de som avses i artikel 112 skall bevaras i högst tio år, uppgifter angående utfärdade legitimationshandlingar och registrerade sedlar i högst fem år och uppgifter angående motorfordon, släpvagnar och husvagnar i högst tre år.

2. Raderade uppgifter skall bevaras under ytterligare ett år vid den tekniska stödfunktionen. Under denna tidsfrist skall de inte kunna utnyttjas för annat än för att i efterhand kontrollera deras riktighet och att registreringen skett i överensstämmelse med lagen. Därefter skall de förstöras.

Artikel 114

1. Varje avtalsslutande part skall utse en tillsynsmyndighet med uppgift att med beaktande av den nationella lagen utöva självständig tillsyn över det nationella registret i Schengens informationssystem och att kontrollera att behandling och utnyttjande av uppgifter som upptagits i Schengens informationssystem inte skadar den enskildes rättigheter. För detta ändamål skall tillsynsmyndigheten ha tillträde till registret i den nationella delen av Schengens informationssystem.

2. Enskilda personer har rätt att begära att tillsynsmyndigheterna skall granska registrerade uppgifter som berör dem i Schengens informationssystem och hur dessa uppgifter används. Denna rättighet skall regleras i den nationella lagen hos den part till vilken begäran lämnas. Om uppgifterna har registrerats av en annan part, skall kontrollen utföras i nära samarbete med den senare partens tillsynsmyndighet.

Artikel 115

1. En gemensam tillsynsmyndighet skall bildas med uppgift att utöva tillsyn över den tekniska stödfunktionen i Schengens informationssystem. Denna myndighet skall vara sammansatt av två representanter från varje nationell tillsynsmyndighet. Varje part skall ha rätt att delta i överläggningar och beslut. Denna tillsyn skall utövas i enlighet med bestämmelserna i denna konvention, Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter med beaktande av Europarådets ministerkommittés rekommendation R (87) 15 av den 17 september 1987 avseende reglering av utnyttjandet av personuppgifter inom den polisiära sektorn samt i enlighet med nationell lag hos den part som har ansvar för den tekniska stödfunktionen.

2. Vad beträffar Schengens informationssystemets tekniska stödfunktion skall den gemensamma tillsynsmyndigheten ha till uppgift att granska tillämpningen av bestämmelserna i denna konvention. För detta ändamål skall den ha tillträde till den tekniska stödfunktionen.

3. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall även ha behörighet att analysera de svårigheter i samband med tillämpning eller tolkning som kan uppkomma vid användningen av Schengens informationssystem, studera de problem som kan komma att uppstå i samband med den självständiga tillsyn som utövas av nationella tillsynsmyndigheter hos de avtalsslutande parterna eller i samband med utövandet av rätten till tillträde till systemet, samt att utarbeta harmoniserade förslag för att komma fram till gemensamma lösningar på befintliga problem.

4. Redogörelser som upprättats av den gemensamma tillsynsmyndigheten skall översändas till de myndigheter som de nationella tillsynsmyndigheterna översänder sina redogörelser till.

Artikel 116

1. Varje avtalsslutande part skall i enlighet med sin nationella lagstiftning vara ansvarig för varje skada som tillfogas en person genom utnyttjande av det nationella registret i Schengens informationssystem. Detta skall även gälla när skador förorsakats av den rapporterande parten, därför att denne låtit registrera uppgifter som varit felaktiga ur rättslig eller saklig synpunkt.

2. Om den part mot vilken talan väcks inte är rapporterande part, skall den senare på begäran ersätta utbetalade skadeståndsbelopp, såvida den anmodade parten inte använt uppgifterna på ett sätt som strider mot denna konvention.

Artikel 117

1. Vad avser automatisk databehandling av personuppgifter som överförs i enlighet med vad som föreskrivs i denna avdelning, skall varje part senast vid tidpunkten för denna konventions ikraftträdande vidta de nationella åtgärder som krävs för att uppnå en skyddsnivå för personuppgifter som åtminstone motsvarar den som följer av principerna i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter och är förenlig med Europarådets ministerkommittés rekommendation R (87) 15 av den 17 september 1987 avseende reglering av användningen av personuppgifter inom den polisiära sektorn.

2. Sådan överföring av personuppgifter som avses i denna avdelning skall inte kunna äga rum förrän de bestämmelser om skydd av personuppgifter som avses i punkt 1 trätt i kraft på det territorium som innehas av de avtalsslutande parter som berörs av överföringen.

Artikel 118

1. Varje avtalsslutande part förbinder sig att vad gäller den nationella delen av Schengens informationssystem vidta åtgärder för att

- a) hindra obehöriga från tillträde till de anläggningar som används för databehandling av personuppgifter (kontroll vid ingången till anläggningarna),
- b) hindra obehöriga från att läsa, kopiera, ändra eller avlägsna datamedier (kontroll av datamedier),
- c) hindra obehörigt införande av uppgifter i registret och hindra obehöriga från att skaffa sig kännedom om, ändra eller radera registrerade personuppgifter (kontroll av införande av uppgifter),
- d) hindra att system för automatisk databehandling används av obehöriga personer via anläggningar för överföring av data (kontroll av användningen),
- e) hindra behöriga från att i samband med användningen av ett automatiskt databehandlingssystem skaffa sig tillträde till andra uppgifter än dem som ingår i deras befogenheter (kontroll av tillgången till uppgifter),
- f) garantera möjlighet till kontroll och granskning av vilka myndigheter som personuppgifter kan överföras till via anläggningar för överföring av data (kontroll av dataöverföring),
- g) garantera möjlighet till efterföljande kontroll och granskning av vilka personuppgifter som förts in i ett automatiskt databehandlingssystem, tidpunkt för införandet och vem som infört sådana uppgifter (kontroll av registrering),
- h) hindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering i samband med såväl överföring av personuppgifter som transport av datamedier (kontroll av transport).

2. Varje avtalsslutande part skall vidta särskilda åtgärder för att garantera säkerheten vid överföring av uppgifter till myndigheter utanför de avtalsslutande parternas territorium. Under rättelse om sådana åtgärder skall ske till den gemensamma tillsynsmyndigheten.

3. Varje part får för databehandlingen vid sin nationella del av Schengens informationssystem endast utse särskilt kvalificerade personer som skall underkastas säkerhetskontroll.

4. Den part som ansvarar för Schengens informationssystemets tekniska stödfunktion skall med avseende på denna vidta de åtgärder som föreskrivs i punkterna 1–3.

KAPITEL 4

FÖRDELNING AV KOSTNADERNA FÖR SCHENGENS INFORMATIONSSYSTEM

Artikel 119

1. Kostnaderna för inrättandet och användningen av den tekniska stödfunktion som avses i artikel 92.3 inbegripet kostnader för de ledningar som förbinder de nationella delarna av

Schengens informationssystem med den tekniska stödfunktionen skall delas av de avtalsslutande parterna. Varje parts andel skall bestämmas på grundval av varje parts skattesats i beräkningsunderlaget för mervärdesskatt i enlighet med artikel 2.1 c i Europeiska gemenskapernas råds beslut av den 24 juni 1988 om systemet för medlemmarnas egna medel.

2. Kostnaderna för inrättande och användning av den nationella delen av Schengens informationssystem skall bäras individuellt av varje part.

AVDELNING V

TRANSPORT AV OCH RÖRLIGHET FÖR VAROR

Artikel 120

1. De avtalsslutande parterna skall gemensamt vaka över att deras lagar och andra författningar inte medför orättmätigt hinder för varors rörlighet över de inre gränserna.

2. De avtalsslutande parterna skall underlätta varors rörlighet över de inre gränserna vid verkställighet av formaliteter som är förbundna med förbud och restriktioner i samband med förtullning av konsumtionsvaror. Verkställighet av sådan förtullning kan ske efter eget val antingen inom landet eller vid inre gränser. De avtalsslutande parterna skall sträva efter att förlägga förtullningen inom landet.

3. I den mån det underlättande som avses i punkt 2 inte kan åstadkommas, helt eller delvis, på vissa områden, skall de avtalsslutande parterna sinsemellan eller inom ramen för Europeiska gemenskaperna försöka skapa förutsättningar för att underlätta varors rörlighet.

I denna punkt avses särskilt kontroll av att bestämmelser om transporttillstånd och tekniska kontroller av transportmedel efterlevs, kontroller som genomförs av veterinär och polis, hälsokontroller som genomförs av veterinär, kontroller av växter samt kontroller av transporter av farligt gods och avfall.

4. De avtalsslutande parterna skall bemöda sig om att harmonisera formaliteterna vad gäller varors rörlighet över de yttre gränserna och genom tillämpning av enhetliga principer övervaka att dessa följs. För detta ändamål skall ett nära samarbete mellan de avtalsslutande parterna ske i Verkställande kommittén, inom ramen för Europeiska gemenskaperna och i andra internationella sammanslutningar.

Artikel 121

1. De avtalsslutande parterna skall med beaktande av gemenskapsrätten avstå från kontroller och inte längre kräva de sundhetsintyg för växter som i gemenskapsrätten föreskrivs för vissa växter och växtprodukter.

Verkställande kommittén skall anta en förteckning över de växter och växtprodukter som skall omfattas av den förenkling som anges i föregående mening. Den kan göra ändringar i denna förteckning och skall fastställa dagen för ikraftträdande av sådana ändringar. De avtalsslutande parterna skall underrätta varandra om vidtagna åtgärder.

2. Om det föreligger risk för att skadliga organismer förs in eller sprids får en avtalsslutande part begära ett tillfälligt återinförande av de kontrollåtgärder som föreskrivs i gemenskapsrätten och tillämpa dem. Den skall omedelbart skriftligen informera de övriga avtalsslutande parterna om detta och ange orsakerna till sitt beslut.

3. Sundhetsintyg för växter får även fortsättningsvis användas som det intyg som krävs enligt lagstiftningen om artskydd.

4. Den behöriga myndigheten skall på begäran utfärda ett sundhetsintyg för växter när ett parti helt eller delvist är avsett för återexport, under förutsättning att växtskyddskraven är uppfyllda för de berörda växterna eller växtprodukterna.

Artikel 122

1. De avtalsslutande parterna skall utvidga sitt samarbete avseende säkerheten i samband med transport av farligt gods och förbinder sig att harmonisera de nationella bestämmelser som utfärdats med hänsyn till gällande internationella konventioner. Dessutom förbinder de sig särskilt att bevara säkerhetsnivån genom att

a) harmonisera kraven vad avser yrkesutbildning av förare,

b) harmonisera villkoren för och omfattningen av kontroller som verkställs under pågående transport och på företag,

c) harmonisera brottsrubriceringarna och lagbestämmelserna om tillämpliga straff,

d) upprätthålla ett ständigt utbyte av information och av erfarenheter som vunnits i samband med vidtagna åtgärder och verkställda kontroller.

2. De avtalsslutande parterna skall utvidga sitt samarbete i fråga om kontrollerna av transporter av farligt avfall och icke-farligt avfall.

För detta ändamål skall de sträva efter att inta en gemensam hållning i fråga om ändringar av gemenskapens direktiv vad avser kontroll och administration av transporter av farligt avfall och vid upprättandet av gemensamma dokument om icke-farligt avfall, för att på så sätt skapa en tillräcklig infrastruktur för omhändertagande och kunna fastställa så harmoniserade normer som möjligt för omhändertagandet.

I avvaktan på gemensamma bestämmelser angående icke-farligt avfall skall kontroller i samband med transporter av sådant avfall verkställas på grundval av ett särskilt förfarande som tillåter kontroll av transport till bestämmelseorten under pågående behandling.

Bestämmelserna i punkt 1 andra meningen gäller även denna punkt.

Artikel 123

1. De avtalsslutande parterna åtar sig att samråda om ett upphävande av den ömsesidiga skyldighet de för närvarande har att skaffa exporttillstånd för strategiska industriella och tekniska produkter och att, om det visar sig nödvändigt, ersätta dessa tillstånd med ett smidigt förfarande, under förutsättning att det första och det slutliga bestämmelselandet är någon av de avtalsslutande parterna.

Utöver detta samråd och för att garantera effektiviteten av de kontroller som kan visa sig nödvändiga, skall de avtalsslutande parterna genom ett nära samarbete på grundval av en samordningsmekanism och med beaktande av nationella bestämmelser sträva efter att åstadkomma ett utbyte av ändamålsenlig information.

2. Vad avser andra varor än de strategiska industriella och tekniska produkter som avses i punkt 1 skall de avtalsslutande parterna inrikta sig på att å ena sidan verkställa exportformalitetserna inom landet och å andra sidan harmonisera sina kontrollförfaranden.

3. Inom ramen för de mål som beskrivits i punkterna 1 och 2 ovan skall de avtalsslutande parterna inleda samråd med andra berörda partnerstater.

Artikel 124

Varukontrollernas antal och omfattning i samband med persontrafiken över de inre gränserna skall minskas till lägsta möjliga nivå. Fortsatt minskning och slutlig avveckling är beroende av en gradvis ökande avgiftsbefrielse för resande och av den framtida utvecklingen vad gäller bestämmelserna om personers rörlighet över gränserna.

Artikel 125

1. De avtalsslutande parterna skall träffa överenskommelser om tillsättande av kontaktpersoner hos sina tullmyndigheter.

2. Tillsättandet av kontaktpersoner skall syfta till att främja och påskynda samarbetet mellan de avtalsslutande parterna i allmänhet, framför allt inom ramen för redan befintliga konventioner och gemenskapsdokument om ömsesidigt bistånd.

3. Kontaktpersonerna skall ha en rådgivande och stödjande funktion. De skall inte ha befogenhet att på eget initiativ vidta några åtgärder i samband med tullmyndigheternas administrativa verksamhet. De skall lämna information och utföra sina uppgifter inom ramen för de instruktioner de får från sin egen avtalsslutande part.

AVDELNING VI

SKYDD AV PERSONUPPGIFTER

Artikel 126

1. Vad gäller automatisk databehandling av personuppgifter som skall överföras i enlighet med denna konvention, skall varje avtalsslutande part senast vid denna konventions ikraftträdande anta de nationella bestämmelser som krävs för att skyddsnivån för personuppgifterna minst skall motsvara den som följer av principerna i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk behandling av personuppgifter.

2. Överföring av personuppgifter enligt vad som föreskrivs i denna konvention får inte äga rum förrän de bestämmelser om skydd av personuppgifter som avses i punkt 1 har trätt i kraft på det territorium som innehas av de avtalsslutande parter som överföringen berör.

3. Vad gäller automatisk databehandling av personuppgifter som överförs genom tillämpning av denna konvention, skall dessutom följande bestämmelser gälla:

a) Uppgifterna får av den mottagande avtalsslutande parten inte användas för andra ändamål än de som föreskrivs i

denna konvention vad gäller överföring av sådana uppgifter. Användning av uppgifterna för andra ändamål får endast ske efter föregående tillstånd av den part som ombesörjer överföringen och med hänsyn tagen till den mottagande partens lagstiftning. Tillstånd får beviljas på villkor att nationell lag hos den part som låter överföra uppgifterna medger detta.

- b) Uppgifterna får endast användas av domstolar, förvaltningar och organ som utför sådana uppgifter eller fyller en funktion inom ramen för de mål som avses i a.
- c) Den avtalsslutande part som överför uppgifterna, skall vara skyldig att se till att de är riktiga. Om denna part, antingen genom eget initiativ eller på begäran av en berörd person, konstaterar att felaktiga uppgifter, eller uppgifter som inte skulle ha överförts, har lämnats ut, skall den mottagande parten, eller parterna, omedelbart underrättas om detta. Denna, eller dessa, är skyldiga att se till att sådana uppgifter rättas eller förstörs, eller låta meddela att uppgifterna är felaktiga eller inte borde ha överförts.
- d) Om en person har tillfogats skada, kan en avtalsslutande part inte åberopa att en annan avtalsslutande part låtit överföra felaktiga uppgifter för att på så sätt frita sig från ansvar enligt nationell lag. Om den mottagande avtalsslutande parten är skyldig att gottgöra användning av överförda felaktiga uppgifter, skall den avtalsslutande part som var ansvarig för överföringen ersätta den mottagande avtalsslutande parten utbetalade skadeståndsbelopp i sin helhet.
- e) Överföring och mottagande av personuppgifter skall införas i såväl det ursprungliga som i det mottagande dataregistret.
- f) Den gemensamma tillsynsmyndighet som avses i artikel 115 kan på en avtalsslutande parts begäran yttra sig om svårigheter i samband med tillämpning och tolkning av denna artikel.

4. Denna artikel gäller inte sådana överföringar av uppgifter som avses i avdelning II kapitel 7 och i avdelning IV. Punkt 3 gäller inte sådan överföring av uppgifter som avses i avdelning III kapitel 2–5.

Artikel 127

1. Vid överföring av personuppgifter till någon annan part med tillämpning av bestämmelserna i denna konvention, gäller bestämmelserna i artikel 126 för överföring av uppgifter från ett icke-automatiskt dataregister och deras införande i ett sådant dataregister.

2. Vid överföring av personuppgifter till en annan avtalsslutande part med tillämpning av denna konvention skall, i andra fall än de som regleras i artikel 126.1 och punkt 1 i den här artikeln, artikel 126.3, med undantag av punkt e, tillämpas. Dessutom gäller följande:

- a) Överföring och mottagande av personuppgifter skall registreras skriftligt. Denna skyldighet gäller inte om inte registrering krävs för användningen av uppgifterna, i synnerhet om de inte används eller endast används i mycket begränsad omfattning.
- b) Vid användningen av uppgifterna skall den mottagande parten garantera minst samma skyddsnivå som föreskrivs i dess egna lagar vid användningen av uppgifter av liknande slag.
- c) Tillträde till uppgifter och villkor för dess beviljande skall regleras i nationell lag hos den part hos vilken den berörda personen anhåller om detta.

3. Denna artikel skall inte tillämpas på sådan överföring av uppgifter som avses i avdelning II kapitel 7, avdelning III kapitel 2–5 samt i avdelning IV.

Artikel 128

1. Sådan överföring av personuppgifter som avses i denna konvention får endast ske, om de avtalsslutande parter som berörs av överföringen ålagt en nationell tillsynsmyndighet att genomföra en fristående granskning av att bestämmelserna i artiklarna 126 och 127 följs, liksom de bestämmelser som antagits för tillämpningen av dessa artiklar, i samband med behandlingen av personuppgifterna i dataregistren.

2. I den mån en part i enlighet med nationell lag uppdragit åt en tillsynsmyndighet att inom ett eller flera områden genomföra en fristående granskning av att bestämmelserna om skydd för personuppgifter som inte införts i dataregister följs, skall denna part ålägga samma myndighet att övervaka att bestämmelserna i denna avdelning följs inom dessa områden.

3. Denna artikel skall inte tillämpas på överföring av uppgifter som avses i avdelning II kapitel 7 och i avdelning III kapiteln 2–5.

Artikel 129

Vad gäller överföring av personuppgifter i enlighet med avdelning III kapitel 1 förbinder sig de avtalsslutande parterna att, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 126 och 127, införa en skyddsnivå i fråga om personuppgifter som tar hänsyn till principerna i Europarådets ministerkommittés rekommendation R (87) 15 av den 17 september 1987 avseende reglering av användningen av personuppgifter

inom den polisiära sektorn. I fråga om överföring av uppgifter enligt artikel 46 gäller dessutom följande:

- a) Uppgifterna får av den mottagande avtalsslutande parten endast användas för de ändamål som anges av den utlämnande avtalsslutande parten och med hänsyn tagen till de villkor som ställts av denna part.
- b) Uppgifterna får endast utlämnas till polisiära myndigheter; förmedling av uppgifter till andra myndigheter får endast ske efter föregående tillstånd av den part som lämnar ut uppgifter.

- c) På begäran skall den mottagande avtalsslutande parten underrätta den part som överförde uppgifterna om hur dessa använts och vilka resultat som uppnåtts på grundval av dem.

Artikel 130

Vid utlämnande av personuppgifter genom en sådan kontaktperson som avses i artikel 47 eller artikel 125, gäller bestämmelserna i denna avdelning endast om kontaktpersonen i fråga överför uppgifterna till den avtalsslutande part som tillsatt honom på den andra avtalsslutande partens territorium.

AVDELNING VII

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN

Artikel 131

1. En verkställande kommitté (Verkställande kommittén) skall inrättas för tillämpningen av denna konvention.

2. Utan att det påverkar de särskilda befogenheter som Verkställande kommittén tilldelas i denna konvention, skall dess huvudsakliga uppgift bestå i att utöva tillsyn över att denna konvention tillämpas på ett korrekt sätt.

Artikel 132

1. Varje avtalsslutande part skall ha en plats i Verkställande kommittén. I Verkställande kommittén skall de avtalsslutande parterna företräddas av en minister som ansvarar för genomförandet av denna konvention; denna företrädare får kalla erforderliga sakkunniga som får delta i överläggningarna.

2. Verkställande kommittén skall fatta enhälliga beslut. Den skall själv fastställa sin arbetsordning; i detta avseende får den föreskriva ett skriftligt förfarande för beslutsfattandet.

3. På begäran av företrädaren för någon avtalsslutande part kan det slutliga beslutet rörande ett förslag om vilket Verkställande kommittén beslutat uppskjutas i högst två månader efter framläggandet av förslaget.

4. Verkställande kommittén kan låta bilda arbetsgrupper, som är sammansatta av företrädare för de avtalsslutande parternas administrativa myndigheter, för att förbereda beslut eller för andra arbetsuppgifter.

Artikel 133

Verkställande kommitténs sammanträden skall alternerande äga rum på varje avtalsslutande parts territorium. Den skall sammanträda så ofta som det behövs för att kunna utföra sina uppgifter.

AVDELNING VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 134

Bestämmelserna i denna konvention skall endast tillämpas i den mån de är förenliga med gemenskapsrätten.

Artikel 135

Bestämmelserna i denna konvention skall tillämpas om inte annat följer av bestämmelserna i Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.

Artikel 136

1. En avtalsslutande part som avser att inleda förhandlingar med tredje land om gränskontrollerna skall i god tid underrätta de övriga avtalsslutande parterna om detta.

2. Om inte annat följer av den rätt som medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna har att gemensamt träffa sådana avtal, får inte någon part utan föregående medgivande av övriga avtalsslutande parter träffa avtal med ett eller flera tredje länder om förenkling eller avskaffande av gränskontrollerna.

3. Bestämmelserna i punkt 2 skall inte tillämpas på avtal om lokal gränstrafik, eftersom dessa avtal följer de undantag och villkor som fastställs i artikel 3.1.

Artikel 137

Denna konvention kan inte vara föremål för reservationer, med undantag för dem som anges i artikel 60.

Artikel 138

Bestämmelserna i denna konvention skall vad beträffar Frankrike endast tillämpas på dess europeiska territorium.

Bestämmelserna i denna konvention skall vad beträffar Nederländerna endast tillämpas på dess europeiska territorium.

Artikel 139

1. Denna konvention skall läggas fram för ratificering, godkännande eller antagande. Ratificerade, godkända eller antagna handlingar skall deponeras hos regeringen i Luxemburg, som skall underrätta samtliga avtalsslutande parter om detta.

2. Denna konvention skall träda i kraft första dagen i andra månaden efter deposition av den handling som sist ratificerats, godkänts eller antagits. Bestämmelserna angående Verkställande kommitténs bildande, verksamhet och befogenheter skall gälla från och med ikraftträdandet av denna konvention. Övriga bestämmelser skall gälla från och med första dagen i tredje månaden efter denna konventions ikraftträdande.

3. Luxemburg skall underrätta samtliga avtalsslutande parter om datum för ikraftträdandet.

Artikel 140

1. Varje stat som är medlem i Europeiska gemenskaperna kan bli part i denna konvention. Anslutningen skall vara föremål för ett avtal mellan staten i fråga och de avtalsslutande parterna.

2. Ett sådant avtal skall läggas fram för ratificering, godkännande eller antagande av den anslutande staten och var och en av de avtalsslutande parterna. Det skall träda i kraft första dagen i andra månaden efter deposition av den sist ratificerade, godkända eller antagna handlingen.

Artikel 141

1. Varje avtalsslutande part kan till depositarien lägga fram förslag om ändring av denna konvention. Depositarien skall översända förslaget till övriga avtalsslutande parter. På en parts begäran skall bestämmelserna i denna konvention omprövas av de avtalsslutande parterna, om de finner att något förhållande innebär en väsentlig förändring av de villkor som förelåg vid tidpunkten för denna konventions ikraftträdande.

2. De avtalsslutande parterna skall besluta enhälligt om ändringar i denna konvention.

3. Ändringarna skall träda i kraft första dagen i andra månaden efter depositionsdatum för den sist ratificerade, godkända eller antagna handlingen.

Artikel 142

1. Då konventioner ingås mellan medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna avseende förverkligandet av ett område utan inre gränser, skall de avtalsslutande parterna komma överens om de villkor på vilka bestämmelserna i denna konvention skall ersättas eller ändras med hänsyn till motsvarande bestämmelser i de konventionerna.

De avtalsslutande parterna skall i detta avseende beakta att bestämmelserna i denna konvention kan föreskriva ett mer vittgående samarbete än det som följer av bestämmelserna i de konventionerna.

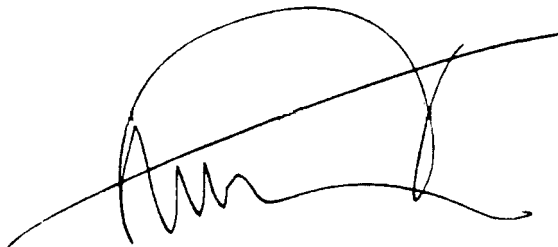
Bestämmelser som strider mot dem som medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna överenskommit om skall under alla omständigheter anpassas.

2. Ändringar i denna konvention som av de avtalsslutande parterna bedöms som nödvändiga, skall läggas fram för ratificering, godkännande eller antagande. Bestämmelserna i artikel 141.3 skall tillämpas under förutsättning att ändringarna inte träder i kraft före ikraftträdandet av de ovan nämnda konventionerna mellan medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat denna konvention.

Upprättad i Schengen den nittonde juni nittonhundranittio i ett enda original på franska, nederländska och tyska språken, vilka samtliga tre texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

För Förbundsrepubliken Tysklands regering

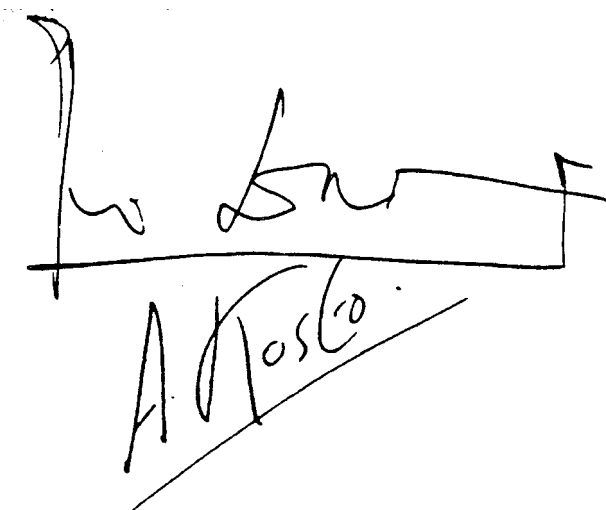
För Franska republikens regering

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

För Konungariket Nederländernas regering

SLUTAKT

I samband med undertecknandet av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Frankrike om det gradvisa avskaffandet av kontroller vid de gemensamma gränserna har de avtalsslutande parterna antagit följande förklaringar:

1) Gemensam förklaring i anslutning till artikel 139

Signatärstaterna skall underrätta varandra redan före konventionens ikraftträdande om alla omständigheter av betydelse för de frågor som avses i konventionen och för ikraftträdandet av denna.

Konventionen skall inte träda i kraft förrän villkoren för dess tillämpning uppfyllts i signatärstaterna och bevakningen av de yttre gränserna blivit genomförd.

2) Gemensam förklaring i anslutning till artikel 4

De avtalsslutande parterna förbinder sig att så långt möjligt samtidigt iaktta denna tidsfrist och att förebygga varje svaghet i samband med säkerhetskontroller. Före den 31 december 1992 skall Verkställande kommittén undersöka vilka framsteg som gjorts. Nederländerna understryker att det kan uppstå svårigheter i samband med iakttagandet av tidsfristen vad gäller en viss flygplats, men att dessa dock inte skall ge upphov till brister ur säkerhetssynpunkt. Övriga avtalsslutande parter kommer att ta hänsyn till denna situation, utan att detta får resultera i svårigheter för den inre marknaden.

I händelse av svårigheter skall Verkställande kommittén undersöka vilka de bästa förhållandena är för ett samtidigt vidtagande av dessa åtgärder på flygplatserna.

3) Gemensam förklaring i anslutning till artikel 71.2

Om någon avtalsslutande part inom ramen för sin nationella politik vad gäller att förebygga och behandla beroende av narkotika och psykotropa ämnen, avviker från den princip som avses i artikel 71.2, skall samtliga avtalsslutande parter vidta de administrativa och straffrättsliga åtgärder som krävs för att förebygga och bekämpa olaglig import och export av dessa produkter och ämnen, särskilt sådan som är avsedd för övriga avtalsslutande parters territorium.

4) Gemensam förklaring i anslutning till artikel 121

De avtalsslutande parterna skall i överensstämmelse med gemenskapsrätten avstå från kontroller och inte längre kräva de sundhetsintyg för växter som i gemenskapsrätten föreskrivs för de växter och växtprodukter som

a) förtecknas i punkt 1 nedan, eller

b) förtecknas i punkt 2–6 nedan och som har sitt ursprung hos en av de avtalsslutande parterna.

1. Snittblommor och växtdelar för prydnadsändamål av arterna

Castanea

Chrysanthemum

Dendranthema

Dianthus

Gladiolus

Gypsophila

Prunus

Quercus

Rosa

Salix

Syringa

Vitis

2. Färska frukter av arterna

Citrus

Cydonia

Malus

Prunus

Pyrus

3. Träslag av arterna

Castanea

Quercus

4. Odlingssubstrat som helt eller delvist består av jord eller kompakt organiskt stoff som exempelvis växtde-
lar, torv och bark med mull, men som inte helt utgörs av torv.

5. Frön

6. Sådana levande växter som förtecknas nedan och som omfattas av nedan angivna KN-nummer ur den
tullnomenklatur som offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning den 7 september
1987.

KN-nr	Varuslag
0601 20 30	Lökar, stamknölar, rotknölar och rhizomer, under tillväxt eller i blomning: orkidéer, hyacinter, narcisser och tulpaner
0601 20 90	Lökar, stamknölar, rotknölar och rhizomer, under tillväxt eller i blomning: andra
0602 30 10	<i>Rhododendron simsii</i> (<i>Azalea indica</i>)
0602 99 51	Frilandsplantor: perenna växter
0602 99 59	Frilandsplantor: andra
0602 99 91	Krukväxter: blomväxter med knoppar eller blommor, med undantag av kaktusar
0602 99 99	Krukväxter: andra

5) Gemensam förklaring avseende nationell asylpolitik

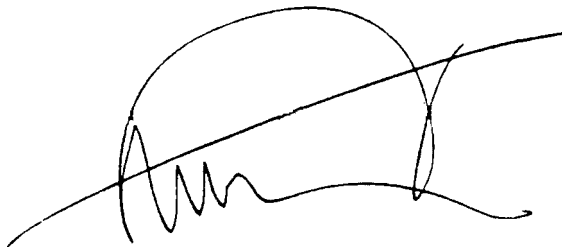
De avtalsslutande parterna skall granska sin nationella politik i asylfrågor i syfte att harmonisera denna.

6) Gemensam förklaring i anslutning till artikel 132

De avtalsslutande parterna skall underrätta sina nationella parlament om denna konventions genomförande.

Upprättad i Schengen den nittonde juni nittonhundranittio, i ett enda original på franska, nederländska och tyska språken, vilka samtliga tre texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

För Förbundsrepubliken Tysklands regering

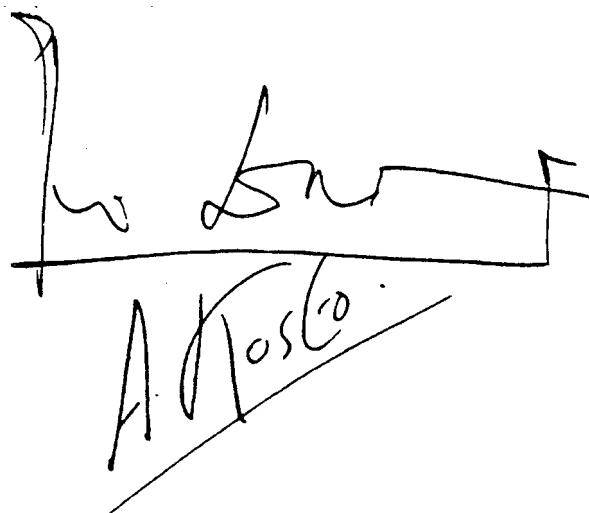
För Franska republikens regering

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

För Konungariket Nederländernas regering

Ad Nosto.

PROTOKOLL

För komplettering av slutakten till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Frankrike om det gradvisa avskaffandet av kontroller vid de gemensamma gränserna, har de avtalsslutande parterna avgivit följande gemensamma förklaring samt tagit del av nedanstående ensidiga förklaringar som gjorts i samband med nämnda konvention:

I. Förklaring avseende konventionens tillämpningsområde

De avtalsslutande parterna fastställer att efter enandet av de båda tyska staterna skall konventionens folkrättsliga tillämpningsområde utvidgas till att även omfatta Tyska demokratiska republikens nuvarande territorium.

II. Förklaringar av Förbundsrepubliken Tyskland rörande tolkningen av denna konvention

1) Konventionen ingås i perspektivet av de båda tyska staternas enande.

Tyska demokratiska republiken betraktas inte som främmande land i förhållande till Förbundsrepubliken Tyskland.

Artikel 136 skall inte tillämpas i fråga om förbindelserna mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Tyska demokratiska republiken.

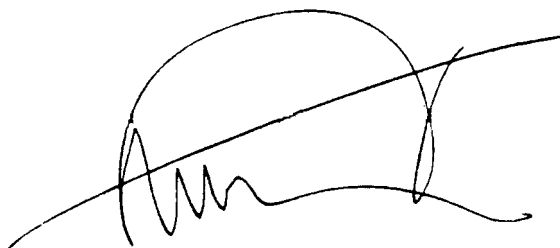
2) Denna konvention strider inte mot de bestämmelser som antagits i skriftväxlingen av den 20 augusti 1984 mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Österrike angående minskade kontroller vid de gemensamma gränserna för de båda staternas medborgare. Dessa bestämmelser skall dock, med hänsyn till de oeftergivliga krav avseende säkerhet och inresa som ställs av de avtalsslutande parterna i Schengen, tillämpas på ett sådant sätt att dessa lättnader i praktiken kommer att begränsas till att endast omfatta österrikiska medborgare.

III. Förklaring av Konungariket Belgien i anslutning till artikel 67

Det förfarande som skall tillämpas inom landet vad gäller övertagande av verkställighet av utländska domar skall inte vara det som föreskrivs i belgisk lag om mellanstatlig överföring av dömda, utan ett särskilt förfarande som kommer att beslutas om i samband med ratificeringen av denna konvention.

Upprättat i Schengen den nittonde juni nittonhundranittio i ett enda original på franska, nederländska och tyska språken, vilka samtliga tre texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

För Förbundsrepubliken Tysklands regering

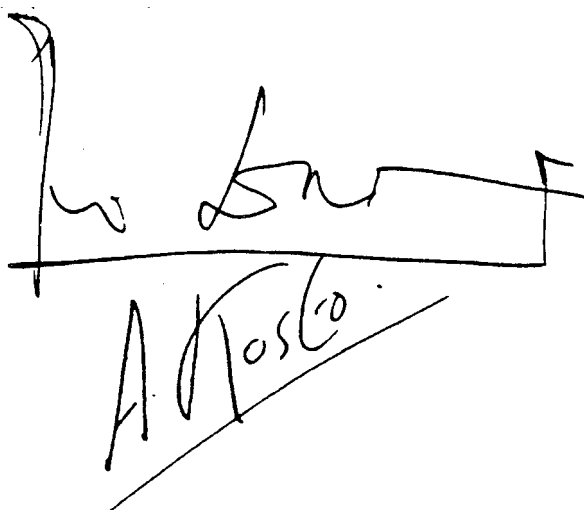
För Franska republikens regering

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

För Konungariket Nederländernas regering

—

GEMENSAM FÖRKLARING

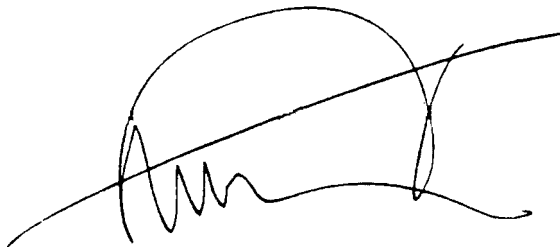
AV MINISTRAR OCH STATSSEKRETERARE VID MÖTE DEN 19 JUNI 1990 I SCHENGEN

Regeringarna hos de avtalsslutande parter som slutit Schengenavtalet skall inleda eller fullfölja diskussioner som särskilt berör följande områden:

- Förbättring och förenkling vad gäller tillvägagångssättet vid utlämning.
- Förbättrat samarbete vad gäller åtal för brott som rör vägtrafiken.
- Bestämmelser angående ömsesidigt erkännande av förverkande av rätten att framföra motorfordon.
- Möjliggörande av ömsesidig verkställighet av bötesstraff.
- Fastställande av regler för ömsesidig överföring av åtal, inbegripet möjlighet till överföring av den tilltalade till hans ursprungsland.
- Fastställande av regler för återförande till hemlandet av minderåriga som obehörigen skilts från vårdnad av den person som med stöd av lagen har vårdnaden.
- Fortsatt förenkling av kontroller i samband med kommersiell rörlighet för varor.

Upprättad i Schengen den nittonde juni nittonhundranittio i ett enda original på franska, nederländska och tyska språken, vilka samtliga tre texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

För Förbundsrepubliken Tysklands regering

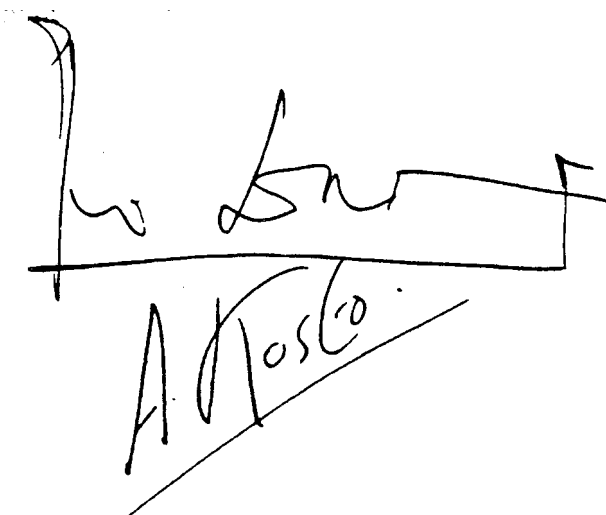
För Franska republikens regering

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

För Konungariket Nederländernas regering

FÖRKLARING AV MINISTRAR OCH STATSSEKRETERARE

Den 19 juni 1990 undertecknade företrädare för regeringarna i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska republiken, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna i Schengen en konvention om tillämpning av det den 14 juni 1985 i Schengen ingångna avtalet mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Frankrike om det gradvisa avskaffandet av kontroller vid de gemensamma gränserna.

I samband med undertecknandet avgav de följande förklaring:

- Enligt de avtalsslutande parternas mening utgör denna konvention en viktig etapp i förverkligandet av ett område utan inre gränser och inspirerar till fortsatt samarbete mellan medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna.
- Med beaktande av riskerna vad gäller säkerhet och olaglig invandring betonar ministrarna och statssekreterarna nödvändigheten av att införa en effektiv kontroll vid de yttre gränserna enligt de enhetliga principer som avses i artikel 6. De avtalsslutande parterna skall särskilt bemöda sig om en harmonisering av arbetsmetoderna för kontroll och bevakning av gränserna i samband med genomförandet av dessa enhetliga principer.

För övrigt kommer Verkställande kommittén att undersöka såväl alla åtgärder av betydelse för införandet av en enhetlig och effektiv kontroll vid de yttre gränserna som den konkreta tillämpningen av dessa. Till sådana åtgärder hör åtgärder för att kontrollera de omständigheter under vilka en utlänning har rest in på de avtalsslutande parternas territorium samt åtgärder för tillämpning av samma regler för vägrad inresa, utarbetande av en gemensam handbok för tjänstemän med uppgift att bevaka gränserna och skapande av gemensamma normer rörande kontrollen vid de yttre gränserna genom utbyten och arbetsbesök sinsemellan.

I samband med undertecknandet bekräftades dessutom det av den centrala förhandlingsgruppen fattade beslutet att skapa en arbetsgrupp med uppgift att

- redan före konventionens ikraftträdande underrätta den centrala förhandlingsgruppen om alla omständigheter av betydelse för de områden som avses i konventionen och för dennas ikraftträdande, särskilt i fråga om gjorda framsteg beträffande en harmonisering av lagbestämmelserna inom ramen för enandet av de båda tyska staterna,
- samråda om denna harmoniserings och dessa omständigheters inverkan på genomförandet av avtalet,
- redan före konventionens ikraftträdande utarbeta konkreta åtgärder inför perspektivet av inresa av utlänningar som inte underkastats viseringstvång och framlägga förslag angående harmoniseringen av tillvägagångssättet i samband med personkontroll vid de framtida yttre gränserna.

AVTAL OM ITALIENSKA REPUBLIKENS ANSLUTNING

till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990

KONUNGARIKET BELGIEN, FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND, FRANSKA REPUBLIKEN, STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG och KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA, som är parter i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i de stater som ingår i den ekonomiska unionen Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, nedan kallad "1990 års konvention", å ena sidan,

och ITALIENSKA REPUBLIKEN, å andra sidan,

som beaktar undertecknandet av protokollet om Italienska republikens regerings anslutning till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknat i Paris den 27 november 1990, och

som stöder sig på artikel 140 i 1990 års konvention,

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

Artikel 1

Genom detta avtal ansluter sig Italienska republiken till 1990 års konvention.

Artikel 2

1. De polismän som avses i artikel 40.4 i 1990 års konvention är, när det gäller Italienska republiken, kriminalpolisbefäl och kriminalpoliserna som tillhör Polizia di Stato och Arma dei Carabinieri, och när det gäller deras åligganden i fråga om penningförfalskning, olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och farligt avfall, kriminalpolisbefäl och kriminalpoliserna som tillhör Guardia di Finanza, samt tulltjänstemän, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i artikel 40.6 i 1990 års konvention, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och farligt avfall.

2. Den myndighet som avses i artikel 40.5 i 1990 års konvention är, när det gäller Italienska republiken, kriminalpolisens centralstyrelse vid inrikesministeriet.

Artikel 3

1. De polismän som avses i artikel 41.7 i 1990 års konvention är, när det gäller Italienska republiken, kriminalpolisbefäl

och kriminalpoliserna som tillhör Polizia di Stato och Arma dei Carabinieri, och när det gäller deras åligganden i fråga om penningförfalskning, olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och farligt avfall, kriminalpolisbefäl och kriminalpoliserna som tillhör Guardia di Finanza, samt tulltjänstemän, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i artikel 41.10 i 1990 års konvention, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och farligt avfall.

2. Vid undertecknandet av detta avtal skall Franska republikens regering och Italienska republikens regering var och en upprätta en förklaring i vilken de anger, på grundval av bestämmelserna i artikel 41.2–41.4 i 1990 års konvention, villkoren för utövande av förföljande på deras respektive territorier.

Artikel 4

Det behöriga ministerium som avses i artikel 65.2 i 1990 års konvention är, när det gäller Italienska republiken, justitieministeriet.

Artikel 5

1. Detta avtal skall ratificeras, godkännas eller godtas. Ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrumenten skall deponeras

hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall underrätta samtliga avtalsslutande parter om deponeringen.

Artikel 6

2. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att det sista ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrumentet har deponerats, och tidigast den dag då 1990 års konvention träder i kraft.

3. Storhertigdömet Luxemburgs regering skall underrätta samtliga avtalsslutande parter om datum för ikraftträdandet.

1. Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Italienska republikens regering överlämna en bestyrkt kopia av 1990 års konvention på tyska, franska och nederländska.

2. Texten till 1990 års konvention, upprättad på italienska, bifogas detta avtal och gäller på samma villkor som ursprungstexterna till 1990 års konvention som är upprättade på tyska, franska och nederländska.

Till bevis härför har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Upprättat i Paris den tjugosjunde november nittonhundranittio i ett enda original på tyska, franska, italienska och nederländska, vilka samtliga fyra texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia därav till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

För Förbundsrepubliken Tysklands regering

För Franska republikens regering

För Italienska republikens regering

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

För Konungariket Nederländernas regering

A. Moser

SLUTAKT

- I. Vid undertecknandet av avtalet om Italienska republikens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, ansluter sig Italienska republiken till slutakten, protokollet och ministrarnas och statssekreterarnas gemensamma förklaring, som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention.

Italienska republiken ansluter sig till de gemensamma förklaringarna och noterar de ensidiga förklaringarna i dessa.

Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Italienska republikens regering överlämna en bestyrkt kopia av slutakten, protokollet och ministrarnas och statssekreterarnas gemensamma förklaring som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention på tyska, franska och nederländska.

Texterna till slutakten, protokollet och ministrarnas och statssekreterarnas gemensamma förklaring, som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention, upprättade på italienska, bifogas denna slutakt och gäller på samma villkor som de ursprungstexter som är upprättade på tyska, franska och nederländska.

- II. Vid undertecknandet av avtalet om Italienska republikens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, har de avtalsslutande parterna antagit följande förklaringar:

- 1) *Gemensam förklaring om artikel 5 i anslutningsavtalet*

Signatärstaterna skall redan innan anslutningsavtalet träder i kraft underrätta varandra om alla omständigheter som är av betydelse för de frågor som avses i 1990 års konvention och för genomförandet av anslutningsavtalet.

Detta anslutningsavtal skall inte genomföras förrän villkoren för tillämpning av 1990 års konvention har uppfyllts i alla signatärstaterna till anslutningsavtalet och bevakningen av de yttre gränserna har genomförts.

- 2) *Gemensam förklaring om artikel 9.2 i 1990 års konvention*

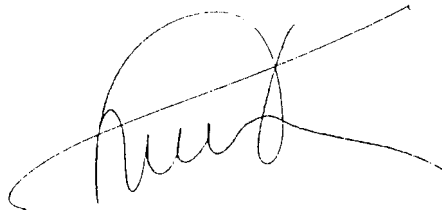
De avtalsslutande parterna slår fast att vid tidpunkten för undertecknandet av avtalet om Italienska republikens anslutning till 1990 års konvention är de gemensamma viseringsregler som avses i artikel 9.2 i 1990 års konvention de gemensamma regler som från och med den 19 juni 1990 tillämpas mellan de fem signatärparterna i konventionen.

- 3) *Gemensam förklaring om skydd av personuppgifter*

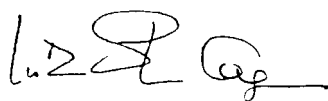
De avtalsslutande parterna noterar att Italienska republikens regering åtar sig att före ratificeringen av avtalet om anslutning till 1990 års konvention vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att Italiens lagstiftning kompletteras i enlighet med Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter av den 28 januari 1981, och med beaktande av rekommendation R (87) 15 av den 17 september 1987 från Europarådets ministerkommitté om polisens användning av personuppgifter, så att de bestämmelser i artiklarna 117 och 126 i 1990 års konvention och andra bestämmelser i samma konvention som rör skyddet av personuppgifter kan tillämpas fullt ut, i syfte att uppnå en skyddsnivå som stämmer överens med tillämpliga bestämmelser i 1990 års konvention.

Upprättad i Paris den tjugosjunde november nittonhundranittio i ett enda original på tyska, franska, italienska och nederländska, vilka samtliga fyra texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

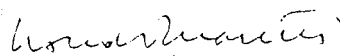
För Förbundsrepubliken Tysklands regering

För Franska republikens regering

Elisabeth Guigou

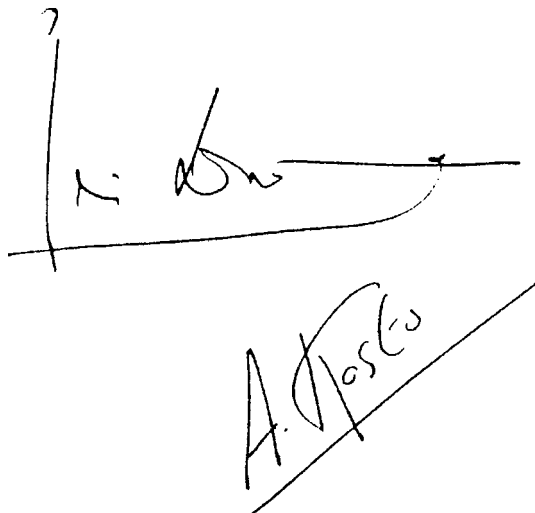
För Italienska republikens regering

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

För Konungariket Nederländernas regering

A. Post

**GEMENSAM FÖRKLARING OM ARTIKLARNA 2 OCH 3 I AVTALET OM ITALIENSKA REPUBLIKENS
ANSLUTNING TILL KONVENTIONEN OM TILLÄMPNING AV SCHENGENAVTALET AV DEN 14 JUNI 1985**

Vid undertecknandet av avtalet om Italienska republikens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, förklarar de avtalsslutande parterna att artiklarna 2.1 och 3.1 i detta avtal inte påverkar de befogenheter som Guardia di Finanza enligt italiensk lag har och utövar på italienskt territorium.

FÖRKLARING AV MINISTRARNA OCH STATSSEKRETERARNA

Den tjugosjunde november nittonhundranittio undertecknade företrädare för regeringarna i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska republiken, Italienska republiken, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna i Paris avtalet om Italienska republikens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990.

De har konstaterat att företrädaren för Italienska republikens regering har anslutit sig till den förklaring som de ministrar och statssekreterare som företrädde regeringarna i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska republiken, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna avgav i Schengen den 19 juni 1990 samt det beslut som bekräftades samma dag i samband med undertecknandet av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.

AFTAL OM KONUNGARIKET SPANIENS ANSLUTNING

till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990

KONUNGARIKET BELGIEN, FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND, FRANSKA REPUBLIKEN, STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG och KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA, som är parter i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, nedan kallad "1990 års konvention", och Italienska republiken, som anslutit sig till konventionen genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990, å ena sidan,

och KONUNGARIKET SPANIEN, å andra sidan,

som beaktar undertecknandet i Bonn den 25 juni 1991 av protokollet om Konungariket Spaniens regerings anslutning till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, ändrat genom Italienska republikens regerings anslutningsprotokoll, undertecknat i Paris den 27 november 1990, och

som stöder sig på artikel 140 i 1990 års konvention,

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

Artikel 1

Genom detta avtal ansluter sig Konungariket Spanien till 1990 års konvention.

Cuerpo Nacional de Policía och Cuerpo de la Guardia Civil när de utför sina uppgifter som kriminalpolis, samt tulltjänstemän i tullförvaltningen, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i artikel 41.10 i 1990 års konvention, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och farligt avfall.

Artikel 2

1. De polismän som avses i artikel 40.4 i 1990 års konvention är, när det gäller Konungariket Spanien, polismän i Cuerpo Nacional de Policía och Cuerpo de la Guardia Civil när de utför sina uppgifter som kriminalpolis, samt tulltjänstemän i tullförvaltningen, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i artikel 40.6 i 1990 års konvention, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och farligt avfall.

2. Den myndighet som avses i artikel 40.5 i 1990 års konvention är, när det gäller Konungariket Spanien, Dirección General de la Policía.

2. Vid undertecknandet av detta avtal skall Franska republikens regering och Konungariket Spaniens regering var och en upprätta en förklaring, i vilken de anger, på grundval av artikel 41.2–41.4 i 1990 års konvention, villkoren för utövande av förföljande på deras respektive territorier.

3. Vid undertecknandet av detta avtal skall Konungariket Spaniens regering upprätta en förklaring gentemot Portugisiska republikens regering, i vilken den anger, på grundval av artikel 41.2–41.4 i 1990 års konvention, villkoren för utövande av förföljande på dess territorium.

Artikel 4**Artikel 3**

1. De polismän som avses i artikel 41.7 i 1990 års konvention är, när det gäller Konungariket Spanien, polismän i

Det behöriga ministerium som avses i artikel 65.2 i 1990 års konvention är, när det gäller Konungariket Spanien, justitieministeriet.

Artikel 5

1. Detta avtal skall ratificeras, godkännas eller godtas. Ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrumenten skall deponeras hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall underrätta samtliga avtalsslutande parter om deponeringen.

2. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att de fem signatärstaterna till 1990 års konvention och Konungariket Spanien har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument, och tidigast den dag då 1990 års konvention träder i kraft. I förhållande till Italienska republiken träder avtalet i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att den staten har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument, och tidigast den dag då avtalet träder i kraft mellan de övriga avtalsslutande parterna.

3. Storhertigdömet Luxemburgs regering skall underrätta samtliga avtalsslutande parter om datum för ikraftträdandet.

Artikel 6

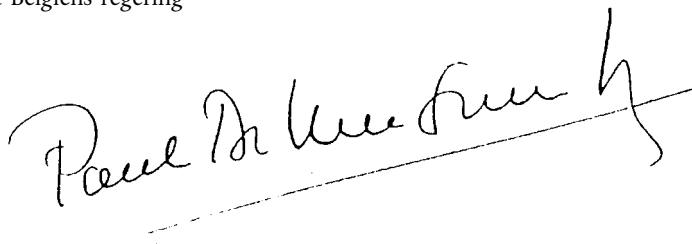
1. Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Konungariket Spaniens regering överlämna en bestyrkt kopia av 1990 års konvention på tyska, franska, italienska och nederländska.

2. Texten till 1990 års konvention, upprättad på spanska, bifogas detta avtal och gäller på samma villkor som de texter till 1990 års konvention som är upprättade på tyska, franska, italienska och nederländska.

Till bevis härför har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Upprättat i Bonn den tjugofemte juni nittonhundranittioett i ett enda original på tyska, franska, italienska, nederländska och spanska, vilka samtliga fem texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia därav till varje avtalsslutande part.

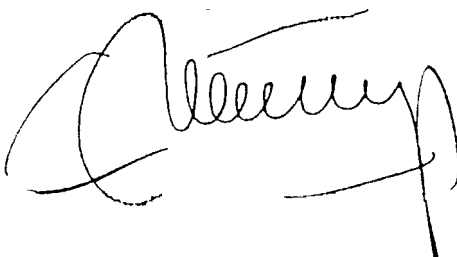
För Konungariket Belgiens regering

För Förbundsrepubliken Tysklands regering

För Konungariket Spaniens regering

För Franska republikens regering

Eliane Grignon

För Italienska republikens regering

Roberto Benigni

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

För Konungariket Nederländernas regering

A. Koster

W. Van der Laan

SLUTAKT

- I. Vid undertecknandet av avtalet om Konungariket Spaniens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990, ansluter sig Konungariket Spanien till slutakten, protokollet och ministrarnas och statssekreterarnas gemensamma förklaring, som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention.

Konungariket Spanien ansluter sig till de gemensamma förklaringarna och noterar de ensidiga förklaringarna i dessa.

Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Konungariket Spaniens regering överlämna en bestyrkt kopia av slutakten, protokollet och ministrarnas och statssekreterarnas gemensamma förklaring som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention på tyska, franska, italienska och nederländska.

Texterna till slutakten, protokollet och ministrarnas och statssekreterarnas gemensamma förklaring, som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention, upprättade på spanska, bifogas denna slutakt och gäller på samma villkor som de texter som är upprättade på tyska, franska, italienska och nederländska.

- II. Vid undertecknandet av avtalet om Konungariket Spaniens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990, har de avtalsslutande parterna antagit följande förklaringar:

1) Gemensam förklaring om artikel 5 i anslutningsavtalet

Signatärstaterna skall redan innan anslutningsavtalet träder i kraft underrätta varandra om alla omständigheter som är av betydelse för de frågor som avses i 1990 års konvention och för genomförandet av anslutningsavtalet.

Detta anslutningsavtal skall inte genomföras mellan de fem signatärstaterna till 1990 års konvention och Konungariket Spanien förrän villkoren för tillämpning av 1990 års konvention har uppfyllts i dessa sex stater och bevakningen av de yttre gränserna blivit genomförd. I förhållande till Italienska republiken skall detta anslutningsavtal inte genomföras förrän villkoren för tillämpning av 1990 års konvention har uppfyllts i signatärstaterna till det avtalet och bevakningen av de yttre gränserna blivit genomförd.

2) Gemensam förklaring om artikel 9.2 i 1990 års konvention

De avtalsslutande parterna slår fast att vid undertecknandet av avtalet om Konungariket Spaniens anslutning till 1990 års konvention är de gemensamma viseringsregler som avses i artikel 9.2 i 1990 års konvention de gemensamma regler som från och med den 19 juni 1990 tillämpas mellan signatärparterna till den konventionen.

De avtalsslutande parterna noterar att Konungariket Spaniens regering åtar sig att senast när detta avtal träder i kraft tillämpa de gemensamma viseringsreglerna i de fall som senast behandlats vid förhandlingarna om anslutning till 1990 års konvention.

3) Gemensam förklaring om skydd av personuppgifter

De avtalsslutande parterna noterar att Konungariket Spaniens regering åtar sig att före ratificeringen av avtalet om anslutning till 1990 års konvention vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att Spaniens lagstiftning kompletteras i enlighet med Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter av den 28 januari 1981, och med beaktande av rekommendation R (87)

15 av den 17 september 1987 från Europarådets ministerkommitté om polisens användning av personuppgifter, så att de bestämmelser i artiklarna 117 och 126 i 1990 års konvention och andra bestämmelser i samma konvention som rör skyddet av personuppgifter kan tillämpas fullt ut, i syfte att uppnå en skyddsnivå som stämmer överens med tillämpliga bestämmelser i 1990 års konvention.

III. De avtalsslutande parterna noterar följande förklaringar från Konungariket Spanien:

1) Förklaring om städerna Ceuta och Melilla

- a) Befintliga kontroller av varor och resande som förs in respektive reser in på Europeiska ekonomiska gemenskapens tullområde från städerna Ceuta eller Melilla skall även i fortsättningen utföras i enlighet med bestämmelserna i protokoll nr 2 till akten om Spaniens anslutning till Europeiska gemenskaperna.
- b) De särskilda reglerna om undantag från visering för lokal gränstrafik mellan Ceuta och Melilla samt de marockanska provinserna Tetuan och Nador skall tillämpas även i fortsättningen.
- c) För marockanska medborgare som inte är bosatta i provinserna Tetuan eller Nador och som vill resa in enbart på städerna Ceutas och Melillas territorier skall visering krävas även i fortsättningen. Giltigheten för viseringarna skall begränsas till dessa två städer och får omfatta flera inresor och utresor ("visado limitado múltiple") i enlighet med bestämmelserna i artikel 10.3 och artikel 11.1 a i 1990 års konvention.
- d) Övriga avtalsslutande parter intressen skall beaktas när dessa regler tillämpas.
- e) Spanien skall, i enlighet med sin nationella lagstiftning och i syfte att kontrollera om resenärerna fortfarande uppfyller villkoren i artikel 5 i 1990 års konvention, på grundval av vilka de fått tillstånd att resa in på nationellt territorium efter passkontroll vid den yttre gränsen, upprätthålla kontroller (av identitet och handlingar) på sådana sjö- och flygförbindelser från Ceuta och Melilla vars enda destination är en annan plats på spanskt territorium.

Spanien skall i samma syfte upprätthålla kontroller på inrikesflygningar och reguljära färjeförbindelser från städerna Ceuta och Melilla till en annan stat som är part i konventionen.

2) Förklaring om tillämpningen av den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål och den europeiska utlämningskonventionen

Konungariket Spanien förbinder sig att avstå från att åberopa de reservationer och förklaringar som Spanien avgav när den europeiska utlämningskonventionen och den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp ratificerades den 13 december 1957 respektive den 20 april 1959, i den mån dessa avviker från 1990 års konvention.

3) Förklaring om artikel 121 i 1990 års konvention

Konungariket Spaniens regering förklarar att den, utom när det gäller färska frukter av citrus samt palmer, skall tillämpa den förenkling av växtskyddskontroller som föreskrivs i artikel 121 i 1990 års konvention från tidpunkten för undertecknandet av avtalet om anslutning till 1990 års konvention.

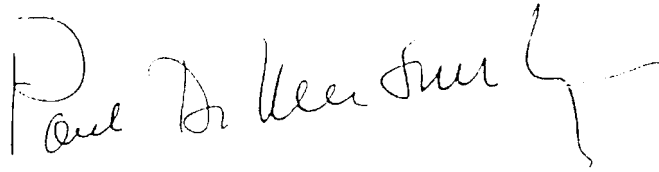
Konungariket Spaniens regering förklarar att den före den 1 januari 1992 skall utföra en bedömning av risken för skadliga organismer (pest risk assessment) på färska frukter av citrus samt palmer, vilken, om den visar att det finns risk för att skadliga organismer förs in eller sprids, i förekommande fall kan motivera undantaget enligt artikel 121.2 i 1990 års konvention efter det att avtalet om Konungariket Spaniens anslutning har trätt i kraft.

4) Förklaring om avtalet om Portugisiska republikens anslutning till 1990 års konvention

Vid undertecknandet av detta avtal noterar Konungariket Spanien innehållet i avtalet om Portugisiska republikens anslutning till 1990 års konvention och i den till det avtalet fogade slutakten och förklaringen.

Upprättad i Bonn den nittonde juni nittonhundranittioett i ett enda original på tyska, spanska, franska, italienska och nederländska, vilka samtliga fem texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till varje avtalsslutande part.

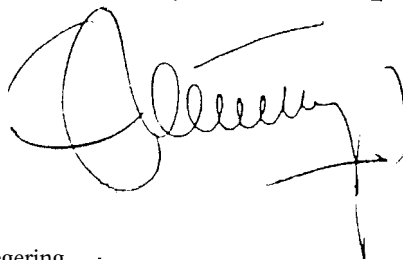
För Konungariket Belgiens regering

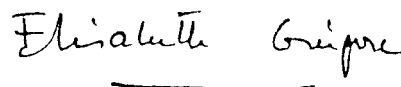
För Förbundsrepubliken Tysklands regering

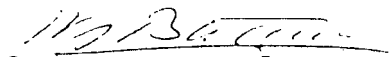
För Konungariket Spaniens regering

För Franska republikens regering

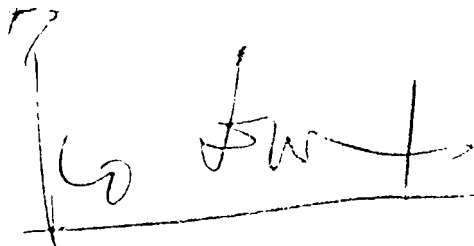
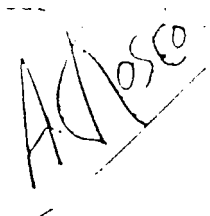
För Italienska republikens regering

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

För Konungariket Nederländernas regering

FÖRKLARING AV MINISTRARNA OCH STATSSEKRETERARNA

Den 25 juni 1991 undertecknade företrädare för regeringarna i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Franska republiken, Italienska republiken, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna i Bonn avtalet om Konungariket Spaniens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengen-avtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990.

De har konstaterat att företrädaren för Konungariket Spaniens regering har anslutit sig till den förklaring som de ministrar och statssekreterare som företrädde regeringarna i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska republiken, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna avgav i Schengen den 19 juni 1990 samt det beslut som bekräftades samma dag i samband med undertecknandet av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, till vilken förklaring och vilket beslut även Italienska republikens regering har anslutit sig.

AVTAL OM PORTUGISISKA REPUBLIKENS ANSLUTNING

till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990

KONUNGARIKET BELGIEN, FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND, FRANSKA REPUBLIKEN, STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG och KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA, som är parter i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, nedan kallad "1990 års konvention", och Italienska republiken, som anslutit sig till 1990 års konvention genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990, å ena sidan,

och PORTUGISISKA REPUBLIKEN, å andra sidan,

som beaktar undertecknandet i Bonn den 25 juni 1991 av protokollet om Portugisiska republikens anslutning till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken, om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, ändrat genom Italienska republikens regeringens anslutningsprotokoll, undertecknat i Paris den 27 november 1990, och

som stöder sig på artikel 140 i 1990 års konvention,

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

Artikel 1

Genom detta avtal ansluter sig Portugisiska republiken till 1990 års konvention.

Artikel 2

1. De polismän som avses i artikel 40.4 i 1990 års konvention är, när det gäller Portugisiska republiken, polismän i Polícia Judiciária samt tulltjänstemän när de biträder åklagarmyndigheten, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i artikel 40.6 i 1990 års konvention, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och farligt avfall.

2. Den myndighet som avses i artikel 40.5 i 1990 års konvention är, när det gäller Portugisiska republiken, Direção geral de la Polícia Judiciária.

Artikel 3

1. De polismän som avses i artikel 41.7 i 1990 års konvention är, när det gäller Portugisiska republiken, polismän i Polícia Judiciária (kriminalpolisen) samt tulltjänstemän när de biträder åklagarmyndigheten, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i artikel 41.10 i 1990 års konvention, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och farligt avfall.

2. Vid undertecknandet av detta avtal skall Portugisiska republikens regering avge en förklaring, när det gäller Konungariket Spaniens regering, i vilken det fastställs, på grundval av artikel 41.2, 41.3 och 41.4 i 1990 års konvention, vilka förfaranden som skall gälla för förföljande över gränserna in på dess territorium.

Artikel 4

Det behöriga ministerium som avses i artikel 65.2 i 1990 års konvention är, när det gäller Portugisiska republiken, justitieministeriet.

Artikel 5

När det gäller utlämning mellan de avtalsslutande parterna i 1990 års konvention skall stycket under c i Portugisiska republikens förklaring om artikel 1 i den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957, lyda på följande sätt:

Portugisiska republiken kommer inte att medge utlämning av personer vars utlämning begärs för ett brott som kan bestraffas med fängelsestraff på livstid. Likväl kan utlämning medges om den ansökande staten försäkrar att den i enlighet med sin lagstiftning och sin praxis för verkställande av straff kommer att förespråka anpassningsåtgärder som den person vars utlämning begärs skulle kunna komma i åtnjutande av.

Artikel 6

När det gäller inbördes rättslig hjälp i brottmål mellan de avtalsslutande parterna till 1990 års konvention, kommer Portugisiska republiken inte att motsätta sig en vägran som grundar sig på att de brott för vilka en framställning görs bestraffas med fängelsestraff på livstid enligt den ansökande statens lagstiftning.

Artikel 7

1. Detta avtal skall ratificeras, godkännas eller godtas. Ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrumenten skall deponeras

hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall underrätta samtliga avtalsslutande parter om deponeringen.

2. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att de fem signatärstaterna till 1990 års konvention och Portugisiska republiken har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument, och tidigast den dag då 1990 års konvention träder i kraft. I förhållande till Italienska republiken träder avtalet i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att den staten har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument, och tidigast den dag då avtalet träder i kraft mellan de övriga avtalsslutande parterna.

3. Storhertigdömet Luxemburgs regering skall underrätta samtliga avtalsslutande parter om datum för ikraftträdandet.

Artikel 8

1. Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Portugisiska republikens regering överlämna en bestyrkt kopia av 1990 års konvention på tyska, franska, italienska och nederländska.

2. Texten till 1990 års konvention, upprättad på portugisiska, bifogas detta avtal och gäller på samma villkor som de texter till 1990 års konvention som är upprättade på tyska, franska, italienska och nederländska.

Till bevis härför har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Upprättat i Bonn den tjugofemte juni nittonhundranittioett i ett enda original på tyska, franska, italienska, nederländska och portugisiska, vilka samtliga fem texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia därav till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

För Förbundsrepubliken Tysklands regering

För Franska republikens regering

Ehreskulle Guigou

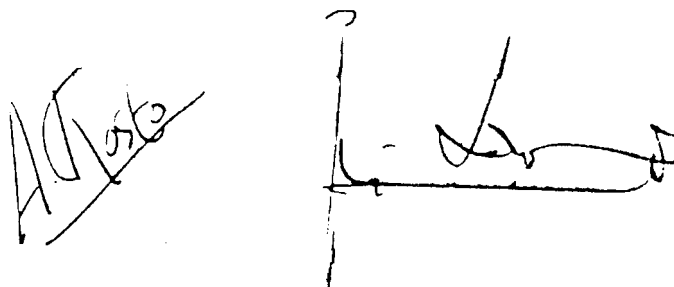
För Italienska republikens regering

W. Berlusconi

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

För Konungariket Nederländernas regering

För Portugisiska republikens regering

Vitorino Antunes

SLUTAKT

- I. Vid undertecknandet av avtalet om Portugisiska republikens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken, till vilket Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990, ansluter sig Portugisiska republikens regering till slutakten, protokollet och ministrarnas och statssekreterarnas gemensamma förklaring, som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention.

Portugisiska republikens regering ansluter sig till de gemensamma förklaringarna och noterar de ensidiga förklaringarna i dessa.

Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Portugisiska republikens regering överlämna en bestyrkt kopia av slutakten, protokollet och ministrarnas och statssekreterarnas gemensamma förklaring, som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention på tyska, franska, italienska och nederländska.

Texterna till slutakten, protokollet och ministrarnas och statssekreterarnas gemensamma förklaring, som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention, upprättade på portugisiska, bifogas denna slutakt och är giltiga på samma villkor som de texter som är upprättade på tyska, franska, italienska och nederländska.

- II. Vid undertecknandet av avtalet om Portugisiska republikens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990, har de avtalsslutande parterna antagit följande förklaringar:

1) Gemensam förklaring om artikel 7 i anslutningsavtalet

Signatärstaterna skall redan innan anslutningsavtalet träder i kraft underrätta varandra om alla omständigheter av betydelse för de frågor som avses i 1990 års konvention och för genomförandet av anslutningsavtalet.

Detta anslutningsavtal skall inte genomföras mellan de fem signatärstaterna till 1990 års konvention och Portugisiska republiken förrän villkoren för tillämpning av 1990 års konvention har uppfyllts i dessa sex stater och bevakningen av de yttre gränserna blivit genomförd. I förhållande till Italienska republiken skall detta anslutningsavtal inte genomföras förrän villkoren för tillämpning av 1990 års konvention har uppfyllts i signatärstaterna till det avtalet och bevakningen av de yttre gränserna blivit genomförd.

2) Gemensam förklaring om artikel 9.2 i 1990 års konvention

De avtalsslutande parterna slår fast att vid tiden för undertecknandet av avtalet om Italienska republikens anslutning till 1990 års konvention är de gemensamma viseringsregler som avses i artikel 9.2 i 1990 års konvention de gemensamma regler som från och med den 19 juni 1990 tillämpas mellan signatärstaterna till den konventionen.

3) Gemensam förklaring om skydd av personuppgifter

De avtalsslutande parterna noterar att Portugisiska republiken den 29 april 1991 offentliggjorde en lag om skydd av personuppgifter vid automatisk databehandling.

De avtalsslutande parterna noterar att Portugisiska republikens regering åtar sig att före ratifikationen av avtalet om anslutning till 1990 års konvention ta alla nödvändiga initiativ för att komplettera den portugisiska lagstiftningen så att samtliga bestämmelser i 1990 års konvention som rör skyddet av personuppgifter kan tillämpas fullt ut.

III. De avtalsslutande parterna noterar följande förklaringar från Portugisiska republiken:

- 1) Förklaring om brasilianska medborgare som reser in i Portugal enligt avtalet om avskaffande av visering mellan Portugal och Brasilien av den 9 augusti 1960

Portugisiska republikens regering åtar sig att på sitt territorium tillåta återinresa av brasilianska medborgare vilka, efter att ha rest in på de avtalsslutande parternas territorium via Portugal i enlighet med avtalet om avskaffande av visering mellan Portugal och Brasilien, återfinns på de avtalsslutande parternas territorium efter den tidsperiod som avses i artikel 20.1 i 1990 års konvention.

Portugisiska republikens regering åtar sig att tillåta inresa av brasilianska medborgare endast om de uppfyller de villkor som anges i artikel 5 i 1990 års konvention och vidta alla åtgärder för att se till att deras resehandlingar stämplas när de passerar de yttre gränserna.

- 2) Förklaring om den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål

Portugisiska republikens regering åtar sig att ratificera den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål av den 20 april 1959 och dess tilläggsprotokoll innan 1990 års konvention träder i kraft för Portugal.

- 3) Förklaring om överenskommelsen om exportrestriktioner för missilteknik och -utrustning (MTCR)

För tillämpningen av artikel 123 i 1990 års konvention åtar sig Portugisiska republikens regering att snarast möjligt, och senast när 1990 års konvention träder i kraft för Portugal, ansluta sig till överenskommelsen om exportrestriktioner för missilteknik och -utrustning (MTCR), i dess lydelse av den 16 april 1987.

- 4) Förklaring om artikel 121 i 1990 års konvention

Portugisiska republikens regering förklarar att den, utom när det gäller färska frukter av citrus, skall tillämpa den förenkling av växtskyddskontroller som avses i artikel 121 i 1990 års konvention från tidpunkten för undertecknandet av avtalet om anslutning till 1990 års konvention.

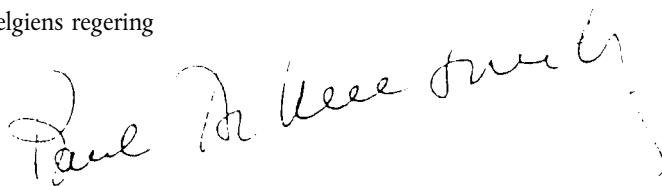
Portugisiska republiken förklarar att den före den 1 januari 1992 skall utföra en bedömning av risken för skadliga organismer (pest risk assessment) på färska frukter av citrus, vilken, om den visar att det finns risk för att skadliga organismer förs in eller sprids, i förekommande fall kan motivera undantaget enligt artikel 121.2 i 1990 års konvention efter det att avtalet om Konungariket Spaniens anslutning har trätt i kraft.

- 5) Förklaring om avtalet om Konungariket Spaniens anslutning till 1990 års konvention

Vid undertecknandet av detta avtal noterar Portugisiska republiken innehållet i avtalet om Konungariket Spaniens anslutning till 1990 års konvention liksom i den till det avtalet fogade slutakten och förklaringen.

Upprättad i Bonn den tjugofemte juni nittonhundranittioett i ett enda original på spanska, tyska, franska, italienska och nederländska, vilka samtliga fem texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till varje avtalsslutande part.

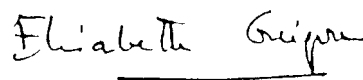
För Konungariket Belgiens regering

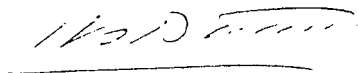
För Förbundsrepubliken Tysklands regering

För Franska republikens regering

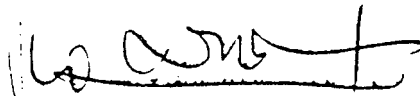
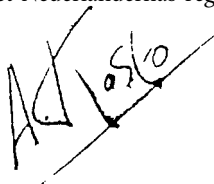
För Italienska republikens regering

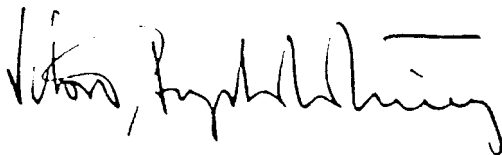
För Storhertigdömet Luxemburgs regering

För Konungariket Nederländernas regering

För Portugisiska republikens regering

FÖRKLARING AV MINISTRARNA OCH STATSSEKRETERARNA

Den 25 juni 1991 undertecknade företrädare för regeringarna i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska republiken, Italienska republiken, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna och Portugisiska republiken i Bonn avtalet om Portugisiska republikens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990.

De har konstaterat att företrädaren för Portugisiska republikens regering har anslutit sig till den förklaring som de ministrar och statssekreterare som företrädde regeringarna i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska republiken, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna avgav i Schengen den 19 juni 1990 samt det beslut som bekräftades samma dag i samband med undertecknandet av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, till vilken förklaring och vilket beslut även Italienska republiken har anslutit sig.

AVTAL OM HELLENSKA REPUBLIKENS ANSLUTNING

till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990 samt Konungariket Spanien och Portugisiska republiken genom avtal undertecknade i Bonn den 25 juni 1991

KONUNGARIKET BELGIEN, FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND, FRANSKA REPUBLIKEN, STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG och KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA, som är parter i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, nedan kallad "1990 års konvention", Italienska republiken, som anslutit sig till 1990 års konvention genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990, samt Konungariket Spanien och Portugisiska republiken som anslutit sig till 1990 års konvention genom avtal undertecknade i Bonn den 25 juni 1991, å ena sidan,

och HELLENSKA REPUBLIKEN, å andra sidan,

som beaktar undertecknandet i Madrid den 6 november 1992 av protokollet om Hellenska republikens regerings anslutning till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, ändrat genom Italienska republikens regerings anslutningsprotokoll, undertecknat i Paris den 27 november 1990, samt Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens anslutningsprotokoll, undertecknade i Bonn den 25 juni 1991, och

som stöder sig på artikel 140 i 1990 års konvention,

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

Artikel 1

Genom detta avtal ansluter sig Hellenska republiken till 1990 års konvention.

Artikel 3

Det behöriga ministerium som avses i artikel 65.2 i 1990 års konvention är, när det gäller Hellenska republiken, justitieministeriet.

Artikel 2

1. De polismän som avses i artikel 40.4 i 1990 års konvention är, när det gäller Hellenska republiken, polispersonal i Ελληνική Αστυνομία och i Λιμενικό Σώμα, var och en enligt sin behörighet, samt tulltjänstemän i tullförvaltningen, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i artikel 40.6 i 1990 års konvention, när det gäller deras åligganden i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av farligt avfall.

2. Den myndighet som avses i artikel 40.5 i 1990 års konvention är, när det gäller Hellenska republiken, Διεύθυνση Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξεως.

Artikel 4

När det gäller utlämning mellan de avtalsslutande parterna i 1990 års konvention kommer Hellenska republiken inte att tillämpa de reservationer som den har lagt fram mot artiklarna 7, 18 och 19 i den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957.

Artikel 5

När det gäller inbördes rättslig hjälp i brottmål mellan de avtalsslutande parterna i 1990 års konvention kommer Hellenska republiken inte att tillämpa den reservation som den har lagt fram mot artiklarna 4 och 11 i den europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål av den 20 april 1959.

Artikel 6

1. Detta avtal skall ratificeras, godkännas eller godtas. Ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrumenten skall deponeras hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall meddela de avtalsslutande parterna om deponeringen.

2. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att de stater för vilka 1990 års konvention har trätt i kraft och Helleniska republiken har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument.

I förhållande till de övriga staterna träder avtalet i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att dessa stater har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument, om detta avtal har trätt i kraft enligt bestämmelserna i föregående stycke.

3. Storhertigdömet Luxemburgs regering skall underrätta samtliga avtalsslutande parter om datum för ikraftträdandet.

Artikel 7

1. Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Helleniska republikens regering överlämna en bestyrkt kopia av 1990 års konvention på spanska, tyska, franska, italienska, nederländska och portugisiska.

2. Texten till 1990 års konvention, upprättad på grekiska, bifogas detta avtal och gäller på samma villkor som de texter till 1990 års konvention som är upprättade på spanska, tyska, franska, italienska, nederländska och portugisiska.

Till bevis härför har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Upprättat i Madrid den sjätte november nittonhundranittiotvå i ett enda original på spanska, tyska, franska, grekiska, italienska, nederländska och portugisiska, vilka samtliga sju texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia därav till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

För Förbundsrepubliken Tysklands regering

För Helleniska republikens regering

För Konungariket Spaniens regering

För Franska republikens regering

Flisoth Grignon

För Italienska republikens regering

Veldifjuri

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

in

För Konungariket Nederländernas regering

A. Rosko

För Portugisiska republikens regering

in

SLUTAKT

- I. Vid undertecknandet av avtalet om Hellenska republikens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken har anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken genom avtal undertecknade i Bonn den 25 juni 1991 ansluter sig Hellenska republikens regering till slutakten, protokollet och ministrarnas och statssekreterarnas gemensamma förklaring, som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention.

Hellenska republiken ansluter sig till de gemensamma förklaringarna och noterar de ensidiga förklaringarna i dessa.

Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Hellenska republikens regering överlämna en bestyrkt kopia av slutakten, protokollet och ministrarnas och statssekreterarnas gemensamma förklaring, vilka undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention på spanska, tyska, franska, italienska, nederländska och portugisiska.

Texterna till slutakten, protokollet och ministrarnas och statssekreterarnas gemensamma förklaring, som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention, upprättade på grekiska, bifogas denna slutakt och gäller på samma villkor som de texter som är upprättade på spanska, tyska, franska, italienska, nederländska och portugisiska.

- II. Vid undertecknandet av avtalet om Hellenska republikens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken genom avtal undertecknade i Bonn den 25 juni 1991, har de avtalsslutande parterna antagit följande förklaringar:

1) Gemensam förklaring om artikel 6 i anslutningsavtalet

Signatärstaterna skall redan innan anslutningsavtalet träder i kraft underrätta varandra om alla omständigheter som är av betydelse för de frågor som avses i 1990 års konvention och för genomförandet av anslutningsavtalet.

Detta avtal skall inte börja tillämpas mellan de stater för vilka 1990 års konvention börjat tillämpas och Hellenska republiken förrän villkoren för tillämpning av 1990 års konvention har uppfyllts i dessa stater och bevakningen av de yttre gränserna blivit genomförd.

I förhållande till de övriga staterna skall detta anslutningsavtal inte börja tillämpas förrän villkoren för tillämpning av 1990 års konvention har uppfyllts och bevakningen av de yttre gränserna blivit genomförd.

2) Gemensam förklaring om artikel 9.2 i 1990 års konvention

De avtalsslutande parterna slår fast att vid tidpunkten för undertecknandet av avtalet om Hellenska republikens anslutning till 1990 års konvention är de gemensamma viseringsregler som avses i artikel 9.2 i 1990 års konvention de gemensamma regler som från och med den 19 juni 1990 tillämpas mellan signatärparterna i konventionen.

3) *Gemensam förklaring om skydd av personuppgifter*

De avtalsslutande parterna noterar att Hellenska republikens regering åtar sig att före ratificeringen av avtalet om anslutning till 1990 års konvention vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den grekiska lagstiftningen kompletteras i enlighet med Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter av den 28 januari 1981, och med beaktande av rekommendation R (87) 15 av den 17 september 1987 från Europarådets ministerkommitté om polisens användning av personuppgifter, så att bestämmelserna i artiklarna 117 och 126 i 1990 års konvention och andra bestämmelser i samma konvention som rör skyddet av personuppgifter kan tillämpas fullt ut, i syfte att uppnå en skyddsnivå som stämmer överens med tillämpliga bestämmelser i 1990 års konvention.

4) *Gemensam förklaring om artikel 41 i 1990 års konvention*

De avtalsslutande parterna konstaterar att bestämmelserna i artikel 41.5 b på grund av Hellenska republikens geografiska läge inte medger att denna artikel tillämpas i förbindelserna mellan Hellenska republiken och övriga avtalsslutande parter. Hellenska republiken har därför varken utsett de myndigheter som avses i artikel 41.7 eller upprättat den förklaring som avses i artikel 41.9.

Detta förfarande från den grekiska regeringens sida strider inte mot bestämmelserna i artikel 137.

5) *Gemensam förklaring om berget Athos*

De avtalsslutande parterna erkänner att den speciella ställning som har tillerkänts berget Athos, garanterad genom artikel 105 i den grekiska konstitutionen och i Stadgan om berget Athos, är motiverad enbart av andliga och religiösa skäl, och de skall se till att hänsyn tas till denna ställning vid tillämpningen och den framtida utvecklingen av bestämmelserna i 1985 års avtal och 1990 års konvention.

III. De avtalsslutande parterna noterar följande förklaringar från Hellenska republiken:

1) *Hellenska republikens förklaring om avtalen om Republiken Italiens, Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens anslutning.*

Hellenska republikens regering noterar innehållet i avtalen om Italienska republikens, Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens anslutning till 1990 års konvention och i de till dessa avtal fogade slutakterna och förklaringarna.

Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Hellenska republikens regering överlämna en bestyrkt kopia av de ovan nämnda instrumenten.

2) *Hellenska republikens förklaring om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål*

Hellenska republiken åtar sig att behandla framställningar om ömsesidig rättslig hjälp från övriga avtalsslutande parter med all den skyndsamhet som begärs, också om de riktas direkt till de grekiska rättsliga myndigheterna i enlighet med förfarandet i artikel 53.1 i 1990 års konvention.

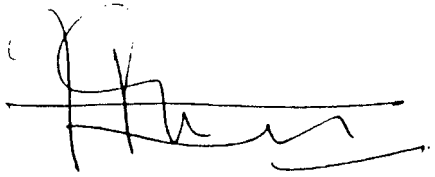
3) *Förklaring om artikel 121 i 1990 års konvention*

Hellenska republikens regering förklarar att den, utom när det gäller färska frukter av citrus samt bomulls- och lusernfrön, skall tillämpa den förenkling av växtskyddskontroller som föreskrivs i artikel 121 i 1990 års konvention från tidpunkten för undertecknandet av avtalet om anslutning till 1990 års konvention.

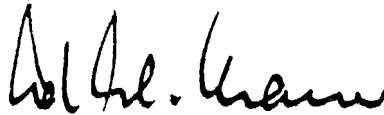
När det gäller färska frukter av citrus kommer Hellenska republiken emellertid att överföra bestämmelserna i artikel 121 och åtgärderna i samband därmed senast den 1 januari 1993.

Upprättad i Madrid den 6 november 1992 i ett enda original på spanska, tyska, grekiska, franska, italienska, nederländska och portugisiska, vilka samtliga sju texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till varje avtalsslutande part.

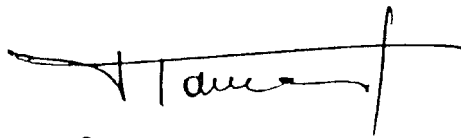
För Konungariket Belgiens regering

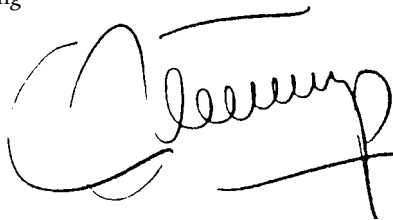
För Förbundsrepubliken Tysklands regering

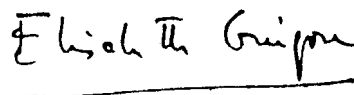
För Hellenska republikens regering

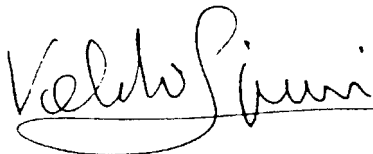
För Konungariket Spaniens regering

För Franska republikens regering

För Italienska republikens regering

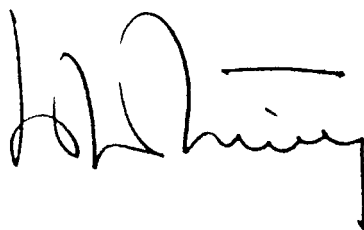
För Storhertigdömet Luxemburgs regering

För Konungariket Nederländernas regering

För Portugisiska republikens regering

FÖRKLARING AV MINISTRARNA OCH STATSSEKRETERARNA

Den 6 november 1992 undertecknade företrädare för regeringarna i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Helleniska republiken, Konungariket Spanien, Franska republiken, Italienska republiken, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna och Portugisiska republiken i Madrid avtalet om Helleniska republikens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken anslutit sig genom avtal undertecknat i Paris den 27 november 1990 samt Konungariket Spanien och Portugisiska republiken genom avtal undertecknade i Bonn den 25 juni 1991.

De har konstaterat att företrädaren för Helleniska republikens regering har anslutit sig till den förklaring som de ministrar och statssekreterare som företrädde regeringarna i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska republiken, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna avgav i Schengen den 19 juni 1990 samt det beslut som bekräftades samma dag i samband med undertecknandet av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, till vilken förklaring och vilket beslut även Republiken Italien, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken har anslutit sig till.

AVTAL OM REPUBLIKEN ÖSTERRIKES ANSLUTNING

till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken samt Hellenska republiken anslutit sig genom avtal undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991 respektive den 6 november 1992

KONUNGARIKET BELGIEN, FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND, FRANSKA REPUBLIKEN, STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG och KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA, som är parter i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, nedan kallad "1990 års konvention", Italienska republiken, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken samt Hellenska republiken som anslutit sig till 1990 års konvention genom avtal undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991 respektive den 6 november 1992, å ena sidan,

och REPUBLIKEN ÖSTERRIKE, å andra sidan,

som beaktar undertecknandet i Bryssel den 28 april 1995 av protokollet om Republiken Österrikes regerings anslutning till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, ändrat genom protokollen om anslutningen av Italienska republikens regering, Konungariket Spaniens regering och Portugisiska republikens regering samt Hellenska republikens regering, undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991 respektive den 6 november 1992,

som stöder sig på artikel 140 i 1990 års konvention,

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

Artikel 1

— tjänstemän i rechtskundige Dienst bei Sicherheitsbehörden med befogenhet att ge direkta order och vidta tvångsåtgärder,

Genom detta avtal ansluter sig Republiken Österrike till 1990 års konvention.

Artikel 2

- b) tulltjänstemän, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i artikel 40.6 i 1990 års konvention, när det gäller deras behörighet i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och farligt avfall.

1. De polismän som avses i artikel 40.4 i 1990 års konvention är, när det gäller Republiken Österrike,

2. Den myndighet som avses i artikel 40.5 i 1990 års konvention är, när det gäller Republiken Österrike, Generaldirektion für die öffentliche Sicherheit im Bundesministerium für Inneres.

a) de som ingår i Öffentliche Sicherheitsdienst, nämligen

— polismän i Bundesgendarmerie,

Artikel 3

— polismän i Bundessicherheitswachekorps,

— polismän i Kriminalbeamtenkorps

De polismän som avses i artikel 41.7 i 1990 års konvention är, när det gäller Republiken Österrike,

1) de som ingår i Öffentliche Sicherheitsdienst, nämligen

Artikel 5

- polismän i Bundesgendarmerie,
- polismän i Bundessicherheitswachekorps,
- polismän i Kriminalbeamtenkorps
- tjänstemän i rechtskundige Dienst bei Sicherheitsbehörden med befogenhet att ge direkta order och vidta tvångsåtgärder.

2) tulltjänstemän, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i artikel 41.10 i 1990 års konvention, när det gäller deras befogenheter i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och farligt avfall.

1. Detta avtal skall ratificeras, godkännas eller godtas. Ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrumenten skall deponeras hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall underrätta samtliga avtalsslutande parter om deponeringen.

2. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att de stater för vilka 1990 års konvention har trätt i kraft och Republiken Österrike har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument. I förhållande till de övriga staterna träder detta avtal i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att de har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument, om detta avtal har trätt i kraft i enlighet med bestämmelserna i föregående stycke.

3. Storhertigdömet Luxemburgs regering skall underrätta samtliga avtalsslutande parter om datum för ikraftträdandet.

Artikel 4

Det behöriga ministerium som avses i artikel 65.2 i 1990 års konvention är, när det gäller Republiken Österrike, justitieministeriet.

Artikel 6

Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Republiken Österrikes regering överlämna en bestyrkt kopia av 1990 års konvention på spanska, tyska, grekiska, franska, italienska, nederländska och portugisiska.

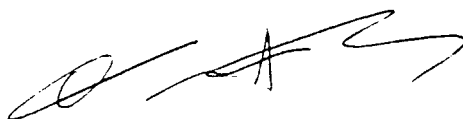
Till bevis härför har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Upprättat i Bryssel den tjugioåttonde april nittonhundranittiofem i ett enda original på spanska, tyska, grekiska, franska, italienska, nederländska och portugisiska, vilka samtliga sju texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia därav till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

För Förbundsrepubliken Tysklands regering

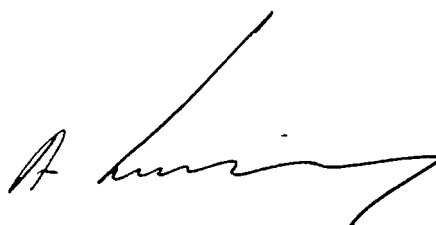
För Helleniska republikens regering

För Konungariket Spaniens regering

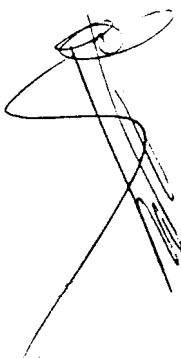
För Franska republikens regering

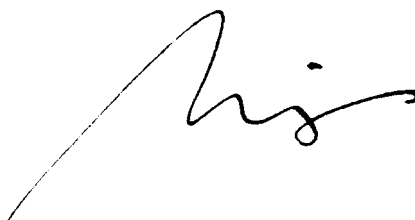
För Italienska republikens regering

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

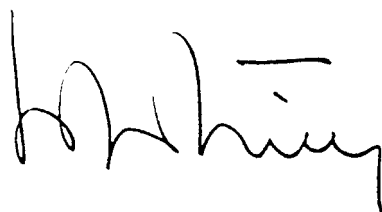
För Konungariket Nederländernas regering

För Republiken Österrikes regering

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'A' followed by a series of loops and a final flourish.

För Portugisiska republikens regering

A handwritten signature in black ink, featuring a large 'M' followed by a series of loops and a final flourish.

SLUTAKT

- I. Vid undertecknandet av avtalet om Republiken Österrikes anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken samt Hellenska republiken anslutit sig genom avtal undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991 respektive den 6 november 1992, ansluter sig Republiken Österrikes regering till slutakten, protokollet och ministrarnas och statssekreterarnas gemensamma förklaring, som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention.

Republiken Österrikes regering ansluter sig till de gemensamma förklaringarna och noterar de ensidiga förklaringarna i dessa.

Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Republiken Österrikes regering överlämna en bestyrkt kopia av slutakten, protokollet och ministrarnas och statssekreterarnas gemensamma förklaring, som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention på spanska, tyska, grekiska, franska, italienska, nederländska och portugisiska.

- II. Vid undertecknandet av avtalet om Republiken Österrikes anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken samt Hellenska republiken anslutit sig genom avtal undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991 respektive den 6 november 1992, har de avtalsslutande parterna antagit följande förklaringar:

1) Gemensam förklaring om artikel 5 i anslutningsavtalet

De avtalsslutande parterna skall redan innan anslutningsavtalet träder i kraft underrätta varandra om alla omständigheter som är av betydelse för de frågor som avses i 1990 års konvention och för genomförandet av anslutningsavtalet.

Detta anslutningsavtal skall inte börja tillämpas mellan de stater för vilka 1990 års konvention har börjat tillämpas och Republiken Österrike förrän villkoren för tillämpning av 1990 års konvention har uppfyllts i samtliga dessa stater och bevakningen av de yttre gränserna blivit genomförd.

I förhållande till var och en av de övriga staterna skall detta anslutningsavtal inte börja tillämpas förrän villkoren för tillämpning av 1990 års konvention har uppfyllts i denna stat och bevakningen av de yttre gränserna blivit genomförd.

2) Gemensam förklaring om artikel 9.2 i 1990 års konvention

De avtalsslutande parterna slår fast att vid tidpunkten för undertecknandet av avtalet om Republiken Österrikes anslutning till 1990 års konvention är de gemensamma viseringsregler som avses i artikel 9.2 i 1990 års konvention de gemensamma regler som från och med den 19 juni 1990 tillämpas mellan signatärparterna i konventionen.

III. De avtalsslutande parterna noterar Republiken Österrikes förklaring om avtalen om Italienska republikens, Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens samt Hellenska republikens anslutning.

Republiken Österrikes regering noterar innehållet i avtalen om Italienska republikens, Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens, samt Hellenska republikens anslutning till 1990 års konvention, undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991 respektive den 6 november 1992, och i de till avtalen fogade slutakterna och förklaringarna.

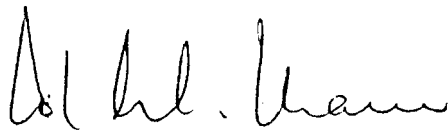
Storhertigdömet Luxemburgs regering skall överlämna en bestyrkt kopia av de ovan nämnda instrumenten till Republiken Österrikes regering.

Utfärdat i Bryssel den tjugioåttonde april nittonhundranittiofem i ett enda original på spanska, tyska, grekiska, franska, italienska, nederländska och portugisiska, vilka samtliga sju texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till varje avtalsslutande part.

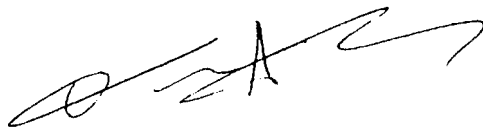
För Konungariket Belgiens regering

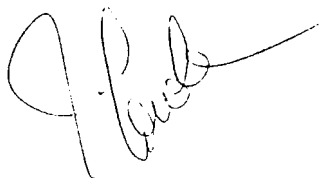
För Förbundsrepubliken Tysklands regering

För Hellenska republikens regering

För Konungariket Spaniens regering

För Franska republikens regering

För Italienska republikens regering

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

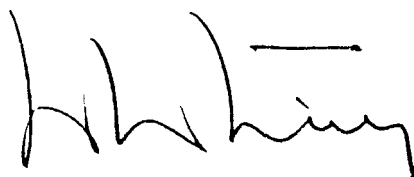
För Konungariket Nederländernas regering

För Republiken Österrikes regering

För Portugisiska republikens regering

AVTAL OM KONUNGARIKET DANMARKS ANSLUTNING

till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990

KONUNGARIKET BELGIEN, FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND, FRANSKA REPUBLIKEN, STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG och KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA, som är parter i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken, om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, nedan kallad "1990 års konvention", och Hellenska republiken, Konungariket Spanien, Italienska republiken, Republiken Österrike och Portugisiska republiken som har anslutit sig till 1990 års konvention genom avtal undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995, å ena sidan,

och KONUNGARIKET DANMARK, å andra sidan,

som beaktar undertecknandet i Luxemburg den 19 december 1996 av protokollet om Konungariket Danmarks regerings anslutning till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, ändrat genom Hellenska republikens, Konungariket Spaniens, Italienska republikens, Republiken Österrikes och Portugisiska republikens anslutningsprotokoll, undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995, och

som stöder sig på artikel 140 i 1990 års konvention,

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

Artikel 1

del med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och farligt avfall.

Genom detta avtal ansluter sig Konungariket Danmark till 1990 års konvention.

2. Den myndighet som avses i artikel 40.5 i 1990 års konvention är vid undertecknandet av detta avtal, när det gäller Konungariket Danmark, rigspolitichefen.

Artikel 2

1. De polismän som avses i artikel 40.4 i 1990 års konvention är vid undertecknandet av detta avtal, när det gäller Konungariket Danmark,

a) polititjenestemaend hos lokale politimestre og hos rigspolitichefen och

b) tulltjänstemän, på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i artikel 40.6 i 1990 års konvention, när det gäller deras behörighet i fråga om olaglig han-

Artikel 3

De polismän som avses i artikel 41.7 i 1990 års konvention är vid undertecknandet av detta avtal, när det gäller Konungariket Danmark,

1. polititjenestemaend hos lokale polismestre og hos rigspolitichefen och

2. tulltjänstemän på de villkor som fastställs i de lämpliga bilaterala avtal som avses i artikel 41.10 i 1990 års kon-

vention när det gäller deras behörighet i fråga om olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen, olaglig handel med vapen och sprängämnen samt olaglig transport av giftigt och farligt avfall.

Artikel 4

Det behöriga ministerium som avses i artikel 65.2 i 1990 års konvention är, när det gäller Konungariket Danmark, justitieministeriet.

Artikel 5

1. Bestämmelserna i detta avtal skall inte gälla Färöarna och Grönland.

2. Med hänsyn till att Färöarna och Grönland tillämpar de bestämmelser om personers rörlighet som fastställts inom ramen för den nordiska passunionen skall personer som reser mellan Färöarna eller Grönland, å ena sidan, och de stater som är parter i 1990 års konvention och i samarbetsavtalet med Republiken Island och Konungariket Norge, å andra sidan, inte underkastas kontroll vid gränserna.

Artikel 6

Bestämmelserna i detta avtal påverkar inte samarbetet inom den nordiska passunionen om detta inte strider mot eller hindrar tillämpningen av detta avtal.

Artikel 7

1. Detta avtal skall ratificeras, godkännas eller godtas. Ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrumenten skall deponeras hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall underrätta samtliga avtalsslutande parter om deponeringen.

2. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att de stater i vilka 1990 års konvention har trätt i kraft och Konungariket Danmark har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument, om detta avtal har trätt i kraft i enlighet med bestämmelserna i föregående stycke.

I förhållande till de övriga staterna träder detta avtal i kraft första dagen i den andra månaden efter det att de har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument, om detta avtal har trätt i kraft i enlighet med bestämmelserna i föregående stycke.

3. Storhertigdömet Luxemburgs regering skall underrätta samtliga avtalsslutande parter om datum för ikraftträdandet.

Artikel 8

1. Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Konungariket Danmarks regering överlämna en bestyrkt kopia av 1990 års konvention på spanska, tyska, grekiska, franska, italienska, nederländska och portugisiska.

2. Texten till 1990 års konvention, upprättad på danska, bifogas detta avtal och gäller på samma villkor som de texter till 1990 års konvention som är upprättade på spanska, tyska, grekiska, franska, italienska, nederländska och portugisiska.

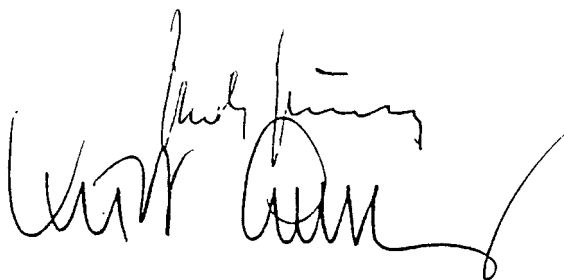
Till bevis härför har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Utfärdat i Luxemburg den 19 december 1996 i ett enda original på spanska, danska, tyska, grekiska, franska, italienska, nederländska och portugisiska, vilka samtliga åtta texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia därav till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

För Konungariket Danmarks regering

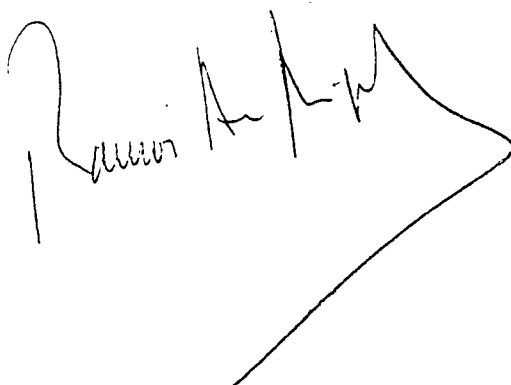
För Förbundsrepubliken Tysklands regering

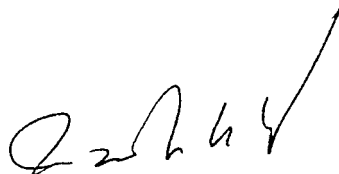
För Helleniska republikens regering

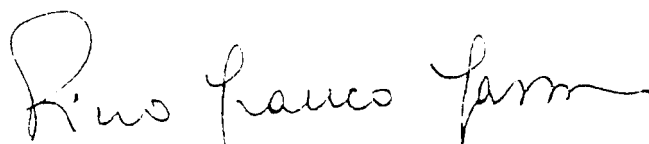
För Konungariket Spaniens regering

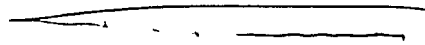
För Franska republikens regering

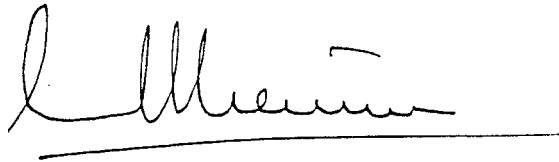
För Italienska republikens regering

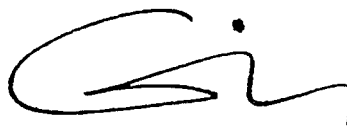
För Storhertigdömet Luxemburgs regering

A stylized, horizontal signature consisting of a long, thin, slightly wavy line.

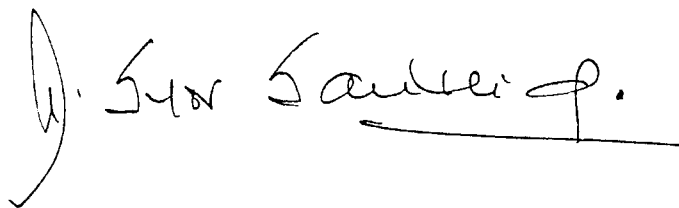
För Konungariket Nederländernas regering

A cursive signature with a large, looped 'L' at the beginning, followed by several smaller loops and a horizontal line at the end.

För Republiken Österrikes regering

A stylized signature starting with a large, open 'G' followed by a horizontal line and a small vertical stroke.

För Portugisiska republikens regering

A cursive signature that reads 'J. Sócrates' followed by a horizontal line.A short, horizontal line.

SLUTAKT

- I. Vid undertecknandet av avtalet om Konungariket Danmarks anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken, Konungariket Spanien, Portugisiska republiken, Helleniska republiken och Republiken Österrike anslutit sig genom avtal av den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995, ansluter sig Konungariket Danmarks regering till slutakten, protokollet och ministrarnas och statssekreterarnas gemensamma förklaring, som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention.

Konungariket Danmarks regering ansluter sig till de gemensamma förklaringarna och noterar de ensidiga förklaringarna i dessa.

Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Konungariket Danmarks regering överlämna en bestyrkt kopia av slutakten, protokollet och ministrarnas och statssekreterarnas gemensamma förklaring, som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention på spanska, danska, tyska, grekiska, franska, italienska, nederländska och portugisiska.

- II. Vid undertecknandet av avtalet om Konungariket Danmarks anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken, Konungariket Spanien, Portugisiska republiken, Helleniska republiken och Republiken Österrike anslutit sig genom avtal undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995, har de avtalsslutande parterna antagit följande förklaringar:

1) Gemensam förklaring om artikel 7 i anslutningsavtalet

De avtalsslutande parterna skall redan före anslutningsavtalets ikraftträdande underrätta varandra om alla omständigheter som är av betydelse för de frågor som avses i 1990 års konvention och för ikraftsättandet av anslutningsavtalet.

Detta anslutningsavtal skall inte börja tillämpas mellan de stater i vilka 1990 års konvention har börjat tillämpas och Konungariket Danmark förrän villkoren för tillämpning av 1990 års konvention har uppfyllts i alla dessa stater, bevakningen av de yttre gränserna blivit genomförd och Verkställande kommittén har konstaterat att de regler som den anser nödvändiga för att genomföra effektiva kontroll- och bevakningsåtgärder vid Färöarnas och Grönlands yttre gränser samt de nödvändiga kompensationsåtgärderna, inbegripet tillämpningen av SIS, har tillämpats och fått verkan.

I förhållande till var och en av de andra staterna skall detta anslutningsavtal inte börja tillämpas förrän villkoren för tillämpning av 1990 års konvention har uppfyllts i denna stat och bevakningen av de yttre gränserna blivit genomförd.

2) Gemensam förklaring om artikel 9.2 i 1990 års konvention

De avtalsslutande parterna slår fast att vid tidpunkten för undertecknandet av avtalet om Konungariket Danmarks anslutning till 1990 års konvention är de gemensamma viseringsregler som avses i artikel 9.2 i 1990 års konvention de gemensamma regler som från och med den 19 juni 1990 tillämpas mellan signatärparterna i konventionen.

- 3) Gemensam förklaring om konventionen upprättad på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om utlämning

De stater som är parter i 1990 års konvention bekräftar att artikel 5.4 i konventionen upprättad på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater, undertecknad i Dublin den 27 september 1996, samt deras respektive förklaringar som bifogas denna konvention skall tillämpas inom ramen för 1990 års konvention.

III. De avtalsslutande parterna noterar Konungariket Danmarks förklaring om avtalen om Italienska republikens, Konungariket Spaniens, Portugisiska republikens, Hellenska republikens och Republiken Österrikes anslutning.

Konungariket Danmark noterar innehållet i avtalen om Italienska republikens, Konungariket Spaniens, Portugisiska republikens, Hellenska republikens och Republiken Österrikes anslutning till 1990 års konvention, undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995 och innehållet i de till dessa avtal fogade slutakterna och förklaringarna.

Storhertigdömet Luxemburg skall överlämna en bestyrkt kopia av de ovan nämnda instrumenten till Konungariket Danmarks regering.

Konungariket Danmarks förklaring om avtalen om Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till 1990 års konvention.

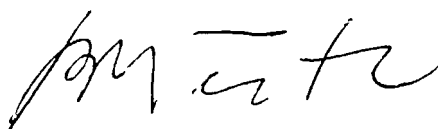
Vid undertecknandet av detta avtal noterar Konungariket Danmark innehållet i avtalen om Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till 1990 års konvention och de till avtalen fogade slutakterna och förklaringarna.

Upprättad i Luxemburg den nittonde december nittonhundranittiosex i ett enda original på spanska, danska, tyska, grekiska, franska, italienska, nederländska och portugisiska, vilka samtliga åtta texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall överlämna en bestyrkt kopia till varje avtalsslutande part.

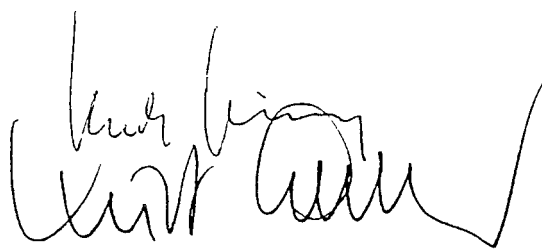
För Konungariket Belgiens regering

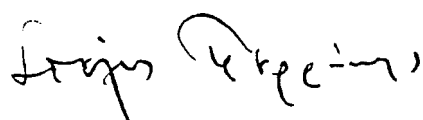
För Konungariket Danmarks regering

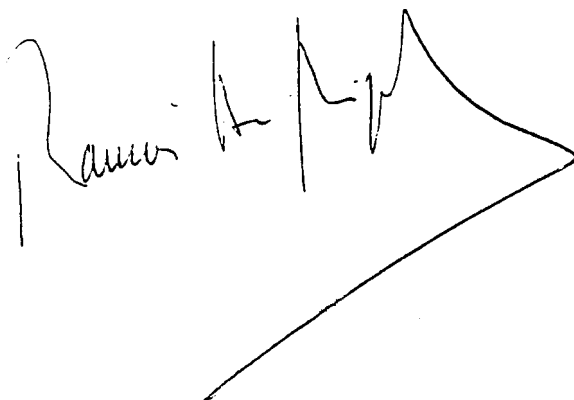
För Förbundsrepubliken Tysklands regering

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Klaus Kinkel', with a large checkmark at the end.

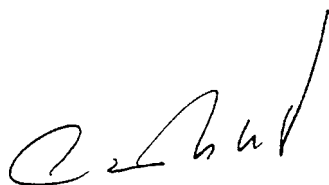
För Helleniska republikens regering

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Giorgos Papageorgiou'.

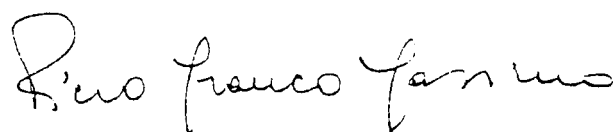
För Konungariket Spaniens regering

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Juan Carlos Rodríguez Zapatero', with a large checkmark at the end.

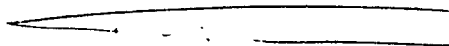
För Franska republikens regering

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jean-Pierre Jégo'.

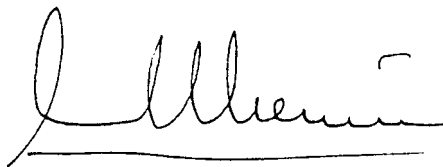
För Italienska republikens regering

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Romano Prodi'.

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

A stylized, elongated signature consisting of a single continuous line that tapers to a point on the left and ends in a horizontal stroke on the right.

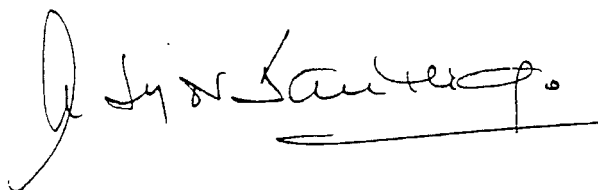
För Konungariket Nederländernas regering

A cursive signature with a large, looping initial 'J' followed by several smaller loops and a horizontal underline at the end.

För Republiken Österrikes regering

A cursive signature starting with a large, open loop, followed by a series of smaller loops and a horizontal underline at the end.

För Portugisiska republikens regering

A cursive signature with a large, looping initial 'J' followed by several smaller loops and a horizontal underline at the end.A short, horizontal line.

FÖRKLARING AV MINISTRARNA OCH STATSSEKRETERARNA

Den 19 december 1996 undertecknade företrädare för regeringarna i Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Hellska republiken, Spanska republiken, Franska republiken, Italienska republiken, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike och Portugisiska republiken i Luxemburg avtalet om Konungariket Danmarks anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, till vilken Italienska republiken, Konungariket Spanien, Portugisiska republiken, Hellska republiken och Republiken Österrike anslutit sig genom avtal undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995.

De har konstaterat att företrädaren för Konungariket Danmarks regering har anslutit sig till den förklaring som de ministrar och statssekreterare som företrädde regeringarna i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska republiken, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna avgav i Schengen den 19 juni 1990 samt det beslut som bekräftades samma dag i samband med undertecknandet av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, till vilken förklaring och vilket beslut även regeringarna i Italienska republiken, Konungariket Spanien, Portugisiska republiken, Hellska republiken och Republiken Österrike har anslutit sig.

AVTAL OM REPUBLIKEN FINLANDS ANSLUTNING

till tillämpningskonventionen till Schengenvtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990

KONUNGARIKET BELGIEN, FÖRBUNDSREPUBLICEN TYSKLAND, FRANSKA REPUBLIKEN, STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG och KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA, som är parter i tillämpningskonventionen till Schengenvtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990 mellan regeringarna i de stater som ingår i den ekonomiska unionen Benelux, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken, nedan kallad "1990 års konvention", och Italienska republiken, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken, Hellenska republiken och Republiken Österrike, som anslutit sig till 1990 års konvention genom avtal undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995,

å ena sidan,

och REPUBLIKEN FINLAND å andra sidan,

som beaktar att Republiken Finlands regering den 19 december 1996 i Luxemburg undertecknat protokoll om anslutning till Schengenvtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna mellan regeringarna i de stater som ingår i den ekonomiska unionen Benelux, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken, ändrat genom Italienska republikens, Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens, Hellenska republikens och Republiken Österrikes anslutningsprotokoll, undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995,

som stöder sig på artikel 140 i 1990 års konvention,

HAR KOMMIT ÖVERENS OM FÖLJANDE:

Artikel 1

Genom detta avtal ansluter sig Republiken Finland till 1990 års konvention.

- c) Tulltjänstemän, på de villkor och inom ramen för den behörighet som avses i artikel 40.6 i 1990 års konvention vad gäller olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen, handel med vapen och explosiva varor och olagliga transporter av giftigt och skadligt avfall.

Artikel 2

1. De polismän som avses i artikel 40.4 i 1990 års konvention är, vad gäller Republiken Finland, dagen för undertecknandet av detta avtal följande:

2. Den myndighet som avses i artikel 40.5 i 1990 års konvention är, vad gäller Republiken Finland, dagen för undertecknandet av detta avtal, centralkriminalpolisen.

Artikel 3

- a) Av polisens tjänstemän polismän,

- b) Av gränsbevakningsväsendets tjänstemän gränsbevakningsmän, vad gäller människohandel som avses i artikel 40.7 i 1990 års konvention,

De polismän som avses i artikel 41.7 i 1990 års konvention är, vad gäller Republiken Finland, dagen för undertecknandet av detta avtal följande:

1) Av polisens tjänstemän polismän,

Artikel 6

2) Av gränsbevakningsväsendets tjänstemän gränsbevakningsmän,

1. Detta avtal skall ratificeras eller godkännas. Ratifikations- eller godkännandeinstrumenten skall deponeras hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall meddela de avtalsslutande parterna om deponeringen.

3) Tulltjänstemän, på de villkor och inom ramen för den behörighet som avses i artikel 40.6 i 1990 års konvention vad gäller olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen, handel med vapen och explosiva varor och olagliga transporter av giftigt och skadligt avfall.

2. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att de stater för vilka 1990 års konvention har trätt i kraft och Republiken Finland har deponerat sina ratifikations- eller godkännandeinstrument.

Artikel 4

Det behöriga ministerium som avses i artikel 65.2 i 1990 års konvention är, vad gäller Republiken Finland, dagen för undertecknandet av detta avtal, justitieministeriet.

För de övriga staterna skall avtalet träda i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att dessa stater har deponerat sina ratifikations- eller godkännandeinstrument, under förutsättning att det har trätt i kraft enligt bestämmelserna i föregående stycke.

3. Storhertigdömet Luxemburgs regering skall meddela var och en av de övriga avtalsslutande parterna om dagen för ikraftträdandet.

Artikel 7

Artikel 5

Bestämmelserna i detta avtal skall inte utgöra hinder för samarbetet inom ramen för den nordiska passunionen i den mån detta inte står i motsatsställning till eller hindrar tillämpningen av detta avtal.

1. Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Republiken Finlands regering överlämna en bestyrkt kopia av 1990 års konvention på franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska.

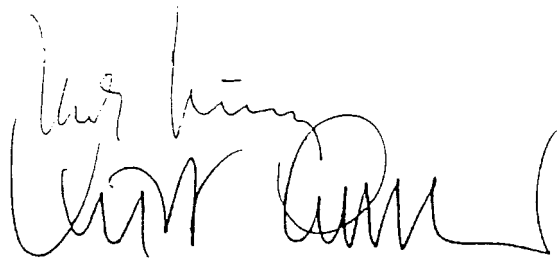
2. Texten till 1990 års konvention upprättad på finska bifogas detta avtal och gäller på samma villkor som de texter till 1990 års konvention som är upprättade på franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska.

Till bekräftelse härpå har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal.

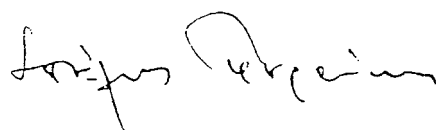
Upprättat i Luxemburg den 19 december 1996 i ett original på finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska, vilka samtliga åtta texter är lika giltiga. Avtalet skall deponeras i arkiven hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall överlämna bestyrkta kopior därav till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

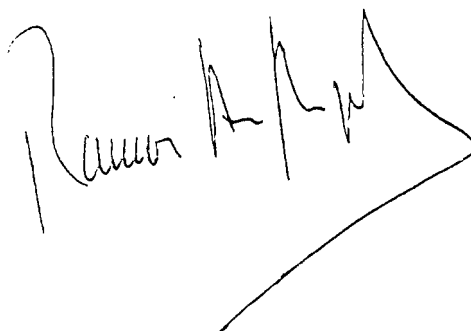
För Förbundsrepubliken Tysklands regering

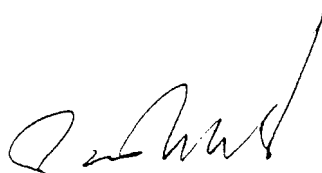
För Helleniska republikens regering

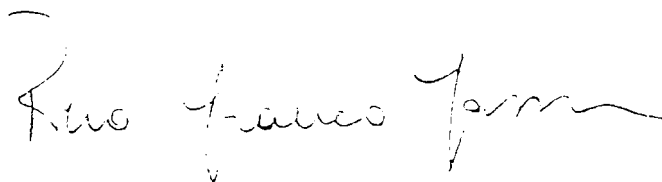
För Konungariket Spaniens regering

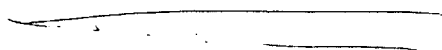
För Franska republikens regering

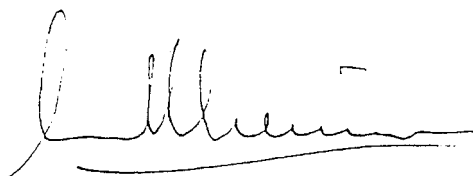
För Italienska republikens regering

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

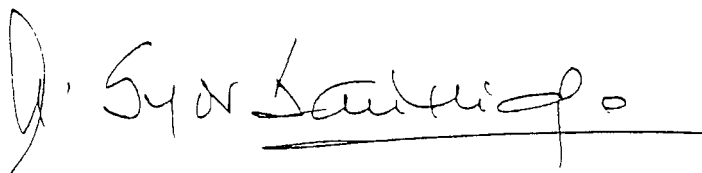
För Konungariket Nederländernas regering

För Republiken Österrikes regering

För Portugisiska republikens regering

För Republiken Finlands regering

SLUTAKT

- I. Vid undertecknandet av avtalet om Republiken Finlands anslutning till tillämpningskonventionen till Schengen-avtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990 mellan regeringarna i de stater som ingår i den ekonomiska unionen Benelux, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken, till vilken Italienska republiken, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken, Hellenska republiken och Republiken Österrike anslutit sig genom avtal av den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995, har Republiken Finlands regering antagit slutakten, protokollet och den gemensamma förklaringen av ministrar och statssekreterare som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention.

Republiken Finlands regering ansluter sig till de gemensamma förklaringarna och beaktar de ensidiga förklaringarna i dessa.

Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Republiken Finlands regering överlämna bestyrkta kopior av slutakten, protokollet och den gemensamma förklaringen av ministrar och statssekreterare som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention på finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska.

- II. Vid undertecknandet av avtalet om Republiken Finlands anslutning till tillämpningskonventionen till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990 mellan regeringarna i de stater som ingår i den ekonomiska unionen Benelux, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken, till vilken Italienska republiken, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken, Hellenska republiken och Republiken Österrike anslutit sig genom avtal av den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995, har de avtalsslutande parterna antagit följande förklaringar:

1) Gemensam förklaring avseende artikel 6 i anslutningsavtalet

De avtalsslutande parterna skall redan före anslutningsavtalets ikraftträdande underrätta varandra om alla omständigheter av betydelse för de frågor som avses i 1990 års konvention och för ikraftsättandet av anslutningsavtalet.

Detta avtal skall sättas i kraft mellan de stater för vilka 1990 års konvention har satts i kraft och Republiken Finland när villkoren för tillämpning av 1990 års konvention har uppfyllts i samtliga dessa stater och när kontrollerna vid de yttre gränserna har trätt i funktion.

För var och en av de övriga staterna skall detta anslutningsavtal sättas i kraft när villkoren för tillämpning av 1990 års konvention är uppfyllda i respektive stat och när kontrollerna vid de yttre gränserna har trätt i funktion.

2) Gemensam förklaring avseende artikel 9.2 i 1990 årskonvention

De avtalsslutande parterna fastställer att, vid tidpunkten för undertecknandet av avtalet om Republiken Finlands anslutning till 1990 års konvention, det gemensamma regelsystem på visumområdet som åsyftas i artikel 9.2 i 1990 års konvention är det system som från och med den 19 juni 1990 tillämpas mellan signatärstaterna av 1990 års konvention.

3) Gemensam förklaring avseende konventionen om utlämning upprättad med stöd av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen

Signatärstaterna av 1990 års konvention bekräftar att artikel 5.4 i konventionen om utlämning, upprättad med stöd av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen mellan medlemsstaterna i Europeiska unionen undertecknad i Dublin den 27 september 1996, liksom deras respektive förklaringar som fogats till nämnda konvention, skall gälla inom ramen för 1990 års konvention.

III. *De avtalsslutande parterna beaktar Republiken Finlands förklaring angående Italienska republikens, Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens, Hellenska republikens och Republiken Österrikes anslutningsavtal.*

Republiken Finlands regering beaktar innehållet i anslutningsavtalen för Italienska republiken, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken, Hellenska republiken och Republiken Österrike till 1990 års konvention, undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995, liksom innehållet i de till dessa avtal fogade slutakterna och förklaringarna.

Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Republiken Finlands regering överlämna bestyrkta kopior av dessa handlingar.

Förklaring av Republiken Finland avseende Konungariket Danmarks och Konungariket Sveriges anslutningsavtal till 1990 års konvention.

Vid undertecknandet av detta avtal beaktar Republiken Finland innehållet i Konungariket Danmarks och Konungariket Sveriges anslutningsavtal till 1990 års konvention jämte de till dessa avtal fogade slutakterna och förklaringarna.

Förklaring av Republiken Finland avseende Åland.

Republiken Finland meddelar att skyldigheterna i fråga om Åland, vilka ansluter till artikel 2 i det andra protokollet till fördraget om Konungariket Norges, Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen följs vid tillämpningen av 1990 års konvention.

Utfärdat i Luxemburg den 19 december 1996 i ett original på finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska, vilka samtliga åtta texter är lika giltiga. Slutakten skall deponeras i arkiven hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall överlämna bestyrkta kopior därav till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

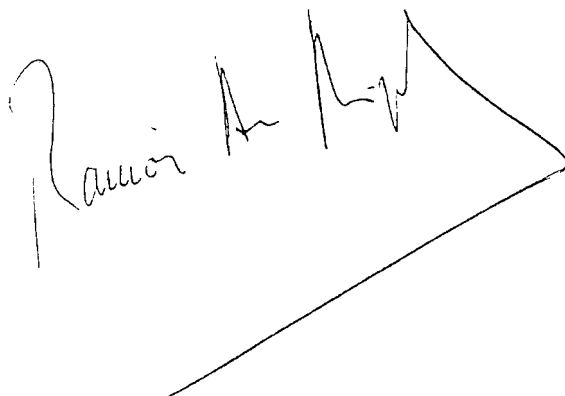
För Förbundsrepubliken Tysklands regering

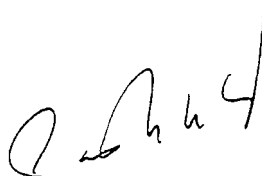
För Helleniska republikens regering

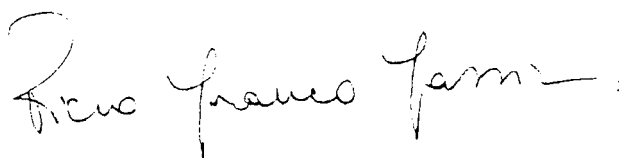
För Konungariket Spaniens regering

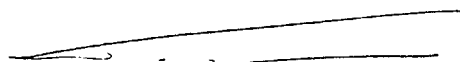
För Franska republikens regering

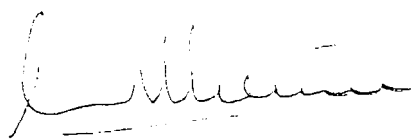
För Italienska republikens regering

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

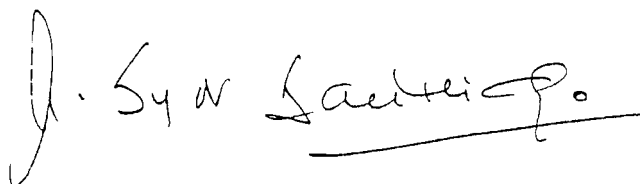
För Konungariket Nederländernas regering

För Republiken Österrikes regering

För Portugisiska republikens regering

För Republiken Finlands regering

FÖRKLARING AV MINISTRARNA OCH STATSSEKRETERARNA

Den 19 december 1996 har företrädare för regeringarna i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Helleniska republiken, Konungariket Spanien, Franska republiken, Italienska republiken, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Portugisiska republiken och Republiken Finland i Luxemburg undertecknat avtalet om Republiken Finlands anslutning till tillämpningskonventionen till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990 mellan regeringarna i de stater som ingår i den ekonomiska unionen Benelux, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken, till vilket Italienska republiken, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken, Helleniska republiken och Republiken Österrike anslutit sig genom avtal av den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995.

De har beaktat den förklaring varigenom företrädaren för Republiken Finlands regering ansluter sig till den förklaring som de ministrar och statssekreterare som företrädde regeringarna i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska republiken, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna avgav i Schengen den 19 juni 1990 och till det beslut som bekräftades samma dag i samband med undertecknandet av tillämpningskonventionen till Schengenavtalet, till vilket beslut och vilken förklaring regeringarna i Italienska republiken, Konungariket Spanien, Portugisiska republiken, Helleniska republiken och Republiken Österrike har anslutit sig.

AVTAL OM KONUNGARIKET SVERIGES ANSLUTNING

till tillämpningskonventionen till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990

KONUNGARIKET BELGIEN, FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND, FRANSKA REPUBLIKEN, STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG och KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA, som är parter i tillämpningskonventionen till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990 mellan regeringarna i de stater som ingår i den ekonomiska unionen Benelux, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken, nedan kallad "1990 års konvention", och Italienska republiken, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken, Hellenska republiken och Republiken Österrike, som anslutit sig till 1990 års konvention genom avtal undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995,

å ena sidan,

och KONUNGARIKET SVERIGE å andra sidan,

som beaktar att Konungariket Sveriges regering den 19 december 1996 i Luxemburg undertecknat protokoll om anslutning till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna mellan regeringarna i de stater som ingår i den ekonomiska unionen Benelux, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken, ändrat genom Italienska republikens, Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens, Hellenska republikens och Republiken Österrikes anslutningsprotokoll, undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995,

som stöder sig på artikel 140 i 1990 års konvention,

HAR KOMMIT ÖVERENS OM FÖLJANDE:

Artikel 1

- c) Tjänstemän anställda vid den svenska Kustbevakningen i samband med övervakning till sjöss.

Genom detta avtal ansluter sig Konungariket Sverige till 1990 års konvention.

2. Den myndighet som avses i artikel 40.5 i 1990 års konvention är, vad gäller Konungariket Sverige, dagen för undertecknandet av detta avtal, rikspolisstyrelsen.

Artikel 2

1. De polismän som avses i artikel 40.4 i 1990 års konvention är, vad gäller Konungariket Sverige, dagen för undertecknandet av detta avtal följande:

Artikel 3

- a) Polismän som är anställda vid svenska polismyndigheter.

De polismän som avses i artikel 41.7 i 1990 års konvention är, vad gäller Konungariket Sverige, dagen för undertecknandet av detta avtal följande:

- b) Tulltjänstemän, som är anställda vid svenska tullmyndigheter i de fall de har polisiära befogenheter, dvs. främst i samband med smugglingsbrott och andra brott i samband med inresa och utresa till och från riket.

- 1) Polismän som är anställda vid svenska polismyndigheter.

- 2) Tulltjänstemän, som är anställda vid svenska tullmyndigheter i de fall de har polisiära befogenheter, dvs. främst i samband med smugglingsbrott och andra brott i samband med inresa och utresa till och från riket.

Artikel 4

Det behöriga departement som avses i artikel 65.2 i 1990 års konvention är, vad gäller Konungariket Sverige, dagen för undertecknandet av detta avtal, utrikesdepartementet.

Artikel 5

Bestämmelserna i detta avtal skall inte utgöra hinder för samarbetet inom ramen för den nordiska passunionen i den mån detta inte står i motsatsställning till eller hindrar tillämpningen av detta avtal.

Artikel 6

1. Detta avtal skall ratificeras, godkännas eller godtas. Ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrumenten skall deponeras hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall meddela de avtalsslutande parterna om deponeringen.

2. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att de stater för vilka 1990 års konvention har trätt i kraft och Konungariket Sverige har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument.

För de övriga staterna skall avtalet träda i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att dessa stater har deponerat sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument, under förutsättning att det har trätt i kraft enligt bestämmelserna i föregående stycke.

3. Storhertigdömet Luxemburgs regering skall meddela var och en av de övriga avtalsslutande parterna om dagen för ikraftträdandet.

Artikel 7

1. Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Konungariket Sveriges regering överlämna en bestyrkt kopia av 1990 års konvention på franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska.

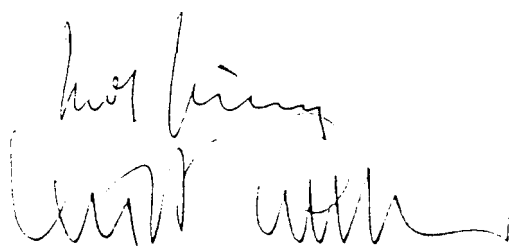
2. Texten till 1990 års konvention upprättad på svenska bifogas detta avtal och gäller på samma villkor som de texter till 1990 års konvention som är upprättade på franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska.

Till bekräftelse härpå har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal.

Upprättat i Luxemburg den 19 december 1996 i ett original på franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, vilka samtliga åtta texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall överlämna bestyrkta kopior därav till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

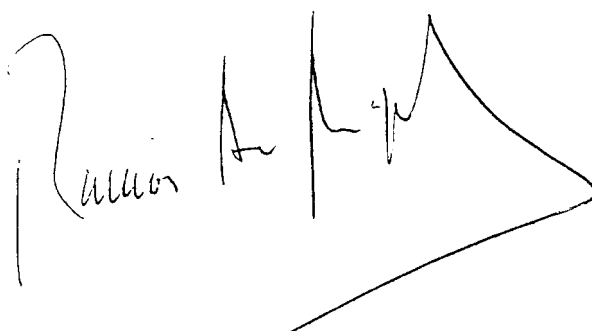
För Förbundsrepubliken Tysklands regering

För Hellenska republikens regering

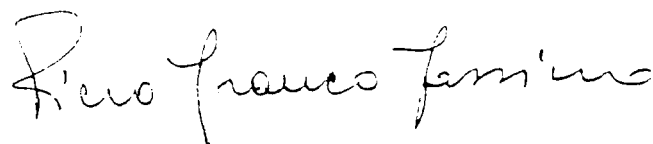
För Konungariket Spaniens regering

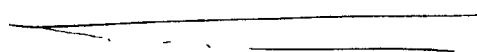
För Franska republikens regering

För Italienska republikens regering

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

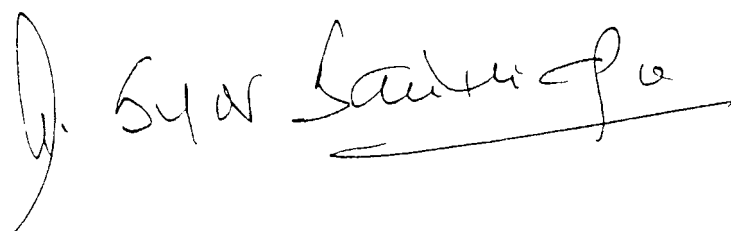
För Konungariket Nederländernas regering

För Republiken Österrikes regering

För Portugisiska republikens regering

För Konungariket Sveriges regering

SLUTAKT

- I. Vid undertecknandet av avtalet om Konungariket Sveriges anslutning till tillämpningskonventionen till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990 mellan regeringarna i de stater som ingår i den ekonomiska unionen Benelux, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken, till vilket Italienska republiken, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken, Hellska republiken och Republiken Österrike anslutit sig genom avtal av den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995, har Konungariket Sveriges regering antagit slutakten, protokollet och den gemensamma förklaringen av ministrar och statssekreterare som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention.

Konungariket Sveriges regering ansluter sig till de gemensamma förklaringarna och beaktar de ensidiga förklaringarna i dessa.

Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Konungariket Sveriges regering överlämna bestyrkta kopior av slutakten, protokollet och den gemensamma förklaringen av ministrar och statssekreterare som undertecknades i samband med undertecknandet av 1990 års konvention på franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska.

- II. Vid undertecknandet av avtalet om Konungariket Sveriges anslutning till tillämpningskonventionen till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990 mellan regeringarna i de stater som ingår i den ekonomiska unionen Benelux, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken, till vilken Italienska republiken, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken, Hellska republiken och Republiken Österrike anslutit sig genom avtal av den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995, har de avtalsslutande parterna antagit följande förklaringar:

1) Gemensam förklaring avseende artikel 6 i anslutningsavtalet

De avtalsslutande parterna skall redan före anslutningsavtalets ikraftträdande underrätta varandra om alla omständigheter av betydelse för de frågor som avses i 1990 års konvention och för ikraftsättandet av anslutningsavtalet.

Detta avtal skall sättas i kraft mellan de stater för vilka 1990 års konvention har satts i kraft och för Konungariket Sverige när villkoren för tillämpning av 1990 års konvention har uppfyllts i samtliga dessa stater och när kontrollerna vid de yttre gränserna har trätt i funktion.

För var och en av de övriga staterna skall detta anslutningsavtal sättas i kraft när villkoren för tillämpning av 1990 års konvention är uppfyllda i respektive stat och när kontrollerna vid de yttre gränserna har trätt i funktion.

2) Gemensam förklaring avseende artikel 9.2 i 1990 års konvention

De avtalsslutande parterna fastställer att, vid tidpunkten för undertecknandet av avtalet om Konungariket Sveriges anslutning till 1990 års konvention, det gemensamma regelsystem på visumområdet som åsyftas i artikel 9.2 i 1990 års konvention är det system som från och med den 19 juni 1990 tillämpas mellan signatärstaterna av 1990 års konvention.

3) Gemensam förklaring avseende konventionen om utlämning upprättad med stöd av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen

Signatärstaterna av 1990 års konvention bekräftar att artikel 5.4 i konventionen om utlämning, upprättad med stöd av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen mellan medlemsstaterna i

Europeiska unionen undertecknad i Dublin den 27 september 1996, liksom deras respektive förklaringar som fogats till nämnda konvention, skall gälla inom ramen för 1990 års konvention.

III. De avtalsslutande parterna beaktar Konungariket Sveriges förklaring angående Italienska republikens, Konungariket Spaniens och Portugisiska republikens, Hellenska republikens och Republiken Österrikes anslutningsavtal.

Konungariket Sveriges regering beaktar innehållet i anslutningsavtalen för Italienska republiken, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken, Hellenska republiken och Republiken Österrike till 1990 års konvention, undertecknade den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995, liksom innehållet i de till dessa avtal fogade slutakterna och förklaringarna.

Storhertigdömet Luxemburgs regering skall till Konungariket Sveriges regering överlämna bestyrkta kopior av dessa handlingar.

Förklaring av Konungariket Sverige avseende Konungariket Danmarks och Republiken Finlands anslutningsavtal till 1990 års konvention.

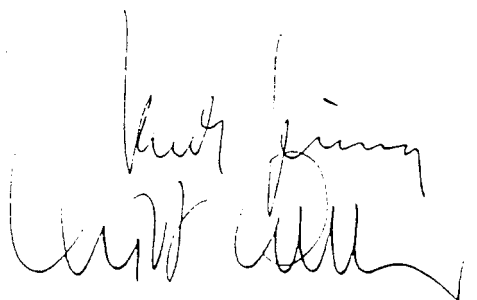
Vid undertecknandet av detta avtal beaktar Konungariket Sverige innehållet i Konungariket Danmarks och Republiken Finlands anslutningsavtal till 1990 års konvention jämte de till dessa avtal fogade slutakterna och förklaringarna.

Utfärdat i Luxemburg den 19 december 1996 i ett original på franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, vilka samtliga åtta texter är lika giltiga, som skall deponeras i arkiven hos Storhertigdömet Luxemburgs regering, som skall överlämna bestyrkta kopior därav till varje avtalsslutande part.

För Konungariket Belgiens regering

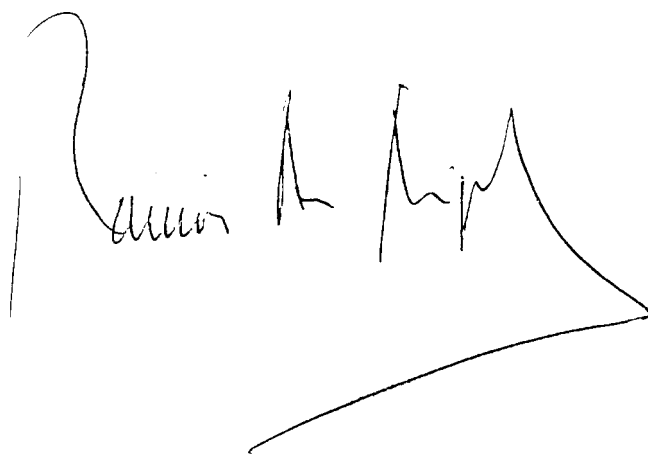
För Förbundsrepubliken Tysklands regering

För Helleniska republikens regering

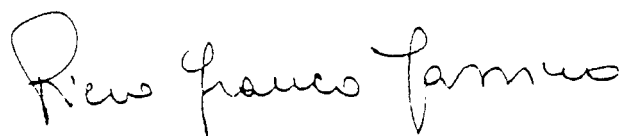
För Konungariket Spaniens regering

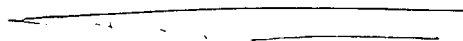
För Franska republikens regering

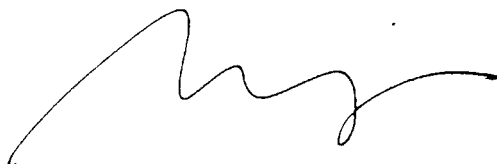
För Italienska republikens regering

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

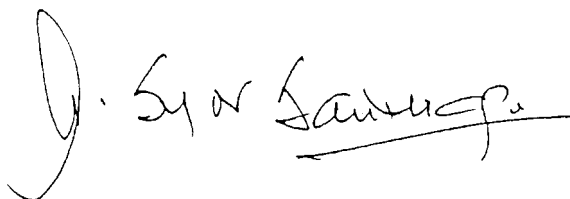
För Konungariket Nederländernas regering

För Republiken Österrikes regering

För Portugisiska republikens regering

För Konungariket Sveriges regering

FÖRKLARING AV MINISTRARNA OCH STATSSEKRETERARNA

Den 19 december 1996 har företrädare för regeringarna i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Helleniska republiken, Konungariket Spanien, Franska republiken, Italienska republiken, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Portugisiska republiken och Konungariket Sverige i Luxemburg undertecknat avtalet om Konungariket Sveriges anslutning till tillämpningskonventionen till Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990 mellan regeringarna i de stater som ingår i den ekonomiska unionen Benelux, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken, till vilket Italienska republiken, Konungariket Spanien och Portugisiska republiken, Helleniska republiken och Republiken Österrike anslutit sig genom avtal av den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992 respektive den 28 april 1995.

De har beaktat den förklaring varigenom företrädaren för Konungariket Sveriges regering ansluter sig till den förklaring som de ministrar och statssekreterare som företrädde regeringarna i Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Franska republiken, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna avgav i Schengen den 19 juni 1990 och till det beslut som bekräftades samma dag i samband med undertecknandet av tillämpningskonventionen till Schengenavtalet, till vilket beslut och vilken förklaring regeringarna i Italienska republiken, Konungariket Spanien, Portugisiska republiken, Helleniska republiken och Republiken Österrike har anslutit sig.

2. — VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS OCH CENTRALGRUPPENS BESLUT

— CENTRALGRUPPENS FÖRKLARINGAR

2.1. ÖVERGRIPANDE FRÅGOR

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT
av den 14 december 1993
om ministrarnas och statssekreterarnas förklaringar
(SCH/Com-ex (93) 10)

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Ministrarnas och statssekreterarnas förklaringar av den 19 juni 1992(*) och den 30 juni 1993 om genomförandet av Schengenavtalets tillämpningskonvention och om uppfyllande av villkoren bekräftas härmed.

Paris den 14 december 1993.

Alain LAMASSOURE
Ordförande

(*) Förklaringarna av den 19 juni 1992 har inte överförts till regelverket.

Madrid den 30 juni 1993.
SCH/M (93) 14

MINISTRARNAS OCH STATSSEKRETERARNAS FÖRKLARINGAR

1. Ministrarna och statssekreterarna är härmed eniga om att fastställa det politiska målet om tillämpning av 1990 års konvention till den 1 december 1993.
2. Ministrarna och statssekreterarna noterar att följande villkor har uppfyllts:
 - den gemensamma handboken,
 - bestämmelserna om utfärdande av enhetliga viseringar och gemensamma konsulära anvisningar,
 - handläggning av asylansökningar,
 - flygplatserna, enligt överenskommelse i ministrarnas och statssekreterarnas förklaring av den 19 juni 1992.

Stora framsteg har gjorts beträffande de andra villkoren, som redan har uppfyllts i sådan utsträckning att ovannämnda tillämpning bör vara möjlig från och med den 1 december 1993. Därför, och i överensstämmelse med 1990 års Schengenkonvention, behövs det ytterligare insatser för att genomföra de bestämmelser som redan har fastställts beträffande kontroll av de yttre gränserna och av narkotika.

Ministrarna och statssekreterarna bekräftar att ett operationellt SIS är en ovillkorlig förutsättning för avskaffandet av kontrollerna vid de inre gränserna. Betydande framsteg har gjorts inom detta område. De är eniga om att öka tempot i arbetet för att möjliggöra att SIS gradvis blir operationellt, alltefter-som staterna genomför framgångsrika test och de nationella delarna av SIS blir operationella.

3. Vid mötet i oktober kommer Verkställande kommittén att slutligen ta ställning till genomförandet av de övriga insatser som nämns ovan.
4. 1990 års Schengenkonvention kommer att gälla i alla de medlemsstater som har uppfyllt villkoren och som har ett operationellt nationellt SIS.

För att kunna åstadkomma detta åtar sig alla medlemsstater att genomföra alla nödvändiga åtgärder för att fullfölja de nationella förfaranden som krävs för att ratificera konventionen och anslutningsavta-len.

5. Ministrarna och statssekreterarna är eniga om att de stater som ursprungligen undertecknade 1990 års konvention snarast möjligt måste deponera sina ratifikationsinstrument, om de inte redan har gjort detta, och senast vid en tidpunkt som möjliggör att det datum som anges i punkt 1 iakttas. Medlemsstaterna samtycker även till att, om det inte redan har gjorts, snarast möjligt och senast vid en tidpunkt som möjliggör att datumet i punkt 1 iakttas, deponera sina ratificeringsinstrument för de stater vars nationella SIS skall integreras i systemet. Detta åtagande skall även gälla allteftersom de andra medlemsstaterna uppnår en likvärdig nivå i sitt nationella SIS.

Ministrarna och statssekreterarna är eniga om att förklaringen till artikel 139 i slutakten till konventionen innebär att konventionen kan börja tillämpas när Verkställande kommittén fattat beslut om detta vilket skall ske så snart som villkoren är uppfyllda.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT
av den 14 december 1993
om sekretess när det gäller vissa dokument
(SCH/Com-ex (93) 22 rev)

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Oberoende av olika nationella rättsliga bestämmelser bör vissa handlingar fortfarande vara sekretessbelagda av följande tre skäl:
 - De handlingar vars offentliggörande står i direkt strid med de eftersträlvade målen.
 - Vissa handlingar kan innehålla namnuppgifter eller beskrivning av administrativa förfaranden som inte bör spridas.
 - Vissa handlingar kan innehålla uppgifter som rör tillverkningsmetoder eller till och med säkerheten i de yttre förbindelserna.
2. Följande handlingar bör även i fortsättningen vara sekretessbelagda: bilagorna 1, 5, 8, 9 och 10 till de gemensamma konsulära anvisningarna, förteckningen över länder med viseringstvång, den gemensamma handboken, Sirene-handboken, tre handlingar som anges i beslutet om narkotiska preparat (förstärkningen av kontrollerna vid de yttre gränserna (SCH/Stup (92) 45), kontrollerade leveranser (SCH/Stup (92) 46 rev 4) samt åtgärder i kampen mot olaglig export av narkotika (SCH/Stup (92) 72 rev 3) (*).
3. Staterna kan föra in innehållet i gemensamma handboken, Sirene-handboken och bilaga 1 till de gemensamma konsulära anvisningarna (förteckning över länder med viseringstvång) i sina nationella anvisningar och handböcker.

Paris den 14 december 1993.

A. LAMASSOURE
Ordförande

(*) Se SCH/Com-ex (98) 17.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT

av den 22 december 1994

om ikraftsättande av konventionen om tillämpning av Schengen av den 19 juni 1990

(SCH/Com-ex (94) 29 rev 2)

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 2 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artikel 131 i samma konvention,

med beaktande av artikel 132 i samma konvention, och

med beaktande av artikel 139.2 tillsammans med första och andra stycket i gemensam förklaring 1 till artikel 139 i slutakten till samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Tillämpningen av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet (nedan kallad konventionen) är oåterkallelig.

1. Tillämpning av bestämmelser

Konventionen skall ha genomförts i sin helhet den 26 mars 1995 för de ursprungliga signatärstaterna, det vill säga Belgien, Tyskland, Frankrike, Luxemburg och Nederländerna samt de anslutande staterna Spanien och Portugal.

Från och med detta datum skall konventionens samtliga bestämmelser gälla i förbindelserna mellan Schengenstaterna i enlighet med Verkställande kommitténs beslut, i synnerhet de som rör

— avskaffandet av personkontroller vid de inre gränserna, särskilt avlägsnande av hinder och restriktioner för vägtrafikflödet vid gränsövergångar vid de inre gränserna (dok. SCH/Com-ex (94) 1 rev 2),

— införande och tillämpning av Schengensystemet vid flygplatser (SCH/Com-ex (94) 17 rev 4),

— kontroller vid de yttre gränserna och åtgärder för att ytterligare öka säkerheten vid de yttre gränserna (dok. SCH/Com-ex (93) 4 rev 2 cor(*), SCH/Com-ex (94) uttalande 8 cor(**), SCH/Com-ex (94) 12(*), SCH/Com-ex (94) 16 rev, SCH/Com-ex (94) 23 rev(*)),

— den gemensamma viseringspolitiken (dok. SCH/Com-ex (93) 6(**), SCH/Com-ex (93) 7(*), SCH/Com-ex (93) 19(**), SCH/Com-ex (93) 24, SCH/Com-ex (93) 21, SCH/Com-ex (93) 15 cor(**), SCH/Com-ex (94) 2, SCH/Com-ex (94) 5(*), SCH/Com-ex (94) 6(*), SCH/Com-ex (94) 7(*), SCH/Com-ex (94) 20 rev(*), SCH/Com-ex (94) 24(*)),

— kampen mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen (SCH/Com-ex (93) 9, SCH/Com-ex (94) 28 rev),

— ansvar för asylfrågor (SCH/Com-ex (93) 15 cor(**), SCH/Com-ex (94) 3(**), SCH/Com-ex (94) 11(**) och

— internationell ömsesidig rättslig hjälp (SCH/Comex (93) 14).

Beslut skall fattas vid ett senare tillfälle för de andra stater som har anslutit sig till konventionen, det vill säga Italien och Grekland, så snart som dessa har uppfyllt villkoren för konventionens ikraftsättande.

2. Förklaring om att Schengens informationssystem (SIS) är operationellt

SIS skall tillkännages fungera och vara tillgängligt för de myndigheter som är behöriga att direkt använda uppgifterna den 26 mars 1995.

(*) Se SCH/Com-ex (99) 13.

(**) Denna handling har inte integrerats i regelverket.

(***) Asylbestämmelser som återges i Bonn-protokollet (SCH/Com-ex (94) 3).

Alla bestämmelser i Sirene-handboken (dok. SCH/Com-ex (93) 8 (*)) som kompletterar SIS, skall tillämpas från och med detta datum.

Med beaktande av slutsatserna i rapporten från SIS styrkommitté anser Verkställande kommittén att SIS kommer att vara operationellt från och med detta datum, och att befintliga nationella uppgifter som anses väsentliga i enlighet med förklaringen av den 18 oktober 1993 (SCH/Com-ex (93) förklaring 1 (**)) därefter skall ha lagts in i enlighet med förklaringen av den 27 juni 1994 (dok. SCH/Com-ex (94) förklaring 4 rev 2 (**)).

Från och med detta datum skall den gemensamma tillsynsmyndighet som avses i artikel 115 i konventionen påbörja sitt arbete.

Konventionens alla bestämmelser om uppgiftsskydd skall tillämpas. Verkställande kommittén hänvisar till det meddelande från den interimistiska gemensamma tillsynsmyndigheten för uppgiftsskydd om att de Schengenstater som framgångsrikt avslutat sina test, uppfyller de villkor för uppgiftsskydd som krävs för att SIS skall vara operationellt.

3. *Bestämmelser för förberedelseperioden (den 22 december 1994 till den 26 mars 1995)*

Verkställande kommittén uppmanar de Schengenstater som framgångsrikt avslutat sina test att vidta följande åtgärder före den 26 mars 1995:

- Att stärka de åtgärder på det organisatoriska planet och beträffande personalstyrkan som är nödvändiga för tillämpning fullt ut av Schengenbestämmelserna, särskilt beträffande konsulärt, rättsligt och polisiärt samarbete liksom i kampen mot narkotika samt att fortsätta att säkerställa att den behöriga personalen är utbildad för tillämpningen av dessa bestämmelser och
- att fullt ut genomföra förberedelserna beträffande teknik, organisation och personal i syfte att få det nationella SIS operationellt i förhållande till det centrala SIS och att fullfölja förberedelserna för slutanvändarnas tillträde till systemet.

Verkställande kommittén ger SIS styrkommitté i uppdrag att i god tid före ovannämnda tidpunkt bekräfta att SIS är operationellt beträffande teknik, organisation och personal.

Verkställande kommittén uppmanar Schengenstaterna att bekräfta att systemet är tillgängligt för de myndigheter som är behöriga att direkt använda uppgifterna i SIS enligt anmälan till Verkställande kommittén (SCH/OR.SIS (94) 18 rev 3).

Verkställande kommittén uppmanar Schengenstaterna att under den förberedande perioden lägga in andra uppgifter om personer eller föremål, som ligger utanför de uppgifter som anses väsentliga (SCH/Com-ex (94) förklaring 4 rev 2 (***)). SIS databaser måste ständigt uppdateras.

Verkställande kommittén uppmanar Schengenstaterna att se till att flygbolagen gör de ändringar som är nödvändiga för den fria rörligheten för personer senast till ändringen i flygtidtabellerna den 26 mars 1995, att personal som ansvarar för driften av flygplatserna före detta datum vidtar de åtgärder som anges i dokument SCH/Com-ex (94) 17 rev 4 om införande och tillämpning av Schengensystemet på flygplatser och att skapa nödvändiga organisatoriska och tekniska förutsättningar för den fria rörligheten för personer till denna tidpunkt.

Schengenstaterna uppmanas att informera flygbolag och flygplatsledning snarast möjligt.

4. *Organisation av tillämpningen av konventionen efter ikraftsättandet, särskilt i den inledande tillämpningsfasen*

Syftet med tillämpningen av konventionen är att förbättra säkerheten för Europas medborgare och samtidigt skapa de förutsättningar som krävs för fri rörlighet för personer enligt artikel 7a i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Verkställande kommittén fäster därför särskild vikt vid den inledande tillämpningsfasen av konventionen i sin helhet, dvs. de första tre månaderna efter den 26 mars 1995.

Varje Schengenstat är ansvarig för tillämpningen av konventionen, särskilt för avskaffandet av kontroller vid de inre gränserna under den inledande tillämpningsfasen. Schengenstaterna skall hålla varandra underrättade, vid behov samråda och ha ett nära samarbete.

I syfte att inrätta det instrument som behövs för att administrera konventionen beslutar Verkställande kommittén härmed att inrätta en permanent uppföljningsstruktur bestående av den befintliga Centralgruppen, dess arbetsgrupper och undergrupper.

(*) Ersatt av SCH/Com-ex (99) 5.

(**) Denna handling har inte integrerats i regelverket.

(***) Denna handling har inte överförs till regelverket.

Verkställande kommittén ger den permanenta uppföljningsstrukturen i uppdrag att under den inledande tillämpningsfasen ägna särskild uppmärksamhet åt tillämpningen av Schengenbestämmelserna, att fastställa, analysera och snabbt lösa varje tekniskt problem samt att vid behov vidta åtgärder i syfte att göra tillämpningen av konventionen effektivare.

Verkställande kommittén ger ordförandeskapet i uppdrag att från och med den 1 januari 1995 förbereda arbetet med denna struktur och att i synnerhet se till att arbetsgrupperna identifierar problemen och snabbt finner lösningar på dem.

Under den inledande tillämpningsfasen på tre månader skall arbetsgrupperna i uppföljningsstrukturen sammanträda regelbundet och så ofta som behövs.

Om brådskande beslut skulle vara nödvändiga i särskilda fall kan Centralgruppen i en begränsad krets med kort varsel sammankalla ett särskilt möte som uppföljningskommitté, som skall bestå av varje Schengenstats delegationschef eller en hög tjänsteman som utses av var och en av Schengenstaterna, biträdd av företrädare för de arbetsgrupper som måste rådfrågas för att lösa uppkomna problem.

På begäran av en Schengenstat skall Centralgruppen även göra en allmän analys av de problem som uppstår och

föreslå lösningar i samarbete med arbetsgrupperna och undergrupperna.

Om Centralgruppen inte kan enas skall frågan överlämnas till Verkställande kommittén. Då måste de berörda Schengenstaterna ges tillfälle att lämna synpunkter på slutsatserna.

Varje Schengenstat får även begära att Centralgruppen bedömer situationer som endast har uppkommit på statens nationella territorium.

Tre månader efter det att konventionen har trätt i kraft skall Centralgruppen lämna en preliminär rapport till Verkställande kommittén om hur SIS fungerar, hur effektiva kontrollerna vid de yttre gränserna är, hur effektiv kampen mot narkotika är samt resultatet av det polisiära och rättsliga samarbetet. Centralgruppen skall lägga fram en övergripande rapport för Verkställande kommittén senast den 31 mars 1996.

Bonn den 22 december 1994.

Bernd SCHMIDBAUER

Ordförande

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 20 december 1995****om tillämpningsförfarandet för artikel 2.2 i konventionen****(SCH/Com-ex (95) 20 rev 2)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenkonventionen, och

med beaktande av artikel 2 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Dokument SCH/I (95) 40 rev 6 om tillämpningsförfarandet för artikel 2.2 i konventionen godkänns. De principer och förfaranden som beskrivs i den bör iakttas av samtliga Schengenstater som vill tillämpa den undantagsklausul som anges i artikel 2.2 i konventionen och upprätta tillfälliga kontroller vid de inre gränserna.

Ostende den 20 december 1995.

Johan VANDE LANOTTE

Ordförande

TILLÄMPNINGSFÖRFARANDET FÖR ARTIKEL 2.2 I KONVENTIONEN

”Artikel 2:

1. De inre gränserna får passeras överallt utan att personkontroll görs.
2. En Schengenstat får emellertid, efter samråd med de andra Schengenstaterna, besluta att under en begränsad tid vid de inre gränserna upprätta nationella gränskontroller anpassade till situationen om det krävs för den allmänna ordningen eller den nationella säkerheten. Om det för den allmänna ordningen eller den nationella säkerheten krävs omedelbara åtgärder skall den Schengenstaten vidta nödvändiga åtgärder och snarast möjligt meddela detta till de andra Schengenstaterna.”

Det allmänna syftet med åtgärderna enligt Schengenkonventionen är att undvika att tillämpa artikel 2.2. Att återupprätta kontrollerna bör förbli en undantagsåtgärd.

1. Förfarande vid samråd i förväg (artikel 2.2 första meningen)

En stat som planerar att under en kortare tid återupprätta kontrollerna vid de inre gränserna bör *anmäla* detta till de andra staterna och lämna följande uppgifter:

- a) *Anledningen till det planerade beslutet*: staten bör klargöra vilka förhållanden som utgör en fara för dess allmänna ordning eller nationella säkerhet.
- b) *Det planerade beslutets omfattning*: staten bör klargöra om dessa kontroller kommer att återupprättas vid samtliga gränser eller endast i vissa områden.
- c) *Det planerade beslutets varaktighet*: staten bör klargöra när beslutet skall börja tillämpas (efter samråd) och hur länge det planeras gälla.
- d) *Begäran om samråd*: staten bör klargöra vilka åtgärder den förväntar sig att vissa eller alla stater vidtar för att undvika att kontrollerna återupprättas eller, när kontroller har återupprättats, för att komplettera de åtgärder som den ansökande staten har vidtagit.

Adressater för beslutet skall vara: Verkställande kommitténs och Centralgruppens ledamöter samt generalsekretariatet.

I enlighet med artikel 131.2 skall ordförandeskapet snabbt anordna ett möte i Verkställande kommittén, eventuellt

föregånget av ett möte i Centralgruppen, i sin helhet eller i en begränsad krets, för att leda samrådet mellan staterna. Det är för övrigt inte nödvändigt att anordna ett särskilt möte om ett möte i Verkställande kommittén är planerat inom kort. Om så är fallet skall dagordningen kompletteras i enlighet med den uppkomna situationen.

Om beslutet om att återupprätta kontrollerna står fast efter samrådet bör den ansökande staten meddela de ovan nämnda adressaterna om datum och villkor för tillämpningen av de åtgärder som har samband med artikel 2.2.

Inom ramen för avtal om polissamarbete över gränserna bör den ansökande statens gränsmyndigheter även meddela den berörda statens gränsmyndigheter för att skynda på eventuella synpunkter i ärendet.

2. Förfarande vid ett omedelbart beslut (artikel 2.2 andra meningen)

En stat som anser det nödvändigt att omedelbart återupprätta kontroller för att bevara den allmänna ordningen eller den nationella säkerheten bör *anmäla* detta till de andra staterna med samma innehåll som det som beskrivs i punkt 1: beslutets orsak, omfattning och planerade varaktighet.

Även de delar som anges i punkt 1 skall gälla (fastställande av adressater, bilaterala kontakter, ...).

Staten bör klargöra om den begär stöd- och samarbetsåtgärder av de andra staterna.

Med tanke på omständigheterna skall ett möte i Verkställande kommittén anordnas snarast möjligt efter det att beslutet har anmälts.

3. Förfarande för förlängning eller återgång till det normala

Den stat som har utnyttjat förfarandet enligt artikel 2.2 skall bekräfta tidpunkten när kontrollerna upphör och skall samtidigt eller kort därefter lägga fram en rapport om tillämpningen av beslutet.

Om staten emellertid anser att det ursprungliga beslutets giltighetstid bör förlängas skall den anmäla detta enligt de förfaranden som anges i punkt 1 eller 2.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 7 oktober 1997****om ikraftsättande av konventionen om tillämpning av Schengen i Grekland****(SCH/Com-ex (97) 29 rev 2)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

Förstärkningen av kontrollen vid de yttre gränserna samt åtgärderna för flygplatserna är dock ännu inte helt genomförda.

med beaktande av artiklarna 131–132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

Verkställande kommittén bekräftar sin politiska vilja att snarast möjligt få till stånd ett ikraftsättande i Grekland.

med beaktande av artikel 6 i Greklands avtal om anslutning, undertecknat den 6 november 1992, i förhållande till den gemensamma förklaringen om artikel 6 som finns i slutakten till ovan nämnda avtal om anslutning,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av ministrarnas och statssekreterarnas förklaring av den 19 juni 1992 om ikraftsättande av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

I. Ikraftsättande av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet

av följande skäl:

Det anges i den gemensamma förklaringen till artikel 139 som återfinns i slutakten till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet samt i den gemensamma förklaring som återfinns i slutakten till Greklands avtal om anslutning, att "konventionen inte skall träda i kraft förrän villkoren för tillämpning av konventionen är uppfyllda i signatärstaterna och kontrollerna vid de yttre gränserna fungerar".

Vid sitt möte den 25 april 1997 bekräftade Verkställande kommittén på nytt sin politiska vilja att låta konventionen träda i kraft i Italien, Grekland och Österrike den 26 oktober 1997 på grundval av ett beslut i Verkställande kommittén.

Greklands framsteg med att uppfylla villkoren för att konventionen skall kunna träda i kraft i enlighet med förklaringen av den 19 juni 1992 bör göra det möjligt att tillämpa konventionen i Grekland.

Uttalandet från Verkställande kommittén av den 24 juni 1997 om Schengenkonventionens ikraftsättande i Italien, Grekland och Österrike, i vilket kommittén bekräftar sin absoluta försats att Schengenkonventionen skall börja tillämpas i Italien den 26 oktober 1997 och i Österrike och Grekland före utgången av 1997.

1. Utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 4 skall inledningsfasen av ikraftsättandet av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet för Grekland börja den 1 december 1997.
2. Tillämpningen av detta beslut på Grekland är avhängigt av att Frankrike och Nederländerna har avslutat ratificerings-, godkännande- eller godtagandeförfarandena för anslutningsinstrumenten.
3. Uppfyllandet av villkoren enligt punkt 2 skall intygas genom att depositariens anmälan om att ratificerings-, godkännande- eller godtagandeförfarandena har fullföljts.
4. Datum och villkor för avskaffandet av kontrollerna vid de inre gränserna skall vara föremål för ett nytt beslut i Verkställande kommittén, som skall antas när det har konstaterats att alla villkor är uppfyllda. Som ett led i förberedelserna av detta beslut skall arbetsgruppen för gränsfrågor och Centralgruppen lägga fram en rapport för Verkställande kommittén under 1998. Senast vid det sista mötet 1998 skall Verkställande kommittén behandla rapporten och fatta ett beslut.
5. Verkställande kommittén noterar att Grekland har gjort stora insatser för att alla gränskontroller vid flygplatser och vid de yttre gränserna snarast möjligt skall stå i överensstämmelse med kontrollnivån enligt Schengen.

II. SIS (Schengens informationssystem) blir operationellt

Verkställande kommittén kommer att förklara systemet för operationellt för Grekland den 1 december 1997. Från och med detta datum kommer systemet att vara öppet för de grekiska myndigheter som har befogenhet att göra direktsökningar i det.

1. Greklands nationella SIS har klarat alla test framgångsrikt. Verkställande kommittén konstaterar, i enlighet med sitt uttalande av den 27 juni 1994, att Greklands nationella SIS rent tekniskt fungerar och att SIS även fungerar tekniskt tillsammans med Greklands nationella SIS.
2. I enlighet med artikel 101.4 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet skall varje Schengenstat till Verkställande kommittén överlämna en förteckning över myndigheter med befogenhet att göra direktsökningar i Schengens informationssystem.

Verkställande kommittén noterar de förteckningar som Grekland har överlämnat.

I enlighet med artikel 108.1 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet skall varje Schengenstat inrätta ett organ med central behörighet för den nationella delen av Schengens informationssystem.

Verkställande kommittén noterar Greklands meddelanden.

I enlighet med Verkställande kommitténs förklaringar av den 18 oktober 1993 respektive den 27 juni 1994 är meddelandet om öppnande av SIS för myndigheterna i de stater där Schengenkonventionen skall tillämpas, och som har befogenhet att göra direktsökningar i

SIS, ett villkor för att SIS skall förklaras vara operationellt.

Verkställande kommittén noterar de förteckningar och meddelanden som Grekland har överlämnat och bekräftar att öppnandet av SIS för myndigheter med befogenhet enligt förklaringarna av den 18 oktober 1993, den 26 april 1994 respektive den 27 juni 1994 har meddelats.

3. Verkställande kommittén anser att införandet av de befintliga nationella uppgifter som anses väsentliga i enlighet med förklaringarna av den 18 oktober 1993 och den 27 juni 1994, och som är ett villkor för att förklaringen om att systemet är operationellt för Grekland skall träda i kraft, kommer att vara avslutat till den 1 december 1997 när det gäller Grekland.

Igångsättandet av Greklands införande av nationella uppgifter är avhängigt av att anslutningsinstrumenten har trätt i kraft. Från och med den tidpunkten kommer de stater som redan tillämpar konventionen om tillämpning av Schengenavtalet att ha befogenhet att i enlighet med bestämmelserna i denna konvention använda de uppgifter Grekland har lämnat.

SIS styrkommitté skall ha uppdraget att regelbundet informera Centralgruppen och Verkställande kommittén om utvecklingen beträffande inmatningen av reella uppgifter.

4. Bestämmelserna i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet beträffande skydd av personuppgifter skall tillämpas fullt ut i Grekland.

Bryssel den 7 oktober 1997.

Ordförande

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 23 juni 1998****om sekretess när det gäller vissa dokument****(SCH/Com-ex (98) 17)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Punkt 2 i beslutet av den 14 december 1993 (SCH/Com-ex (93) 22 rev) skall ersättas med följande punkt:

”Följande handlingar bör förbli sekretessbelagda: bilagorna 5, 9 och 10 i de gemensamma konsulära anvisningarna, den gemensamma handboken, Sirene-handboken samt de tre handlingar som anges i beslutet om narkotiska preparat (förstärkning av kontrollerna vid de yttre gränserna (SCH/Stup (92) 45 senaste versionen), kontrollerade leveranser (SCH/Stup (92) 46 senaste versionen) samt åtgärder i kampen mot olaglig export av narkotiska preparat (SCH/Stup (92) 72 senaste versionen).”

Ostende den 23 juni 1998.

L. TOBBACK

Ordförande

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 16 september 1998****om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen****(SCH/Com-ex (98) 26 slutlig)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artikel 7 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av den gemensamma förklaring i anslutning till artikel 139 som återges i slutakten som är fogad till konventionen, och

av följande skäl:

- (1) Initiativet att inrätta den ständiga kommittén svarar mot en önskan om att komplettera de befintliga instrumenten inom Europeiska unionen.
- (2) Hänsyn tas till att principen om nationell suveränitet måste respekteras.
- (3) Denna kommitté kan så småningom komma att behöva ändras med hänsyn till Europeiska unionens operativa ramar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

En ständig kommitté för utvärdering och genomförande av Schengenkonventionen (nedan kallad Ständiga kommittén) skall inrättas under överinseende av Verkställande kommittén, med uppgift att dels fastställa om alla nödvändiga villkor är uppfyllda för att tillämpningen av konventionen skall kunna inledas i en stat som ansöker om detta, dels se till att Schengenregelverket tillämpas korrekt i de stater som redan tillämpar konventionen, särskilt genom att upptäcka problem och föreslå lösningar.

Ständiga kommittén skall vara ensam behörig att utarbeta de rapporter som syftar till att utvärdera förberedelserna i de stater som ansöker om att inleda tillämpningen av Schengenregelverket och kontrollera att alla nödvändiga villkor för den praktiska tillämpningen av konventionen och avskaffandet av kontroller vid de inre gränserna är uppfyllda.

Ständiga kommitténs andra uppgift skall vara att utarbeta underlag som gör det möjligt för Verkställande kommittén att säkerställa att konventionen tillämpas korrekt i de stater som

redan har inlett tillämpningen, särskilt genom att se till att rekommendationerna från inspektionskommittéernas besök vid de yttre gränserna följs upp, se till att de brister som anges i den årliga rapporten om de yttre gränserna rättas till, ägna större uppmärksamhet åt de gemensamma insatser som behövs för att förbättra kvaliteten på kontrollerna vid de yttre gränserna samt även se till att konventionen tillämpas optimalt när det gäller polissamarbete, rättsligt samarbete och SIS. Ständiga kommittén skall försöka lösa de problem som upptäcks och lägga fram förslag till en tillfredsställande och optimal tillämpning av konventionen. Medlemsstaterna skall också i fortsättningen ensamma ha ansvar för att kontrollera att Schengenkonventionen tillämpas korrekt. Ständiga kommittén skall därför endast utföra de kontroller som fastställs i följande mandat.

Dessa två uppgifter gör det berättigat att Ständiga kommittén tilldelas följande två olika mandat:

1. Den skall utarbeta de rapporter som skall ligga till grund för fastställandet av att alla villkor är uppfyllda för att tillämpningen av Schengenkonventionen skall kunna inledas i en stat som ansöker om detta. Den skall då kallas Utvärderingskommittén och ha i uppdrag att utvärdera hur väl förberedda dessa stater är.
2. Den skall utarbeta underlag som gör det möjligt för Verkställande kommittén att se till att konventionen tillämpas korrekt i de stater som redan tillämpar den, i syfte att göra tillämpningen och samarbetet mellan Schengenparterna optimalt. Det gäller framför allt att finna lösningar på problem som uppstår efter det att tillämpningen har inletts och att lägga fram förslag till förbättring av kontrollerna i enlighet med målen och andan i konventionen. Den skall då kallas Tillämpningskommittén.

I. UTVÄRDERINGSKOMMITTÉ FÖR STATER SOM ANSÖKER OM ATT INLEDA TILLÄMPNINGEN**1. UTVÄRDERINGSKOMMITTÉNS UPPGIFTER**

När en stat ansöker om att inleda tillämpningen skall Ständiga kommittén, inom ramen för sitt utvärderingsuppdrag, utarbeta en rapport för att fastställa vilka kriterier de ansökande staterna skall uppfylla. Det skall fastställas exakt vilken nivå som skall uppnås på alla områden som omfattas av konventionen. Så snart dessa kriterier har godkänts av Verkställande kommittén

skall Ständiga kommittén i en annan rapport fastställa om den stat som ansöker om att inleda tillämpningen uppfyller kriterierna och har uppnått den fastställda nivån.

Kommittén kan inom vart och ett av sina kompetensområden ge en grupp behöriga experter i uppdrag att utarbeta en rapport inom deras specifika område. I dessa rapporter skall de kvalitativa, kvantitativa, operationella, administrativa och organisatoriska aspekterna behandlas och brister eller svagheter konstateras, samtidigt som lösningar föreslås.

2. KOMPETENSOMRÅDEN

Kommittén skall utarbeta en detaljerad och uttömmande rapport samt utvärdera hur väl förberedda de stater som ansöker om att inleda tillämpningen är på alla de områden som omfattas av beslut SCH/Com-ex (93) 10 av den 14 december 1993, och se till att alla nödvändiga villkor för tillämpningen av Schengenregelverket är uppfyllda. Utvärderingen skall särskilt omfatta följande områden:

- Kontroller vid de yttre gränserna, särskilt tillämpningen av den gemensamma handboken.
- Övervakning av de yttre land- och sjögränserna.
- Viseringar, särskilt tillämpningen av de gemensamma konsulära anvisningarna.
- Villkor för utlänningars rörelsefrihet, bland annat kampen mot olaglig invandring och olaglig bosättning.
- Uppehållstillstånd och registrering på spärllista.
- Polissamarbete.
- Ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, bland annat i fråga om utlämning.
- Narkotika.
- SIS, särskilt tillämpningen av Sirene-handboken.
- Skydd av personuppgifter.
- Politik för avvisning/utvisning och återtagande.
- Bestämmelser om rörelsefrihet på flygplatser.

Ständiga kommittén skall dels i sitt arbete utgå från följande uppgifter när det gäller yttre gränser, polissamarbete, SIS och viseringar, dels upprätta en förteckning över vilka uppgifter som experterna skall utföra på de övriga områdena:

a) **Kontroller vid de yttre gränserna och migrationsflöden, inbegripet bilateralt och multilateralt samarbete med tredje land och frågan om återtagande**

Beroende på de lokala geografiska förhållandena och typerna av yttre gränser i det besökta landet kan experterna göra följande:

- Besöka alla yttre sjögränser för att på plats inhämta uppgifter om hur effektiva övervakningsåtgärderna är till sjöss och på land, särskilt under natten. De skall närvara vid kontroller av personer och varor i de större hamnarna.
- Observera kontrollåtgärderna vid landgränserna i syfte att kontrollera hur effektiva de är på dagen och på natten. De skall inhämta uppgifter om kampen mot olaglig invandring, bland annat genom samtal med kontrollmyndigheterna.
- Besöka alla flygplatser för att undersöka hur Schengenbestämmelserna tillämpas där.
- Dessutom besöka de centrala myndigheter som har ansvar för kontrollen vid de yttre gränserna och kontrollen av invandringen samt granska de administrativa strukturerna och samordningen mellan nationella och lokala nivåer.
- I samband med sina besök vid gränsövergångsställena och hos den centrala myndigheten informera sig om metoderna för utfärdande av viseringar vid gränsen.
- I samband med sina besök vid gränsövergångsställena och hos den centrala myndigheten försäkra sig om att SIS kan införas.
- Utvärdera hur kontrollerna genomförs vid de yttre gränserna, vid de godkända gränsövergångsställena och i mellanliggande områden.
- Utvärdera de tekniska hjälpmedel som finns tillgängliga vid de yttre gränserna, bland annat för att upptäcka falska dokument.
- Utvärdera övervakningen av land- och sjögränserna.

- Kontrollera att det finns tillräckligt mycket personal i förhållande till de besökta gränsernas specifika karaktär samt kontrollera personalens utbildning, särskilt när det gäller att upptäcka falska dokument.
- Kontrollera vilka åtgärder som vidtas vid de besökta yttre gränserna för att bekämpa olaglig invandring och kriminalitet i allmänhet.
- Kontrollera vilka åtgärder som vidtas mot personer som vägras inresa vid gränsen eller som vistas olagligt i landet.
- Kontrollera vilka åtgärder som vidtas för att bekämpa nätverk för olaglig invandring.
- Undersöka samarbetet med den eller de angränsande staterna.

Syftet med besöket är att på plats försäkra sig om att övervakningsåtgärderna är effektiva och överensstämmer med den kontrollnivå som fastställs i Schengenkonventionen, den gemensamma handboken och Verkställande kommitténs relevanta beslut.

b) Samarbetet vid de gemensamma gränserna med stater som redan tillämpar konventionen, huvudsakligen i fråga om polissamarbete och rättsligt samarbete, särskilt ingående av bilaterala avtal och utstationering av kontaktpersoner

I detta sammanhang har Ständiga kommittén till uppgift att kontrollera följande:

- Om det dagliga samarbetet i de gemensamma gränsområdena är effektivt när det gäller att tillämpa konventionen och de bilaterala avtalen.
- Förmågan och viljan att genomföra och utveckla gemensamma gränsöverskridande operationer enligt konventionen och de bilaterala avtalen.
- Förmågan och viljan att genomföra och utveckla samarbetet med kontaktpersonerna.
- Om samarbetet med angränsande stater till Schengenområdets yttre gränser är effektivt när det gäller kampen mot kriminalitet, särskilt kampen mot nätverk för olaglig invandring.
- Polisens åtkomst till uppgifter i databaser och polisens utbildning.

- Om strukturerna för det gränsöverskridande samarbetet är effektiva.
- Det direkta samarbetet och förbindelserna mellan myndigheterna i den ansökande staten och Schengenstaterna.
- Åtgärder för och antal personal som arbetar med säkerheten i gränsområdet.

c) SIS, Sirene-kontoren samt skydd av utrustning och personuppgifter

I detta sammanhang har Ständiga kommittén till uppgift att kontrollera följande:

Tekniska aspekter

- De kvalitativa, kvantitativa, operationella, organisatoriska och tekniska aspekterna av framtida N.SIS.
- De tekniska hjälpmedel och förfaranden som används för överföring av information från de nationella informationssystemen till N.SIS (inmatning i SIS från nationella system).
- De tekniska hjälpmedel som använts för att göra SIS-uppgifter åtkomliga för användare på plats liksom synkroniseringen av uppgifterna med C.SIS.
- Hur åtkomsten till N.SIS går till tekniskt.

Aspekter på uppgifterna och användningen av dessa

- Hur stor mängd uppgifter staten är beredd att införliva med SIS.
- Kvaliteten på de uppgifter som skall införas (komplettera med rubriker).
- Den geografiska placeringen av terminalerna, antalet terminaler och om de är operationella (slutanvändarnas åtkomst till SIS-uppgifter).
- Utbildning av anställda som får hantera uppgifter i SIS.
- Interna förfaranden och anvisningar som skall användas vid registrering och i händelse av träff.
- Olika alternativ för registrering.
- Sirene-kontorens operationella kapacitet (samordning mellan avdelningar, svarstider).

Skydd av utrustningen och uppgifterna

- Organisatoriska och tekniska aspekter på skyddet av utrustningen och personuppgifterna.
- Åtgärder för att hindra åtkomst till utrustningen och uppgifterna.
- Åtgärder för att säkerställa olika nivåer på databehandlingen efter användarens behörighet.
- Villkoren för att radera inaktuell registrering.

d) Utfärdande av viseringar

- Allmänna villkor för utfärdande av viseringar jämfört med de villkor som fastställs i de gemensamma konsulära anvisningarna.
- Bestämmelser om samråd innan viseringar utfärdas.
- Bestämmelser om konsultation av SIS innan viseringar utfärdas.
- Bestämmelser om anskaffning av viseringsmärken och villkor för förvaring av dessa.

Ständiga kommittén skall se till att dessa rapporter samordnas och överlämna en samlad rapport till Verkställande kommittén.

II. TILLÄMPNINGSKOMMITTÉ FÖR STATER SOM REDAN TILLÄMPAR KONVENTIONEN**1. UPPGIFTER**

Kommittén skall göra det möjligt att upptäcka eventuella problem vid de yttre gränserna och förhållanden som inte ligger på den nivå som har fastställts i enlighet med andan och målen i konventionen. Den skall informera den besökta staten och Verkställande kommittén om de problem som har upptäckts samt lägga fram förslag till lösningar för en tillfredsställande och optimal tillämpning av konventionen. När det gäller problem som upptäcks efter det att tillämpningen av konventionen har inletts, åligger det kommittén att lägga fram tekniska förslag för att förbättra kontrollerna, säkerheten och den ömsesidiga rättsliga hjälpen, bland annat i fråga om utlämning.

Kommittén skall också kontrollera att rekommendationerna och påpekandena från inspektionskommittéernas besök vid de yttre gränserna har lett till åtgärder så att eventuella brister i säkerheten har rättats till. Det är också kommitténs uppgift att följa upp de problem som tas upp i den årliga rapporten om situationen vid de yttre gränserna i de stater som tillämpar konventionen.

Kommittén skall slutligen utföra sin uppgift på ett flexibelt och objektivt sätt, i samarbete med de behöriga myndigheterna och i överensstämmelse med de rättsliga och etiska bestämmelser som gäller på nationell nivå, för att sträva efter att uppnå det gemensamma målet att förbättra säkerheten och ta hänsyn till intressena hos övriga stater som tillämpar konventionen.

2. KOMPETENSOMRÅDEN

För de stater som redan tillämpar konventionen skall kommitténs kompetensområde vara mer omfattande än inspektionskommittéernas, men fortfarande vara inriktat på praktiska frågor. De områden som kan bli föremål för utvärdering och som därför bör beaktas omfattar hela Schengenregelverket, bland annat följande:

- Kontroll och övervakning av de yttre gränserna.
- Polissamarbetet i gränsområdena mellan de stater som redan tillämpar konventionen.
- Schengens informationssystem.
- Villkor för utfärdande av Schengenviseringar (särskilt bestämmelserna om föregående samråd med Schengenparterna i fråga om känsliga nationaliteter).
- Åtgärder för att avsluta vistelsen för utlänningar som uppehåller sig olagligt i landet.
- Ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, inbegripet utlämning.

Följande aspekter skall prioriteras:

a) Kontroll och övervakning av de yttre gränserna

- Villkoren för genomförandet av kontroller vid de yttre gränserna, vid de godkända gränsövergångarna och i mellanliggande områden.
- Vilka tekniska hjälpmedel som är tillgängliga vid de yttre gränserna, särskilt för att upptäcka falska dokument.
- Om personalstyrkan är tillräcklig med hänsyn till de inspekterade gränsernas specifika karaktär.
- Övervakning av de yttre gränserna och kontroller med hjälp av rörliga patruller, liksom system och teknik för fast övervakning.

- Utbildning av tjänstemän, bl.a. när det gäller att upptäcka falska dokument.
- Vilka åtgärder som vidtas vid de besökta yttre gränserna för att bekämpa olaglig invandring och kriminalitet i allmänhet.
- Vilka åtgärder som vidtas mot personer som vägras inresa vid gränsen eller som vistas olagligt i landet.
- Vilka åtgärder som används för att bekämpa nätverk för olaglig invandring.
- Samarbetet med den eller de angränsande staterna.
- Hur den eller de myndigheter som ansvarar för kampen mot olaglig invandring är organiserade administrativt och samordningen på nationell och lokal nivå.
- Införande av SIS vid gränsövergångarna.

b) Polissamarbetet i gränsområdena mellan de stater som redan tillämpar konventionen

- Förekomst av bilaterala avtal.
- Utnyttjandet av rätten till förföljande och övervakning.
- Organisation av gränssamarbetet.
- Direkt samarbete mellan myndigheter.
- Utrustning för och personal som arbetar med säkerheten i gränsområdet.
- Samarbete genom kontaktpersonerna.

c) Schengens informationssystem

- Inmatning i SIS från nationella system.
- Tillgången till N.SIS och Sirene-kontoren rent tekniskt.
- Slutanvändarnas åtkomst till SIS-uppgifter.
- Villkoren för att radera inaktuell registrering.
- Olika alternativ för registrering.
- Sirene-kontorens operationella kapacitet: svarstider, ...

d) Villkor för utfärdande av Schengenviseringar

- Bestämmelser om föregående samråd vid utfärdande av viseringar i enlighet med bilaga 5 B till de gemensamma konsulära anvisningarna.
- Bestämmelser om konsultation av SIS innan Schengenviseringar utfärdas.
- Utfärdande av viseringar vars giltighet begränsats till ett visst territorium: antal, målgrupper, motiveringar.
- Bestämmelser för anskaffningen av viseringsmärken och villkoren för förvaringen av dessa.

III. PRINCIPER FÖR STÄNDIGA KOMMITTÉN

Ständiga kommitténs sammansättning

Kommittén skall vara ett permanent organ. Den skall bestå av en företrädare på hög nivå för var och en av signatärstaterna till konventionen eller samarbetsavtalet. (Denne företrädare på hög nivå kan åtföljas av en eller flera personer.) Ständiga kommittén skall biträdas av sekretariatet i samband med möten och olika uppdrag.

Kommittén skall besöka samtliga länder, i den ordning och med de mellanrum som Verkställande kommittén fastställer.

Vid utförandet av sina uppgifter skall de ständiga ledamöterna kunna anmoda Schengenstaterna att ställa experter, inom vart och ett av kommitténs kompetensområden, till deras förfogande för tillfälliga uppdrag, särskilt för uppdrag i de olika länderna, i enlighet med villkor som de ständiga ledamöterna skall fastställa. Vissa expertuppdrag kan vara gemensamma eller särskilt inriktas på ett område. Inom varje kompetensområde skall varje stat ha rätt att utse en expert för att utföra uppdrag inom ramen för Ständiga kommittén. Ständiga kommittén skall dock sträva efter att hålla antalet deltagare i delegationerna på en nivå som är förenlig med uppdragens tekniska restriktioner.

Om flera besök genomförs samtidigt av expertgrupper som är specialiserade på de specifika områdena, skall ett samordningsmöte med samtliga experter anordnas innan besöket avslutas.

Experterna skall ha erforderliga kvalifikationer och i allmänhet är det önskvärt med en viss kontinuitet i utnämningarna.

Europeiska kommissionen skall delta som observatör vid överläggningarna i Ständiga kommittén och vid mötena i de arbetsgrupper som lyder under denna, under Centralgruppen och under Verkställande kommittén.

Den gemensamma tillsynsmyndigheten

Ständiga kommittén skall utföra sina uppgifter utan att den gemensamma tillsynsmyndighetens befogenheter åsidosätts. Ständiga kommittén får samråda med den gemensamma tillsynsmyndigheten inom dess kompetensområde.

Platser som skall besökas

Ständiga kommittén skall, tillsammans med respektive arbetsgrupper, i varje enskilt fall välja ut vilka platser som skall besökas och vilka uppgifter som skall inhämtas.

Regler i fråga om språk

De regler i fråga om språk som skall gälla under besöken skall fastställas för varje besök.

Underlättande av kommitténs arbete

Myndigheterna i den besökta staten skall ombesörja det samarbete och bistånd som kommittén behöver för att kunna utföra sitt arbete på ett korrekt sätt. Den stat som skall besökas skall förse kommittén med alla nödvändiga upplysningar om de platser som skall besökas samt alla relevanta statistiska uppgifter, faktauppgifter, analytiska uppgifter eller andra uppgifter (på något av de officiella Schengenspråken) minst en månad innan besöket inleds.

Kostnader för resor och uppehålle i samband med besöken

Ledamöterna i kommittén och deras experter skall stå för kostnaderna för resor och uppehålle. Den besökta staten skall stå för kostnaderna för det logistiska stödet på plats.

Utarbetande av rapporten

Rapporten skall utarbetas efter en enhetlig mall som Ständiga kommittén skall fastställa i samråd med de berörda arbetsgrupperna. Denna mall skall kunna anpassas efter aktuella behov och förhållanden.

Ordförandeskapet skall utarbeta ett första utkast till rapport om expertuppdragen och lägga fram det för expertgruppen som skall sträva efter konsensus om utformningen av rapporten. Företrädarna för den besökta staten skall ha observatörsstatus i denna expertgrupp. Så snart som experterna har utarbetat rapporten skall den överlämnas till den besökta staten, som sedan får yttra sig. Rapporten och yttrandet skall föreläggas Ständiga kommittén. Denna skall försöka uppnå konsensus mellan de båda dokumenten. När det gäller kvarstående tvistefrågor skall parternas respektive ståndpunkter läggas fram i Ständiga kommitténs rapport.

I rapporterna skall det klart anges på vilka områden målen har uppnåtts och på vilka områden detta inte har skett samt framföras konkreta förslag till åtgärder för att rätta till eller förbättra situationen. Det åligger under alla omständigheter Verkställande kommittén att fatta det slutliga beslutet.

Sekretess

Ledamöterna i kommittén och experterna skall betrakta de uppgifter som de erhåller under utövandet av sina uppdrag som sekretessbelagda. De rapporter som utarbetas enligt detta beslut skall omfattas av sekretess.

Königswinter den 16 september 1998.

M. KANTHER
Ordförande

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 23 juni 1998****om en uppsamlingsbestämmelse som skall omfatta Schengens hela tekniska regelverk****(SCH/Com-ex (98) 29 rev)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artiklarna 92 och 93 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Verkställande kommittén bekräftar att system, förfaranden och andra regler har antagits för att Schengens informationssystem (SIS) skall kunna fungera organisatoriskt, operativt och tekniskt och för att skydda personuppgifter, och rekommenderar att dessa bibehålls efter det att Amsterdamfördraget har trätt i kraft.

Ostende den 23 juni 1998.

L. TOBBACK

Ordförande

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT
av den 16 september 1998
om inrättande av en ad hoc-kommitté för Grekland
(SCH/Com-ex (98) 43 rev)

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

av följande skäl:

Avtalet om Republiken Greklands anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet har delvis satts i kraft genom beslut den 7 oktober 1997.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. En ad hoc-kommitté skall tillsättas för att kontrollera att Grekland uppfyller alla förutsättningar för att personkontroller skall kunna avskaffas vid de inre gränserna. Alla avtalsslutande parter kan medverka genom att avdela experter till kommittén.
2. Kommittén skall ha till uppgift att samla in information på följande områden:
 - Kontroller vid de yttre gränserna, särskilt tillämpningen av den gemensamma handboken.
 - Övervakning av yttre land- och sjögränser.
 - Viseringar, särskilt tillämpningen av de gemensamma konsulära anvisningarna.
 - Villkor för utlänningars rörelsefrihet, inklusive åtgärder för att bekämpa olaglig invandring och olaglig vistelse i Schengenområdet.
 - Uppehållstillstånd och uppgifter för att kunna vägra inresa.
 - Polissamarbete.
 - Ömsesidig rättslig hjälp i brottmål, bl.a. utlämning.
 - Narkotika.
 - Schengens informationssystem (SIS), särskilt tillämpningen av Sirene-handboken.
 - Skydd för personuppgifter.
 - Avvisnings-/utvisningspolitik och återtagandepolitik.
 - Bestämmelser om rörelsefrihet på flygplatser.
3. Kommittén skall utvärdera den insamlade informationen vad avser kontroller vid de yttre gränserna och system för personers rörlighet på flygplatser. På andra områden skall den lämna synpunkter.

4. Kommittén skall utarbeta en rapport där den insamlade informationen sammanfattas, liksom de utvärderingar och synpunkter som skall läggas fram för undergruppen för gränsfrågor och Centralgruppen. På grundval av denna rapport skall kommittén före mötet i december 1998 anta ett beslut, i enlighet med verkställande kommitténs beslut av den 7 oktober 1997 i Wien.

Königswinter den 16 september 1998.

M. KANTHER

Ordförande

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 16 december 1998****om ikraftsättande av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet i Grekland****(SCH/Com-ex (98) 49 rev 3)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artikel 6 i avtalet om Republiken Greklands anslutning av den 6 november 1992 som återfinns i den gemensamma förklaringen till artikel 6 som återges i slutakten till detta avtal,

med beaktande av verkställande kommitténs beslut av den 7 oktober 1997 om att sätta konventionen om tillämpning av Schengenavtalet i kraft i Grekland (SCH/Com-ex (97) 29 rev 2),

med beaktande av rapporten från ad hoc-kommittén för Grekland (SCH/C (98) 123 rev 2),

med beaktande av olika rapporter från ad hoc-kommittén för Grekland, och

av följande skäl:

Verkställande kommittén bekräftar sin politiska föresats som kom till uttryck den 7 oktober 1997 i beslutet SCH/Com-ex (97) 29 rev 2 att fullt ut sätta konventionen om tillämpning av Schengenavtalet i kraft i Grekland.

Verkställande kommittén erkänner och välkomnar att Grekland redan uppfyller kraven för tillämpning fullt ut av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet på följande områden: viseringar, polisiärt och rättsligt samarbete, kampen mot olaglig narkotikahandel, Schengens informationssystem och dataskydd.

Grekland har redan gjort betydande framsteg med anpassningen av säkerheten vid landets yttre gränser för att kunna ta hänsyn till kraven i Schengenavtalet, särskilt på flygplatserna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Grekland skall underrätta övriga Schengenstater när landet anser att det har uppfyllt kraven i Schengenavtalet vad avser säkerhet vid yttre sjö- och landgränser.
2. Personkontroller vid Greklands inre gränser skall avskaffas när Verkställande kommittén, efter lämpliga inspektioner och efter ad hoc-kommitténs besök, finner att kraven enligt Schengen vad avser säkerhet vid yttre sjö- och landgränser har uppfyllts.
3. Att kraven är uppfyllda vad avser personalstyrka och materiella resurser, utbildning av personalen vid organen för gränskontroll och gränsövervakning samt samordning mellan berörda enheter skall kontrolleras genom besök. Nödvändiga förbättringar på områdena

— sjöövervakningsstrategi,

- flexibel insats av rörliga enheter,
 - tillämpning av artikel 26 i konventionen,
- kan visas genom framläggande av handlingar och dokument.

4. Verkställande kommittén skall om möjligt fatta ett beslut före utgången av 1999.

Berlin den 16 december 1998.

C. H. SCHAPPER
Ordförande

**2.2 AVDELNING II: OM AVSKAFFANDE AV KONTROLLER VID DE INRE GRÄNSERNA OCH
OM PERSONERS RÖRLIGHET**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT
av den 14 december 1993
om förlängning av den enhetliga viseringen
(SCH/Com-ex (93) 21)

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artikel 17.3 e i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Förlängning av den enhetliga viseringen skall ske i enlighet med de gemensamma principerna som fastställs i bilagan.

Paris den 14 december 1993.

A. LAMASSOURE
Ordförande

BILAGA AVSEENDE FÖRLÄNGNING AV DEN ENHETLIGA VISERINGEN

GEMENSAMMA PRINCIPER

1. I artikel 17.3 e i tillämpningskonventionen föreskrivs att Verkställande kommittén skall fatta nödvändiga beslut som rör villkor för förlängning av viseringar, varvid hänsyn skall tas till samtliga avtalsslutande parter intressen. Denna bestämmelse utgör den rättsliga grunden för de gemensamma principer som anges här.
2. En förlängning av viseringen är möjlig om nya omständigheter framkommer efter det att viseringen utfärdats. Ansökan skall styrkas på goda skäl, särskilt force majeure, humanitära skäl eller allvarliga yrkesmässiga eller personliga skäl. Den får inte under några omständigheter medföra att syftet med viseringen kringgås. Det åligger den behöriga administrativa myndigheten att bedöma huruvida återopade skäl verkligen berättigar en förlängning.
3. En förlängning av viseringen får inte medföra att vistelsens längd överstiger 90 dagar.
4. Förlängning av viseringar skall ske i enlighet med nationella förfaranden.
5. Behörig myndighet skall vara den myndighet i det land på vars territorium den person befinner sig som ansöker om förlängning av sin visering, även i de fall där den begärda förlängningen skulle leda till att personen i fråga beger sig till en annan avtalsslutande parts territorium.

Följande administrativa myndigheter hos de avtalsslutande parterna är ansvariga för förlängning av viseringar:

- Frankrike: "Préfectures" (länsstyrelser), (i Paris: Préfecture de police; polisprefekturen).
- Spanien: För vanliga pass: "gobiernas civiles y por su delegacion las comisarías de policía" (länsstyrelser och, genom delegering, polisstationer).
För tjänste- och diplomatpass: "Ministerio de Asuntos Exteriores" (Utrikesministeriet).
- Italien: "Ufficio degli Stranieri (Questura Repubbica)" (Utlänningsbyrå [republikens polisprefekturer]).
- Grekland: "Υπουργείο Δημόσιας Τάξης (Γραφεία Αλλοδαπών)"; (Ministeriet för allmän ordning – Utlänningsbyrå).
- Portugal: "Serviço de Estrangeiros e Fronteiras" vid "Ministério da Administração Interna" (Inrikesministeriets utlännings- och gränsbyrå).
- Tyskland: "Ausländeramt der jeweiligen Stadt oder des Landkreises" (stadens eller länets utlänningsbyrå).
- Belgien: För vanliga viseringar: "Gouvernements provinciaux" (länsstyrelser). För tjänste- och diplomatpass: "Ministère des Affaires étrangères" (Utrikesministeriet).
- Nederländerna: För vanliga viseringar: "Hoofden van de plaatselijke politie" (lokala polischefer).
För tjänste- och diplomatviseringar: "Ministerie van Buitenlandse Zaken" (Utrikesministeriet).
- Luxemburg: För alla viseringar. "Service des passeports et visas du Ministère des Affaires étrangères" (Utrikesministeriet, pass- och viseringsavdelningen).

6. Förlängning av viseringen skall ske enligt nationella förfaranden genom påförandet av antingen ett nytt viseringsmärke eller en stämpel.
 7. Förlängningar av viseringar skall vara avgiftsbelagda.
 8. Viseringar skall endast i undantagsfall förlängas i fråga om personer av en nationalitet eller kategori för vilka en eller flera avtalsslutande parter kräver samråd med de centrala myndigheterna. Om en förlängning beviljas skall detta meddelas den centrala myndigheten i det land vars konsulat har utfärdat viseringen.
 9. Utom i sådana undantagsfall som fastställs av den administrativa myndighet som beviljar förlängning av viseringen, skall den förlängda viseringen fortsätta att utgöras av en enhetlig visering som ger rätt till inresa till samtliga av de avtalsslutande parternas territorier för vilka viseringen gällde vid utfärdandet.
-

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 14 december 1993****om gemensamma principer för att upphäva, återkalla eller förkorta giltighetstiden för den
enhetliga viseringen****(SCH/Com-ex (93) 24)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artikel 131 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Upphävande, återkallelse eller förkortning av giltighetstiden för den enhetliga viseringen skall ske enligt de gemensamma principer som fastställs i bilagan.

Paris den 14 december 1993.

A. LAMASSOURE

Ordförande

De förfaranden för att upphäva, återkalla eller förkorta giltighetstiden för den enhetliga viseringen som inom ramen för artikel 131 beslutats av Verkställande kommittén syftar antingen till att förhindra den inresa på de till Schengenkonventionen anslutna medlemsstaternas territorium som möjliggjorts genom att den enhetliga viseringen utfärdats, eller till att förkorta den giltighets- eller vistelsetid som från början avsågs.

Man kan skilja mellan

- upphävande,
- återkallelse och
- förkortning av giltighetstiden.

1. Upphävande

Upphävande av en visering sker vid gränsen(*) och görs av en för gränskontroll ansvarig tjänsteman (jfr Gemensam handledning II – 1.4.4(**)). Ett upphävande förhindrar inresa på de till Schengenkonventionen anslutna medlemsstaternas territorium, i synnerhet i sådana fall där viseringen utfärdats av misstag eftersom utlänningen finns upptagen på spärlista. Vid ett upphävande anses viseringen aldrig ha förelegat.

Upphävande skiljer sig från vägrad inresa, ett förfarande där de för gränskontroll ansvariga tjänstemännen utan att upphäva viseringen vägrar viseringsinnehavaren inresa på territoriet, t.ex. på grund av att handlingar som styrker syftet med vistelsen saknas.

Upphävandet av viseringen meddelas av de nationella administrativa myndigheter som ansvarar för gränskontrollen.

I praktiken kan viseringsmärket påföras en överskrivning eller annan upplysning av vilken det klart framgår att viseringen är vägrad. En rekommenderad metod är att korsa över kinegrammet med ett spetsigt metallföremål.

Ett upphävande av visering skall omedelbart meddelas till den centrala myndigheten i den stat som utfärdat viseringen, och meddelandet skall innehålla följande uppgifter:

- Datum och skäl för upphävandet.
- Viseringsinnehavarens namn.
- Nationalitet.
- Resehandlingens kategori och nummer.
- Viseringsmärkets nummer.
- Kategori av visering.
- Datum och ort för viseringens utfärdande.

(*) Om det visar sig att viseringen utfärdats av misstag kan den även upphävas av de konsulära myndigheterna.

(**) Sekretessbelagd handling. Se SCH/Com-ex (98) 17.

2. Återkallelse

Vissa stater gör en skillnad mellan återkallelse av den enhetliga viseringen och upphävande av den enhetliga viseringen.

Återkallelse av viseringen har inte retroaktiv verkan men gör det möjligt att efter inresa på territoriet upphäva den enhetliga viseringen för dess återstående giltighetstid.

Enligt artikel 23 i konventionen skall en visering återkallas om det vid en kontroll visar sig att en utlänning som innehar en vederbörligen utfärdad visering inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, ett eller flera av de villkor som fastställs i artikel 5.1 c–5.1 e i konventionen. Återkallelsen sker enligt de nationella förfarandena hos den avtalsslutande part på vars territorium viseringsinnehavaren befinner sig. Den avtalsslutande part som återkallar en visering skall meddela detta till den avtalsslutande part som utfärdat viseringen. Den skall därvid ange skälen till att detta beslut fattats.

3. Förkortning av giltighetstiden för den enhetliga viseringen

I enlighet med artikel 23 i konventionen tillgriper vissa stater detta förfarande innan en utlänning utvisas och det innebär att vistelsens längd förkortas så att den endast omfattar antalet dagar mellan utlänningens inresa och fastställt datum för dennes utvisning.

Den för gränskontrollen ansvariga tjänstemannen får även besluta om att begränsa den enhetliga viseringens giltighetstid om det visar sig att utlänningen inte förfogar över tillräckliga medel för den från början avsedda vistelsetiden.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 26 april 1994****om anpassningsåtgärder i syfte att avlägsna hinder och restriktioner för vägtrafikflödet vid gränsövergångar vid de inre gränserna****(SCH/Com-ex (94) 1 rev 2)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artikel 2 i samma konvention, och

av följande skäl:

Verkställande kommittén godkänner innehållet i det dokument om avskaffande av personkontroller vid de inre gränserna (SCH/I-Front (94) 1 rev 3) som har förelagts kommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Anpassningsåtgärderna i syfte att avlägsna hinder och restriktioner för vägtrafikflödet och gränsövergångar vid de inre gränserna skall vidtas i enlighet med det dokument som bifogas.

Genomförandet av anpassningsåtgärderna omfattas av de avtalsslutande parternas nationella befogenheter.

Bonn den 26 april 1994.

Bernd SCHMIDBAUER

Ordförande

**ANPASSINGSÅTGÄRDER I SYFTE ATT AVLÄGSNA HINDER OCH RESTRIKTIONER FÖR
VÄGTRAFIKFLÖDET VID GRÄNSÖVERGÅNGAR VID DE INRE GRÄNSERNA**

För att kunna avskaffa kontrollerna vid Schengenstaternas inre gränser måste hindren för vägtrafikflödet för resande avskaffas, i synnerhet den infrastruktur som hitintills varit befogad på grund av nödvändigheten att genomföra kontroller.

Av denna anledning har de avtalsslutande parterna för avsikt att utan dröjsmål inleda ett gradvist avskaffande av dessa hinder, så snart som de har fått positiva uppgifter om utsikterna till att Schengens informationssystem skall tas i bruk.

I en första etapp förutses åtgärder som är särskilt nödvändiga för att säkerställa att trafiken flyter vid de inre gränserna och som kan genomföras relativt snabbt utan att förorsaka oskäliga kostnader.

I detta syfte skall särskilt följande åtgärder genomföras:

- De vägbanor och filer, i synnerhet sådana vid gränsövergångar på motorväg, som hitintills varit stängda på grund av behovet av gränskontroller, skall öppnas för trafik.
- De kontrollkuror som är belägna i mittfiler skall monteras ned, så att de inte hindrar fordon som passerar i hög hastighet.
- De tak som skjuter ut över vägbanan vid gränsövergångarna skall monteras ned, i syfte att förbättra sikten och minska de olägenheter som uppstår till följd av tryckförändringar.
- Hastighetsbegränsningar skall avskaffas och eventuellt införande av nya begränsningar skall endast grundas på trafik-säkerhetskriterier.
- Teknisk anpassning, så att fordon kan vända på motorvägar och jämförbara vägar, för de fall där tillfälliga kontroller vid de inre gränserna införs i syfte att upprätthålla allmän ordning eller nationell säkerhet och där inresa skulle vägas.

Varje avtalsslutande part skall ansvara för programmets genomförande och, i den mån det är nödvändigt eller lämpligt på rättsliga eller faktiska grunder, skall de utföras efter samråd eller överenskommelse med de övriga avtalsslutande parterna.

Av de åtgärder som anges ovan för den första etappen bör största möjliga antal genomföras innan Schengenavtalets tillämpningskonvention träder i kraft, åtminstone de som snabbt kan genomföras utan en lång förberedelsestid (t.ex. borttagandet av de bommar som spärrar tillträdet till vägbanorna).

De övriga anpassningsåtgärderna i den första etappen skall förberedas enligt följande tidsplan:

1. Under perioden 1 juli–15 september 1994 skall för varje gränsövergång vid de inre gränserna en inventarielista upprättas samt en förteckning över de olika åtgärder som skall vidtas för genomförandet av anpassningsåtgärderna.

I samband med detta skall hänsyn tas till att installationer i polissamarbetssyfte tillfälligtvis måste bibehållas vid vissa gränsövergångar, så att t.ex. hastighetsbegränsningar kan vidmakthållas vid dessa för att möjliggöra tillträde för de berörda tjänstemännen.

2. Perioden 15 september–31 oktober 1994 skall ägnas åt samråd mellan angränsande stater. Dessa skall i fråga om varje gränsövergång enas om de föranstaltningar som är nödvändiga för att genomföra anpassningsåtgärderna.
3. De avtalsslutande parterna skall säkerställa att planeringsåtgärderna för genomförandet av Schengenavtalets tillämpningskonvention är slutförda den 31 december 1994.

Vid slutet av var och en av dessa tre förberedelseetapper skall de avtalsslutande parterna till Centralgruppen överlämna en lägesrapport över de åtgärder som föreskrivs i tidsplanen tillsammans med detaljerade beskrivningar.

SCH/I-Front (94) 1 rev 3

AVSKAFFANDE AV PERSONKONTROLLER VID DE INRE GRÄNSERNA

Efter flera år av intensiva förberedelser har nästan alla de olika kompensationsåtgärder som anges i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 19 juni 1990 genomförts helt och hållet och det arbete som återstår att göra inom detta område, bland annat Schengens informationssystem, framskrider för närvarande i snabb takt.

Emellertid saknas ännu vissa åtgärder för att genomföra den målsättning som dessa kompensationsåtgärder förväntas bana väg för, dvs. avskaffandet av personkontroller vid de inre gränserna. För att undvika att det fullständiga avskaffandet av sådana kontroller vid de gemensamma gränserna inte ytterligare försenas, till och med efter det att alla kompensationsåtgärder genomförts, är det nödvändigt att uppfylla de villkor som är ofrånkomliga för dess genomförande. I detta avseende gäller det att inte enbart avskaffa de formaliteter som hör till kontrollen utan också att avlägsna hinder för vägtrafikflödet som tidigare varit befogade på grund av nödvändigheten att genomföra kontroller.

För att denna process skall kunna förlöpa på ett strukturerat sätt är det nödvändigt att ha en konkret aktionsplan för att genomföra de olika etapperna.

1. Avskaffande av personkontroller och skyldigheten att visa upp dokument för gränspassage vid landgränser, i hamnar och på flygplatser

1.1 Avskaffande av personkontroller

Enligt bestämmelserna i artikel 2.1 i Schengenkonventionen får de inre gränserna passeras överallt utan att någon personkontroll genomförs.

Alltså kan de behöriga myndigheterna inte längre fortsätta att genomföra kontroller vid de inre gränserna, utom i de fall som anges i artikel 2.2 i Schengenkonventionen.

I gengäld innebär detta att alla resenärer, oavsett deras nationalitet, är befriade från kontroller vid gränserna från polisens sida på grund av att en gräns passeras, dessutom är de befriade från tvånget att använda sig av godkända gränsövergångsställen.

Avskaffandet av personkontroller vid de inre gränserna skall inte påverka bestämmelserna i artikel 22 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, inte heller behöriga myndigheters rätt att, på avtalsslutande parts nationella territorium inbegripet områden i närheten av gränsen, i enlighet med denna parts lagstiftning utöva sina befogenheter att granska att skyldigheten att inneha, medföra och visa upp handlingar och dokument efterlevs.

Alternativa gränskontroller är oförenliga med Schengenkonventionens bestämmelser om avskaffandet av kontroller. Med alternativa gränskontroller avses här systematiska kontroller av personer som, på grund av att en gräns passerats, genomförs inom ett område i närheten av gränsen eller inom fastställda gränsområden. Detta strider inte mot bestämmelserna i artikel 2.2.

Inresor eller utresor via flygplatser och hamnar är endast befriade från kontroller om de innebär överskridande av en gemensam gräns, vilket är fallet vid flyg- eller båtresa inom Schengenområdet. Eftersom resenärerna automatiskt delas upp i strömmar av resenärer inom Schengen och utanför Schengen kan kontrollerna i verkligheten inte avskaffas för flyg- eller båtresa inom Schengen om hamnarna och flygplatserna inte har de nödvändiga utrymmen som denna uppdelning kräver.

De avtalsslutande parterna skall på ett lämpligt sätt informera

— allmänheten,

- myndigheter med ansvar för skyddet av gränserna samt polismyndigheter, liksom
- driftsansvariga i hamnar och flygplatser samt transportörer,

om olika aspekter av denna nya situation vid de inre gränserna som uppkommer till följd av avskaffandet av kontroller.

1.2 *Avskaffande av skyldigheten att visa upp dokument för gränspassage på grund av att en inre gräns passerats*

Avskaffandet av kontroller vid gränserna är förbundet med avskaffandet av skyldigheten att ta fram eller visa upp ett giltigt dokument som tillåter gränspassage på grund av att en inre gräns passerats.

Detta skall inte påverka de nationella bestämmelser om innehav, medförande och uppvisande av dokument för att fastställa identitet och uppehållstillstånd som tillämpas på det nationella territoriet.

Delegationerna skall före slutet av april 1994 översända sina nationella bestämmelser på detta område och lämna information om de identitetshandlingar som används i deras land samt om vilka kontroller som deras nationella lagstiftning föreskriver.

2. **Anpassningsåtgärder i syfte att avlägsna hinder och restriktioner för vägtrafikflödet vid gränsövergångar**

Avskaffandet av personkontroller utgör den viktigaste åtgärden för att förverkliga fri rörlighet över gränserna. Men för att förverkliga detta mål måste också den infrastruktur avskaffas som hitintills varit befogad på grund av nödvändigheten att genomföra kontroller och som utgör hinder för fri passage.

2.1 *Allmänna iakttagelser*

- a) Gränsövergångsställena vid de inre gränserna – åtminstone de största och de viktigaste – utgör ett komplex bestående av ett stort antal byggnader och anläggningar.

I den första etappen kommer de åtgärder som de avtalsslutande parterna vidtar för att fullfölja avskaffandet av kontrollerna genom kompletterande åtgärder endast att innefatta sådana åtgärder som garanterar att man utan hinder kan passera gränsen.

Avlägsnandet av andra byggnader där kontrollbommar tidigare användes eller en ändring av dessa byggnaders användningsområde samt andra mer omfattande byggnadsarbeten, till exempel en omläggning av vägbanornas sträckning kommer att äga rum under en andra etapp.

- b) De flesta Schengenstater har genom bilaterala avtal beslutat att kontrollen av trafiken över gränserna kan genomföras på endera statens territorium i form av en gemensam kontroll. I tillämpningsavtalen har kontrollerna slagits ihop vid praktiskt taget alla gränsövergångsställen på grundval av detta. Därför förutsätter förändringarna i syfte att tillämpa Schengensystemet ett avtal mellan de två grannstater som berörs. De avtalsslutande parterna bör snabbt ingå detta avtal och informera Verkställande kommittén om detta.

2.2 *Tekniska åtgärder för en anpassning av infrastrukturen*

Till att börja med bör följande tekniska åtgärder för en anpassning av infrastrukturen förberedas:

- Vid olika gränsövergångsställen, särskilt på motorvägar, har körfält för fordonstrafik skapats men dessa spärras av avbalkningar eller skyddsräcken. Dessa filer kan öppnas för trafik och åtgärder i syfte att öppna dem bör vidtas med det snaraste.

- De kontrollkurer som är belägna i mittfiler, särskilt på motorvägar, står för nära körfältet och utgör en säkerhetsrisk för fordon som passerar i hög hastighet. Dessa måste därför monteras ned.
- Tillåtandet av högre hastighet gör det nödvändigt att montera ned de tak som skjuter ut över vägbanan vid gränsovergångarna för att förbättra sikten och minska de olägenheter som uppstår till följd av tryckförändringar.

2.3 Avskaffande av trafikbegränsningar

Så snart som de nödvändiga planerna har genomförts kan de hastighetsbegränsningar som hittills varit i kraft avskaffas. Endast trafiksäkerhetskrav skall avgöra huruvida nya hastighetsbegränsningar skall införas.

2.4 Bestämmelser om ett tillfälligt återinförande av kontroller vid de inre gränserna

Vid ett tillfälligt återinförande av kontroller vid de inre gränserna enligt bestämmelserna i artikel 2.2 i Schengenkonventionen kan mobila gränspolisenheter införa de hastighetsbegränsningar som är nödvändiga för att genomföra dessa kontroller genom ad hoc-skytning, så att inga permanenta vägskyltar behöver installeras för detta ändamål.

För att verkställa beslut i de fall där inresa vägras skall emellertid tekniska arrangemang som tillåter att man backar anordnas. Därför måste man se till att det på motorvägar och på vägar som är jämförbara med motorvägar finns rörliga element i skyddsräckena mitt på vägen som det är möjligt att omedelbart öppna vid behov.

2.5 Aktionsprogram

Inför den konkreta tillämpningen av konventionen skall de avtalsslutande parterna utarbeta detaljerade program för den första etappen av anpassningen av infrastrukturen vid gränsovergångsställena och överlämna dessa program till Verkställande kommittén för granskning.

Särskilt följande åtgärder skall förverkligas i god tid för att Schengenkonventionen skall kunna träda i kraft:

- De kontrollkurer som är belägna i mittfiler skall monteras ned, så att de inte hindrar fordon som passerar i hög hastighet.
- De tak som skjuter ut över vägbanan vid gränsovergångarna skall monteras ned, i syfte att förbättra sikten och minska de olägenheter som uppstår till följd av tryckförändringar.
- Hastighetsbegränsningar skall avskaffas och eventuella nya begränsningar skall endast införas på grund av trafiksäkerhetskrav.
- Teknisk anpassning, så att fordon kan vända på motorvägar och jämförbara vägar, för de fall där tillfälliga kontroller vid de inre gränserna införs i syfte att upprätthålla allmän ordning eller nationell säkerhet och där inresa skulle vägras.

Genomförandet av programmen ligger inom varje avtalsslutande parts ansvar och skall ske i samförstånd eller genom överenskommelse med de övriga avtalsslutande parterna i den utsträckning rättsliga grunder eller omständigheterna gör detta nödvändigt eller lämpligt. De avtalsslutande parterna skall rapportera till generalsekretariatet om de åtgärder som vidtagits.

3. Information om tidigarelagt avskaffande av kontroller innan Schengenkonventionen börjar tillämpas

Strategin i Schengenkonventionen innebär att avskaffandet av kontroller vid de inre gränserna skall föregås av införandet av kompensationsåtgärder.

En av de viktigaste kompensationsåtgärderna, Schengens informationssystem, har ännu inte genomförts och därför skall personkontrollen i princip bibehållas vid de inre gränserna.

De avtalsslutande parterna anser att det eventuellt finns grund för att avstå från att genomföra kontroller vid de inre gränserna redan nu, i några symboliska fall och i experimentsyfte, genom att sluta bilaterala avtal, under förutsättning att detta avskaffande inte leder till att säkerheten äventyras eller till att säkerheten allvarligt äventyras (pilotprojekt).

Om de avtalsslutande parterna planerar ett dylikt tidigareläggande av avskaffandet av kontrollerna skall de underrätta Verkställande kommittén om detta.

4. Samråd vid genomförande av alternativa gränskontroller

I artikel 2.2 i Schengenkonventionen föreskrivs att en avtalsslutande part som beslutar om att då den allmänna ordningen eller statens säkerhet så kräver genomföra nationella gränskontroller under en begränsad tidsperiod i förväg skall samråda med de övriga avtalsslutande parterna om detta.

Med beaktande av andemeningen i och syftet med denna bestämmelse gäller denna skyldighet även i de fall där alternativa gränskontroller genomförs inom ett område i närheten av gränsen eller inom fastställda gränsområden (se punkt 1.1).

Om en avtalsslutande part planerar att vidta en sådan åtgärd skall denna part också lämna information om detta liksom i de fall där gränskontroller tillfälligt genomförs direkt vid de inre gränserna.

Ordförande

BILAGA OM UTFÄRDANDE AV ENHETLIGA VISERINGAR VID GRÄNSERNA

1. I artikel 12.1 i Schengenavtalets tillämpningskonvention föreskrivs att den enhetliga viseringen skall utfärdas av de avtalsslutande parternas diplomatiska och konsulära myndigheter samt, i förekommande fall, av de myndigheter som avses i artikel 17. I denna artikel föreskrivs särskilt i punkt 3 c att Verkställande kommittén skall fatta beslut om utfärdande av viseringar vid gränsen.

I den gemensamma handboken anges dessutom (del II.5) att om "en utlänning på grund av tidsbrist och av tvingande skäl inte har kunnat ansöka om en visering får de behöriga myndigheterna i undantagsfall vid gränsen utfärda en visering för kortare vistelse". I handledningen ställs ett antal villkor upp för utfärdandet:

- Utlänningen skall vara innehavare av ett giltigt dokument för gränspassage.
 - Han skall uppfylla de villkor som anges i artikel 5.1 a och 5.1 c–5.1 e i konventionen.
 - Han skall kunna uppvisa en handling som visar att de uppgivna skälen är "oförutsedda och tvingande".
 - Hans återresa till sitt ursprungsland eller hans transit till ett tredje land skall vara garanterad.
2. Det framgår klart av detta att viseringen normalt skall utfärdas av diplomatiska och konsulära beskickningar och att utfärdandet av viseringar vid gränsen alltså utgör undantag och avser bestämda fall som är vederbörligen motiverade.
 3. Utfärdande av viseringar vid gränsen kan beroende på det enskilda fallet, nationella regler och med förbehåll för de villkor som angetts ovan vara
 - en enhetlig visering utan territoriell begränsning av dess giltighet,
 - en visering med begränsad territoriell giltighet enligt artikel 10.3 i tillämpningskonventionen.I båda fallen får den visering som utfärdas inte omfatta mer än en inresa. I fråga om en visering för kortare vistelse får dess giltighet inte överstiga 15 dagar.
 4. Om det rör sig om utlänningar som tillhör de personkategorier som omfattas av samråd mellan de centrala myndigheterna hos en eller fler andra avtalsslutande parter skall viseringen i princip inte utfärdas vid gränsen med hänsyn särskilt till kravet på en svarsfrist på minst sju dagar.

I undantagsfall kan dock en visering utfärdas vid gränsen för dessa personkategorier. Denna visering kan endast vara en visering med begränsad territoriell giltighet till den utfärdande staten. Denna visering får endast utfärdas i de fall som föreskrivs i artikel 5.2 i tillämpningskonventionen, dvs. av humanitära skäl, i eget intresse eller på grund av internationella förpliktelser. Dess utfärdande skall utan dröjsmål anmälas till de andra avtalsslutande parternas centrala myndigheter.

5. Utfärdandet av viseringar vid gränsen skall ombesörjas av de myndigheter som ansvarar för gränskontrollerna enligt nationella bestämmelser. Viseringen kan ske antingen genom anbringande av Schengen-viseringsmärket eller genom anbringande av en särskild stämpel.
6. De viseringar som utfärdas vid gränsen skall registreras i en förteckning. De avtalsslutande parterna skall genom generalsekreterarens förmedling utbyta denna förteckning varje månad.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 21 november 1994****om införandet av ett datoriserat förfarande för att samråda med de centrala myndigheterna enligt artikel 17.2 i konventionen****(SCH/Com-ex (94) 15 rev)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artikel 17.2 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Det automatiska förfarandet för samråd mellan de centrala myndigheterna hos de andra avtalsslutande parterna inom ramen för utfärdande av viseringar skall ske från och med ikraftträdandet av Schengenavtalet genom tillämpning av bestämmelserna i de gemensamma konsulära anvisningarna och i överensstämmelse med de principer som anges i uppgiftslexikonet som återges som bilaga (SCH/II-VISION (93) 20 rev 3 (*)). I den mån vissa avtalsslutande parter efter tillämpningskonventionens ikraftträdande ännu inte uppfyller de tekniska villkor som gör det möjligt att tillämpa det automatiska förfarandet, skall överföringen av uppgifter från samråd för dessa avtalsslutande parter ske enligt de traditionella överföringsmetoderna genom tillämpning av bestämmelserna i de gemensamma konsulära anvisningarna.
2. Verkställande kommittén anmodar alla avtalsslutande parter att snarast möjligt skapa de tekniska villkor som gör det möjligt att tillämpa det automatiska förfarandet.
3. I den mån Sirene-nätverket (etapp II), som är avsett för överföringen av uppgifter från samråden, ännu inte är tillgängligt vid genomförandet av de förfarandep principer som anges ovan, skall de avtalsslutande parterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att överföringen av uppgifter skall kunna ske via det allmänna telenätet. De avtalsslutande parterna skall se till att garantera en lämplig säkerhetsnivå vid överföringen av uppgifter.
4. Varje avtalsslutande part skall ta på sig de kostnader som är knutna till den nödvändiga utrustningen i sitt land för det automatiserade samrådsförfarandet. Tolv månader efter det att systemet trätt i funktion skall de avtalsslutande parterna samråda om eventuell reglering av de kostnader som orsakas av överföringen av uppgifter med hänsyn till principen att den som förorsakar kostnaden betalar. De skall därvid ta hänsyn till det faktum att den stat som begär samråd inom ramen för samrådsförfarandet även beaktar de legitima säkerhetsintressen som den stat som genomför samrådet har.

De avtalsslutande parterna skall notera de kostnader som åsamkas genom samrådsförfarandet från och med det att systemet tas i drift och skall vidarebefordra sammanställningar över dessa kostnader senast efter tolv månader.

Heidelberg den 21 november 1994.

Bernd SCHMIDBAUER
Ordförande

(*) Sekretessbelagd handling.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT
av den 21 november 1994
om anskaffande av gemensamma in- och utresestämplar
(SCH/Com-ex (94) 16 rev)

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artikel 6 i samma konvention, och

av följande skäl:

Verkställande kommittén noterar och godkänner dokument SCH/I-Front (94) 43.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

De avtalsslutande parterna skall anskaffa gemensamma in- och utresestämplar enligt de principer som upptecknas i dokument SCH/Gem-Handb. (93) 15 (*)

Heidelberg den 21 november 1994.

Bernd SCHMIDBAUER
Ordförande

(*) Sekretessbelagd handling. Se SCH/Com-ex (98) 17.

SCH/I-Front (94) 43

ANSKAFFANDE AV EN GEMENSAM IN- OCH UTRESESTÄMPEL

När stämplat för att intyga inresa och utresa vid Schengenterritoriets yttre gränser skall anskaffas skall de avtalsslutande parterna utgå från specifikationerna för tillverkning av gemensamma in- och utresestämplar av den 17 september 1993 (SCH/Gem-Handb. (93) 15). I dessa föreskrivs särskilt användandet av stämplat med två färger.

Undantagsvis kan gemensamma enfärgade in- och utresestämplar som redan tillverkats och distribuerats till gränskontrollerna användas fram till dess att de ersätts. Ersättningsstämplarna skall i varje fall vara i två färger.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT
av den 22 december 1994
om införande och tillämpning av Schengensystemet på flygplatser
(SCH/Com-ex (94) 17 rev 4)

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artiklarna 4 och 6 i samma konvention, och

av följande skäl:

Verkställande kommittén noterar och godkänner dokumentet om införande och tillämpning av Schengensystemet på flygplatser och sekundära flygplatser (SCH/I-Front (94) 39 rev 9).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

De åtgärder som anges i bilagan skall genomföras för att införa och tillämpa Schengensystemet på flygplatser.

Bonn den 22 december 1994.

Bernd SCHMIDBAUER
Ordförande

BESLUT

om införande och tillämpning av Schengensystemet på flygplatser och sekundära flygplatser

Vid införandet av Schengensystemet på flygplatser måste hänsyn tas till den betydelse som luftvägen har för olaglig invandring samt flygplatsernas funktion som inre och yttre gräns. De avtalsslutande parterna anser att införandet av följande nya åtgärder är nödvändiga.

1. Med hänsyn till nödvändigheten av att undvika en sammanblandning mellan passagerarströmmarna från inrikesflyget och det internationella flyget – vid inresa före poliskontrollen vid gränsen och vid utresa efter denna kontroll – och med hänsyn till att den infrastruktur som skall säkerställa den fysiska åtskillnaden mellan dessa passagerarströmmar skall vara installerad på alla flygplatser innan konventionen om tillämpning av Schengenavtalet träder i kraft, med undantag för flygplatsen Amsterdam/Schiphol som har fått anstånd fram till och med slutet av 1995 på villkor att en klar åtskillnad mellan passagerarströmmarna under denna period garanteras genom handläggningsåtgärder, kommer ikraftträdandet av konventionen även vad beträffar flygtrafiken att ske vid den tidpunkt som Verkställande kommittén fastställer⁽¹⁾.

Under förberedelseiden – mellan den 22 december 1994 och den 26 mars 1995 – skall de avtalsslutande parterna ömsesidigt underrätta varandra om de åtgärder som vidtas.

2. För att vid kontroll av internationella flygningar minska väntetiderna för dem som omfattas av gemenskapsrätten och som i allmänhet endast är underkastade en identitetskontroll måste särskilda kontrollstationer föreskrivas som skall vara markerade på minsta enhetliga sätt i alla Schengenstater genom Europeiska unionens emblem med påskriften "EU" i en cirkel bestående av stjärnor. De kontrollstationer som är avsedda för medborgare från tredje

land skall vara markerade med påskriften "Non-EU Nationals". I länder med romanska språk skall förkortningarna vara "UE" och "non UE".

3. På de flygplatser som inte har status som internationell flygplats enligt berörd nationell lagstiftning, men för vilka internationella flygningar är tillåtna, skall kontrollvillkoren anpassas till dem som gäller för övriga flygplatser, med följande undantag:
 - För att förebygga risker är det nödvändigt att kontrollera passagerarna på sådana flygningar om vilka det inte med säkerhet kan fastställas att de genomförs uteslutande till och från de avtalsslutande parternas territorier utan landning på ett tredje lands territorium.
 - När trafikvolymen inte kräver det är det inte nödvändigt att kontrollpersonal är ständigt närvarande på dessa flygfält, i den mån som det kan garanteras att personal vid behov kan vara tillgänglig på platsen i rätt tid. Flygplatsledningen skall tillräckligt långt i förväg underrätta de myndigheter som har hand om gränskontrollen om ankomst och avgång av flygplan i internationell trafik. Tillfällig polispersonal får tillkallas, i den mån som nationell rätt tillåter det.
 - På dessa flygplatser kan man i allmänhet avstå från att installera strukturer för fysisk åtskillnad mellan passagerarströmmarna från inrikesflyg och internationellt flyg.

Den gemensamma handboken skall kompletteras med bestämmelser om dessa flygplatser.

⁽¹⁾ Denna bestämmelse grundas på antagandet att beslutet om ikraftträdandet av Schengenkonventionen kommer att antas den 22 december 1994 och att tidsfristen mellan detta beslut och dagen för ikraftträdandet kommer att vara tre månader.

INFÖRANDE OCH TILLÄMPNING AV SCHENGENSYSTEMET PÅ FLYGPLATSER OCH SEKUNDÄRA FLYGPLATSER

Flygplatserna har en betydelsefull roll i Schengensystemet. De har nämligen å ena sidan en stor betydelse som tillträdesväg för ett ständigt ökande antal resenärer och därmed även för de olagliga invandrarna; å andra sidan fungerar de samtidigt som inre och yttre gränser och utgör följaktligen en speciell sektor med en rad särskilda problem.

Konkret bör följande aspekter övervägas:

- Ikraftsättande av Schengenkonventionen.
- Kanalisering av passagerarströmmarna vid flygplatserna.
- Anpassning av kontrollernas omfattning när det gäller flygtrafik till Schengenbestämmelserna.
- Särdrag hos de sekundära flygplatserna.

1. Ikraftsättande av Schengenkonventionen

Schengensystemet inför en väsentlig nyordning: oberoende av nationalitet skall passagerare vid inrikesflyg inte längre genomgå någon kontroll, medan passagerare vid internationellt flyg skall undergå en mer eller mindre grundlig kontroll vid in- och utresa beroende på deras nationalitet. För att samtidigt kunna genomföra dessa två syften är det nödvändigt att åtskilja dessa två passagerarkategorier. Det gäller att undvika, å ena sidan att passagerare vid inrikesflyg kontrolleras och å andra sidan att passagerare vid internationellt flyg kommer in på Schengenstaternas territorium utan kontroll.

En fullständig åtskillnad kan endast genomföras genom fysiska åtgärder, huvudsakligen genom installation av lämplig infrastruktur. Konstruktion av skiljeväggar i redan befintliga kontrollzoner, användning av olika nivåer i befintliga byggnader eller hantering av trafik i olika terminaler utgör olika sätt att åstadkomma denna åtskillnad.

Med hänsyn till att lämplig infrastruktur skall vara installerad på alla flygplatser innan konventionen om tillämpning av Schengenavtalet träder i kraft, men undantag för Schiphol-flygplatsen som har fått anstånd fram till och med slutet av 1995 på villkor att en klar åtskillnad mellan passagerarströmmarna under denna period garanteras genom handläggningsåtgärder, kommer ikraftträdandet av konventionen även vad beträffar flygtrafiken att

ske vid den tidpunkt som Verkställande kommittén fastställer⁽¹⁾.

Under förberedelse tiden – mellan den 22 december 1994 och den 26 mars 1995 – skall de avtalsslutande parterna ömsesidigt underrätta varandra om de åtgärder som vidtas.

2. Kanalisering av passagerarströmmarna vid flygplatserna

Undersökningar har visat att tillämpningen av Schengenbestämmelserna i fråga om kontroll, särskilt vad gäller medborgare från tredje land, märkbart ökar kontrollernas längd och ger upphov till långa väntetider. För att de väntetider som orsakas genom kontrollerna skall förbli godtagbara, åtminstone för dem som omfattas av gemenskapsrätten, måste påskyndandet av kontrollerna i dessa fall framhävas ytterligare.

I det avseendet är en lösning att föreskriva särskilda kontrollstationer för dem som omfattas av gemenskapsrätten så att dessa personer, som i allmänhet är underkastade endast en minimal kontroll, inte skall behöva bli försenade på grund av att de måste inställa sig vid samma disk som tredjelandsmedborgare, vilka är skyldiga att genomgå en ingående inresekontroll som kräver mycket tid. Erfarenheten har dock visat att passagerarna ställer sig i rätt kö endast när skyltningen är förståelig för alla. Man kan vänta sig att skyltningen beaktas bättre ju enhetligare den är. Målet är att åstadkomma en samordnad praxis i alla Schengenstater.

För dem som omfattas av gemenskapsrätten måste särskilda kontrollstationer föreskrivas som skall vara markerade på minsta enhetliga sätt i alla Schengenstater genom Europeiska unionens emblem med påskriften "EU" i en cirkel bestående av stjärnor. De kontrollstationer som är avsedda för medborgare från tredje land skall vara markerade med påskriften "Non-EU Nationals". I länder med romanska språk skall förkortningarna vara "UE" och "non UE".

3. Anpassning av kontrollernas omfattning när det gäller flygtrafik till Schengenbestämmelserna

De principer som styr kontrollen vid flygplatserna i deras egenskap av yttre gränser skall vara identiska med dem

⁽¹⁾ Denna bestämmelse grundas på antagandet att beslutet om ikraftträdandet av Schengenkonventionen kommer att antas den 22 december 1994 och att tidsfristen mellan detta beslut och dagen för ikraftträdandet kommer att vara tre månader.

som styr kontrollen av persontrafiken t.ex. vid vägkontroller. I motsats till det senare fallet spelar dock för flygtrafikens del tidsfaktorn en särskild roll, särskilt på grund av anslutningsflygen.

Det gäller i detta fall att förena säkerhets- och tidskraven. Vid tvekan bör dock säkerhetskraven prioriteras.

Tidsåtgången för hela kontrollförfarandet beror inte endast på arbetsbelastningen hos de myndigheter som har hand om gränskontrollerna utan också på en rad andra faktorer som t.ex. passagerarantalet, resenärernas sammansättning, byggnadernas struktur osv. Omständigheterna skiljer sig åt från en flygplats till en annan. Av IATA-studier framgår att om medellängden för kontroll per passagerare överstiger 40 sekunder störs flygplatsens funktion påtagligt. Undersökningar som utförts på grundval av Schengenbestämmelserna i fråga om kontroll har bekräftat dessa resultat. Med hänsyn till att det tillgängliga utrymmet och mottagningskapaciteten är begränsade kan denna situation inte ändras från den ena dagen till den andra ens genom personalförstärkningar.

Detta är skälet till att man för flygplatserna, vid sidan av att öka personalen, måste föreskriva särskilda förfaranden som gör det möjligt att iaktta nivån för Schengenkontrollen och som innebär att tiden för kontrollen inte är oförenlig med tidskraven för andra system som man måste ta hänsyn till, t.ex. den internationella flygtrafiken.

En åtskillnad skall göras mellan organisatoriska åtgärder som kan genomföras på kort sikt och åtgärder som grundas på en komplicerad teknik vars genomförande i sig kräver längre tid.

De avtalsslutande parterna har för avsikt att undersöka följande åtgärder ur lämplighetssynpunkt.

3.1. Obligatoriska åtgärder

De åtgärder som omfattas av denna kategori skall göra det möjligt att rationalisera och påskynda kontrollförfarandet utan att orsaka säkerhetsbrister.

- Inrättande av en andra kontrollinje som gör det möjligt för personal som befinner sig i kontrollstationerna att befria sig från svåra fall genom att överlämna dem åt tjänstemän i den andra kontrollinjen. Tack vare detta förfaringssätt skulle den snabba rytmen i kontrollen av passagerarströmmarna behållas.

- Enligt ministrarnas och statssekreterarnas beslut av den 6 november 1992 är kontrollerna vid de yttre gränserna effektiva enligt kraven i Schengen, om deras omfattning anpassas efter de risker eller hot som de olika tredje länderna innebär. De avtalsslutande parterna i Schengen skall ömsesidigt underrätta varandra om formerna för genomförandet.

För detta ändamål har de avtalsslutande parterna för avsikt att inom kort hos sina respektive myndigheter som ansvarar för säkerheten begära att de risker och hot som härrör från tredje land undersöks.

- Den automatiska gränskontrollen utgör ett annat sätt att påskynda passagerarkontrollerna samtidigt som man sparar på personal. Det rör sig om en automatisk kontroll som utgörs av optisk läsning av ett resedokument eller ett särskilt smartkort. Påskyndandet av kontrollerna skall framför allt genomföras genom installerandet av ett stort antal sådana avläsningsapparater som inte är skrymmande och vars kostnader är märkbart lägre än de som gäller för en kontrollstation med en tjänsteman.

Detta förfarande gör det möjligt att genast och på ett detaljerat sätt kontrollera om alla villkoren för inresa är uppfyllda tack vare tillgången till datoriserade efterlysningssuppgifter, till kontroller som utförts före utfärdandet av tillståndet att använda det automatiska förfarandet och upprepade kontroller. Tjänstemännen vid gränskontrollmyndigheterna skulle dessutom vid behov när som helst kunna utföra kompletterande kontroller.

3.2. System för förhandsinformation om passagerarna (*Advanced Passenger Information System*)

För att anpassa omfattningen av flygtrafikskontrollerna till Schengenkraven måste nya möjligheter undersökas. Med hänsyn till att marginalen för att förlänga kontrollerna efter flygplanens landning inte kan ökas efter behag, måste denna situation åtgärdas genom att kontroller av passagerarna utförs i förväg innan flygplanen landar. Denna typ av förfarande används redan delvis vid internationell luftfart och är organiserad på så sätt att uppgifter om passagerarna på elektronisk väg överförs till ankomstflygplatsen efter flygplanets start. Gränskontrollmyndigheterna vid flygplatsen på bestämmelseorten kan då börja att jämföra dessa uppgifter med hjälp av sina data- och efterlysningsregister och förfogar i regel över tillräckligt med tid för detta.

3.3. Kontroller före avgång (*pre-flight inspections*)

Kontroller "före avgång" utgör en annan metod som gör det möjligt att tidigarelägga passagerarkontrollen. Vid

dess kontroll kan destinationslandets kontrolltjänstemän på grundval av internationella överenskommelser utföra kontroller på avgångsflygplatsen för att avgöra om passagerarna uppfyller vissa villkor för att resa in på territoriet för den Schengenstat som är destinationsland och om de kan få gå ombord på planet. Kontrollen före avgång kompletterar den inresekontroll som utförs på destinationsflygplatsen, men ersätter inte den senare kontrollen.

4. Särdrag hos sekundära flygplatser

På de flygplatser som inte har status som internationell flygplats enligt berörd nationell lagstiftning, men för vilka internationella flygningar tillåts, skall flygpassagerarna på internationella flygningar undergå personkontroll (del II, punkt 3.3.3 i den gemensamma handboken (*)).

För att förebygga risker är det nödvändigt att kontrollera passagerarna på sådana flygningar om vilka det inte med

säkerhet kan fastställas att de genomförs uteslutande till och från de avtalssslutande parternas territorier utan landning på ett tredje lands territorium.

När trafikvolymen inte kräver det är det inte nödvändigt att kontrollpersonal är ständigt närvarande på dessa flygplatser, i den mån det kan garanteras att personal vid behov kan vara tillgänglig på platsen i rätt tid. Flygplatsledningen skall tillräckligt långt i förväg underrätta de myndigheter som har hand om gränskontrollen om ankomst och avgång av flygplan i internationell trafik. Tillfällig polispersonal får tillkallas, i den mån som nationell rätt tillåter det.

Med hänsyn till att trafiken i regel är sporadisk på dessa flygplatser kan man i princip avstå från att installera strukturer som är avsedda att fysiskt åtskilja passagerarna på inrikesflyg från passagerarna på internationellt flyg.

Bestämmelser om dessa flygplatser skall läggas till i den gemensamma handboken.

(*) Sekretessbelagd handling. Se SCH/Com-ex (98) 17.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 22 december 1994****om utbyte av statistiska uppgifter om utfärdande av enhetliga viseringar
(SCH/Com-ex (94) 25)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artikel 123 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. De avtalsslutande parterna skall utbyta statistiska uppgifter om utfärdande av enhetliga viseringar. Den bifogade tabellen visar vilka uppgifter som skall utbytas och hur ofta dessa utbyten skall äga rum.
2. De avtalsslutande parterna skall överföra statistiska uppgifter till generalsekretariatet. Detta skall sammanställa uppgifterna, upprätta övergripande tabeller som ger en översikt över varje period och göra dessa tillgängliga för de avtalsslutande parterna.
3. Ovannämnda utbyten hindrar inte att statistiska uppgifter även kan utbytas lokalt inom ramen för det konsulära samarbetet i enlighet med ett förfarande som de berörda beskickningarna har kommit överens om.

Bonn den 22 december 1994.

Bernd SCHMIDBAUER

Ordförande

SCH/II-Visa (94) 33 rev

Utbyte av statistiska uppgifter om utfärdande av viseringar

Typ av visering	Periodicitet	Uppgifter som skall utbytas
Enhetlig visering utfärdad av diplomatiska och konsulära beskickningar	var sjätte månad	— utfärdande beskickning — typ av visering (kortare vistelse, transitering, flygplatstransitering) — typ av resehandling — nationalitet
Enhetlig visering (utfärdad vid gränsen)	kvartalsvis	— utfärdande gränsstation — typ av visering — typ av resehandling — nationalitet
Viseringar med territoriellt begränsad giltighet	kvartalsvis	— utfärdande beskickning/gränsstation — nationalitet (Statistiken skall sammanställas utan att skyldigheten att informera de övriga avtalsslutande parterna åsidosätts)
Visering efter samråd med övriga avtalsslutande parter centrala myndigheter	årligen	— jfr dok. SCH/II-Vision (93) 20 rev 3 (*)

(*) Sekretessbelagd handling. Se SCH/Com-ex (94) 15.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 5 maj 1995****om gemensam viseringspolitik****Beslutet återges i protokollet från Verkställande kommitténs möte i Bryssel den 28 april 1995****(SCH/Com-ex (95) PV 1 rev, punkt 8)****8. Övriga frågor***Viseringspolitiken gentemot Indonesien*

Verkställande kommittén har på nytt granskat punkten om viseringspolitiken gentemot Indonesien som fanns med på uppföljningskommitténs dagordning och har enats om följande lösning som är tillfällig och skall tillämpas som ett undantag.

1. Viseringsansökningar från indonesiska medborgare som uppger att de har för avsikt att resa in på Portugals nationella territorium eller passera detta land
 - skall underkastas föregående samråd; endast de indonesiska medborgare som har fått officiellt tillstånd från den portugisiska staten får resa in på portugisiskt territorium.
2. Viseringsansökningar från indonesiska medborgare som uppger att de inte har för avsikt att resa in på Portugals nationella territorium eller passera detta land
 - skall inte underkastas föregående samråd. Som en garanti för att indonesiska medborgare inte fritt skall kunna resa till Portugal skall de övriga Schengenstaterna i detta fall utfärda viseringar med territoriellt begränsad giltighet som berättigar de indonesiska medborgarna till att resa in på ett eller flera avtalsslutande parter territorium med undantag för portugisiskt territorium.

Verkställande kommittén kommer att på nytt granska denna punkt i slutet av året.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 20 december 1995****om snabbt utbyte mellan Schengenstaterna av statistiska och konkreta uppgifter om eventuella störningar vid de yttre gränserna****(SCH/Com-ex (95) 21)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artiklarna 7 och 131 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Schengenstaterna skall så snabbt som möjligt utbyta statistiska och konkreta uppgifter som tyder på störningar vid de yttre gränserna.

Parterna skall genom generalsekretariatet tillställa ordförandeskapet de konkreta uppgifter som kommit till deras kännedom.

Underarbetsgruppen för gränsfrågor skall vid varje möte granska dessa uppgifter och lämna förslag till konkreta lösningar.

Ostende den 20 december 1995.

J. VANDE LANOTTE
Ordförande

SCH/I-Front (95) 45 rev 2 cor

NOT TILL CENTRALGRUPPEN

Efter det mandat som gavs till Centralgruppen av Verkställande kommittén den 24 oktober 1995, fick underarbetsgruppen för gränsfrågor i uppdrag att undersöka problem i samband med kontroller vid de yttre gränserna.

Med tillämpning av artikel 7 i Schengenkonventionen och för att konkretisera bestämmelserna i punkt 4.1 i den gemensamma handboken, har för detta ändamål ett statistiskt verktyg utformats på grundval av det arbete som utförts inom Cirefi.

Varje stat åtar sig att, *inom trettio dagar från det att den statistiska informationen har samlats in*, vidarebefordra den information som möjliggör bättre kontroll av och ökad kunskap om migrationsfenomen till Schengensekretariatet i form av bifogade tabeller.

Schengensekretariatet skall omedelbart vidarebefordra informationen till alla Schengenstaterna.

Schengensekretariatet skall i samverkan med de utstationerade tjänstemännen sammanställa informationen. De utstationerade tjänstemännen kan på ordförandeskapets vägnar företa en inledande analys av de problem som kan uppstå vid granskningen av sådan information. Varje medlemsstat förbehåller sig också rätten att ta upp frågor som den tycker skall undersökas.

Samtidigt som varje medlemsstat vidarebefordrar den statistiska informationen, skall den informera om aktuella svårigheter med att utföra kontroller vid de yttre gränserna. Denna information kan också analyseras i enlighet med vad som anges i föregående stycke.

För detta ändamål skall de nationella myndigheterna i Schengenstaterna, genom de myndigheter som är ansvariga för kontrollen av de yttre gränserna och genom kontaktpersoner – i den mån som de bilaterala avtalen om utstationering av tjänstemän tillåter sådan tjänst – samla in all information om konkreta problem som uppstår vid de yttre gränserna och som tyder på att det finns störningar på gränskontrollnivå. De nationella myndigheterna skall sammanställa och analysera dessa uppgifter och informera ordförandeskapet genom sekretariatet.

Arbetsgruppen för gränsfrågor skall vid varje möte ägna en punkt på sin dagordning åt de eventuella påpekanden som gjorts med anledning av denna statistik och åt dessa problem.

SCHENGEN

I – UTVÄRDERING AVSEENDE LANDGRÄNSER

Period	F/Förenade kungariket	F/Belgien	F/Luxemburg	F/Tyskland	F/Schweiz	F/Italien	F/Spanien	F/Andorra	TOTALT
Utlänningar som vägrats inresa ⁽¹⁾	Under perioden								
	Under motsvarande period föregående år								
	Utveckling (%)								
Olagliga utlänningar som utsatts för identitetskontroll nära gränsen ⁽²⁾	Under perioden								
	Under motsvarande period föregående år								
	Utveckling (%)								
Utlänningar som återtagits ⁽³⁾	Under perioden								
	Under motsvarande period föregående år								
	Utveckling (%)								
Människosmugglare som utsatts för identitetskontroll	Under perioden								
	Under motsvarande period föregående år								
	Utveckling (%)								
Utlänningar med falska eller förfälskade handlingar som utsatts för identitetskontroll	Under perioden								
	Under motsvarande period föregående år								
	Utveckling (%)								

Anm.: Alla avtalsslutande parter skall anpassa tabell I i enlighet med vilka länder de gränsar till.

II – UTVÄRDERING AVSEENDE SJÖGRÄNSER OCH GRÄNSER VID FLYGPLATSER						
Period	SJÖGRÄNSER			FLYGPLATSGRÄNSER		
	Inre	Yttre		Inre	Yttre	
Utlänningar som vägrats inresa ⁽¹⁾	Under perioden					
	Under motsvarande period föregående år					
	Utveckling (%)					
	Under perioden					
Utlänningar som återtagits ⁽²⁾	Under motsvarande period föregående år					
	Utveckling (%)					
	Under perioden					
	Under motsvarande period föregående år					
Utlänningar med falska eller förfälskade handlingar som utsatts för identitetskontroll ⁽³⁾	Under perioden					
	Under motsvarande period föregående år					
	Utveckling (%)					
	Under perioden					
Utlänningar som återtagits ⁽³⁾	Under motsvarande period föregående år					
	Utveckling (%)					
	Under perioden					
	Under motsvarande period föregående år					

⁽¹⁾ Utlänningar som vägrats inresa: Detta uttryck avser det antal utlänningar som har varit föremål för ett förfarande för nekad inresa i enlighet med punkt 1.4 i den gemensamma handboken.
⁽²⁾ Olagliga utlänningar som utsatts för identitetskontroll nära gränsen: Detta uttryck avser det antal utlänningar som eventuellt omfattas av ett återtagandeförfarande utan formaliteter i en stat utanför Schengenområdet.
Anm.: För de länder med vilka det inte finns något tillämpligt återtagandeförfarande rör det sig om utlänningar som utsatts för identitetskontroll då de olagligt befunns sig på ett geografiskt område som har fastställts av dessa stater.
⁽³⁾ Utlänningar som återtagits: Detta uttryck avser det antal utlänningar som har varit föremål för ett återtagandeförfarande utan formaliteter i en stat utanför Schengenområdet.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT

av den 27 juni 1996

om principerna för utfärdande av Schengenviseringar i enlighet med artikel 30.1 a i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet

(SCH/Com-ex (96) 13 rev)

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artiklarna 9, 17 och 30 i samma konvention, och

av följande skäl:

Det ligger i alla Schengenstaters intresse att fastställa vilka rättigheter och skyldigheter som tillkommer företrädande och företrädda stater eftersom alla Schengenstater företräder andra stater eller låter sig företrädas av andra stater.

Den grundläggande principen för samarbetet mellan Schengenstaterna är det totala förtroendet för det sätt på vilket ordningen att en stat företräder en annan stat tillämpas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

I de tredje länder i vilka inte samtliga Schengenstater har beskickningar skall utfärdande av Schengenviseringar i enlighet med artikel 30.1 a i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet ske i enlighet med följande principer:

- a) Ordningen att en stat företräder en annan stat vid utfärdande av visering omfattar viseringar för flygplatstransitering, transitviseringar och enhetliga viseringar för kortare vistelse som utfärdas inom ramen för Schengenkonventionen och i enlighet med bestämmelserna i de gemensamma konsulära anvisningarna.

Den företrädande staten skall tillämpa bestämmelserna i de gemensamma konsulära anvisningarna med samma skyndsamhet som när den utfärdar egna viseringar av samma typ och med samma giltighetstid.

- b) Om inte annat uttryckligen följer av ett bilateralt avtal skall ordningen att en stat företräder en annan stat inte omfatta viseringar som utfärdas för utövande av avlönad yrkesverksamhet eller en verksamhet för vilken det krävs ett föregående godkännande från den stat i vilken verksamheten skall utövas. Personer som ansöker om denna typ av viseringar skall vända sig till en ackrediterad konsulär beskickning som den stat har i vilken den aktuella verksamheten kommer att utövas.

- c) Det finns inget krav på att Schengenstaterna måste låta sig företrädas i fråga om utfärdande av viseringar i samtliga tredje länder. De kan besluta att ansökningar om visering som inges i vissa tredje länder eller ansökningar om en viss typ av visering skall inges vid en beskickning som den stat har som är den ansökande personens huvudsakliga resmål.

- d) Det ankommer helt och fullt på den beskickning som behandlar ansökan att vid ingivandet av viseringsansökningar bedöma om risk för illegal invandring föreligger.

- e) Den företrädda staten skall ta ansvar för asylansökningar som inges av personer som innehar visering för den staten utfärdad av företrädande stater, varvid det skall stå angivet på viseringen att den utfärdats genom att en stat företräder en annan stat (enligt bilaga 13 till de gemensamma konsulära anvisningarna)⁽¹⁾.

- f) Som undantag får det i bilaterala avtal stadgas att den företrädande staten skall överlämna ansökningar om visering för vissa kategorier av utländska medborgare till myndigheterna i den företrädda staten, som även är det huvudsakliga målet för resan, eller till ett karriärkonsulat som denna stat har. Sådana kategorier skall skriftligen anges och vid behov meddelas varje diplomatisk eller konsulär beskickning. Utfärdandet av viseringen skall därmed anses vara beviljat av den företrädda staten i enlighet med artikel 30.1 a i Schengenkonventionen.

- g) Bilaterala avtal får efterhand anpassas till följd av nationella utvärderingar av de asylansökningar som under en viss tid inges av innehavarna av viseringar vilka utfärdats genom att en stat företräder en annan stat liksom efter andra rön med relevans för utfärdandet av viseringar.

Beroende på vad resultaten utvisar kan man besluta om att i fråga om vissa beskickningar (och, eventuellt, i fråga om vissa nationaliteter) frånga ordningen att en stat företräder en annan stat.

- h) Ordningen att en stat företräder en annan stat gäller endast i fråga om utfärdande av viseringar. Om en visering inte får utfärdas på grund av att den utländske medborgaren

⁽¹⁾ Bilaga 13 till de gemensamma konsulära anvisningarna kommer i detta avseende att anpassas. Se SCH/Com-ex (99) 13.

inte kan framlägga bevis på att han uppfyller villkoren skall han upplysas om möjligheten att inge sin ansökan vid ett karriärkonsulat som det land har som är hans huvudsakliga resmål.

- i) Man kan förbättra ordningen att en stat företräder en annan stat genom att utvidga nätet för samråd och genom att utveckla programvara som gör det möjligt för det företrädande landets beskickningar att på ett enkelt sätt samråda med det företrädade landets centrala myndigheter.

- j) I bilagan till detta dokument återfinns en sammanställning över vilka länder som företräder andra länder vid utfärdande av Schengenviseringar i tredje länder i vilka inte samtliga Schengenstater har beskickningar. Centralgruppen skall notera de ändringar i sammanställningen som görs i samförstånd mellan de berörda Schengenstaterna (*).

Haag den 27 juni 1996.

M. PATIJN
Ordförande

(*) Se SCH/Com-ex (99) 13 bilaga 4.

Ärende: Utfärdande av viseringar för sjömän i transit

Utfärdandet av viseringar för sjömän vållar vissa särskilda problem eftersom det ofta inte är på förhand känt vilka hamnar ett fartyg kommer att anlöpa och sjömännen ofta inte vet var de kommer att mönstra av. Det förekommer även att sjömän med mycket kort varsel måste bege sig till en hamn för att mönstra ombord på ett fartyg. Eftersom fartygsrutterna inte låter sig förutsägas och fristerna är mycket korta förekommer det ofta att sjömän kommer till Schengens yttre gränser – såväl i kusthamnar som på flygplatser – utan att inneha visering.

Innan Schengenkonventionen trädde i kraft kunde man i sådana fall utfärda transitviseringar vid de inre gränserna. Numera kan dessa gränser passeras utan gränskontroll.

För att dels säkerställa att Schengens bestämmelser om viseringar efterlevs, dels undvika att handelsflottans intressen skadas behöver tillämpningsföreskrifter fastställas som gör att sjömän som mönstrar ombord på ett fartyg eller mönstrar av kan resa in i Schengenområdet och/eller passera genom detta.

- a) Sjömän som omfattas av viseringstvång och som passerar genom Schengenområdet för att mönstra ombord på ett fartyg, mönstra av eller uppta arbete på ett annat fartyg skall i normalfallet inneha enhetlig Schengenvisering.
- b) Visering vid gränserna får (i enlighet med beslut SCH/Com-ex (94) 2 rev) utfärdas för sjömän som på grund av tidsbrist eller tvingande skäl kommer till en yttre gräns utan inresevisering, under förutsättning att dessa inte tillhör den kategori utländska medborgare för vilka visering inte får utfärdas utan föregående samråd enligt bilaga 5 B till de gemensamma konsulära anvisningarna. Den visering som utfärdas skall vara en transitvisering med en giltighetstid på högst fem dagar och på viseringen skall anges att innehavaren är sjöman.

- c) För sjömän som omfattas av viseringstvång och som tillhör den kategori utländska medborgare för vilka visering inte får utfärdas utan föregående samråd enligt bilaga 5 B till de gemensamma konsulära anvisningarna får (i enlighet med beslut SCH/Com-ex (94) 2 rev) visering utfärdas vars giltighet är begränsad till den utfärdande statens territorium.
- d) Vid gränserna skall kontroll företas av om en sjöman som inte innehar Schengenvisering uppfyller villkoren för inresa till Schengenområdet.
- e) För att kunna bedöma det faktiska läget och framför allt för att kunna kontrollera uppgifter om fartygs resor, besättningsrullor och de sjömän som anländer och avseglar skall ett system för informationsutbyte inrättas mellan myndigheterna vid de yttre gränserna.
- f) Kontrollen av om villkoren för inresa är uppfyllda skall utföras framför allt på grundval av de obligatoriska uppgifter som inhämtas med hjälp av systemet för informationsutbyte. Om en sjöman uppfyller villkoren för inresa får visering utfärdas för honom vid gränsen.
- g) Innan myndigheten får utfärda en visering vid gränsen skall en handling (rapportblad) med ett antal uppgifter om sjömannen, fartyget, rederiet, datum för avgång m.m. uppvisas.
- h) Det är lämpligt att införa bestämmelserna om utfärdande av viseringar vid gränserna för sjömän i transit i den gemensamma handboken (bilaga 14) och i de gemensamma konsulära anvisningarna.
- i) Problemet med sjömän som i ovan nämnda fall omfattas av krav på samråd och som önskar passera genom en eller flera Schengentater skall längre fram ses över med ledning av den erfarenhet som vunnits.

SCH/I-Front (96) 58 rev 3

ANVISNINGAR⁽¹⁾ FÖR UTFÄRDANDET AV VISERINGAR VID GRÄNSERNA FÖR SJÖMÄN I TRANSIT SOM OMFATTAS AV VISERINGSTVÅNG

Dessa anvisningar som upprättats på grundval av dokument SCH/II-Visa (96) 11 rev 3 syftar endast till att reglera informationsutbytet mellan de olika Schengenstaternas gränsövervakningsmyndigheter i fråga om sjömän i transit vilka är underkastade viseringstvång. När visering utfärdas vid en gräns på grundval av ett informationsutbyte vilar ansvaret för utfärdandet på den Schengenstat som utfärdar viseringen.

I. Sjömän i tjänst på fartyg i en hamn inom Schengenområdet eller på fartyg som väntas anlöpa sådan hamn**a) Inresa till Schengenområdet via en flygplats belägen i en annan Schengenstat**

- Rederiet eller skeppsmäklaren skall informera gränsövervakningsmyndigheterna i den Schengenhamn i vilken fartyget befinner sig eller som fartyget väntas anlöpa om att sjömän som omfattas av viseringstvång anländer via en Schengenflygplats. Rederiet eller skeppsmäklaren skall underteckna en åtagandeförklaring för sjömännen.
- De ovan nämnda myndigheterna skall snarast möjligt kontrollera om de uppgifter som rederiet eller skeppsmäklaren överlämnar är korrekta och kontrollera om övriga villkor för inresa till Schengenområdet, angivna i den gemensamma handboken och som de kan kontrollera, är uppfyllda. I samband med undersökningen skall myndigheterna även informera sig om resvägen inom Schengenområdet, t.ex. genom att kontrollera flygbiljetter.
- Gränsövervakningsmyndigheterna i den aktuella Schengenhamnen skall med hjälp av ett vederbörligen ifyllt Schengenformulär (se bilaga I), som helst skall översändas med fax (se bilaga II för fax- och telefonnummer till kontaktpunkterna vid de viktigaste gränsstationerna), informera gränsövervakningsmyndigheterna vid inreseflygplatsen om utfallet av kontrollen och ange om visering vid gränsen principiellt sett kan utfärdas på grundval av utfallet.
- Om kontrollen av de tillgängliga uppgifterna utfaller positivt och om dessa tycks överensstämma med vad sjömannen har uppgivit eller styrkt med uppvisade handlingar får gränsövervakningsmyndigheterna vid inrese- eller utreseflygplatsen utfärda en Schengenvisering vid gränsen med giltighet för högst fem dagar. I sådant fall skall en inrese- eller utresestämpel för Schengen införas i sjömannens resehandling, vilken skall återlämnas till denne.

b) Inresa till Schengenområdet via en landgräns eller en sjögräns i en annan Schengenstat

- Samma förfarande skall gälla som vid inresa via en Schengenflygplats förutom att man i detta fall skall informera gränsövervakningsmyndigheterna vid den gränsstation över vilken sjömannen inreser i Schengenområdet.

II. Sjömän som mönstrar av från ett fartyg i en Schengenhamn**a) Utresa från Schengenområdet via en flygplats som är belägen i en annan Schengenstat**

- Rederiet eller skeppsmäklaren skall informera de ovan nämnda gränsövervakningsmyndigheterna om att sjömän som omfattas av viseringstvång mönstrar av och lämnar Schengenområ-

⁽¹⁾ Dessa anvisningar avser inte sjömän för vilka visering endast får utfärdas efter föregående samråd enligt bilaga 5 till de gemensamma konsulära anvisningarna.

det via en Schengenflygplats. Rederiet eller skeppsmäklaren skall underteckna en åtagandeförklaring för sjömännen.

- De ovan nämnda gränsövervakningsmyndigheterna skall snarast möjligt kontrollera om de uppgifter som rederiet eller skeppsmäklaren överlämnar är korrekta och kontrollera om övriga villkor för inresa till Schengenområdet, angivna i den gemensamma handboken och som de kan kontrollera, är uppfyllda. I samband med undersökningen skall myndigheterna även informera sig om resvägen inom Schengenområdet, t.ex. genom att kontrollera flygbiljetter.
- Om kontrollen av de tillgängliga uppgifterna utfaller positivt får gränsövervakningsmyndigheterna utfärda en Schengenvisering med giltighet för högst fem dagar.

b) *Utresan från Schengenområdet via en landgräns eller en sjögräns i en annan Schengenstat*

- Samma förfarande skall gälla som vid utresa via en Schengenflygplats.

III. Sjömän som mönstrar av ett fartyg i en Schengenhamn för att uppta arbete på ett annat fartyg som befinner sig i en annan Schengenstat

- Rederiet eller skeppsmäklaren skall informera gränsövervakningsmyndigheterna i Schengenhamnen om att sjömän som omfattas av viseringstvång mönstrar av och lämnar Schengenområdet via en hamn i en annan Schengenstat. Rederiet eller skeppsmäklaren skall underteckna en åtagandeförklaring för sjömännen.
- De nämnda gränsövervakningsmyndigheterna skall snarast möjligt kontrollera de uppgifter som rederiet eller skeppsmäklaren överlämnar och kontrollera om övriga villkor för inresa till Schengenområdet, angivna i den gemensamma handboken och som de kan kontrollera, är uppfyllda. I samband med kontrollen skall de även ta kontakt med gränsövervakningsmyndigheterna i den Schengenhamn via vilken sjömännen lämnar Schengenområdet. I samband härmed skall de kontrollera om det fartyg på vilket sjömännen skall uppta sitt arbete redan befinner sig i hamn eller om det väntas. I samband med undersökningen skall myndigheterna också informera sig om resvägen inom Schengenområdet, t.ex. genom att kontrollera flygbiljetter.
- Om kontrollen av de tillgängliga uppgifterna utfaller positivt får gränsövervakningsmyndigheterna utfärda en transitvisering för Schengenområdet med giltighet för högst fem dagar.

Bilagor(*): I Schengenformulär om sjömän i transit.

II Förteckning över adresser till gränsstationernas kontaktpunkter.

(*) Ej utgivna.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 15 december 1997****om harmonisering av viseringspolitiken****(SCH/Com-ex (97) 32)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artikel 9 i samma konvention, och

av följande skäl:

- (1) Det ligger i samtliga Schengenparterers intresse att i samförstånd harmonisera viseringspolitiken inom ramen för den gemensamma politiken i fråga om personers rörlighet för att undvika de negativa konsekvenser på området för inresor och inre säkerhet som skulle kunna bli följden om ingen harmonisering genomförs.
- (2) Kommittén önskar så snart som möjligt upphäva de olika viseringsordningar som fortfarande tillämpas för de stater som anges i del III i bilaga 1 till de gemensamma konsulära anvisningarna.
- (3) Den har utgått ifrån dokumentet "Grundläggande kriterier för vilka länder som skall tas med i den gemensamma förteckningen över länder som omfattas av viseringstvång" (SCH/M (92) 32 rev) som ministrarna och statssekreterarna antog i Madrid den 15 december 1992.
- (4) Principen om solidaritet mellan Schengenparterna har varit vägledande.

1. Schengenstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att upphäva viseringskravet för medborgare från Australien, Brunei, Costa Rica, Kroatien, El Salvador, Guatemala, Honduras, Malaysia, Nicaragua, Panama, Paraguay, Singapore och Venezuela i god tid så att detta kan träda i kraft senast den 1 januari 1999.
2. Bosnien och Hercegovina, Jamaica, Kenya och Malawi skall läggas till i del I av bilaga 1 till de gemensamma konsulära anvisningarna (den gemensamma förteckningen över stater vars medborgare omfattas av viseringstvång i alla Schengenstater (*)).
3. Viseringstvånget för medborgare i de stater som anges under punkt 2 ovan skall träda i kraft senast den 1 januari 1999.
4. Beträffande Bolivia, Colombia och Ecuador åtar sig Schengenstaterna att komma fram till en lösning enligt artikel 100c i EG-fördraget före den 1 januari 1999.

Wien den 15 december 1997.

K. SCHLÖGL
Ordförande

(*) Se SCH/Com-ex (99) 13.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 15 december 1997****om genomförande av den gemensamma åtgärden om en enhetlig modell för uppehållstillstånd****(SCH/Com-ex (97) 34 rev)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132.2 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, undertecknad den 19 juni 1990 i Schengen (nedan kallad Schengenkonventionen),

med beaktande av artikel 134 i samma konvention,

med beaktande av Centralgruppens beslut av den 14 maj 1997, och

med beaktande av resultatet av Centralgruppens möte den 28 oktober 1997.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Schengenstaterna skall bemöda sig om att så snart som möjligt börja tillämpa den gemensamma åtgärden av den 16 december 1996 om en enhetlig modell för uppehållstillstånd (dok. 97/11/RIF, offentliggjord i EGT L 7 av den 10 januari 1997, sidan 1), vilket eventuellt kan ske stegvis, före utgången av den övergångsperiod som föreskrivs i den gemensamma åtgärden.

Wien den 15 december 1997.

K. SCHLÖGL
Ordförande

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 15 december 1997****om riktlinjer när det gäller bevismedel och indicier inom ramen för avtalet om återtagande mellan Schengenstaterna****(SCH/Com-ex (97) 39 rev)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artikel 23.4 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Härmed godkänns bifogade dokument SCH/II-Read (97) 3 rev 7 om riktlinjer när det gäller bevismedel och indicier inom ramen för återtagandavtalen mellan Schengenstaterna. Det rekommenderas att dessa riktlinjer tillämpas från och med dagen för detta beslut.

Wien den 15 december 1997.

K. SCHLÖGL

Ordförande

SCH/II-Read (97) 3 rev 7

Ärende: Riktlinjer när det gäller bevismedel och indicier inom ramen för avtal om återtagande mellan Schengenstaterna

Med tanke på de praktiska svårigheter som uppstår vid tillämpningen av avtal om återtagande, särskilt när det gäller medlen för att bevisa att en utländsk medborgare utan tillstånd har uppehållit sig på den avtalsslutande partens territorium eller passerat igenom det,

antar de avtalsslutande parterna följande riktlinjer som med iakttagande av nationell lagstiftning kan tjäna som vägledning vid tillämpningen av framtida återtagandeavtal:

1. Vistelse eller genomresa kan bevisas bland annat med hjälp av följande handlingar:
 - Inresestämpel som den anmodade avtalsslutande parten infört i resehandling.
 - Utresestämpel införd av en stat som gränsar till den avtalsslutande parten, under hänvisning till den resväg som använts samt till datum för passerandet av gränsen.
 - Inresestämpel som den anmodade avtalsslutande parten infört i en falsk eller förfalskad resehandling.
 - Färdbevis utställt i vederbörandes namn med vilket man formellt kan konstatera att inresa skett.
 - Fingeravtryck.
 - Giltigt uppehållstillstånd.
 - Giltig visering utfärdad av den anmodade avtalsslutande parten.
 - Ombordstigningskort/landstigningskort med angivet datum för inresa till den anmodade avtalsslutande partens territorium.
2. Sannolikhet av att vistelse eller genomresa förekommit kan bland annat konstateras med hjälp av följande indicier:
 - Utsagor av offentliga tjänstemän.
 - Vittnesbörd av andra personer.
 - Egen utsaga av den person som skall överföras.
 - Utgången uppehållstillstånd utfärdad av den anmodade avtalsslutande parten oavsett typ av tillstånd.
 - Utgången visering utfärdad av den anmodade avtalsslutande parten.
 - Personliga handlingar utfärdade på den anmodade avtalsslutande partens territorium.
 - Färdbevis.

- Hotellräkningar.
 - Inträdeskort till offentliga eller privata inrättningar hos de avtalsslutande parterna.
 - Kallelser till läkarbesök, tandläkarbesök m.m.
 - Uppgifter som tyder på att den person som skall överföras har anlitat en människosmugglare eller en resebyrå.
3. I den mån som Schengenparterna beaktar de bevismedel som anges i punkt 1 när de i framtiden ingår återtagandeavtal skall dessa vara bindande bevis på vistelse eller genomresa. Ytterligare utredningar skall i princip inte utföras. Det skall dock vara möjligt att vederlägga bevisningen (t.ex. gäller detta i fråga om falska eller förfälskade dokument).
4. I den mån som Schengenparterna beaktar de indicier som anges i punkt 2 när de i framtiden ingår återtagandeavtal skall dessa indicier ligga till grund för en bedömning av om det är sannolikt att vistelse eller genomresa förekommit. Dessa indicier kan givetvis vederläggas med motbevis.
-

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 21 april 1998****om verksamhetsrapporten från expertgruppen****(SCH/Com-ex (98) 1 rev 2)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artikel 6 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Med hänsyn till den ökade invandringen av medborgare från tredje land, särskilt irakier m.fl., till Schengenstaternas territorium är det nödvändigt att – inom ramen för de rekommendationer som redan antagits av Europeiska unionen eller sådana som fortfarande är under diskussion – även intensifiera kontrollerna vid de yttre gränserna enligt en gemensam plan och att vidta konkreta åtgärder som främjar effektiviteten av sådana kontroller.

I enlighet med behörighetsbegränsningen kan man inom ramen för Schengen huvudsakligen koncentrera sig på de faktorer ("pull factors") som styr dessa olagliga migrationsrörelser utan att glömma den omständigheten att det är andra organ som skall ta itu med orsakerna till detta problem i ursprungs- och transitregionerna.

Verkställande kommittén föreslår – med beaktande av Europeiska unionens planerade rekommendationer på andra områden och med betoning av att det också är nödvändigt att lämpliga åtgärder vidtas för att genomföra Dublinkonventionen – att följande åtgärder när det gäller kontrollen vid de yttre gränserna omedelbart vidtas:

- Förstärka inresekontrollerna vid de yttre gränserna genom att sätta in extra personal och genom att använda modern teknik.
- Säkerställa att flygplatszoner, som inte är öppna för allmänheten, skyddas med avseende på flygningar från områden utanför Schengen och med avseende på transferpassagerare. Vidta motsvarande åtgärder i hamnar öppna för internationell trafik.
- Garantera ömsesidigt bistånd vad gäller utbildning och fortbildning av den personal som ansvarar för kontrollerna i hamnar och på flygplatser liksom av lufttrafikföretagens personal, t.ex. genom bilateralt utbyte. Använda modern teknik i större utsträckning och ömsesidigt ställa denna till förfogande samt öka personalstyrkan.

— Kontrollera färjor vid lastning och avgång.

— Genomföra och främja harmoniseringen av de påföljder som föreskrivs beträffande de transportörer som befordrar olagliga invandrare till Schengenområdet samt ordningen för dessa transportörer.

— Utföra kontroller före ombordstigning på platser för avresa som kännetecknas av hög risk. Dessa platser skall fastställas senare.

— Utbyta information om de vägar och metoder som används för de illegala nätverken för invandring, intensifiera det praktiska samarbetet mellan de brottsbekämpande organen och gränskontrollmyndigheterna samt samarbetet mellan dessa myndigheter och Schengenstaternas kontaktpersoner som är på plats i tredje land. På gemensam grund och i samförstånd staterna emellan utbyta tjänstemän som skall övervaka effektiviteten av åtgärderna för att bekämpa den olagliga invandringen.

— I överensstämmelse med nationell lagstiftning ta fingeravtryck av alla utlänningar som reser in olagligt på Schengenstaternas territorium och vars identitet inte kan fastställas med säkerhet på basis av giltiga dokument och bevara dessa fingeravtryck i syfte att informera myndigheterna i de andra avtalsslutande staterna. I detta hänseende skall de principer följas som antagits inom ramen för Europeiska unionen i fråga om skydd för enskilda av personuppgifter.

— I överensstämmelse med nationell lagstiftning undvika att utländska medborgare som rest in olagligt på Schengenstaternas territorium och vars identitet är osäker, försvinner och håller sig gömda innan deras identitet klart har fastställts eller innan de åtgärder som åvilar utlänningspolisen har vidtagits eller verkställts.

— Omedelbart utvisa utländska medborgare som rest in olagligt på de avtalsslutande parternas territorium såvida de inte har rätt att stanna kvar.

— Stödja förhandlingarna om återtagandeavtal mellan Schengenstaterna å ena sidan och Turkiet, Tjeckiska republiken, Slovakien, Ungern och Slovenien å andra sidan.

— På det praktiska planet förbättra samarbetet mellan Schengenstaterna inom ramen för tillämpningen av Dublinkonventionen.

Dessa åtgärder skall genomföras

- med iakttagande av varje stats suveränitet,
- i överensstämmelse med de avtalsslutande parternas lagstiftning, dvs. om den nationella lagstiftningen tillåter åtgärden,
- utan att det påverkar bestämmelserna i existerande bilaterala avtal,
- i överensstämmelse med konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, särskilt artiklarna 134 och 142 i denna, särskilt vad gäller Dublinkonventionen.

Med beaktande av att det är nödvändigt att styra genomförandet av dessa åtgärder och att vidareutveckla dem anmodas ordförandeskapet att inrätta en expertgrupp bestående av åtminstone företrädare från de sex stater som är mest berörda. Denna expertgrupp skall sammanträda med mycket korta mellanrum och framlägga en rapport till nästa möte i Verkstäl-lande kommittén.

Detta beslut skall genomföras som ett komplement till Europeiska unionens handlingsplan. Den samordning som blir nödvändig skall ske på K 4-kommittén- och Centralgruppsnivå.

Bryssel den 21 april 1998.

J. VANDE LANOTTE
Ordförande

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 21 april 1998****om samarbete mellan de avtalsslutande parterna i fråga om återsändande med flyg av medborgare i tredje land****(SCH/Com-ex (98) 10)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artikel 23 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Härmed godkänns bifogade dokument SCH/II-Read (97) 5 rev 5 om samarbete mellan de avtalsslutande parterna i fråga om återsändande med flyg av utländska medborgare. Dessa principer skall tillämpas från och med den dag då detta beslut antas.

Bryssel den 21 april 1998.

J. VANDE LANOTTE

Ordförande

SCH/II-Read (97) 5 rev 5

NOT FRÅN DET ÖSTERRIKISKA ORDFÖRANDESKAPET

ÄRENDE: SAMARBETE MELLAN DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA I FRÅGA OM ÅTERSÄNDANDE MED FLYG AV UTLÄNDSKA MEDBORGARE

Det är nödvändigt att konkretisera den vilja till samarbete som alla de avtalsslutande parterna hyser för att underlätta verkställandet av åtgärder för återsändande från Schengenområdet.

Förekomsten av ett område med fri rörlighet för personer bör stimulera de organ som ansvarar för gränskontrollerna och tillämpningen av utlänningslagstiftningen att bistå varandra varje gång som det är nödvändigt.

De avtalsslutande parterna har svårigheter när det gäller att återsända utländska medborgare som passerar andra avtalsslutande parters territorium.

Med hänvisning till Europeiska unionens råds rekommendation av den 30 november 1992 om antagande av ett dokument om transitering vid avvisning eller utvisning föreslår det portugisiska ordförandeskapet att alla de avtalsslutande parterna skall använda ett enhetligt dokument för ansökan om transitering för att återsända utländska medborgare (se det bifogade modellformuläret).

Ansökan om underlättande av transitering av utländska medborgare som skall återsändas

Det föreslagna formuläret skulle användas på grundval av kriterier och allmänna syften enligt följande:

- Ansökan om underlättande av transitering bör översändas till myndigheten i transitstaten snarast möjligt, i princip minst två dagar i förväg, utom i vederbörligen motiverade nödfall.
- Denna ansökan bör innehålla alla väsentliga uppgifter om den/de person/er som skall återsändas från Schengenområdet, dvs. identitet, resmål, utnyttjad handling och information om flyget, ledsagarnas identitet samt datum och tid för ankomsten till flygplatsen hos den mottagande parten.
- Alla mottagande parter åtar sig att, enligt dessa bestämmelser, till de ansvariga vid de berörda gränsstationerna överföra information om de godkända ansökningarna om transitering för att denna skall underlättas på ett effektivt sätt.
- Bland andra försiktighetsåtgärder och varje gång som detta är nödvändigt för att återsändandet skall kunna ske på bästa sätt, bör underlättandet av transitering innebära att en företrädare för gränsmyndigheterna i mottagarstaten ställer upp som ledsagare vid ankomsten, att den mottagande statens utrustning får användas samt att, i förekommande fall, kontakt kan tas med andra flygplatsföreträdare.
- Ansökan kan avslås, särskilt när den begärda transittiden överstiger den tid som är tillåten enligt den mottagande statens nationella lagstiftning.
- De avtalsslutande parterna åtar sig att informera varandra om de behöriga myndigheter och den motpart som skall motta ansökningarna i fråga.

BILAGA

ANSÖKAN OM UNDERLÄTTANDE AV TRANSITERING FÖR ÅTERSÄNDANDE MED FLYG

_____	Fax:
_____	Tfn:
Ansökande myndighet	Datum:
.....	Underskrift:
Tjänsteman	

.....	Fax:
.....	Tfn:
Mottagande myndighet	

ÅTERSÄNDANDE AVVISNING MED TRANSITERING

I.		Nationalitet/födelseort och födelsedatum	Resehandlingens nr/typ/giltig- hetsdatum på resehandling
Förnamn	Efternamn		
.....			
.....			
.....			
.....			

II.	
Ledsagare: Ja/Nej	Namn:

III.	
Resväg/datum/transitering till/resmål	
från till med flyg nr Datum:	
från till med flyg nr Datum:	
från till med flyg nr Datum:	
från till med flyg nr Datum:	

Den mottagande myndighetens beslut:
Ja/Nej: (Namn/underskrift/datum)

IV.
Anmärkningar:

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 21 april 1998****om utbyte av statistik om utfärdade viseringar****(SCH/Com-ex (98) 12)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 9 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artikel 16 i samma konvention, och

av följande skäl:

- (1) Utbyte av statistik på lokal nivå om viseringar som utfärdats respektive formellt avslagits gör det möjligt för de olika beskickningarna att få en uppfattning om den totala utvecklingen av viseringsansökningar från länder under deras domsrätt liksom om eventuella förskjutningar i fråga om ansökningar från en Schengenbeskickning till en annan.
- (2) Den helhetsbild som framträder möjliggör ett lokalt konsulärt samarbete bestående i att undersöka orsakerna till den konstaterade utvecklingen, särskilt i fråga om "visa-shopping", och att av detta dra praktiska slutsatser samt att, i förekommande fall, ge respektive nationella myndigheter de rekommendationer som är nödvändiga.
- (3) Kommittén har beaktat den tunga administrativa börda som vilar på de diplomatiska och konsulära beskickningarna till följd av det månatliga utbytet av statistik om utfärdade och avslagna viseringar för kortare vistelse, vilket krävs enligt not SCH II (95) 50 rev 2, från arbetsgrupp II i Centralgruppen.

- (4) På grund av att viseringar med territoriellt begränsad giltighet endast skall utfärdas i undantagsfall bör emellertid det månatliga utbytet på lokal nivå av statistik om utfärdandet av sådana viseringar fortsätta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Utbyte av statistik om viseringar som utfärdats respektive formellt avslagits för kortare vistelse, för transitering eller för flygplatstransitering skall göras kvartalsvis.
2. Utan att det påverkar de skyldigheter som följer av artikel 16 i konventionen – som det redogörs för i bilaga 14 till de gemensamma konsulära anvisningarna – och som ålägger Schengenstaterna att inom 72 timmar lämna uppgifter om utfärdande av viseringar med territoriellt begränsad giltighet, erinras härmed de diplomatiska och konsulära Schengenbeskickningarna enträget om sin skyldighet (SCH/Com-ex (95) decl 4) att månatligen utbyta statistik om viseringar med territoriellt begränsad giltighet, vilka utfärdats under föregående månad och vidarebefordra dessa statistiska uppgifter till sina respektive centrala myndigheter.
3. Kapitel VIII i de gemensamma konsulära anvisningarna skall kompletteras i enlighet härmed (*).

Bryssel den 21 april 1998.

J. VANDE LANOTTE
Ordförande

(*) Se SCH/Com-ex (99) 13.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 23 juni 1998****om åtgärder som skall vidtas gentemot stater i vilka det finns problem med utfärdande av handlingar som möjliggör återsändande från Schengenområdet****(SCH/Com-ex (98) 18 rev)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artikel 23 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

De åtgärder som skall vidtas gentemot länder i vilka det finns problem med utfärdande av handlingar som möjliggör återsändande från Schengenområdet skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i bifogade dokument.

Ostende den 23 juni 1998.

L. TOBBACK

Ordförande

SCH/II-Read (98) 2 rev 2

Ärende: Åtgärder som skall vidtas gentemot länder i vilka det finns problem med utfärdande av handlingar som möjliggör återsändande från Schengenområdet

Det belgiska ordförandeskapet har vid upprepade tillfällen (Verkställande kommittén den 15 december 1997 i Wien, Centralgruppen den 14 januari 1998 i Brügge och den 23 februari 1998 i Luxemburg) gett uttryck för sin vilja att komma med lösningar på de problem som är förenade med återtagande av utländska medborgare som vistas olagligt inom Schengen.

Det handlar särskilt om sådana återsändanden som försvårats av att de utländska konsulaten på plats i Schengenhuvudstäderna inte samarbetar tillfredsställande vid utfärdandet av passersedlar. För närvarande planeras lösningar på nationell nivå men en Schengenstrategi avseende denna problematik skulle emellertid leda till mer effektiva lösningar.

En av de vägar som föreslås av Belgien består i att vidta följande åtgärder. När en Schengenstat konstaterar att den stöter på allvarliga svårigheter när det gäller att erhålla en passersedel för att återsända utländska medborgare som vistas olagligt i Schengenstaten skall denna stat informera sin ambassadör på plats i det berörda landet och bemyndiga denne att i samarbete med sina Schengenkollegor utarbeta åtgärder att vidtas på platsen.

I ett första steg kan Schengenstaternas ambassadörer ta kontakt med de lokala myndigheterna för att göra dem medvetna om problemet med återtagande av deras medborgare och planera ad hoc-lösningar. Fördelen med en lokal åtgärd är nämligen att landets nationella myndigheter ibland är bättre rustade att förhandla om återtagande av sina medborgare än konsulatstjänstemännen i Schengenhuvudstäderna.

Underarbetsgruppen för återtagande skall informeras om de "lokala åtgärder" som vidtas. Centralgruppen skall informera Verkställande kommittén om de åtgärder som genomförts samt om deras resultat.

Om dessa kontakter misslyckas måste andra medel tillgripas för att göra dessa tredje länder medvetna om situationen – utan tvekan mer tvingande medel – t.ex. beträffande politiken för utfärdandet av viseringar. Dessa åtgärder skall granskas inom underarbetsgruppen för viseringar.

Det står varje Schengenstat fritt att tillämpa eller inte tillämpa de motåtgärder som eventuellt kommer att föreslås.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 23 juni 1998****om monegaskiska uppehållstillstånd****(SCH/Com-ex (98) 19)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

av följande skäl:

- (1) Fri rörlighet mellan Frankrike och Monaco upprättades redan före ikraftträdandet av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.
- (2) De avtalsslutande parterna i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet har inte ifrågasatt dessa regler om fri rörlighet.
- (3) På grundval av konventionen om goda grannförbindelser mellan Frankrike och Monaco av den 18 maj 1963 – i dess genom fransk-monegaskisk skriftväxling av den 15 december 1997 ändrade och kompletterade version – skall de franska myndigheterna tillämpa de regler och kontroller som föreskrivs i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, när de kontrollerar utlänningars inresa, vistelse och etablering i Furstendömet Monaco.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

- Monegaskiska uppehållstillstånd skall föras in i den del av bilaga IV till de gemensamma konsulära anvisningarna (*) som är reserverade för de franska myndigheterna.
- Monaco-Hélioport och Monaco-Port de la Condamine skall läggas till de godkända gränsövergångsställena för passage av de yttre gränserna (**) som anges i bilaga I till den gemensamma handboken.
- Monegaskiska uppehållstillstånd skall föras in i den del av bilaga XI till den gemensamma handboken (**) som är reserverad för de franska myndigheterna.
- Utfärdandet eller förnyelsen av ett monegaskiskt uppehållstillstånd leder inte till att det blir obligatoriskt för en avtalsslutande part att vidta åtgärder för att återkalla en registrering på spärllistan i SIS.

Ostende den 23 juni 1998.

L. TOBBACK
Ordförande

(*) Se SCH/Com-ex (99) 13.

(**) Sekretessbelagd handling. Se SCH/Com-ex (98) 17.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT

av den 23 juni 1998

om påförandet av stämpel i viseringssökandes pass

(SCH/Com-ex (98) 21)

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 9 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artikel 17 i samma konvention, och

av följande skäl:

- (1) Det ligger i alla avtalsslutande parterns intresse att i samförstånd harmonisera förfarandet för utfärdande av viseringar inom ramen för deras gemensamma politik vad beträffar personers rörlighet för att förhindra att en och samma person ansöker om flera eller på varandra följande viseringar.
- (2) Det är önskvärt att det konsulära samarbetet förstärks för att bekämpa den olagliga invandringen och de illegala nätverken.
- (3) Beslutet stödjer sig på kapitel VIII i de gemensamma konsulära anvisningarna (*) avseende konsulärt samarbete.
- (4) Den ömsesidiga informationen mellan Schengenstaterna om att en ansökan om visering har lämnats in i en av staterna är ett sätt att förhindra flera eller på varandra följande ansökningar.
- (5) Identifieringen av viseringsansökningar genom en stämpel är ett sätt att förhindra att en och samma person lämnar flera eller på varandra följande ansökningar.
- (6) En standardisering av förfarandet med att påföra en stämpel för alla viseringsansökningar i alla länder utan åtskillnad bidrar till att minska eventuella betänkligheter som ett differentierat förfarande skulle medföra.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Stämpeln skall påföras i passet för alla viseringssökande. I diplomat- och tjänstepass skall den behöriga beskickning till vilken ansökan lämnas avgöra om en stämpel skall påföras.

2. Stämpeln skall innehålla ett tredje fält som skall reserveras för en kod som anger vilket slag av visering som begärs.

3. Stämpeln kan också påföras när en person ansöker om visering för längre vistelse.

4. Stämpeln skall påföras när en Schengenstat företräder en annan Schengenstat. I detta fall skall det tredje fältet som reserverats för att ange koden för vilket slags visering som begärs också innehålla ett omnämnande om att staten företräder en annan stat.

5. I undantagsfall, när det visar sig ogörligt att påföra en stämpel, skall ordförandeskapets beskickning informera den behöriga Schengengruppen om detta efter att ha samrått på lokal konsulär nivå och skall för godkännande underställa denna grupp alternativa åtgärder, t.ex. utbyte av fotokopior av pass eller listor på viseringar som avslagits med angivande av skälen till detta.

6. Med anledning av ovanstående skall punkt 2 i kapitel VIII i de gemensamma konsulära anvisningarna (*) ändras på följande sätt.

"Utbytet av information mellan beskickningarna och identifieringen av ansökningarna genom en stämpel eller på annat sätt syftar till att förhindra att en och samma person lämnar flera eller på varandra följande viseringsansökningar – antingen under den tid en ansökan granskas eller efter avslag på en ansökan – hos samma beskickning eller hos andra beskickningar.

Utan att det påverkar det samråd och det informationsutbyte som kan äga rum mellan beskickningarna skall den beskickning till vilken ansökan lämnas i passet för varje person som ansöker om visering påföra en stämpel med orden 'Ansökan om visering den ... i ...'. Fältet efter 'den' skall ifyllas med sex siffror (två för dagen, två för månaden och två för året). Det andra fältet skall reserveras för angivande av den diplomatiska eller konsulära beskickningen. I det tredje fältet skall koden för det slag av visering som begärs ifyllas.

(*) Se SCH/Com-ex (99) 13.

(*) Se SCH/Com-ex (99) 13.

I diplomat- och tjänstepass skall den behöriga beskickning till vilken ansökan lämnas avgöra om en stämpel skall påföras.

Stämpeln kan också påföras när en person ansöker om visering för längre vistelse.

När en Schengenstat företräder en annan Schengenstat skall i det tredje fältet i stämpeln – efter angivande av kod för det slag av visering som begärs – bokstaven 'R' anges, följd av koden för den företrädde staten.

Om visering utfärdas skall viseringsmärket, om möjligt, anbringas på identifikationsstämpeln.

I undantagsfall, när det visar sig ogörligt att påföra en stämpel, skall ordförandskapet beskickning informera den

behöriga Schengengruppen om detta och skall för godkännande underställa denna grupp alternativa åtgärder, t.ex. utbyte av fotokopior av pass eller listor på viseringar som avslagits med angivande av skälen till detta.

De diplomatiska eller konsulära beskickningscheferna skall, på initiativ av ordförandskapet, på lokal nivå anta kompletterande förebyggande åtgärder om det visar sig nödvändigt med sådana åtgärder.”

Ostende den 23 juni 1998.

L. TOBBACK

Ordförande

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 16 september 1998****om vidarebefordran av den gemensamma handboken till kandidatländerna****(SCH/Com-ex (98) 35 rev 2)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

av följande skäl:

- (1) Schengenregelverket skall införlivas inom Europeiska unionens ramar enligt det relevanta protokollet till Amsterdamfördraget.
- (2) Enligt artikel 8 i detta protokoll skall Schengenregelverket betraktas som "ett regelverk som måste godtas fullt ut av alla stater som ansöker om tillträde till Europeiska unionen" och dessa måste på lämpligt sätt förbereda sig för detta.
- (3) Den gemensamma handboken om kontroller vid de yttre gränserna är en viktig del av Schengenregelverket som de stater med vilka förhandlingar förs om deras anslutning till Europeiska unionen måste informeras om redan nu för att de skall kunna göra sig beredda att godkänna detta regelverk.
- (4) Med undantag av vissa bilagor måste därför denna handbok och andra dokument överlämnas till dem även om dessa dokument är sekretessbelagda.
- (5) Det kan också vara nödvändigt att överlämna Verkställande kommitténs offentliga beslut och förklaringar.

1. Ordförandeskapet får överlämna den gemensamma handboken om kontroller vid de yttre gränserna utan bilagorna 6B, 6C och 14B till de kandidatländer med vilka förhandlingar förs om deras anslutning till Europeiska unionen.
2. Centralgruppen skall ges rätt att från fall till fall besluta om andra sekretessbelagda dokument skall överlämnas till dessa stater.
3. Vid ett sådant överlämnande som avses i punkterna 1 och 2 skall det anges att det rör sig om ett sekretessbelagt dokument. Den stat som får den gemensamma handboken om kontroller vid de yttre gränserna eller något annat sekretessbelagt dokument skall förbinda sig att ta hänsyn till att dessa dokument är sekretessbelagda.
4. Ordförandeskapet får dessutom överlämna Verkställande kommitténs offentliga beslut och förklaringar samt andra dokument som inte är sekretessbelagda till stater och andra myndigheter för internt bruk, om de visar ett legitimt intresse för dessa dokument.

Königswinter den 16 september 1998.

M. KANTHER
Ordförande

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 27 oktober 1998****om vidtagande av åtgärder för att bekämpa olaglig invandring****(SCH/Com-ex (98) 37 def 2)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artikel 6 i samma konvention, och

av följande skäl:

- (1) Kommittén understryker att det är nödvändigt att respektera de mänskliga rättigheterna samt påminner om de förpliktelser som för de avtalsslutande staterna följer av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och tillhörande protokoll, Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning och New York-protokollet, konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor samt konventionen om barnets rättigheter.
- (2) Kommittén beaktar de åtgärder som vidtas från EU:s sida och inom EU för att bekämpa olaglig invandring och är medveten om att det är nödvändigt att få till stånd en integrerad problemlösning.
- (3) Kommittén är medveten om att en politik för att bekämpa olaglig invandring måste fastställa lämpliga bestämmelser för granskning av asylansökningar i enlighet med folkrättens bestämmelser.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Schengenstaterna är för närvarande särskilt utsatta för vågor av omfattande invandring.

Schengenstaterna anser att det är nödvändigt att vidta följande åtgärder för att bekämpa denna invandring:

1. Upprätta och fortlöpande uppdatera lägesbilden samt utarbeta förslag om en anpassning av åtgärderna genom expertgruppen.
2. Upprätthålla ett nära samarbete med de behöriga myndigheterna i ursprungs- och transitländerna med beaktande av Schengenstaternas nationella lagstiftning, framför allt i form av rådgivning och bistånd genom Schengenstaternas kontaktpersoner.

3. Bistå ursprungs- och transitländerna i överensstämmelse med de i punkt 2 nämnda villkoren genom Schengenstaternas kontaktpersoner för att förhindra olaglig invandring i överensstämmelse med nationell lagstiftning för att förhindra olaglig invandring till en Schengenstat.
4. Ömsesidig information till samtliga Schengenstater om resultaten av expertuppdrag i ursprungs- och transitländer, särskilt i de länder som ansökt om anslutning till EU med målsättningen att denna information skall beaktas när hjälpåtgärder vidtas.
5. Genomföra grundligare kontroller vid godkända gränsövergångsställen vid de yttre gränserna i enlighet med Schengenstandard med tyngdpunkt på de gränssnitt som är utsatta för invandring.
6. Bevaka land- och sjögränserna så heltäckande som möjligt utanför de godkända gränsövergångsställena samt i områden nära gränsen, särskilt vid de gränssnitt som är utsatta för olaglig invandring, genom lämplig användning av rörliga enheter.
7. Kontrollera de områden som inte är öppna för allmänheten i hamnar med internationell sjötrafik.
8. Kontrollera färjetrafiken redan vid lastning och ombordstigning.
9. Intensifiera de polisiära åtgärderna inne i landet med stöd av nationell lagstiftning, framför allt på huvudvägar, om möjligt i samråd och i nära samarbete med Schengenstaterna.
10. I överensstämmelse med nationell lagstiftning ta fingeravtryck av varje medborgare från tredje land som rest in olagligt och vars identitet inte fastställts med säkerhet samt bevara dessa fingeravtryck i syfte att informera myndigheterna i Schengenstaterna med beaktande av de principer som gäller inom Schengensamarbetet och Europeiska unionen i fråga om skydd av personuppgifter.
11. I överensstämmelse med nationell lagstiftning förhindra att medborgare från tredje land, som rest in olagligt på Schengenterritoriet och vars identitet är osäker, försvinner

och håller sig gömda innan deras identitet klart har fastställts eller innan dess att nödvändiga åtgärder från utlänningspolisens sida har vidtagits eller verkställts.

12. Omedelbart och systematiskt återföra medborgare från tredje land som rest in olagligt i Schengenstaterna, såvida det inte föreligger någon uppehållsrätt eller några hinder som grundar sig på tungt vägande humanitära skäl eller internationell rätt.
13. Införa påföljder mot de trafikföretag som befordrar passagerare utan sådana handlingar som krävs för inresa och genomresa i en Schengenstat.
14. Utbyta information – i den mån det är möjligt i samarbete med Europol när det gäller personuppgifter och såvida de enligt Europolkonventionen utsedda organen ger sitt samtycke – mellan de centrala myndigheter som Schengensta-

terna utsett om situationens utveckling, vidtagna åtgärder och utförda identitetskontroller samt framför allt om nätverk och rutter för olaglig invandring och en snabbare överföring av dessa uppgifter till de behöriga myndigheterna.

15. Samordna kampen mot de illegala nätverken för invandring genom informationsutbyte – i den mån det är möjligt i samarbete med Europol när det gäller personuppgifter och såvida de enligt Europolkonventionen utsedda organen ger sitt samtycke – mellan de avdelningar som ansvarar för utredningarna i enlighet med bestämmelserna i Schengenkonventionen och nationell lagstiftning samt en samordning av de operationella åtgärderna.
16. I tillämpliga delar vidta de relevanta åtgärderna i EU:s handlingsplan "Migrationsströmmen från Irak och angränsande områden" som antogs den 26 januari 1998 (EU-dok. 5573/98).

CENTRALGRUPPENS BESLUT
av den 27 oktober 1998
om vidtagande av åtgärder för att bekämpa olaglig invandring
(SCH/C (98) 117)

CENTRALGRUPPEN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet jämförd med Verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

I enlighet med mandatet från Verkställande kommittén av den 16 september 1998 sätts härmed handlingsplanen för bekämpande av den olagliga invandringen (SCH/Com-ex (98) 37 rev 5) i kraft i sin reviderade och slutgiltiga version enligt bilagan (SCH/Com-ex (98) 37 def).

Bryssel den 27 oktober 1998.

B. SCHATTENBERG
Ordförande

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 16 december 1998****om upphävande av förteckningen över de stater vars medborgare omfattas av viseringstvång i vissa Schengenstater****(SCH/Com-ex (98) 53 rev 2)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artikel 9 i samma konvention, och

av följande skäl:

- (1) Det ligger i Schengenstaternas intresse att, inom ramen för den gemensamma politiken om personers rörlighet, i samförstånd fortsätta harmoniseringen av viseringspolitiken för att undvika de negativa följder som kan uppstå när det gäller invandring och inre säkerhet.
- (2) Kommittén önskar snarast möjligt avskaffa de skillnader som för närvarande finns mellan de viseringsregler som Schengenstaterna tillämpar gentemot de stater som omnämns i del III i bilaga 1 till de gemensamma konsulära anvisningarna (*), nämligen Bolivia och Ecuador.
- (3) Kommittén har beaktat dokumentet "Grundläggande kriterier för vilka länder som skall tas med i den gemensamma förteckningen över länder som omfattas av viseringstvång" (SCH/M (92) 32 rev) som antogs den 15 december 1992 i Madrid samt Verkställande kommitténs beslut (SCH/Com-ex (97) 32) som antogs den 15 december 1997 i Wien.
- (4) Kommittén är medveten om att de åtgärder som avses i punkterna 1–3 i Verkställande kommitténs beslut (SCH/Com-ex (97) 32) av den 15 december 1997 har vidtagits.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Bolivia och Ecuador skall inkluderas i förteckningen över de stater vars medborgare inte är viseringskyldiga i någon Schengenstat.
2. Schengenstaterna skall senast den 1 mars 1999 vidta de åtgärder som krävs för att upphäva viseringstvånget för Estland, Lettland och Litauen.
3. Schengenstaterna skall uppmana de baltiska staterna att ansluta sig till Förenta nationernas konvention av den 28 september 1954 om statslösa personers rättsliga ställning så att alla personer som är bosatta i de baltiska staterna i framtiden skall vara befriade från viseringstvång när de reser till Schengenstaterna.

Detta beslut träder i kraft när samtliga Schengenstater har meddelat att de har genomfört dessa åtgärder.

Berlin den 16 december 1998.

C. H. SCHAPPER
Ordförande

(*) Se SCH/Com-ex (99) 13.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 16 december 1998****om utarbetandet av en handbok om handlingar i vilka en visering kan införas****(SCH/Com-ex (98) 56)**

I enlighet med artikel 17.3 a i Schengenkonventionen fastställer Verkställande kommittén i bilaga 11 i Gemensamma konsulära anvisningar (*), kriterierna för att en visering skall kunna införas i en handling.

På grundval av dessa principer har arbetsgruppen för "Viseringar II" slutfört det arbete som pågått under flera ordförandeskap med att upprätta en förteckning över alla vanliga resehandlingar som används över hela världen. Denna förteckning över handlingar i vilka en visering kan införas gör det möjligt att tillämpa det förfarande som föreskrivs i Schengenkonventionen enligt vilket en visering som är giltig för alla Schengenstater som tillämpar konventionen endast får införas i resehandlingen om denna betraktas som giltig av alla dessa stater.

En handbok om handlingar i vilka en visering kan införas skall utarbetas. Den första delen har just färdigställts. Handboken skall bestå av följande delar:

- Del I Resehandlingar i vilka en visering kan införas.
- Del II Utlänningspass som utfärdats av Schengenstaterna och i vilka en visering kan införas.
- Del III Resehandlingar som utfärdats av internationella organisationer.
- Del IV Gradvist upprättande av en dokumentation med kopior av dessa handlingar.
- Del V Information om kända falska pass.

De olika delarna av handboken kommer att distribueras till de diplomatiska och konsulära representationerna allteftersom de färdigställs. Distributionen av en färdigställd del är således inte beroende av att de följande delarna skall vara färdiga.

Verkställande kommittén konstaterar att del I "Resehandlingar i vilka en visering kan införas" har översänts till de diplomatiska och konsulära representationerna för att användas av dem (se bilagan till dokument SCH/II-Visa (96) 59 rev 6) och begär att få en rapport om åtgärdens effektivitet före juni 1999. De diplomatiska och konsulära representationerna har uppmanats att bedöma hur användbart detta dokument är och rapportera om detta i mars 1999.

Uppdateringen av handboken kan förberedas av generalsekretariatet på grundval av delegationernas noter i ärendet.

Berlin den 16 december 1998.

C. H. SCHAPPER
Ordförande

(*) Se SCH/Com-ex (99) 13.

SCH/II-Visa (96) 59 rev 7

**TABELL ÖVER RESEHANDLINGAR SOM MÖJLIGGÖR PASSAGE AV DE YTTRE GRÄNSERNA
OCH I VILKA EN VISERING KAN INFÖRAS**

ALLMÄNNA ANMÄRKNINGAR

Kollektiva pass

Portugal och Spanien erkänner endast sådana kollektiva pass som har utfärdats i enlighet med det internationella avtalet om ungdomars resor inom ramen för Europarådet av den 16 december 1961 (och, när det gäller Portugal, för högst 25 personer). Portugal godtar dock parternas enhetliga visering. Spanien godtar även andra kollektiva pass från fall till fall, med hänsyn till principen om ömsesidighet. Viseringen anbringas på ett separat blad.

Resehandlingar för statslösa personer

Österrike, Portugal och Island är inte parter i konventionen om statslösa personers rättsliga ställning utfärdad i New York den 28 september 1954. Österrike och Portugal godtar dock att parterna i konventionen anbringar den enhetliga viseringen på handlingar som utfärdats av stater som undertecknat denna konvention. Island kommer att meddela sin ståndpunkt i ett senare skede.

Passersedlar

Passersedlar godkänns i allmänhet endast för transitering i syfte att återvända till den stat som utfärdat passersedeln.

Följande bestämmelser gäller för Tyskland

Officiella identitetshandlingar enligt punkterna 1–9 utfärdade av en stat som Tyskland erkänner på internationell nivå, vilka ännu inte har blivit föremål för officiellt godkännande, godtas, även om de inte är kända, som pass eller som handlingar som ersätter pass på vissa villkor och i enlighet med lagen och vid avresa kan föras med visering, så länge det inte officiellt har konstaterats att de inte är giltiga. Handlingarna kan inte föras med visering för de övriga Schengenstaterna om de inte innehåller följande uppgifter och kännetecken: Namn och förnamn, födelsedatum, nationalitet (gäller inte flyktingars och statslösa personers pass), fotografi, innehavarens namnteckning samt, när handlingen utfärdats för en person som inte är medborgare i landet, tillstånd att återvända till landet: **Dessa handlingar betecknas med ett kryss åtföljt av en asterisk X*.**

Följande bestämmelser gäller för Österrike

Om en resehandling som ingår i förteckningen inte uttryckligen är betecknad som "icke erkänd" kan den, även om den inte betecknas med ett kryss (X) föras med visering för Österrike om samtliga nedanstående villkor är uppfyllda:

- Handlingen är utfärdad av ett folkrättssubjekt med tillstånd att utfärda sådana handlingar.
- Innehavarens identitet framgår otvetydigt.
- Handlingen är giltig.
- Handlingen är giltig för Republiken Österrike, och
- innehåller tillstånd att återvända till den stat som utfärdat handlingen.

Teckenförklaring

- 1 vanligt pass
- 2 diplomatpass
- 3 tjänstepass
- 4 särskilt pass
- 5 kollektivt pass
- 6 identitetshandling för barn
- 7 sjöfartsbok
- 8 resedokument för flyktingar (Genèvekonventionen av den 28 juli 1951)
- 9 resedokument för statslösa personer (New York-konventionen av den 28 september 1954)
- 10 resehandling för utlänningar
- 11 övriga resehandlingar

☒ Handlingen berättigar innehavaren att passera yttre gränser och en visering kan införas.

☐ Icke erkänt av den berörda fördragsslutande parten.

☐ Icke-existerande handling, eller också har de fördragsslutande parterna inte lämnat några uppgifter. Handlingen behandlas som ett icke erkänt dokument **O**. Om resehandlingen följer de bestämmelser som angetts ovan av Österrike får den förses med visering för Österrike.

(X) Det är inte säkert att handlingen har utfärdats.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

4			X			X						X	
5													
6													
7		X				O	X						X

8													
9													
10													
11						O							
—													
Provisoriskt pass													
Resehandling													
(bruna pärmar)													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X		X	X	X	X		X	X	X		X
3													

4													
5													
6													
7													

8													
9													
10													
11													
Identitetshandling f�r													
andorr�ner	X	X			X	X	X	X			X		

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X		X		X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11	X		X			X ¹		X					
— Pass för affärsangelägenheter													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X			X			X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X	X	X		X	X
10													
11													

¹ Behandlas som ett vanligt pass.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6°			O			O							
7			X										
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													
— Passersedel		O			O	O	X						

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6			O										
7													
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
10													
11						X ¹							
— Intyg om repariering till Republiken Armenien													

° Passersedel (kartonnerat blad).

¹ Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Armenien.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X		X	X	X	X	X			X	X	X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	Lejdebrev ("salvo conducto") utfärdat av de diplomatiska beskickningarna												
			X ¹		X ²						X ²		
	Lejdebrev ("salvo conducto") utfärdat av styrelsen för utvandring och gränskontroll												
					O								

¹ Endast för transitering och om resvägen går över Förbundsrepubliken Tysklands territorium och Tyskland inte uttryckligen undantagits från resehandlingens territoriella giltighet.
² Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Angola.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				X	X					X	X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X	X	X		X	X
10°						O							
11	Resehandling ("certificado de viaje")												
						O							
	Konsulpass serie C												
					X ¹								
	Provisoriskt pass serie A (giltigt i 60 dagar)												
					X ²								

[°] Särskilt pass för utlänningar.
¹ Behandlas som ett vanligt pass.
² Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Argentina.

[illegible]

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X	X	X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11	X ¹	X ¹	X ¹	O	O	O	O	O			X ¹		
— Identitetshandling ("document of identity")													
— Identitetshandling ("certificate of identity")	X ¹	X ¹	X ¹	O	O	O	O	O			X ¹		
— Provisorisk resehandling ("emergency travel document") (blad)						O							

° Utfärdades inte den 7 maj 1998.

¹ Erkänt endast om det innehåller återinresetillstånd.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

4													
5						O					O		
6													
7													

8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X

8													
9°	X	X		X	X	X	X	X	X	X		X	X
10													
11					O	O		O					
—	Identitetshandling												
—	Provisoriskt pass ("emergency passport") (giltigt för en enda resa)												

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

4													
5													
6													
7		X				O	X						X

8													
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

4													
5													
6													
7													

8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10			O										

11
 — Pilgrimspass
 — Passersedel (blad)
 — Lejdebrev (för utländska medborgare)

					O	O	O	O			O		
--	--	--	--	--	---	---	---	---	--	--	---	--	--

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5	X		O			O							
6													
7	X	X	X	X	X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°			X ¹			O							
11	X		X			O					O		
— Bulgariskt identitetskort för skeppare på Donau											X ²		
— Resehandling för återinresa till Bulgarien (färdblad)	X												

° Resehandling utfärdad för personer som saknar medborgarskap (blå pärmar).
1 Under förutsättning att den erforderliga återinreseviseringen återfinns på tyska, engelska eller franska i handlingen som ersätter pass.
2 Erkänd för utresa eller transitering i syfte att återvända till Bulgarien.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3													
4	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11			X ¹										
— Passersedel													

1 Under förutsättning att handlingen som ersätter pass är giltig för Förbundsrepubliken Tyskland och innehåller det erforderliga återinresestillståndet.

[illegible]

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X		X			X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11		O	X ¹			O							
— Internationell identitets-handling (utfärdas för statslösa personer)		O											
— Provisorisk identitets-handling ("emergency certificate")			O										

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4							X						
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11													

¹ Erkänd för en vistelse på högst tre månader under förutsättning att den erforderliga återinreseviseringen redan finns i handlingen som ersätter pass vid utresan.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X	X*	X	X	X	X	X		X		X	X
10°	X	X	X			O		O			X ¹		
11	— Intyg om medborgarskap — Lejdebrev — Återinresetillstånd ("autorização de retorno ao Brasil" — Passersedel (dubbelvikt blad)												
								O			X ²		
						X ²		O			X ³		
						O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7						X							X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	— Identitetshandling												
			O		O	O							

° Främlingspass ("pasaporte para estrangeiros") (gula pärmar) och passersedel för utlämningar (bruna pärmar).

¹ Erkänd av Portugal om handlingen innehåller återinresetillstånd.

² Erkänt för utrese eller transitering i syfte att återvända till Brasilien.

³ Erkänt för utresa från Portugal.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X*		X	X	X	X		X	X		X
2	X	X	X*		X	X	X	X		X	X		X
3	X	X			X	X		X		X	X		X

[illegible][illegible]

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7						O	X				X	X	X
8													
9													
10													
11	Intyg om återinresa till Republiken Vitryssland												

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X			X	X		X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	"Passport office" (dubbelvikt blad) — Provisoriskt pass (dubbelvikt blad)												

¹ Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Vitryssland.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3												X	
4	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X	X	X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													
— Identitetshandling								O					
— Provisoriskt pass ("emergency passport") för en enda resa		O	O	O	O	O	X ¹						

¹ Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Kanada.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1 [∞]	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2°	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3°	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7							X	O			X		X
8	X	X		X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

[∞] Endast vanliga pass, utfärdade av utrikesministeriet, kan förses med visering.
[°] Innehåller orden "République Démocratique du Congo".
¹ Denna handling utfärdades inte den 7 maj 1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	— Särskilt pass giltigt i sex månader — Provisoriskt lejdebrev som ersätter pass — Tjänstepass (blad) — Icke konsular passersedel												
		O			O						O		

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1°	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6 [∞]	X ¹	X ¹	X			O		X ¹					
7		X	O		X	X	X						X
8	X	X	X*	X	X	X ²	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	— Lejdebrev — Identitets- och resehand- ling som gäller som pro- visoriskt pass — Passersedel som ersätter diplomatpass												
						O							

° De pass (med röda pärmar) som utfärdades mellan den 5 juni 1997 och den 1 december 1998 och som inte erkänns av de kongolesiska myndigheterna skall inte föras med visering. De nya pass som är i omlopp sedan den 1 december 1998 har bruna pärmar.

∞ Identitetshandling för barn under tre år, avsett för resor.

¹ Giltigt endast om innehavaren åtföljs av sina föräldrar.

² Denna handling utfärdades inte den 7 maj 1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
5	X	X ¹		X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	
6	X	X			X	X	X	X	X	X	X	X	
7	X	X			X	X	X	X	X	X	X	X	
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
10°			X			O						X	
11	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X	X				X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11			X			O							

— Lejdebrev
— Passersedel

¹ Kollektiva pass utfärdade i enlighet med den europeiska konventionen av den 16 december 1961 + kollektivt pass för ungdomar.
° Främlingspass (vinröda pärm) och intyg för utlåningar som saknar identitetshandlingar (grå pärm).

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4		X	X			X					X		
5													
6°			X	O	O	O							
7		X				X							X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11			X	X									
— Konsulpass													
— Resehandling för utländska medborgare ("documento de viaje para extranjeros")			X	X									
— Resehandling för utländska medborgare ("título de viaje para extranjeros")			O										
— "Salvo conducto" (lejdebrev)						X ¹							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4			O			O							
5													
6													
7		X			X	X		X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11						O					O		
— Provisoriskt diplomatpass (blad)													

° "Documento de viaje", resehandling för barn under 21 år, födda i utlandet av chilenska föräldrar.

¹ Erkänd för utresa eller transitering i syfte att återvända till Chile.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X			X	X	X					X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10 [∞]						O							
11						X ⁴	X	X					
— Pass för offentliga angelägenheter	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
— Resestillstånd													
— HK SAR (pass utfärdat av Hongkong Special Administrative Region)	X	X	X ²	X	X	O	X	X	X	X	X	X	X
— Identitetshandling för visering (Hongkong)	X ¹	O	X ³	X	O	O	O	X ²	X		X	X	X
— Identitetshandling (Hongkong)*	X	X	X ³	X	O	X	X	X ²	X		X	X	X
— Repatrieringsintyg						X ⁵	O						
— Passersedel													

° Utfärdades inte den 7 maj 1998.
∞ Resehandling för utlåningar "Aliens' travel document" (häfte med grå pärmar).
• Identitetshandlingen utfärdas inte längre sedan den 1 juli 1997 och kan inte förlängas. Dess giltighetstid är tio år. Endast identitetshandlingar utfärdade före den 1 juli 1997 får förses med visering.
1 Under förutsättning att det på sidan 4 i handlingen står "the holder of this document may return to HK during its validity without a visa".
2 Innehavarna är som kinesiska medborgare underkastade krav på visering.
3 Under förutsättning att det erforderliga återinresestillsåndet finns i handlingen som ersätter pass; innehavarna är underkastade krav på visering.
4 Behandlas som ett vanligt pass.
5 Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Kina.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				X	X						X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													
— Resehandling			O			O					X ²		
— Provisoriskt pass						X ¹							

1 Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Colombia.
2 Erkänt av Portugal om handlingen innehåller återinresestillsånd.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X	X*	X	X	X	X	X		X		X	X
10°			O	O	O	O	O	O					
11	— Lejdebrev ("salvo conducto") – Provisoriskt pass (mörkgrönt häfte) — Konsulpass												
			X ¹			O		O					
			X										

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3°	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7					X	X	X	X			X	X	X
8													
9													
10													
11	— "Certificado de identidad y viaje" (identitets- och resehandling)												
						O							

° Identitets- och resehandling ("Documento de identidad y viaje") (ljusgrönt häfte).

¹ Innehavarna är underkastade krav på visering.

¹ Erkänt av Tyskland på vissa villkor (förekomsten av ett utresetillstånd "permiso de salida" och ett återinresetillstånd "permiso de regreso").

° Officiellt pass ("pasaporte oficial") och tjänstepass ("pasaporte de servicio").

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				X					X		X
8													
9													
10													
11 — Resehandling						O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5						X							
6													
7						O	X						X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11 — Identitetshandling	X	X	O			O	X	O			X ¹		

¹ Erkänd av Portugal om handlingen innehåller återinresetillstånd.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7					X	X						X	X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10 ^o			X ¹		O	O							
11			X		X ²								
— Provisoriskt pass ("emergency passport/cestovni prukaz")													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X*		X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11						O							
— Passersedel som ersätter pass (blad)						O							
— Särskild passersedel						O							

^o "Cestovni Prukaz Totosnoti" (häfte och blad).¹ "Cestovni Prukaz tatznesti" i form av ett häfte, om den erforderliga återinreseviseringen ingår i handlingen som ersätter pass och utgörs av ett fyllt viseringsmärke. Det tryckta återinresestillstånd som återfinns på sidan 2 i passformuläret är inte tillräckligt; handlingen erkänns inte om den utgörs av lösa blad.² Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Tjeckiska republiken.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X

4													
5						O							
6													
7		X	X ¹		X	X	X	X			X		X

8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11						O							
—	"Intercommonwealth caribbean travel document"												
—	Identitetshandling												
—	Provisoriskt pass ("emergency passport")												

¹ Sjöfartsbok.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

4													
5													
6													
7			X ¹			X		X					X

8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

¹ Sjöfartsbok.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X		X	X		X			X	X	X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11			X			X ²							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X		X	X		X			X	X	X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11			X			X ²							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3													
4													
5													
6													
7		X	X ¹			O		X ¹			O		X
8 ²	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10 ³	X	X	X ³	X	X	O	X	X	X		X ⁴	X	
11					O	O		O				X	X
— Provisorisk resehandling													
— Intyg om återresa till Estland						X ⁵							

¹ Inte erkänd när den är utfärdad för en medborgare i tredje land. Den erkända sjöfartsboken, som endast utfärdas för estniska medborgare, heter "Seaman's discharge book".

² Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998

³ Främlingspass.

⁴ Under förutsättning att handlingen som ersätter pass innehåller det erforderliga återinresestillståndet för Estland (begränsat eller obegränsat uppehållstillstånd för Estland) med tillräcklig giltighetstid.

⁵ Erkänd av Portugal om handlingen innehåller bosättningsstillstånd.

⁶ Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Estland.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4		X	X	X	X	X	X	X	X		X		
5		X				O							
6													
7		X	X			X	X	X					X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11		X	X			X ¹		O					
— Studentpass (blå pärmar)						X ²		O					
— Resehandling för palestinska flyktingar			X										
— Provisorisk resehandling					O	O							
— Passersedel (brun)						O							

¹ Behandlas som ett vanligt pass.

² Kan föras med visering endast om handlingen innehåller återinresestillstånd.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11			X										
— Passersedel													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3			X										
4	X	X		X	X		X	X	X	X	X	X	X
5													
6													
7		X											X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													
— Passersedel	X		O			O							
— Provisorisk identitets-handling ("emergency document") för personer som inte är etiopiska medborgare	X					O	O						

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3													
4													
5													
6													
7					X	X							X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11 — Identitetshandling					O	O		O					

[illegible]

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	X	X	X	X	X	X	X	X			X		
— Identitetskort													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4					O								
5													
6													
7						X	X						X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													
11	— Diplomatkort (blad)												
						O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X		X	X	X		X					X
8													
9													
10													
11	— Resettillstånd "British West India" — Provisoriskt pass "emergency passport"												
						O							
						O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7			X ¹			X		X					
8													
9													
10													
11	— Passersedel — Identitetshandling												
		X ²	O			O							

¹ Endast om det av sjöfartsboken framgår att personen är georgisk medborgare.

² Utfärdas för georgiska medborgare med återinresevisering.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X	X	X
8	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													
— Identitetshandling för utländska medborgare					O	O					O		
— Resehandling					O	O							

¹ Under förutsättning att handlingen som ersätter pass innehåller ett återinresetillstånd med tillräcklig giltighetstid.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7						X	X					X	X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11			X		O								
— Resehandling som ersätter pass													
— Diplomatkort													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3 [∞]	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4			X										
5													
6					X								
7													
8 [°]	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

[∞] Tjänstepass ("pasaporte de servicio") (blå pärmar) och officiellt pass ("pasaporte oficial") (bruna pärmar).
[°] Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5						O					O		
6													
7					X	X							X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	X					X							
— Konsultpass						O							
— Identitetskort för flykting ("cedula de identidad refugiado")													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11						O					X ¹		
— Passersedel													
— Resehandling													

° Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

1 Erkänd för utresa eller transitering i syfte att återvända till bosättningsstaten.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X	X	X
8													
9													
10													
11	O "Inter-caribbean travel document"												

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4		X	X ¹			X							
5													
6													
7		X	X ²		X	X	X	X			X	X	X
8°	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	— Provisoriskt pass ("emergency passport")												

° Utfärdades inte den 7 maj 1998
1 Under förutsättning att födelsedatum anges i passet.
2 Endast om det av sjöfartsboken framgår att personen har honduranskt medborgarskap.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5	X ¹		X ²			O							
6													
7	X		X ²			X	X	X					X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10°			O			O							
11	X		X ²			O							
— "Brodarska Knjizica/ Schiffausweis" (legiti- mationshäfte för besätt- ning i inlandsjöfart)			X ³			X ⁴					X ⁴		
— Passersedel ("putni list")													

° "Putni List za stranca" (resehandling för utländska medborgare).

1 Försedd med ett fotografi av varje person som är införd i det kollektiva passet.

2 Innehavarna är underkastade krav på visering.

3 Endast för transitering och om den normala resvägen tillbaka till Kroatien går över Förbundsrepubliken Tyskland.

4 Erkänd för utresa och transitering i syfte att återvända till Kroatien.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11						O							
— Identitets- och resehand- ling													

° Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5			O										
6													
7		X	X			X	X				X		X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°	O	X	X ¹	O	O	O					X ²		
11	X	O	O	O	O	O	X				O		
— Tjänstepass för skeppare											X ²		
— Intyg om återinresa till hemlandet för ungersk medborgare (blad)			X ³		X ²								
— Resehandling utfärdad för en enda resa (blad)					O								

° Resehandling för statslös person.

¹ Erkänd under förutsättning att återinresestillståndet anges på ett gemenskt eller romanskt språk.

² Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Ungern.

³ Endast för transitering och om den normala resvägen tillbaka till Ungern går över Förbundsrepubliken Tysklands territorium; innehavarna är underkastade krav på visering.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X			O	X						X
8													
9													
10°		O				O		O			O		
11						O		X					
— Passliknande resehandling för indonesiska medborgare						O		O			O		
— "Haj Passport" (pilgrimspass)						O		O					

° Resehandling som ersätter pass för utlänningar.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4	X												
5						X							
6													
7		X				X							X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10°	X	X	X	X	X	O	X	X			X ¹		X ²
11	— Passersedel utfärdad av Apostoliska delegationen i Jerusalem — Resehandling (brun)												
		O			X								
			X ³	X ³	X ³	X ³							

° Resehandling som ersätter nationellt pass (orange pärmar).

1 Erkänd av Portugal om handlingen innehåller återinresestillstånd.

2 Med visering.

3 Under förutsättning att det erforderliga återinresestillståndet ingår i handlingen som ersätter pass.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7°		X	O			X	X						X
8													
9													
10°			O			X ¹							
11													

° "Continuous certificate of discharge" och "continuous discharge certificate".

° Identitetshandling.

1 Erkänd endast om innehavaren är tibetansk flykting.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*		X	X	X	X		X	X	X	X
4						X							
5													
6													
7		X	O	X	X	X	X	X			X		X
8													
9													
10													
11			X	X	X								
— Resehandling för palestiner													

° Diplomatpass (grönt) och diplomatpass för diplomatisk kunn (röda pärmar).

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X	X	X	X	X	X			X		X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11			X ¹										
— Passersedel													

¹ Endast för transitering och om det av handlingen som ersätter pass framgår att personen har iranskt medborgarskap.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X*			O	X					X	X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4	X	X	X		X	X	X	X			X		
5													
6													
7°						X							
8													
9													
10													
11			O			O							
— Reshandling													

° Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				O							X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°	X	X	X ¹	O	O	O		X			X		
11	Resehandling för återinresa till Japan												

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3													
4													
5													
6													
7													
8	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	Identitetshandling												

° Återinresetillstånd för Japan.
1 Innehavarna är underkastade krav på visering.
2 Endast för transitering: innehavarna är underkastade krav på visering.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7					X	O					X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				O	O						X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	Provisoriskt pass ("emergency passport") för resa till Konungariket Kambodja												
						X ¹					X ¹		

¹ Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Kambodja.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11	Provisoriskt intyg ("emergency certificate") — Pass för utländska investerare												

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

[illegible]

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X*			O	X				X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11	X	X	X	X		O	X	X					
— Resehandling ("travel certificate")													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3			X										
4	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
5													
6													
7						O							
8													
9													
10													
11	— Provisorisk reshandling ("emergency travelling document"), giltig för en enda resa till Kuwait												
	— Passersedel												

¹ Erkänd för utresa eller transitering i syfte att återvända till Kuwait.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10 ^o			X ²			O							X
11													

¹ Endast om det erforderliga återinresestillsåndet ingår i passet.

^o Intryg för statslös person.

² Under förutsättning att handlingen som ersätter pass innehåller den erforderliga viseringen för utresa och förnyad inresa.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7						O	O				O		
8													
9													
10													
11	— Passersedel (som ersätter pass)					X ¹							

¹ Erkänd för utresa eller transitering i syfte att återvända till Laos.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3													
4	X	X	X		X	X	X	X			X		
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
— Passersedel			O			O					O		
— Resehandling för palestinska flyktingar	X		O		X	X ¹		X			O		

¹ Föres med visering under förutsättning att återinresetillsånd ingår i handlingen.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X								X			X
4													
5°						O							
6													
7		X			X	X		X			X		X
8													
9													
10													
11													
— "Inter-caribbean travel permit"						O							
— Identitetshandling (blad)						O							
— Provisoriskt pass ("emergency passport")						O							

° Kollektiv resehandling

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5	X	X	X*			X	X	X					
6	X	X	X*			X		X					
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°			X			O							
11	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
— Nationellt identitetskort													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X					X				X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				O	X						X
8													
9													
10													
11													
— Provisoriskt intyg ("emergency certificate")						O							
— Identitetshandling						O							

° Pass för utländska medborgare "Pass für Ausländer" ("passeport pour étrangers" eller "passport for foreigners").

[illegible][illegible]

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3													
4													
5													
6°	X	X	X			O						X	X
7		X	X			O	X					X	X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9			X										
10							X						
11 — Repatrieringsintyg		X ¹				X ¹							X

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3													
4													
5													
6													
7		X	O		X	X	X				X		X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10 [∞]	X	X	X ³	X	X	X	X	X	X		X		X
11 — Intyg om återresa		X ¹				X ²					X		

° Utfärdades inte den 7 maj 1998.

∞ Identitetshandling (reschanning för statslösa personer/personas aplicaba (bruna pärmar) som upphör att gälla den 10 april 1999 och främlingspass (violettera pärmar).

¹ Endast för transitering vid resa till Lettland.

² Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Lettland.

³ Under förutsättning att det erforderliga återresettillståndet för Lettland ingår i handlingen som ersätter pass (stämpel på lettiska och engelska).

° Reschanning för barn.

¹ Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Litauen.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X ¹	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X ²	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X ²	X	X		X	X	X	X	X	X	X
4						X ²							
5													
6													
7		X	X*			X		X					X
8													
9°	X	X	X*	X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11													
— Provisorisk resehandling						O							
— Resehandling för palestinska flyktingar	X		O		X	O		O					
— Passersedel (32-sidigt häfte med mörkrona pärm)			O			O							

¹ Förres med visering om det finns en stämpel med översättning till franska eller engelska av personens

identitet, rodelseort, datum och ort för utgåendet av passet samt sista giltighetsdatum.

fördes med visning om personuppgifterna och uppgifterna om passets utgångar på 2-0 av överstatta till franska eller engelska.

Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

[illegible]

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10°		O				O	O						
11 — Resehandling		X ¹				X ²							

° Pass för statslösa personer.

1 Endast med visering för förnyad inresa.

2 Erkänd för utresa eller transitering i syfte att återvända till Moldova.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				X	X						X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
10													
11 — Lejdebrev för personer vars nationalitet ej är fastställd			X ¹			O					O		

° Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

1 Under förutsättning att handlingen som ersätter pass är försedd med en giltig visering för återinresa.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11					O	O							
— Identitetshandling													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	O	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	O	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	O	X	X	X	X	X	X
4													
5			X			O							
6													
7													
8	X	X		X		(X)	O	X			X		X
9						(X)		X					X
10°			O	O		O	O				X		
11						X ²							
— Provisoriskt pass ("emergency passport")													

° Främlingspass.

¹ Beteckningen "Republiken Makedonien" som återfinns på resehandlingen är visserligen inte erkänd, men själva handlingen är godkänd som giltig resehandling.

² Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3		X			X	X	X	X		X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11			X			O							
— Diplompass (blad¹)						O							
— Tjänstepass (blad)						O							

¹ Utfärdas endast för f.d. diplomater och medlemmar av deras familjer.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

° Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X			X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5		X			X	X ¹	X	X			X ¹		
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													
— Nationellt identitetskort	X	X			X	X	X	X			X	X	
— Provisoriskt pass ("emergency passport")					X	X	X	X					
— Identitetshandling utfärdad för en sökande som inte kan erhålla nationellt pass					O								

¹ Endast sådana kollektiva pass som utfärdats enligt den europeiska konventionen av den 16 december 1961.

° Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

2. Erkant för utresa eller transitering i syfte att återvända till Malta.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7						O	X						
8													
9													
10													
11	Provisorisk resehandling												
		O				O						X	

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	Provisoriskt intyg ("emergency certificate")												
			X ¹								X ²		
			X ³										
	Resehandling som ersätter nationellt pass												

¹ Endast för transitering: innehavarna är underkastade krav på visering.

² Endast för malawiska medborgare.

³ Endast om Förbundsrepubliken Tyskland anges som bestämmelsestat i handlingen som ersätter pass; innehavarna är underkastade krav på visering.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8													
9													
10													
11	— Identitets- och reshandling												
						O							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X											X
8													
9													
10													
11	— Identitetshandling (32-sidigt häfte med bruna pärmar)												
		O	O	O	O	O	O	O					
	— Provisoriskt intyg ("emergency certificate")												
		O	O			X ¹		O					

¹ Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Malaysia.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7						O	X				X		
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	O					O							
— Studentpass													
— Resehandling													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°	X					O							
11	— Provisorisk reshandling (“emergency travel certificate”) — Resehandling utförd av FN:s råd för Namibia		X ¹ X ²										

° Resehandling.
1 Endast för transitering och under förutsättning att handlingen som ersätter pass innehåller ett fotografi av innehavaren och att den även är giltig för Förbundsrepubliken Tyskland.
2 Under förutsättning att handlingen innehåller ett tillstånd till återresa i det land där personen har vistats hitills eller tillstånd till inresa till en annan stats territorium.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11						O							
— Diplompass (blad)													

° Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X	X		X	X						X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11						X ¹							
— Provisoriskt intyg ("emergency certificate")													

¹ Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Nigeria.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11 — Resehandling (blad)					O								

² Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Nicaragua.

— NYA ZEELAND

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				X	X						X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°			X ¹		O	O		O			X ¹		
11													

— NAURU

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

° Identitetshandling.
¹ Erkänt om handlingen innehåller återresettillstånd.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4						X		X					
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11			X ¹			O							
— Provisioniskt resetillstånd													
— Resehandling (mörkgrön)													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4			X			X		O			X		
5													
6													
7		X	O		X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11			X			X							
— Konsultpass													
— Studentpass													
— Lejdebrev ("salvo conducto") utfärdat av inrikes- och justitieministeriet													

¹ Under förutsättning att handlingen är giltig för Förbundsrepubliken Tyskland.

— PAPUA – NYA GUINEA

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				O	X						X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	— Identitetshandling — Provisorisk resehandling ("emergency travel document")												

— PERU

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X		X		X	X	X	X	X
4		X	X			X		X					
5													
6													
7		X				X	X						X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	— Lejdebrev O												

° Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9												
10												
11 — Rescheduling			X		O							

[illegible]

Tillsammans med ett giltigt identitetskort utfärdat i Republiken Polen.
Under försäkring att reseledaren är i besittning av ett giltigt polskt pass och gruppledarna av identitetskort med fotografi.
Resehandling ("document podrozy").
Endast hälften erkänns.
Erkänd för utresa eller transitering i syfte att återvända till Polen.
Som halfte, om handlingen är giltig för Förbundsrepubliken Tyskland; i form av lösa blad endast för transitering.
Endast för transitering.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4			X										
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4	X		X			X		X					
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
— Resehandling			O			X ¹							
— Resetillstånd						O							

¹ Kan föras med visering endast om resehandlingen innehåller ett permanent tillstånd till återinresa.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5			X ¹										
6													
7		X	X	X	X	X	X	X			X		X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	X X	X ² O	X ² O	X ² O	X ³ O	X ³ O					X ³ O		
— Konsulpass													
— Identitetskort för skeppare på Donau													
— Pass för personer som saknar medborgarskap (utfärdas även för rumäner som förlorat sitt medborgarskap)		O			O	O							
— Resehandling (utfärdas för olagliga invandrare)		O			O								
— Återinreseintyg (en enkel förklaring)			X ²										

¹ Under förutsättning att handlingen är giltig för Förbundsrepubliken Tyskland.

² Endast för transitering.

³ Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Rumänien.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X	X ¹		X	X	X	X			X	X	X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	X	X ²	X		O	O					O		X
— Identitetskort för skeppare på Donau													
— Repatrieringsintyg													

¹ Under förutsättning att det av sjöfartsboken framgår att personen är rysk medborgare och att det finns bevis på att personen är införd i besättningsrullan.

² Endast för transitering.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	— Passersedel som ersätter pass												

° De pass som utfärdades före den 30 september 1996 är inte längre giltiga.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3			X										
4	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11	— Passersedel												

¹ Under förutsättning att handlingen innehåller ett tillstånd till återinresa i form av visering för utresa/förnyad inresa. Dessutom måste giltighetstiden såväl för handlingen som ersätter pass som för viseringen för utresa/förnyad inresa vara minst sex månader.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7		X			X		X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	Provisoriskt pass — ("emergency passport")												
					O								

° Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X	X

4			X										
5													
6													
7		X				O							X

8	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11						O							
—	Provisorisk reshandling (emergency travel document)												

¹ Under förutsättning att det erforderliga återinresetillsåndet ingår i handlingen som ersätter pass.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

4													
5													
6													
7		X				X	X						X

8													
9													
10	X					O							
11													
—	Identitetshandling												
—	Internationell identitets- handling med visering för återresa												
—	Identitetshandling ^o												

^o Endast för medborgare i Singapore.

¹ Endast för transitering om den normala resvägen tillbaka går över Förbundsrepubliken Tyskland.

² Erklärd för utresa eller transitering i syfte att återvända till Singapore.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4	X ¹												
5						O		X					
6													
7		X				X	X	X					
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9 ^o	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10 ^o			O			O							
11													
— Identitetskort	X					O		X					
— Skepparkort	X					O							
— Provisoriskt pass ("emergency passport")	X					X ²							

^o Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

^o Främlingspass.

¹ Tillsammans med ett officiellt kort av vilket innehavarens identitet framgår.

² Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Slovenien.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6	X												
7			X			X	X						
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10 ^o	X		X		O	O							
11													
— Resehandling ("cestovny preukaz")	X		X ¹			X ²							

^o "Cestovny preukaz totnosti" (identitetskort för resande) (häfte) och "cestovny preukaz totnosti" (blad).

¹ Endast för transitering och om den normala vägen för återresa i Slovakien går över Förbundsrepubliken Tyskland.

² Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Slovakien.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

4													
5													
6													
7		X				O	X						X

8°	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X					X	X	X		X		X	X

4													
5													
6													
7													

8													
9													
10													
11	— Nationellt identitetskort — Identitetskort för statstjänstemän — Barn under 15 år; foto- grafi och bekräftelse på att barnet är sanmarinsk medborgare	X			X	X	X				X		X
		X						X					

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X			X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT ^o	BNL ^o	D ^o	DK ^o	E ^o	F ^o	GR ^o	I ^o	IS	N	P ^o	S	FIN
1	X	X	X*	X	X	X	X	X			X	O	
2	X	X	X*	X	X	X	X	X			X	O	
3	X	X	X*	X	X	X	X	X			X	O	
4													
5													
6													
7		X				O	X						
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X		X	X	
9													
10													
11													

¹ I form av häfte och lösa blad.^o Pass och handlingar som ersätter pass som utfärdats av en somalisk myndighet eller av en somalisk diplomatisk eller konsulär representation efter den 31 januari 1991 förses inte längre med visering.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7						X							X
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10 [∞]			X ¹			O							
11 — Vanligt pass för affärsangelägenheter — "Paspoot" (passersede)		X				X ²							
						O							

¹⁰ Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

[∞] Främlingspass ("paspoort voor vreemdelingen").

Under förutsättning att handlingen som ersätter pass innehåller en visering för förnyad inresa i Surinam och att den är giltig för Förbundsrepubliken Tysklands territorium.

² Behandlas som ett vanligt pass.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8 ²	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

¹ Med undantag för det vita tjänstepasset. Detta anses inte tillräckligt för passerande av gränsen och vistelse på Förbundsrepubliken Tysklands territorium.

² Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	O	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
5													
6													
7		X				X							X
8													
9													
10													
11	— Handling för palestinska flyktingar				X	X ¹							

¹ Kan förses med visering endast om resehandlingen innehåller ett permanent återresettillstånd.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3													
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4			X			X							
5													
6													
7													
8	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11				O	O	O					O		
— Resehandling				O	O	O							
— Passersedel													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				X	X						X
8	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	— Resehandling — Passersedel för utländska medborgare — Lejdebrev — Identitetshandling utfärdad av Ecowas												
		O	O	O	O	O	O					O	

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5						O							
6													
7						X							
8													
9													
10°			X ¹			O							
11	— Gratispass — Identitetshandling (blad) — Provisoriskt intyg ("emergency certificate")												
			X			X ² X ³ O							

° Resehandling för utlänningar (gula pärmar).

1 Erkänd under förutsättning att den är giltig för Förbundsrepubliken Tyskland och innehåller en återinresevisering.

2 Utfärdas för tjänstemän, buddhistmunkar, idrottsmän och idrottskvinnor; behandlas som ett vanligt pass.

3 Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Thailand.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3			X			X	X					X	

4													
5													
6													
7					X		X				X		X

8	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1°	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

4													
5													
6													
7			X			O							

8	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

— TUNISIEN

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X					X		X	X			X
4	X	X	X		X	X	X	X			X		
5			X										
6													
7		X	X		X	X	X	X			X		X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
1 — Passersedel (för utresa från Tunisien)			O			O							

— TONGA

[illegible]

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4	X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	
5		X			X	X ¹	X	X	X		X		
6													
7		X	O			X	O						
8	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10	X					O							
11	X					X ²							
— Resehandling som är giltig endast för återresa till Turkiet													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4											X		
5													
6													
7		X				X	X						X
8													
9	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11	— Identitetshandling — Pass för ledamot av parlamentet	X	X			O X					X		

¹ Utfärdat i enlighet med den europeiska konventionen av den 16 december 1961 (kollektivt pass och kollektivt pass för ungdomar).

² Erklärt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Turkiet.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3													
4													
5													
6													
7			X										
8°	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11						O							
— Identitetshandling													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P°	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	O	X	X
2	X		X	O		O	O	X		X	O	X	O ¹
3	X		X	O		O	O	X		X	O		O ¹
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

° Portugal godtar att parterna anbringa viseringarna i passen. Portugal anbringar viseringarna på ett separat blad.

¹ Godtas som ett vanligt pass.

° Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7					X	X	X	X			X	X	X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11						O							
— Identitetshandling													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6°			X			X		X					X
7		X	X ¹		X	X	X	X					X
8													
9													
10 [∞]						O							
11						X ²							
— Intyg över återinresa till Ukraina för ukrainsk medborgare													

° Resehandling för barn (blått häfte).

∞ Resehandling för statslös person.

1 Under förutsättning att det av sjöfartsboken framgår att innehavaren är ukrainsk medborgare och att det finns bevis på att personen är införd i besättningsrullan.

2 Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Ukraina.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7													
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X				X							X
8			X										
9													
10°	X	X	X	X	X	X	X	X			X		X
11													

¹ Denna asterisk har samma betydelse som Tysklands asterisk (se teckenförklaringen).

^o Kallad "Recentry Permit" eller "Permit to Reenter the US".

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7		X		X	X	X	X	X			X	X	X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°		X ¹	X ¹		O	X ¹					X ¹		
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X									X	X		X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10°						O							
11	— Identitetskort för personer som saknar medborgarskap			X		O							

° Identitetshandling för resande ("título de identidad de viaje").

¹ Erkänt om handlingen innehåller ett återresestillsånd.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7													
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9°	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11													

° Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7		X				O	X						X
8	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	Provisoriskt pass — ("emergency passport")					X ¹							

¹ Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Saint Vincent och Grenadinerna.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4				X							X		
5													
6													
7		X				O	X						X
8													
9													
10													
11													
— Provisoriskt pass giltigt i ett år (blad)	X	X ¹		X	O	X	X	X			X		X
— Provisoriskt pass		O					O						

¹ Innehavarna är underkastade krav på visering.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7°		X				O	X						X
8													
9													
10													
11						X ¹							
— Passersedel (blad)													

[°] Sjöfartspass ("Seaman's Passport") (för sjöbefäl) och sjöfartsbok ("Seaman's Book") (för fiskare).

¹ Erkänd för utresa eller transitering i syfte att återvända till Vietnam.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
4													
5													
6													
7													
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11	— Identitetshandling												
						O							

° Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2													
3													
4 (VIP)	X	X	X ¹	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

	AT	BNL	D ¹	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X		X
2	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X		X
3	X	X		X	X	X		X	X	X	X		X
4		X				X					X		
5													
6													
7°						X							
8°	X	X	X*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10													
11													

¹ Under förutsättning att innehavaren har sin hemvist på de självstyrande palestinska områdena.

¹ Inga pass och handlingar som ersätter pass som utfärdades av f.d. Arabrepubliken Yemen och f.d. Folkrepubliken Yemen erkänns.
° Handlingen utfärdades inte den 7 maj 1998.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

4													
5			O			O		X					
6			X			O					O		
7						X	X	X			X		X

8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X	X	X	X	X	X	X		X		X	X
10°			O			O							

11	X					O					O		X
— Identitetskort för skopare på Donau													
— Provisorisk resehandling ("emergency travel document") (passersedel)						X ¹							

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

4													
5													
6			X								X		
7			X										X

8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9													
10°			X ¹			O					X		

11													
— Provisoriskt pass ("temporary passport")		X ⁴			X ²	X ³	X ²				X ⁴	X	X
— Provisoriskt pass ("emergency passport")						X ²							

° Resehandling.

1 Under förutsättning att handlingen innehåller en garanti för förnyad inresa ("Reentry Permit") som är giltig i minst ett år.

2 Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Sydafrika.

3 Erkänt endast för sydafrikanska medborgare och kan förses med visering endast under de första åtta veckorna efter datum för utfärdandet.

4 Erkänt endast för sydafrikanska medborgare.

° "Putni List Za Strance" (passersedel för utlänningar).

1 Erkänt för utresa eller transitering i syfte att återvända till Jugoslavien.

	AT	BNL	D	DK	E	F	GR	I	IS	N	P	S	FIN
1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
2	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
3	X	X			X				X	X	X	X	X
4													
5													
6													
7					X								X
8	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
9	X	X	X	X	X	X	X	X		X		X	X
10													
11		O			O	O							
— (Lokal) identitetshandling för resande		O			O								
— Provisorisk resehandling		O			O								

[illegible]

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 28 april 1999****om utarbetandet av en handbok om handlingar i vilka en visering kan införas****(SCH/Com-ex (99) 14)**

Verkställande kommittén antog den 16 december 1998 i Berlin ett beslut om utarbetandet av en handbok om handlingar i vilka en visering kan införas (SCH/Com-ex (98) 56).

Denna handbok skall bestå av följande delar:

- Del I Resehandlingar i vilka en visering kan införas
- Del II Utlänningspass som utfärdats av Schengenstaterna och i vilka en visering kan införas
- Del III Resehandlingar som utfärdats av internationella organisationer
- Del IV Gradvist upprättande av en dokumentation med kopior av dessa handlingar
- Del V Information om kända falska pass

Verkställande kommittén konstaterar att förutom del I (Resehandlingar i vilka en visering kan införas) som lades fram för kommittén den 16 december 1998 finns nu även delarna II, III och V (se bilagan(*)) av denna handbok tillgängliga.

De viktigaste delarna i handboken om handlingar i vilka en visering kan införas finns därmed tillgängliga. Det gradvisa upprättandet av en dokumentation med kopior av dessa handlingar sker inom ramen för Europeiska unionens verksamhet. Interpols handbok om äkta dokument kan också användas.

Del I som har uppdaterats och delarna II, III och V kommer att ställas till de diplomatiska och konsulära representationernas förfogande. De kan också ställas till förfogande för gränskontrollmyndigheterna och andra myndigheter som ansvarar för frågor som faller under utlänningslagen.

De befintliga delarna av handboken om handlingar i vilka en visering kan införas bör uppdateras vid behov, t.ex. var tredje månad, från och med den 1 juli 1999.

Luxemburg den 28 april 1999.

C. H. SCHAPPER
Ordförande

(*) Se bilagan till dokument SCH/Com-ex (98) 56.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT

av den 16 december 1998

om införande av ett enhetligt formulär för inbjudan eller åtagandeförklaring

(SCH/Com-ex (98) 57)

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

— Säkerhetsdetaljerna i dessa dokument.

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artikel 9 i samma konvention, och

av följande skäl:

Det ligger i alla Schengenstaters intresse att inom ramen för sin gemensamma politik avseende rörligheten för personer fastställa enhetliga regler för utfärdande av viseringar för att undvika eventuella negativa följder när det gäller inresor till territoriet och den inre säkerheten.

Verkställande kommittén önskar vidareutveckla de för närvarande positiva erfarenheterna av de gemensamma konsulära anvisningarna och ytterligare harmonisera förfarandet för utfärdandet av viseringar.

Principen om solidaritet mellan Schengenparterna är vägledande för Verkställande kommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enligt kapitel V punkt 1.4 i de gemensamma konsulära anvisningarna "Prövning av övriga för ansökan nödvändiga verifierationer" skall ett enhetligt formulär användas som bevis för att bostad finns.

Detta formulär medger en stor flexibilitet när det gäller användningen och skall anpassas till den rättsliga situationen för varje avtalsslutande part eftersom Schengenstaterna för närvarande använder mycket olika formulär för olika typer av åtaganden.

Dessa skillnader ökar särskilt risken för missbruk och därför skall ett dokument införas med särskilda kännetecken till skydd mot förfälskning.

Följande delar av dokumentet skall således vara enhetliga:

— Utseendet och strukturen.

Det enhetliga formuläret skall användas under 1999 i de stater som tillämpar Schengenkonventionen där detta slags bevis föreskrivs i den nationella lagstiftningen.

1. Följande punkt skall läggas till i kapitel V punkt 1.4 i de gemensamma konsulära anvisningarna:

"I de fall då det enligt Schengenstaternas nationella lagstiftning föreligger krav på inbjudningar av privatpersoner eller affärsmän, åtagandeförklaringar eller bevis för att bostad finns skall dessa dokument framläggas i form av ett enhetligt formulär⁽¹⁾."

2. De avtalsslutande parterna i Schengenavtalet skall fylla i det enhetliga formuläret i enlighet med bestämmelserna i den nationella lagstiftningen.

3. Det enhetliga formulär som skall användas av de avtalsslutande parterna i Schengenavtalet för inbjudningar, åtagandeförklaringar och bevis för att bostad finns skall utarbetas centralt enligt anvisningarna i bilaga A (teknisk beskrivning av säkerhetsdetaljerna) och bilagorna A1 och A2 (modellformulär). De obligatoriska enhetliga uppgifterna i det enhetliga formuläret anges i bilaga B.

4. De modelldokument som utarbetats av de avtalsslutande parterna skall bifogas de gemensamma konsulära anvisningarna som bilaga 15.

5. Frankrike skall förse Schengenstaterna med de filmer som behövs för att framställa formulären. Kostnaderna skall delas mellan de avtalsslutande parterna.

⁽¹⁾ Belgien, Danmark, Finland, Frankrike, Tyskland, Grekland, Island, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Norge, Österrike, Portugal och Sverige tillämpar dessa principer.

6. Dokumentets säkerhetsmässiga utformning skall kontrolleras regelbundet (eventuellt vartannat år). Säkerhetsdetaljerna skall anpassas vartannat år oberoende av de ändringar av allmän karaktär som visar sig nödvändiga om formuläret förfalskas eller om åtgärder för att skydda de tekniska säkerhetsdetaljerna har blivit kända.

8. Detta beslut träder i kraft när de avtalsslutande parterna har meddelat att åtgärderna har genomförts.

Berlin den 16 december 1998.

7. Dokumentet skall utarbetas på minst tre språk.

C. H. SCHAPPER

Ordförande

SEKRETESSBELAGD

Bilaga A

Teknisk beskrivning av formuläret.

Bundesrepublik Deutschland

VERPFLICHTUNGSERKLÄRUNG
DÉCLARATION DE PRISE EN CHARGE
FORMAL OBLIGATION

D 00000000

Bundesdruckerei
Artikel-Nr. 10150

Ich, der/die Unterzeichnende Je, soussigné(e) I, the undersigned

Name / Nom / Surname

Vorname(n) / Prénom(s) / First name

Geburtstag und -ort / Né(e) le / à / Date and place of birth

Staatsangehörigkeit / Nationalité / Nationality

Identitätsdokument⁽¹⁾ / Aufenthaltstitel⁽²⁾ / Document d'identité⁽¹⁾ / Titre de séjour⁽²⁾
Identity card⁽¹⁾ / Residence title⁽²⁾

wohnhaft in / Adresse / Address

Beruf / Profession / Profession

Zuständige Behörde
Autorité compétente
Competent authority

**verpflichte mich gegenüber
der Ausländerbehörde/Aus-
landsvertretung, für**

**m'engage auprès du ser-
vice des étrangers/de la
représentation diplomatique
à héberger**

**take full responsibility
towards the aliens
authority/diplomatic
representation for
accommodating**

Name / Nom / Surname

Vorname(n) / Prénom(s) / First name

Geburtstag und -ort / Né(e) le / à / Date and place of birth

Staatsangehörigkeit / Nationalité / Nationality

Reisepass Nr. / Passeport n° / Passport No

wohnhaft in / Adresse / Address

Verwandschaftsbeziehung mit dem Antragsteller / Lien de parenté avec le demandeur / Family
relationship to applicant

⁽¹⁾
Art / type / type
Nummer / numéro / number

und folgende sie/ihn begleitende Personen, nur Ehegatten⁽³⁾ / accompagné(e) de son conjoint⁽³⁾
/ accompanied by his or her spouse⁽³⁾

⁽²⁾
Nur bei seulement pour applicable to
Ausländern, les étrangers foreigners only,
Art des Titels type de titre type of title

und Kinder⁽³⁾ / accompagné(e) de ses enfants⁽³⁾ / accompanied by children⁽³⁾

⁽³⁾
Name / nom / surname
Vorname / prénom / first name
Geburtstag / date de naissance / date of birth
Geschlecht / sexe / sex

vom ... an bis zum ... / du ... au ... / from ... to ...

**nach § 84 des Ausländerge-
setzes die Kosten für den
Lebensunterhalt und nach
§§ 82 und 83 des Auslän-
dergesetzes die Kosten für
die Ausreise o. g. Auslän-
ders/in zu tragen.**

**et à prendre en charge le
coût de la vie conformé-
ment au § 84 de la loi sur
les étrangers et les frais de
retour de l'étranger ci-
dessus conformément aux
§§ 82 et 83 de la loi sur les
étrangers.**

**and for bearing the living
costs according to § 84 of
the Aliens Act and the
departure costs of the
above foreigner according
to §§ 82 and 83 of the
Aliens Act.**

Die Verpflichtung umfasst die Erstattung sämtlicher öffentlicher Mittel, die für den Lebensunterhalt einschließlich der Versorgung mit Wohnraum und der Versorgung im Krankheitsfall und bei Pflegebedürftigkeit aufgewendet werden (z. B. Arztbesuch, Medikamente, Krankenhausaufenthalt). Dies gilt auch, soweit die Aufwendungen auf einem gesetzlichen Anspruch beruhen, im Gegensatz zu Aufwendungen, die auf einer Beitragsleistung beruhen.

Die vorliegende Verpflichtung umfasst auch die Ausreisekosten (z. B. Flugticket) o. g. Ausländers/in nach §§ 82 und 83 des Ausländergesetzes.

Ich wurde von der Ausländerbehörde hingewiesen auf

- den Umfang und die Dauer der Haftung,
- die Möglichkeit von Versicherungsschutz,
- die zwangsweise Beitreibung der aufgewendeten Kosten im Wege der Vollstreckung, soweit ich meiner Verpflichtung nicht nachkomme, sowie
- die Strafbarkeit z. B. bei vorsätzlichen, unrichtigen oder unvollständigen Angaben (§ 92 des Ausländergesetzes — Freiheitsstrafe bis zu drei Jahren oder Geldstrafe).

Ich bestätige, zu der Verpflichtung aufgrund meiner wirtschaftlichen Verhältnisse in der Lage zu sein.

Behörden- vermerke	Réserve à l'administration	Official remarks	Anschrift der Wohnung, in der die Unterschrift sichergestellt wird, falls abweichend vom gewöhnlichen Wohnsitz des Unterkunftgebers /
-----------------------	-------------------------------	---------------------	--

Adresse du logement dans lequel l'hébergement sera assuré, au cas où il serait différent
du logement habituel de l'hébergeant /

Address of the lodging where accommodation will be provided, if different from the under-
signed's normal address

Ich bin / j'en suis / I am

☐ Mieter
locataire
tenant

☐ Eigentümer
propriétaire
owner

Arbeitgeber / Employeur / Employer

Sonstige Angaben zu Wohn-, Einkommens- und Vermögensverhältnissen (Größe der Woh-
nung, Höhe des Einkommens) /

Renseignements complémentaires concernant le logement, les revenus et la situation
financière /

Other details of housing conditions, income and financial situation

Gebühren

Der/die Verpflichtungserklärende

Ich versichere, die vorstehenden Angaben nach bestem Wissen
und Gewissen richtig und vollständig gemacht zu haben und
gehe eine entsprechende Verpflichtung ein.

Ort _____ Datum _____

Unterschrift

Bemerkungen

Beglaubigungsvermerk der Ausländerbehörde/Auslandsvertre-
tung

Die Unterschrift der/des Verpflichtungserklärenden ist vor mir
vollzogen worden. Die Beglaubigung der Unterschrift dient nur
zur Vorlage bei der deutschen Auslandsvertretung.

Behörde: _____
Ort _____ Datum _____
Im Auftrag (Siegel)

Stellungnahme der Ausländerbehörde / Auslandsvertretung

Die finanzielle Leistungsfähigkeit des/der Verpflichtungserklären-
den wurde nachgewiesen / glaubhaft gemacht.

Behörde: _____
Ort _____ Datum _____
Im Auftrag (Siegel)

République française

ATTESTATION D'ACCUEIL
NACHWEIS DER UNTERKUNFT
PROOF OF ACCOMMODATION

F _____

cerfa
n° 10798*01

Je, soussigné(e)

Ich, der/die Unterzeichnende

I, the undersigned

**Document souscrit en appli-
cation du décret n° 82-442 du
27 mai 1982 modifié pris pour
l'application de l'article 5 de
l'ordonnance n° 45-2658 du
2 novembre 1945 modifiée
relative aux conditions d'entrée
et de séjour des étrangers en
France**

nom / Name / surname

prénom(s) / Vorname(n) / first name

né(e) le / à / Geburtstag und -ort / date and place of birth

nationalité / Staatsangehörigkeit / nationality

document d'identité⁽¹⁾ ou titre de séjour⁽¹⁾ / Identitätsdokument⁽¹⁾ / Aufenthaltstitel⁽¹⁾ /
identity⁽¹⁾ or residence document⁽²⁾

adresse complète / wohnhaft in / full address

Département, commune
Zuständige Verwaltung
Competent authority

atteste pouvoir accueillir:

**bescheinige folgende
Person(en) unterbringen
zu können:**

**declare being able to
accommodate:**

nom / Name / surname

prénom(s) / Vorname(n) / first name

né(e) le / à / geboren am / in / born on / at

nationalité / Staatsangehörigkeit / nationality

passeport n° / Reisepass-Nr. / passport No

adresse / wohnhaft in / address

accompagné(e) de son conjoint⁽²⁾ / und folgende sie/ihn begleitende Personen, nur Ehegatten⁽²⁾
/ accompanied by spouse⁽²⁾

accompagné(e) de ses enfants⁽²⁾ / und Kinder⁽²⁾ / accompanied by children⁽²⁾

⁽¹⁾ type / Art / type
numéro / Nummer / number

⁽²⁾ nom / Name / surname
prénom / Vorname / first name
date de naissance / Geburtstag / date of birth
sexe / Geschlecht / sex

pendant (... jours) entre le ... et le ... / für (... Tage) zwischen dem ... und dem ... / for (... days)
from ... to ...

LA LOI N° 78-17 DU 6 JANVIER 1978 RELATIVE À L'INFORMATIQUE, AUX FICHIERS ET AUX LIBERTÉS s'applique aux réponses faites sur ce formulaire et garantit un droit d'accès et de rectification pour les données vous concernant auprès de la préfecture.

ARTICLE 21 DE L'ORDONNANCE DU 2 NOVEMBRE 1945 MODIFIÉE: toute personne française ou étrangère résidant en France ou sur le territoire d'un autre État partie à la Convention de Schengen qui aura, par aide directe ou indirecte, facilité ou tenté de faciliter l'entrée, la circulation ou le séjour irrégulier d'un étranger en France ou sur le territoire d'un autre État partie de la Convention de Schengen sera punie d'un emprisonnement de 5 ans et d'une amende de 200 000 francs.

ARTICLE 441-5 DU CODE PÉNAL: le fait de procurer frauduleusement à autrui un document délivré par une administration publique aux fins de constater un droit, une identité ou d'accorder une autorisation est puni de 5 ans d'emprisonnement et de 500 000 francs d'amende. Ces peines peuvent être portées à 7 ans d'emprisonnement et à 700 000 francs d'amende dans les cas évoqués au deuxième alinéa du même article.

ARTICLE 441-6 DU CODE PÉNAL: le fait de se faire délivrer indûment, notamment en fournissant une déclaration mensongère, par une administration publique un document destiné à constater un droit, une identité ou une qualité ou à accorder une autorisation est puni de 2 ans d'emprisonnement et de 200 000 francs d'amende.

1°) Cas où l'accueil est assuré au domicile principal de l'hébergeant:

réservé à l'administration

adresse: se reporter à celle mentionnée au recto

justificatifs du domicile principal de l'hébergeant:

2°) Cas où l'accueil est assuré au domicile secondaire de l'hébergeant:

réservé à l'administration

adresse complète:

justificatifs du domicile secondaire de l'hébergeant:

L'hébergeant

L'autorité publique compétente:

J'atteste sur l'honneur l'exactitude des renseignements portés ci-dessus.

Date:

LU ET APPROUVÉ,

Date et signature

Signature et cachet

L'autorité consulaire

Les services de contrôle à l'entrée sur le territoire

Date et cachet

Date et cachet

Bilaga B

Für die Sprachfassung gilt Folgendes:
Die Sprache des Ausstellerstaates plus zwei weitere.

Pour la version linguistique:
La langue de l'État de délivrance plus deux autres langues.

The following applies to the languages:
The language of the issuing State plus two others.

00000000

Name / Nom / Surname

Vorname(n) / Prénom(s) / First name

Geburtstag und -ort / Né(e) le / à / Date and place of birth

Staatsangehörigkeit / Nationalité / Nationality

Identitätsdokument⁽¹⁾ / Aufenthaltstitel⁽¹⁾ / Document d'identité⁽¹⁾ / Titre de séjour⁽¹⁾ / Identity card⁽¹⁾ / Residence title⁽¹⁾

wohnhaft in / Adresse / Address

Beruf / Profession / Profession*

Name / Nom / Surname

Vorname(n) / Prénom(s) / First name

Geburtstag und -ort / Né(e) le / à / Date and place of birth

Staatsangehörigkeit / Nationalité / Nationality

Reisepass Nr. / Passeport n° / Passport No

wohnhaft in / Adresse / Address

Verwandtschaftsbeziehung mit dem Antragsteller / Lien de parenté avec le demandeur / Family relationship to applicant*

und folgende sie/ihn begleitende Personen, nur Ehegatten⁽²⁾ / accompagné(e) de son conjoint⁽²⁾ / accompanied by his or her spouse⁽²⁾

und Kinder⁽²⁾ / accompagné(e) de ses enfants⁽²⁾ / accompanied by children⁽²⁾

vom ... an bis zum ... / du ... au ... / from ... to ...**

⁽¹⁾
type / Art / type
Nummer / numéro / number

⁽²⁾
Name / nom / surname
Vorname / prénom / first name
Geburtstag / date de naissance / date of birth
Geschlecht / sexe / sex

*
fakultativ / facultatif / optional

**
oder eine analoge Formulierung / ou une formulation analogue / or a similar wording

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT
av den 16 december 1998
om samordnade insatser av dokumentrådgivare
(SCH/Com-ex (98) 59 rev)

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artiklarna 12 och 26 i samma konvention, och

med beaktande av sin förklaring av den 16 september 1998 (dokument SCH/Com-ex (98) decl 3).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Projektet för samordnade insatser av dokumentrådgivare i samband med flyg- och sjötransporter samt vid konsulära beskickningar (dok. SCH/I-Front (98) 171 rev 4) godkänns.
2. Förteckningen över de platser för insatser som på grundval av nuvarande bedömning av situationen i princip kan komma i fråga när det gäller utstationering av dokumentrådgivare samt förteckningen över de platser och regioner som för närvarande skall prioriteras (dok. SCH/I-Front (98) 184 rev 3) har noterats.

Berlin den 16 december 1998.

C. H. SCHAPPER

Ordförande

SCH/I-Front (98) 171 rev 4

PRINCIPER FÖR GENOMFÖRANDE

Verkställande kommittén betonade vid sitt möte den 16 september 1998 den särskilda betydelse som dokumentrådgivning har i kampen mot olaglig invandring till Schengenområdet.

Verkställande kommittén gav dessutom i uppdrag att utarbeta en konkret plan för genomförande som presenteras nedan.

Ett samordnat utnyttjande av dokumentrådgivare i samband med flyg- och sjötransporter samt vid konsulära beskickningar skall äga rum i enlighet med följande huvudlinjer:

1. Bestämmelser för inrättandet av gemensamma arbetsgrupper bestående av dokumentrådgivare

- a) Schengenstaterna skall i förekommande fall ordna informationsmöten med varierande sammansättning och längd enligt de behov som varje fråga leder fram till över följande teman:

- Identifiering av falska eller förfälskade dokument.
- Tillvägagångssätt.
- Anskaffning av utrustning för upptäckt av falska dokument.
- Lagstiftning och regler för kontroll.

Denna verksamhet skall bedrivas

- till förmån för flyg- eller sjötransportföretag,
- för att biträda en eller flera Schengenstaters konsulära beskickningar i tredje land,
- för att biträda myndigheter med ansvar för utlänningsärenden eller övervakning av gränserna i hamnar och på flygplatser i tredje land där utresa sker.

Dessutom skall dokumentrådgivare biträda transportföretag och kontrollpersonal som genomför kontroller på flygplatser och i hamnar före ombordstigningen vid utresa.

Schengenstaterna skall inrikta sig på att avdela rådgivare för en period på två till tre veckor, men det står dock varje enskild stat fritt att på nationell nivå förlänga denna period.

- b) Schengenstaterna skall utse centrala kontaktpunkter till vilka behov av rådgivning respektive möjligheter att ge stöd skall meddelas och genom vilka operativa frågor skall behandlas och information i samband med dokumentrådgivning föras vidare. Den operativa samordningen för olika insatser (förberedelser, genomförande samt uppföljning) skall genomföras av de centrala kontaktpunkterna i den Schengenstat som har föreslagit insatsen. Såväl ordförandeskapet som den ansvariga kontaktpunkten skall beakta parallella verksamheter som pågår inom ramen för Europeiska unionen.

- c) De centrala kontaktpunkterna skall samarbeta direkt i en anda av förtroende.
- d) De centrala kontaktpunkterna skall regelbundet harmonisera behoven av utbildningsmateriel och eventuellt uppdatera dem med hänsyn till praktiska erfarenheter samt så snabbt som möjligt informera varandra om nya tillvägagångssätt.
- e) Ordförandeskapet skall inom avtalad tid inhämta upplysningar hos delegationerna om behoven av stöd från Europeiska unionen (Odysseus) och skall lämna in en begäran om finansiellt stöd inom ramen för Odysseus-programmet – innehållande praktiska upplysningar om uppläggningsen av utbildningsinsatserna, stöd och framställning av studiematerial – för godkännande av Europeiska kommissionen via den ordförande som tjänstgör i Europeiska kommissionen. Denna begäran tillsammans med en beskrivning av det projekt som skall genomföras (deltagande stater, arbetsgruppernas samordning, platsen för insatsen, finansiellt stöd) skall första gången lämnas in före den 31 mars 1999 (sista datum för inlämning).

2. Utvalda platser som kan komma i fråga när det gäller utstationering av dokumentrådgivare

Förteckningen över orter med konsulära beskickningar och/eller kontor för transportföretag där dokumentrådgivare i princip kan tänkas göra en insats med utgångspunkt i nuläget skall fastställas separat av underarbetsgruppen för gränsfrågor.

Personalen vid nationella flygbolag och sjötransportföretag som sköter persontrafiken till Schengenområdet från dessa länder skall också erbjudas utbildning om resurserna är tillräckliga, även om företaget inte uttryckligen nämns i denna förteckning.

Om resurserna är tillräckliga kan dokumentrådgivning dessutom erbjudas transportföretag som inte uppehåller direkt trafik till destinationer inom Schengenområdet, men som uppehåller matartrafik till flygplatser och hamnar med avgångar till Schengenområdet.

I varje fall skall kontakt omedelbart tas med konsulära beskickningar och transportföretag efter det att de olika rådgivningsprojekten har fastställts. I princip skall alla Schengenstaters konsulära beskickningar informera om planerade utstationeringar av dokumentrådgivare på plats.

3. Fastställande av prioriterade platser och regioner

Anlitandet av dokumentrådgivare äger rum på grundval av en bedömning av den nuvarande situationen. Underarbetsgruppen för gränsfrågor skall separat fastställa prioriterade platser och regioner.

4. Kompetens som krävs av dokumentrådgivare

Dokumentrådgivare skall personligt och yrkesmässigt vara lämpade för uppdraget. De skall kunna uppvisa åtminstone fem års erfarenhet på verkställande nivå.

Dokumentrådgivare skall kunna bevisa att de har tillräckliga kunskaper i det språk som huvudsakligen talas på utstationeringsorten när det gäller flygtrafik och sjöfart, liksom goda kunskaper i den engelskspråkiga terminologi som används för flygtransporter och i de dokument som behandlas (utbildningsdokument från IATA). De tjänstemän som utses till dokumentrådgivare skall dessutom ha de nödvändiga pedagogiska och didaktiska färdigheter som verksamheten förutsätter.

5. Upprättande av rapporter och utvecklingsplaner för projektet

Efter avslutat uppdrag skall dokumentrådgivarna skriva en rapport om uppdragets förlopp, om vilka svaga punkter som konstaterats, vilka tillvägagångssätt som använts och vilka åtgärder som redan vidtagits. Rapporten skall sändas via den stat som är ansvarig till generalsekretariatet som i sin tur distribuerar den till alla delegationer i underarbetsgruppen för gränsfrågor.

Det sittande ordförandeskapet skall i slutet av varje halvårsperiod av kalenderåret utarbeta en sammanfattande rapport, tillsammans med en utvärdering, om de avslutade insatserna under de gångna sex månaderna som det skall överlämna till arbetsgruppen för polis och säkerhetsfrågor.

Ordförandeskapet skall också utarbeta förslag till hur framtida aktioner skall genomföras, särskilt med tanke på programplaneringen av nya rådgivningsinsatser, liksom möjligheter till tekniska och taktiska förbättringar och skall presentera dem för underarbetsgruppen för gränsfrågor.

SCH/I-Front (98) 184 rev 3

**SAMORDNAT ANLITANDE AV DOKUMENTRÅDGIVARE I SAMBAND MED FLYG- OCH SJÖTRANSPORTER
SAMT VID KONSULÄRA BESKICKNINGAR**

Utvalda platser för insatser som på grundval av nuvarande bedömning av situationen i princip kan komma i fråga när det gäller utstationering av dokumentrådgivare samt förteckning över de platser och regioner som för närvarande skall prioriteras

I. Utvalda platser för insatser som på grundval av nuvarande bedömning av situationen i princip kan komma i fråga när det gäller utstationering av dokumentrådgivare

Med hänsyn till den nuvarande situationen kan i princip orter med konsulära beskickningar och/eller kontor för flyg- eller sjötransportföretag komma i fråga när det gäller utstationering av dokumentrådgivare (denna förteckning skall uppdateras vid behov):

- *Abidjan* (Elfenbenskusten):
Flygbolag
Beskickningar: Frankrike, Portugal
- *Abu Dhabi* (Förenade Arabemiraten):
En viktig transitflygplats för flyg till Europa, därför skall åtgärderna för rådgivning och utbildning i första hand rikta sig till flygbolagen
- *Accra* (Ghana):
Flygbolag
- *Ankara* (Turkiet):
Flygbolag
- *Bamako* (Mali):
Flygbolag
Beskickningar: Frankrike
- *Bangkok* (Thailand):
Flygbolag
- *Bissau* (Guinea-Bissau):
Flygbolag
Beskickningar: Portugal
- *Brazzaville* (Kongo):
Flygbolag
Beskickningar: Frankrike
- *Casablanca* (Marocko):
Flygbolag
Beskickningar: Spanien
- *Colombo* (Sri Lanka):
Flygbolag
Beskickningar: Frankrike

- *Dhaka* (Bangladesh):
Flygbolag
Beskickningar: Frankrike
- *Dakar* (Senegal):
Flygbolag
Beskickningar: Frankrike, Portugal, Spanien
- *Douala* (Kamerun):
Flygbolag
Beskickningar: Frankrike
- *Dubai* (Förenade Arabemiraten):
En viktig transitflygplats för flyg till Europa, därför skall åtgärderna för rådgivning och utbildning i första hand rikta sig till flygbolagen
- *Haiti*:
Flygbolag
Beskickningar: Frankrike
- *Ho Chi Minh-staden* (Vietnam):
Flygbolag
Beskickningar: Frankrike
- *Hongkong*:
Flygbolag
Beskickningar: Frankrike
- *Islamabad* (Pakistan):
Flygbolag
Beskickningar: Spanien
- *Istanbul* (Turkiet):
Flygbolag
Beskickningar: Spanien
- *Karachi* (Pakistan):
Flygbolag
Beskickningar: Tyskland (intensiva insatser i form av rådgivning och utbildning önskvärda)
- *Kiev* (Ukraina):
Beskickningar: Portugal
- *Kuwait*:
Flygbolag
- *Lagos* (Nigeria):
Flygbolag
Beskickningar: Tyskland, Frankrike, Spanien

- *Lima* (Peru):
Flygbolag
Beskickningar: Spanien
- *Luanda* (Angola):
Flygbolag
Beskickningar: Portugal
- *Macao*:
Flygbolag
Beskickningar: Portugal
- *Malabo* (Ekvatorialguinea):
Flygbolag
Beskickningar: Spanien
- *Maputo* (Moçambique):
Flygbolag
Beskickningar: Portugal
- *Moskva* (Ryssland):
Flygbolag
- *Nador* (Marocko):
Beskickningar: Spanien
- *Nairobi* (Kenya):
Flygbolag
Beskickningar: Tyskland, Frankrike
- *Peking* (Kina):
Flygbolag
Beskickningar: Frankrike, Spanien
- *Praia* (Kap Verde):
Flygbolag
Beskickningar: Portugal
- *Rabat* (Marocko):
Flygbolag
Beskickningar: Spanien
- *Rio de Janeiro* (Brasilien):
Flygbolag
Beskickningar: Portugal
- *São Tomé* (São Tomé och Príncipe):
Flygbolag
Beskickningar: Portugal

- *Sal* (Kap Verde):
Flygbolag
Beskickningar: Portugal
- *Sana* (Yemen):
Flygbolag
- *Santo Domingo* (Dominikanska republiken):
Flygbolag
Beskickningar: Spanien
- *Shanghai* (Kina):
Flygbolag
Beskickningar: Frankrike
- *Skopje* (F.d. jugoslaviska republiken Makedonien):
Flygbolag
- *Tanger* (Marocko):
Flygbolag
Sjötransportföretag
Beskickningar: Spanien
- *Tétuan* (Marocko):
Beskickningar: Spanien
- *Tirana* (Albanien):
Flygbolag
- *Tunis* (Tunisien):
Flygbolag
- *Yaoundé* (Kamerun):
Flygbolag
Beskickningar: Frankrike

II. Fastställande av prioriterade platser och regioner

Dokumentrådgivarnas insats skall äga rum på grundval av en bedömning av den nuvarande situationen och anses för närvarande vara särskilt nödvändig vid följande platser som valts ut bland dem som återfinns i punkt I. Denna förteckning är inte fullständig. Vid behov kommer den att uppdateras med hänsyn till det aktuella planeringsbehovet när det gäller anlitandet av dokumentrådgivare.

- Abidjan
- Abu Dhabi
- Accra
- Bamako
- Brazzaville

- Casablanca
- Dakar
- Dubai
- Istanbul
- Lagos
- Moskva
- Tirana
- Tunis

En samordnad utstationering av dokumentrådgivare i dessa städer skall planeras omgående.

Dessutom skall dokumentrådgivare avdelas så fort som möjligt till följande städer, i den ordningsföljd som anges nedan:

- Bangkok
 - Ankara
 - Karachi
 - Nairobi
 - Sana
 - Skopje
-

VERKSTÄLLANDE KOMMITTENS BESLUT**av den 28 april 1999****om de slutliga versionerna av den gemensamma handboken och de gemensamma konsulära anvisningarna****(SCH/Com-ex (99) 13)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av dels artiklarna 3, 5, 6, 7, 8, 11, 12, 17, 18 och 25 i samma konvention, dels artiklarna 9 och 17 i denna, och

av följande skäl:

Det ligger i Schengenstaternas intresse att inom ramen för deras gemensamma politik när det gäller personers rörlighet tillämpa enhetliga regler för utfärdande av viseringar för att undvika eventuella negativa följder när det gäller invandring och inre säkerhet.

Kommittén drivs av en önskan att bygga vidare på de hittills goda erfarenheterna av de gemensamma konsulära anvisningarna och har för avsikt att ytterligare harmonisera förfarandet för utfärdande av viseringar.

Kommittén vägleds av principen om solidaritet mellan Schengenstaterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

- I. 1. Den nya versionen av de gemensamma konsulära anvisningarna och bilagorna till denna (tillägg I(*)), samt
2. den nya versionen av den gemensamma handboken och bilagorna till denna (tillägg II(**)) antas härmed.

Följande ändringar har beaktats vid utarbetandet av dessa versioner:

Ändringar i bilagorna 1, 2, 3, 5, 7, 9, 10, 12 och 15 till de gemensamma konsulära anvisningarna liksom i de motsvarande bilagorna 5, 5 A, 14 B, 10, 6 B, 6 C och 14 A till den gemensamma handboken.

- II. De dokument som hör till tidigare versioner av de gemensamma konsulära anvisningarna eller den gemensamma handboken och bilagorna till denna, och som förtecknas i bilaga 3, skall upphöra att gälla när denna nya version har antagits.
- III. Dokumentet om stater som företräder andra stater i samband med utfärdande av viseringar bifogas för kännedom i bilaga 4(**).
- IV. Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Luxemburg den 28 april 1999.

C. H. SCHAPPER
Ordförande

(*) Bilagorna 5, 9 och 10 är sekretessbelagda. Se SCH/Com-ex (98) 17.

(**) Sekretessbelagd handling. Se SCH/Com-ex (98) 17.

(***) Dokument SCH/II (95) 16 rev 19: opublicerat.

*Tillägg I***GEMENSAMMA KONSULÄRA ANVISNINGAR ANGÅENDE VISERINGAR TILL DIPLOMATISKA
BESKICKNINGAR OCH KARRIÄRKONSULAT***INNEHÅLLSFÖRTECKNING***I. Allmänna bestämmelser**

1. Tillämpningsområde
2. Definitioner och viseringskategorier
 - 2.1 Enhetlig visering
 - 2.1.1 Visering för flygplatstransitering
 - 2.1.2 Transitvisering
 - 2.1.3 Visering för kortare vistelse eller resevisering – visering för flera inresor
 - 2.1.4 Gruppvisering
 - 2.2 Visering för längre vistelse
 - 2.3 Visering med territoriellt begränsad giltighet
 - 2.4 Vid gränsen utfärdad specialvisering

II. Behörig diplomatisk eller konsulär beskickning

1. Fastställande av behörig stat
 - 1.1 Stat som är behörig att behandla en viseringsansökan
 - 1.2 Stat som företräder en behörig stat
2. Samråd med den egna centrala myndigheten, den centrala myndigheten i en annan stat eller andra stater enligt artikel 17.2
 - 2.1 Samråd med den centrala myndigheten i den egna staten
 - 2.2 Samråd med den centrala myndigheten/de centrala myndigheterna i en annan stat eller andra stater
 - 2.3 Samrådsförfarande när en stat företräder en annan
3. Ansökan utanför bosättningsstaten
4. Bemyndigande att utfärda enhetliga viseringar

III. Mottagande av ansökan

1. Formulär för viseringsansökan – antal formulär
2. Handlingar som skall bifogas ansökan
3. Den sökandes trovärdighet i fråga om avsikt att återvända – medel för att bekosta uppehållet
4. Enskilt samtal med den sökande

IV. Rättslig grund

V. Behandling och beslut*Grundläggande kriterier för prövning av ansökan*

1. Behandling av viseringsansökan
 - 1.1 Kontrollförfarande vid viseringsansökan
 - 1.2 Kontroll av den sökandes identitet
 - 1.3 Kontroll av resehandlingen
 - 1.4 Kontroll av övriga dokument som krävs för ansökan
 - Verifikation av resans ändamål
 - Verifikation av resväg, transportmedel och återresa
 - Verifikation av medel för att bekosta uppehållet
 - Verifikation av login
 - Övriga verifikationer som eventuellt skall läggas fram
 - 1.5 Kontroll av om sökanden är trovärdig
2. Beslutsförfarande
 - 2.1 Fastställande av viseringskategori och antalet inresor
 - 2.2 Den verkställande myndighetens ansvar
 - 2.3 Särskilt förfarande vid föregående samråd med andra centrala myndigheter
 - a) Förfarande
 - b) Översändande av ansökan till den egna statens centrala myndighet
 - c) Samrådets innehåll
 - d) Översändande av en ansökan från den egna statens centrala myndighet till andra centrala myndigheter
 - e) Tidsfrist för svar – begäran om förlängning
 - f) Beslut grundat på resultatet av samrådet
 - g) Översändande av specifik dokumentation
 - 2.4 Att inte behandla eller avslå en ansökan
3. Territoriellt begränsade viseringar

VI. Hur viseringsmärket skall fyllas i

1. Fält för gemensamma uppgifter – fält 8
 - 1.1 Fält "giltigt för ..."
 - 1.2 Fält "från och med ... till och med ..."
 - 1.3 Fält "antal inresor"
 - 1.4 Fält "vistelsens längd ... dagar"
 - 1.5 Fält "utfärdat i ... den"
 - 1.6 Fält "passnummer"
 - 1.7 Fält "viseringskategori"

2. Fält för särskilda uppgifter i de enskilda staterna (anmärkningar) – fält 9
3. Fält för den utfärdande myndighetens stämpel – fält 4
4. Maskinläsbart fält – fält 5
5. Ytterligare viktiga anvisningar för hur viseringsmärket skall fyllas i
 - 5.1 Underskrift
 - 5.2 Upphävande av en redan ifylld visering
 - 5.3 Placering av viseringsmärket i passet
 - 5.4 Pass och andra resehandlingar som är tillåtna för visering

VII. **Förvaltning och organisation**

1. Organisation av viseringsmyndigheten
2. Dataregister och arkivering av ansökningsformulären
3. Förteckning över viseringarna
4. Avgifter för utfärdande av viseringar

VIII. **Det konsulära samarbetet på plats**

1. Ramen för det konsulära samarbetet på plats
2. Undvikande av att ansökningar görs samtidigt med eller direkt efter ett avslag
3. Kontroll av de sökandes trovärdighet
4. Utbyte av statistik

BILAGOR TILL DE GEMENSAMMA KONSULÄRA ANVISNINGARNA

1. — Gemensam förteckning över de stater vars medborgare är viseringsskyldiga i alla Schengenstaterna
— Uppdaterad översikt över de stater vars medborgare inte är viseringsskyldiga i någon Schengenstat
— Uppdaterad översikt över de stater vars medborgare är viseringsskyldiga endast i vissa Schengenstater
2. Resebestämmelser för innehavare av diplomat- eller tjänstepass eller passersedlar som vissa internationella organisationer utfärdar till sina tjänstemän
3. Förteckning över de stater vars medborgare måste inneha en visering för flygplatstransitering varvid denna viseringsskyldighet även gäller för personer som innehar resehandlingar utfärdade av dessa stater
4. Förteckning över dokument som berättigar till viseringsfri inresa
5. Förteckning över de fall då det enligt artikel 17.2 krävs föregående samråd med de centrala myndigheterna i den egna staten, en annan stat eller andra stater innan visering utfärdas
6. Förteckning över honorärkonsuler som undantagsvis temporärt bemyndigas att utfärda viseringar
7. De på årsbasis av de nationella myndigheterna fastställda belopp som skall vara riktmärken för beviljande av inresa
8. Mall till viseringsmärket samt märkets tekniska kännetecken och säkerhetsdetaljer
9. Uppgifter som de fördragsslutande staterna vid behov kan föra in i fältet för anmärkningar
10. Bestämmelser för införandet av uppgifter i det maskinläsbara fältet
11. Resehandlingar i vilka viseringar kan införas
12. Avgifter (uttryckta i euro) för utfärdande av viseringar
13. Anvisningar för ifyllande av viseringsmärket
14. Principer och förfaranden för hur de avtalsslutande parterna skall rapportera vid utfärdande av territoriellt begränsade viseringar, vid upphävande och återkallande av enhetliga viseringar, vid förkortning av giltighetstiden för dessa samt vid utfärdande av nationella uppehållstillstånd
15. Mall till medlemsstaternas harmoniserade formulär för inbjudan eller åtagandeförklaring

GEMENSAMMA KONSULÄRA ANVISNINGAR

till diplomatiska beskickningar och karriärkonsulat från de avtalsslutande parterna i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet

VILLKOR FÖR UTFÄRDANDE AV EN ENHETLIG GÄLLANDE VISERING FÖR DET TERRITORIUM SOM OMFATTAS AV ALLA DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA I KONVENTIONEN OM TILLÄMPNING AV SCHENGENAVTALET

I. ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1. Tillämpningsområde

Enligt bestämmelserna i kapitel 3, avsnitt I och II i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna av den 19 juni 1990, som Italien, Spanien, Portugal, Grekland och Österrike senare har anslutit sig till, gäller följande gemensamma föreskrifter för prövning av viseringsansökningar för en vistelse på upp till tre månader, inklusive ansökningar om transitvisering, för det territorium som omfattas av alla de avtalsslutande parterna i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet (*).

Viseringar för en vistelse som överstiger tre månader är fortfarande underkastade nationella förfaranden och berättigar endast till en vistelse på det nationella territoriet. Innehavare av en sådan visering kan dock passera de övriga avtalsslutande parternas territorium i avsikt att komma till det territorium som tillhör den avtalsslutande part som beviljat tillståndet, förutsatt att innehavaren uppfyller de inresevillkor som anges i artikel 5.1 a, 5.1 d och 5.1 e och förutsatt att han inte är upptagen på spärllistan hos den avtalsslutande part vars territorium han önskar passera.

2. Definitioner och viseringskategorier

2.1 Enhetlig visering

En avtalsslutande part utfärdar ett tillstånd respektive fattar ett beslut genom den enhetliga visering som införs i ett pass, en resehandling eller något annat dokument som berättigar till gränspassage. Viseringen ger den viseringsskyldige utlänningen rätt att lämna in en ansökan till en gränskontrollmyndighet vid den yttre gränsen till den utfärdande staten eller vid gränsen till en annan avtalsslutande part och, beroende på vilken viseringskategori det gäller, att söka om tillstånd för transitering eller vistelse, under förutsättning att de övriga villkoren för inresa eller transitering är uppfyllda. Innehavet av en enhetlig visering innebär inte att utlänningen har en oåterkallelig rätt till inresa.

2.1.1 Visering för flygplatstransitering

Denna visering ger en utlänning som är skyldig att inneha transitvisering rätt att uppehålla sig i det internationella transitområdet på en flygplats under en mellanlandning vid en internationell flygning, men tillåter inte inresa till den berörda statens territorium. Denna viseringsskyldighet utgör ett undantag i den allmänna transitförmånen att kunna vistas på det internationella transitområdet utan visering.

En sådan visering är nödvändig för medborgare i de länder som finns förtecknade i bilaga 3, liksom för personer som inte är medborgare i dessa länder, men som är innehavare av en resehandling utställd av myndigheterna i dessa länder.

Undantag från viseringsskyldighet vid flygplatstransitering är reglerade enligt del III i bilaga 3.

(*) Enligt angivelse i artikel 138 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet gäller dessa bestämmelser endast Frankrikes och Nederländernas europeiska territorier.

2.1.2 Transitvisering

Visering som tillåter en utlänning transitering genom de avtalsslutande parternas territorium för att resa från ett tredje land till ett annat.

Denna visering kan utfärdas för transitering en, två eller i undantagsfall också flera gånger, varvid transittiden inte får överskrida fem dagar.

2.1.3 Visering för kortare vistelse eller resevisering – visering för flera inresor

Visering som tillåter en utlänning att resa in på de avtalsslutande parternas territorium för en oavbruten vistelse eller flera på varandra följande vistelser som sammanlagt inte överskrider tre månader per halvår från och med den första resans inresedatum, under förutsättning att motivet för resan inte är invandring. Denna visering kan i regel utfärdas för en eller flera inresor.

Vissa utlänningar som t.ex. på grund av affärsangelägenheter ofta måste resa till en eller flera Schengenstater kan erhålla visering för kortare vistelse för *flera inresor*, varvid den sammanlagda vistelsetiden inte får överskrida tre månader per halvår. Giltighetstiden för viseringar för flera inresor kan omfatta ett år eller i undantagsfall mer än ett år för vissa kategorier av personer (se V.2 och V.2.1).

2.1.4 Gruppvisering

En visering för transitering respektive för en vistelse på högst 30 dagar som kan föras in i ett kollektivt pass, under förutsättning att detta är tillåtet enligt nationell lagstiftning och som gäller en grupp utlänningar som står inför beslutet att företa en resa i grupp och som både vid inresan och under vistelsen samt vid utresan från de avtalsslutande parternas territorium uppträder som en sammanhållen grupp.

En gruppvisering skall omfatta minst 5 och högst 50 personer. Det skall finnas minst en gruppleddare som skall medföra sitt pass och, när det krävs, en visering utställd i ledarens namn.

2.2 Visering för längre vistelse

För en vistelse på mer än tre månader skall en nationell visering utfärdas av respektive avtalsslutande part i enlighet med nationell lagstiftning.

Denna gäller dock som enhetlig transitvisering för högst fem dagar räknat från inresedagen och tillåter innehavaren av en sådan visering att passera genom de övriga avtalsslutande parternas territorium i avsikt att komma till det territorium som tillhör den avtalsslutande part som beviljat tillståndet, förutsatt att de nödvändiga förutsättningarna föreligger och att han inte är upptagen på spärllistan hos den avtalsslutande part eller de parter vars territorium han önskar passera genom (se bilaga 4).

2.3 Visering med territoriellt begränsad giltighet

I undantagsfall utfärdad visering som en avtalsslutande part för in i ett pass, en resehandling eller något annat dokument som berättigar till gränspassage och som uteslutande gäller vistelse på en eller flera avtalsslutande parter territorium. In- och utresa måste likaså företas genom en eller flera av dessa parter territorium (se V.3).

2.4 Vid gränsen utfärdad specialvisering(*)

(*) I undantagsfall kan visering utfärdas vid gränsen för kortare vistelse eller för transitering under de förutsättningar som anges i del II, punkt 5 i den gemensamma handboken om kontroll vid de yttre gränserna.

II. BEHÖRIG DIPLOMATISK ELLER KONSULÄR BESKICKNING

En viseringsskyldig utlänning (bilaga 1) som vill resa in i en avtalsslutande parts territorium skall vända sig till viseringsavdelningen vid den behöriga diplomatiska eller konsulära beskickningen.

1. Fastställande av behörig stat

1.1 Stat som är behörig att behandla en viseringsansökan

För prövning av ansökningar och utfärdande av enhetliga viseringar för kortare vistelse eller av transitviseringar är följande stater behöriga i nedan angiven ordning:

- a) — Den avtalsslutande part på vars territorium resmålet är beläget, om det finns flera resmål är den stat behörig på vars territorium resans huvudmål är beläget. En transitstat kan aldrig vara resans huvudmål.

Efter mottagande av ansökan beslutar den diplomatiska eller konsulära beskickningen i enskilda fall med beaktande av samtliga omständigheter och i synnerhet resmålet, resvägen och vistelsens längd i vilken stat resans huvudmål är beläget. Vid prövningen av dessa kriterier skall beskickningen särskilt grunda sig på de handlingar som lämnats in av den ansökande.

- Om ett eller flera resmål utgör ett motiv för respektive en komplettering till ett annat resmål skall beskickningen särskilt utgå från det väsentliga syftet med resan och resmålet.
- Om inget resmål utgör ett motiv för respektive en komplettering till ett annat resmål skall beskickningen utgå från den längsta vistelsetiden (och om vistelsetiden hos de avtalsslutande parterna är lika lång skall man utgå från den första vistelsen).

- b) — Den avtalsslutande part där första inresan äger rum om det inte går att avgöra vilket som är resans huvudmål.

Den första inresestaten är den stat vid vars yttre gräns den ansökande har lämnat sina dokument för kontroll vid inresa till Schengenområdet.

- Om den avtalsslutande parten inte begär visering av den sökande behöver visering inte utfärdas, den kan dock göras frivilligt och med den ansökandes medgivande; om detta inte görs övergår behörigheten till den första stat som har viseringstvång eller till den första transitstaten med viseringstvång.
- För prövning av en ansökan och utfärdande av visering med begränsad giltighet på en stats eller Beneluxstaternas territorium är motsvarande avtalsslutande part(er) behörig(a).

1.2 Stat som företräder en behörig stat

- a) Om det i ett land inte finns någon utlandsrepresentation för den stat som är behörig att behandla viseringsansökningar enligt artikel 12 i Schengenkonventionen kan den beskickning som företräder den behöriga statens intressen utfärda en enhetlig visering. Viseringen utfärdas i den

företrädas statens namn med dess benägna tillstånd och efter samråd med de centrala myndigheterna om detta är nödvändigt. Om en av Beneluxstaterna har en beskickning skall denna företräda samtliga Beneluxstater.

- b) *Om den behöriga staten har en diplomatisk eller konsulär beskickning i en stats huvudstad, men inte i det område där ansökan inlämnas och om det finns en annan eller flera Schengenstater som har en beskickning i detta område, så kan viseringar – i undantagsfall och endast i geografiskt mycket vidsträckta stater – utfärdas av en annan avtalsslutande parts beskickning, under förutsättning att det mellan de båda staterna finns en uttrycklig överenskommelse om detta och att bestämmelserna i denna överenskommelse följs vid utfärdandet av viseringen.*
- c) Anvisningarna i punkt a och b innebär i samtliga fall att sökanden kan välja om han vill vända sig till den diplomatiska eller konsulära beskickning som företräder den behöriga staten eller till den behöriga statens egen beskickning.
- d) Underarbetsgruppen för viseringsfrågor skall sammanställa en översikt över antagna regler för företrädande och regelbundet uppdatera denna.
- e) Utfärdandet av Schengenviseringar i ett tredje land där inte alla Schengenstaterna är representerade i samband med artikel 30.1 a i Schengenkonventionen skall göras på grundval av följande punkter:
- Reglerna för företrädande vid behandlingen av viseringsansökningar gäller för de enhetliga viseringar som har utfärdats inom ramen för Schengenkonventionen och enligt de gemensamma konsulära anvisningarna för flygplatstransitering, transitviseringar och viseringar för kortare vistelse. Den företrädande staten har skyldighet att utfärda viseringar enligt bestämmelserna i de gemensamma konsulära anvisningarna lika snabbt som när det gäller att utfärda egna viseringar för samma kategori med samma giltighetstid.
 - Med förbehåll för uttryckliga bilaterala överenskommelser gäller reglerna för företrädande inte för viseringar som utfärdas för utövande av inkomstbringande förvärvsverksamhet eller en verksamhet som kräver ett föregående tillstånd av den stat där verksamheten skall utövas. Sökandena måste vända sig till den stats ackrediterade konsulära beskickning där den nämnda verksamheten skall utövas.
 - Medlemsstaterna i Schengen har inte skyldighet att låta sig företräddas i alla tredje länder för utfärdande av viseringar. De kan besluta att viseringsansökningar i vissa tredje länder eller ansökningar om en särskild viseringskategori skall inlämnas till en beskickning tillhörig den stat som är huvudmålet för resan.
 - Vid ansökan om visering tillkommer det enbart de diplomatiska och konsulära beskickningarna att bedöma om det föreligger risk för olaglig invandring.
 - De företrädas staterna övertar ansvaret för asylansökningar som lämnas in av innehavare av viseringar som – vilket skall framgå genom en uttrycklig anmärkning på viseringen – har utfärdats av företrädande stater på de företrädas staternas vägnar.
 - I undantagsfall kan ett bilateralt avtal slutas om att viseringsansökningar från vissa kategorier av tredje länder av den företrädande staten skall överlämnas till myndigheterna i den företrädas stat där resmålet är beläget eller att de skall skickas till en diplomatisk beskickning eller karriärkonsulat tillhörig den staten. Dessa kategorier måste fastställas skriftligt (eventuellt till alla diplomatiska beskickningar eller konsulat). Man utgår då ifrån att utfärdandet av viseringen har skett med tillstånd från den företrädas staten i enlighet med artikel 30.1 a i Schengenkonventionen.

- De bilaterala avtalen kan med tiden anpassas mot bakgrund av de nationella utvärderingarna av asylansökningar som har lämnats in under en bestämd tidsperiod av innehavare av viseringar som har utfärdats genom ombud och andra relevanta uppgifter om utfärdande av viseringar. Dessutom kan man komma överens om att avstå från reglerna för företrädande vid vissa beskickningar (eventuellt också för vissa staters medborgare).
- En stat kan endast företräda en annan när det gäller utfärdande av viseringar. Om en viseringsansökan inte kan bifallas på grund av att den berörde utlänningen inte i tillräckligt hög grad kan bevisa att han uppfyller villkoren, måste han informeras om möjligheten att lämna in sin viseringsansökan hos den diplomatiska beskickningen eller karriärkonsulatet för den medlemsstat där hans resmål är beläget.
- Reglerna för när en stat företräder en annan kan ytterligare förbättras genom en vidareutveckling av programvaran som medför att de företrädande beskickningarna kan samråda med den företrädde statens centrala myndigheter utan någon större extra arbetsinsats.
- Översikten över reglerna för när en stat företräder en annan vid utfärdande av Schengenviseringar i tredje land där inte alla Schengenstater är företrädde skall överlämnas till Centralgruppen för kännedom om de ändringar som gjorts i den i samförstånd mellan de berörda medlemsstaterna.

2. Samråd med den egna centrala myndigheten, den centrala myndigheten i en annan stat eller andra stater enligt artikel 17.2

2.1 Samråd med den centrala myndigheten i den egna staten

Den diplomatiska eller konsulära beskickning som behandlar en ansökan måste söka tillstånd hos den centrala myndigheten i den egna staten, samråda med denna eller underrätta den i förväg om beslut som skall fattas i enlighet med nationell rätt eller nationell praxis i de fall som avses i denna i enlighet med fastställda förfaranden och tidsfrister. I bilaga 5 del A finns de fall förtecknade som kräver samråd med de centrala myndigheterna i den egna staten.

2.2 Samråd med den centrala myndigheten/de centrala myndigheterna i en annan stat eller andra stater

Den diplomatiska eller konsulära beskickning som behandlar ansökan måste söka tillstånd hos den egna ansvariga centrala myndigheten som i sin tur skall vidarebefordra ansökan till de ansvariga centrala myndigheterna i en annan stat eller andra stater (se del V.2, 2.3). Fram till dess att Verkställande kommittén upprättar en förteckning över de fall där samråd skall ske med de andra centrala myndigheterna, gäller bilaga 5 del B i dessa konsulära anvisningar som preliminär förteckning.

2.3 Samrådsförfarande när en stat företräder en annan

- a) Om medborgare från de stater som nämns i bilaga 5 del C lämnar in en viseringsansökan till en Schengenstats diplomatiska eller konsulära beskickning som företräder en annan partnerstat skall samråd ske med den företrädde staten.
- b) De uppgifter som skall utbytas avseende denna viseringsansökan motsvarar de uppgifter som för närvarande skall förmedlas inom ramen för samråd enligt bilaga 5 del B. I formuläret skall dock finnas en obligatorisk rubrik för hänvisning till den företrädde statens territorium.
- c) För tidsfristerna, deras förlängning och hur de skall besvaras gäller de nuvarande bestämmelserna i de gemensamma konsulära anvisningarna.
- d) De samråd som avses i bilaga 5 del B skall genomföras av den företrädde staten.

3. Ansökan utanför bosättningsstaten

Om viseringsansökan inlämnas i en stat som inte är den sökandes bosättningsstat och om det föreligger betänkligheter mot den sökandes verkliga avsikter (och i synnerhet vid risk för olaglig invandring), så kan visering utfärdas endast efter samråd med den diplomatiska eller konsulära beskickningen i den sökandes bosättningsstat och/eller den egna ansvariga centrala myndigheten.

4. Bemyndigande att utfärda enhetlig visering

Med undantag av de fall som finns förtecknade i bilaga 6 är enbart Schengens avtalsslutande parter diplomatiska eller konsulära beskickningar bemyndigade att utfärda enhetliga viseringar.

III. MOTTAGANDE AV ANSÖKAN

1. Formulär för viseringsansökan – antal formulär

Utlänningar måste fylla i åtminstone ett exemplar av formuläret för viseringsansökan, som bl.a. kan användas för samråd med den centrala myndigheten. När nationella administrativa förfaranden så kräver kan de fördragsslutande parterna begära flera kopior.

2. Handlingar som skall bifogas ansökan

Utlänningar skall bifoga följande handlingar till sin ansökan:

- a) En giltig resehandling i vilken en visering kan föras in.
- b) I förekommande fall handlingar som bevisar syftet med vistelsen och villkoren för den avsedda vistelsen.

Om den diplomatiska eller konsulära beskickningen vet att sökanden har gott rykte, kan den personal som är ansvarig för utfärdande av visering bortse från kravet på handlingar som bevisar syftet med vistelsen och villkoren för denna.

3. Den sökandes trovärdighet i fråga om avsikt att återvända – medel för att bekosta uppehållet

Den sökande måste övertyga den beskickning som behandlar ansökan om att han förfogar över tillräckliga medel för sitt livsuppehälle och för återresan.

4. Enskilt samtal med den sökande

I princip skall den sökande uppmanas att personligen besöka den diplomatiska eller konsulära beskickningen för att muntligt framställa syftet med sin ansökan, i synnerhet om det finns berättigade skäl att tvivla på det faktiska syftet med resan eller avsikten att verkligen företa återresan till ursprungslandet.

Om det inte finns något tvivel om den sökandes trovärdighet är det tillåtet att avvika från denna princip med beaktande av om sökanden är känd och den diplomatiska eller konsulära beskickningen ligger långt borta från hans bosättningsort. Detta gäller även för gruppresor som kända och trovärdiga organisationer ansvarar för.

IV. RÄTTSLIG GRUND

Enhetlig visering kan utfärdas om de inresevillkor som anges i artiklarna 15 och 5 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 19 juni 1990 är uppfyllda.

Artikel 15

I princip får de viseringar som avses i artikel 10 endast utfärdas för utlänningar som uppfyller de inresevillkor som fastställs i artikel 5.1 a, 5.1 c, 5.1 d och 5.1 e.

Artikel 5

1. *I samband med vistelse som inte överskrider tre månader, kan inresa till de avtalsslutande parternas territorium beviljas en utlänning, som*

- a) är innehavare av ett eller flera giltiga dokument som tillåter passerande av gränsen och som fastställts av Verkställande kommittén,*
- b) innehar giltig visering, om sådan krävs,*
- c) i förekommande fall kan uppvisa dokument som bevisar syftet med och villkoren för den avsedda vistelsen samt har tillräckliga medel för sitt uppehälle vad gäller såväl den planerade vistelsens längd som återresan till ursprungslandet eller transitresa till ett tredje land som medger inresa, eller att han är i stånd att på laglig väg anskaffa dessa medel,*
- d) inte finns registrerad på spärlista,*
- e) inte anses utgöra en risk för den allmänna ordningen, statens säkerhet eller någon av de avtalsslutande parternas internationella förbindelser.*

2. *Inresa till de avtalsslutande parternas territorium skall vägras en utlänning som inte uppfyller samtliga dessa villkor, utom i de fall då en avtalsslutande part finner det nödvändigt att avvika från denna princip av humanitära skäl, i eget intresse eller på grund av internationella förpliktelser. I sådana fall skall inresetillståndet begränsas till den berörda partens territorium varvid denna avtalsslutande part är skyldig att underrätta övriga avtalsslutande parter om detta.*

Dessa regler påverkar inte tillämpningen av de särskilda bestämmelserna om rätten till asyl eller bestämmelserna i artikel 18.

En visering med territoriellt begränsad giltighet kan endast utfärdas om villkoren enligt artikel 11.2, artikel 14.1 samt artikel 16 tillsammans med artikel 5.2 är uppfyllda (se V.3).

Artikel 11

2. *Bestämmelserna i punkt 1 hindrar inte att någon av de avtalsslutande parterna under loppet av det halvår som avses vid behov utfärdar en ny visering, vars giltighet begränsas till denna parts territorium.*

Artikel 14

1. Ingen visering får införas i ett resedokument som inte betraktas som giltigt av någon av de avtalsslutande parterna. Om resedokumentet är giltigt endast hos en eller flera avtalsslutande parter, skall den införda viseringen begränsas till denna eller dessa.

Artikel 16

Om någon av de avtalsslutande parterna finner det nödvändigt att, av något av de skäl som anges i artikel 5.2, avvika från den i artikel 15 fastställda principen i samband med utfärdandet av visering för utlänningar som inte uppfyller samtliga i artikel 5.1 upptagna villkor för inresa, skall denna viserings giltighet begränsas till denna avtalsslutande parts territorium, varvid en part skall underrätta övriga avtalsslutande parter om detta.

V. BEHANDLING OCH BESLUT

Den diplomatiska eller konsulära beskickningen kontrollerar först de inlämnade dokumenten (1) och dessa ligger sedan till grund för beslutet om viseringsansökan (2):

Grundläggande kriterier för prövning av ansökan

Det erinras om att vid behandlingen av viseringsansökningar skall i huvudsak följande punkter beaktas: säkerheten för Schengens avtalsslutande parter, bekämpningen av den olagliga invandringen samt andra aspekter på internationella förbindelser. Beroende på vilket land det gäller kan den ena eller andra punkten anses viktigare, men uppmärksamhet måste alltid ägnas åt samtliga punkter.

Med avseende på säkerheten måste det provas om nödvändiga kontrollåtgärder har vidtagits: kontroll av de uppgifter som finns i Schengens informationssystem när det gäller personer som finns upptagna på spärllistorna samt samråd med de centrala myndigheterna för länder där samråd krävs.

När det gäller att uppskatta invandringsriskerna ligger ansvaret för bedömningen enbart på den diplomatiska eller konsulära beskickningen. Vid prövning av viseringsansökningen skall det fastställas om sökanden har för avsikt att invandra och bosätta sig på Schengenstaternas territorium med hjälp av en visering för turist-, studie-, affärs- eller familjebesöksändamål. Särskild uppmärksamhet måste ägnas åt "riskgrupper" som t.ex. arbetslösa och personer som inte förfogar över en regelbunden inkomst. Om tvivel kvarstår om dokumentens och de framlagda bevisens äkthet skall den diplomatiska eller konsulära beskickningen avstå från att utfärda visering.

Prövningarna för sökande som är kända för gott rykte och om vilka utbyte av information har skett inom ramen för det konsulära samarbetet skall däremot underlättas.

1. Behandling av viseringsansökan

1.1 Kontrollförfarande vid viseringsansökan

— Vistelsens längd och syfte måste överensstämma.

— Formuläret måste vara fullständigt och konsekvent ifyllt. Till ansökan måste bifogas ett foto på sökanden och om möjligt uppgift om resans huvudmål.

1.2 Kontroll av den sökandes identitet

Vid kontroll av sökandens identitet skall det kontrolleras om han finns upptagen i Schengens informationssystem (SIS) på spärllistan eller om det finns några andra (säkerhets)risker som gör att visering ej bör utfärdas; därutöver bör det med tanke på olaglig invandring prövas om tidigare vistelsetider har överskridits.

1.3 Kontroll av resehandlingen

- Prövning av om dokumentet är regelmässigt: Det måste vara fullständigt och får inte vara ändrat eller helt eller delvis förfalskat.
- Prövning av resehandlingens territoriella giltighet; den måste vara giltig för inresa i Schengenstaterna.
- Prövning av resehandlingens giltighetstid; den skall överskrida viseringens giltighetstid med tre månader (artikel 13.2 i Schengenkonventionen).
- På grund av brådskande humanitära skäl, nationella krav eller internationella åtaganden kan dock i undantagsfall viseringar införas i resehandlingar vars giltighetstid understiger den ovannämnda tiden (tre månader), dock under förutsättning att resehandlingen har längre giltighetstid än viseringen och att den tillåter att utlänningen återreser.
- Kontroll av under hur långa perioder den sökande tidigare har vistats på de avtalsslutande parternas territorium.

1.4 Kontroll av övriga dokument som krävs för ansökan

Verifikationernas antal och art beror på den eventuella risken för olaglig invandring och lokala förhållanden (t.ex. konvertibel valuta) och kan vara olika från land till land. De diplomatiska och konsulära beskickningarna kan avtala om förfaranden för bedömning av verifikationer som är anpassade till lokala förhållanden.

Dessa verifikationer skall avse motivet för resan, befordringsmedel, återresa samt medel för uppehälle och bostad:

- Verifikation av resans ändamål, t.ex.
 - privata inbjudningsbrev
 - officiella inbjudningar
 - deltagande i en gruppresa
- Verifikation av resväg, transportmedel och återresa, t.ex.
 - flygbiljett (tur och retur) eller andra biljetter
 - valuta för bensin eller fordonsförsäkring
- Verifikation av medel för att bekosta uppehållet.

Som bevis för tillräckliga medel för uppehälle kan gälla: Kontanter i konvertibel valuta, resecheckar, checkar som är utställda på ett valutakonto, kreditkort respektive andra bevis för att sökanden förfogar över valuta.

Omfattningen av medel för uppehälle måste bedömas i förhållande till resans längd och syfte samt levnadsomkostnaderna i den Schengenstat eller de Schengenstater som skall besökas. De avtalsslutande parternas nationella myndigheter skall årligen fastställa de riktbelopp som skall gälla för gränspassage (se bilaga 7)(*).

— Verifikation av login

Följande dokument kan bl.a. användas som bevis för bostad:

- a) Reservation av hotellrum eller liknande reservationer.
- b) Dokument som visar att ansökanden har ett hyreskontrakt i sitt namn för en lägenhet eller ett motsvarande egendomskontrakt i det land där han skall vistas.
- c) Om utlänningen säger att han skall bo hos en privatperson eller i någon institution är det de konsulära beskickningarnas sak att på något av följande sätt pröva om personen faktiskt kommer att få bo där:

— Genom kontroller vid de nationella myndigheterna, om det visar sig nödvändigt.

— Sökanden visar upp ett intyg om bostad skrivet på ett harmoniserat formulär som godkänts av den avtalsslutande partens ansvariga myndighet enligt nationell lagstiftning. Mallen till detta standardformulär kan utarbetas av Verkställande kommittén,

— Sökanden visar upp ett officiellt intyg eller dokument som är utformat enligt den avtalsslutande partens nationella lagstiftning och som provas enligt nationell lagstiftning.

Uppvisandet av ett sådant intyg om bostad som avses i de två föregående strecksatserna innebär inget ytterligare villkor för utfärdande av visering. Detta intyg skall betraktas som ett praktiskt hjälpmedel för att för konsulaten kunna bevisa att det finns bostad eller i förekommande fall medel för uppehälle. Om en avtalsslutande part använder ett sådant dokument måste alltid världens och gästens eller gästernas namn och adress och vistelsens längd anges samt syftet med vistelsen, eventuellt släktskap och världens mantalsskrivningsort.

Efter det att den diplomatiska eller konsulära beskickningen har utfärdat viseringen, skall den stämpla dokumentet och föra in viseringsnummer för att förhindra att dokumentet används en gång till.

Syftet med kontrollen är att förhindra tillfällighetsinbjudningar, bedrägliga inbjudningar eller inbjudningar av utlännningar, som befinner sig i ett oregelmässigt eller osäkert läge.

Om sökanden kan bevisa att han förfogar över tillräckliga medel för sitt uppehälle, för att bära kostnaderna för mat och logi i den eller de Schengenstater som han skall besöka, kan han vid inlämningen av ansökan om enhetlig visering befrias från skyldigheten att lämna bevis för bostad.

(*) Dessa riktbelopp kommer att fastställas enligt gällande föreskrifter i del I i den gemensamma handboken om kontroll vid de yttre gränserna.

- Övriga verifikationer som eventuellt skall läggas fram är t.ex.
 - verifikation av bosättningsort och anknytning i hemlandet,
 - tillstånd från föräldrarna (om sökanden är underårig),
 - verifikation av sökandens sociala och yrkesmässiga ställning.

I de fall då det enligt Schengenstaternas nationella lagstiftning krävs att inbjudningar, åtagandeförklaringar, respektive bevis för bostad föreligger när det gäller privatpersoner eller affärsresande skall dessa göras på ett harmoniserat formulär.

1.5 *Kontroll av om sökanden är trovärdig*

För att fastställa sökandens trovärdighet provas inom ramen för det konsulära samarbetet på plats om denne är känd som en trovärdig person.

Dessutom utnyttjas den information som har utbyttts mellan beskickningarna (se del VIII.3).

2. **Beslutsförfarande**

2.1 *Fastställande av viseringskategori och antalet inresor*

Den enhetliga viseringen kan vara (artikel 11)

- en visering som gäller för en eller flera inresor, varvid varken den oavbrutna vistelsens längd eller den sammanlagda längden av flera på varandra följande vistelser får överstiga mer än tre månader per halvår räknat från det första inresedatumet,
- en visering som gäller ett år som berättigar till en tre månaders vistelse per halvår och till flera inresor; denna visering kan utfärdas till personer som erbjuder tillräckliga garantier och som är av särskilt intresse för en avtalsslutande part; dessutom finns det i undantagsfall möjlighet att utfärda visering för bestämda personkategorier för mer än ett år och upp till högst fem år som berättigar till flera inresor,
- en transitvisering som ger innehavaren rätt till att en, två eller i undantagsfall flera gånger passera de avtalsslutande parternas territorium för att bege sig till en tredje stats territorium, under förutsättning att transitresans längd inte överstiger fem dagar om inresan till denna tredje stat är garanterad i förväg och om transitresan normalt går igenom de avtalsslutande parternas territorium.

2.2 *Den verkställande myndighetens ansvar*

De diplomatiska representanterna eller cheferna för den konsulära avdelningen har, enligt sina nationella befogenheter det övergripande ansvaret för det praktiska utförandet vid utfärdande av viseringar på beskickningarna och skall samråda sinsemellan om detta.

Den diplomatiska eller konsulära beskickningen skall grunda sitt beslut på all den information som står till dess förfogande och med beaktande av den konkreta situationen för varje ansökan.

2.3 Särskilt förfarande vid föregående samråd med andra centrala myndigheter

De avtalsslutande parterna har beslutat inrätta ett system för samråd med de centrala myndigheterna.

Om det tekniska systemet för samråd inte fungerar kan man under en övergångstid i varje särskilt fall vidta följande åtgärder:

- Inskränkning av samråden till absolut nödvändiga fall.
- Utnyttjande av det nät av ambassader och konsulat som de berörda staterna har på plats för att kanalisera samråden.
- Utnyttjande av de avtalsslutande parternas nät av ambassader i a) det land som har gjort en framställning om samråd, b) det land som har mottagit framställningen.
- Utnyttjande av konventionella system: fax, telefon osv. för överförande av information mellan kontaktställena.
- Förstärkning av övervakningen till förmån för gemensamma intressen.

Utfärdandet av enhetlig visering till de kategorier av sökande som finns förtecknade i bilaga 5B som måste föregås av samråd med en central myndighet – utrikesministeriet eller andra instanser – (artikel 17.2 i Schengenkonventionen från 1990) görs enligt följande förfarande:

När en person som tillhör denna kategori lämnar in en viseringsansökan skall den diplomatiska eller konsulära beskickningen förvissa sig om att sökanden inte finns upptagen på spärllistan genom en kontroll i Schengens informationssystem.

Vidare skall följande förfarande användas:

a) Förfarande

Förfarandet enligt punkt b skall inte användas om sökanden finns upptagen på spärllista i Schengens informationssystem

b) Översändande av ansökan till den centrala myndigheten i den egna staten

I de fall där samråd krävs skall den diplomatiska eller konsulära beskickningen ofördröjligen meddela den centrala myndigheten att en visering har sökts.

- Om denna centrala myndighet behandlar en ansökan för vilken den fördragsslutande part som mottagit ansökan är behörig och beslutar att avslå denna ansökan, är det inte nödvändigt att inleda eller fortsätta ett samrådsförfarande med en eller flera andra fördragsslutande parter centrala myndigheter som begärt samråd.
- Om denna centrala myndighet behandlar ansökningar som företrädare för en annan behörig stat, skall den underrätta den centrala myndigheten i denna stat om ansökan. Om den centrala myndigheten i den företrädda staten eller den centrala myndigheten i den företrädande staten, under förutsättning att detta är fastställt i avtalet om regler för företrädande, beslutar att avslå viseringsansökan, är det inte nödvändigt att inleda eller fortsätta ett samrådsförfarande med en eller flera andra fördragsslutande parter centrala myndigheter som begärt samråd.

c) Samrådets innehåll

För att garantera enhetligheten i samrådet med de centrala myndigheterna skall den diplomatiska eller konsulära beskickning som behandlar ansökan förmedla följande information till sin egen centrala myndighet:

1. Vid vilken diplomatisk eller konsulär beskickning viseringsansökan har lämnats in.
2. Sökandens/de sökandes för- och efternamn, födelseort och födelsedatum och, om detta är bekant, föräldrarnas namn.
3. Sökandens/de sökandes medborgarskap och, om detta är känt, tidigare medborgarskap.
4. Den inlämnade resehandlingens/de inlämnade resehandlingarnas typ och nummer samt utställningsdatum och giltighetstid.
5. Resans längd och syfte.
6. Planerade resdatum.
7. Bosättningsort, yrke, arbetsgivare.
8. Uppgifter från de avtalsslutande parterna, särskilt om tidigare viseringsansökningar och tidigare vistelser i Schengenländerna.
9. Vid vilken gräns sökanden har tänkt resa in på Schengenterritoriet.
10. Ytterligare efternamn (namn vid födseln, i förekommande fall namn som ogift; syftet är att möjliggöra identifikation enligt de avtalsslutande parternas nationella rätt samt den stats nationella rätt där sökanden är medborgare).
11. Andra uppgifter som bedöms som relevanta av beskickningen och som finns införda i sökandens pass, t.ex. medföljande personer (make/a, barn) liksom viseringar som tidigare erhållits av sökanden och ansökningar till samma resmål.

Dessa uppgifter skall föras in i samma ordning som i ansökningsformuläret.

Denna information skall användas av de centrala myndigheterna för samråd och det är i princip den stat som gjort framställningen om samråd som fastställer hur den skall översändas. Det måste alltid kunna bevisas vilket datum och vid vilken tidpunkt som framställningen översändes och när den kom in till de myndigheter som mottagit framställningen.

d) Översändande av en ansökan från den egna statens centrala myndighet till andra centrala myndigheter

Den centrala myndigheten i den stat i vilken en ansökan har gjorts skall i sin tur översända framställningen om samråd till den centrala myndigheten/de centrala myndigheterna i den stat/de stater som har begärt samråd. De centrala myndigheterna är de myndigheter som de fördragslutande parterna har utsett till att fullgöra dessa uppgifter.

Denna myndighet/Dessa myndigheter skall efter vederbörlig kontroll informera den centrala myndighet som gjort framställningen om samråd om sin bedömning av viseringsansökningen.

e) Tidsfrist för svar – begäran om förlängning

Tidsfristen för att översända resultatet till den centrala myndighet som gjort den ursprungliga framställningen om samråd skall inte överstiga sju kalenderdagar. Tidsfristen på sju kalenderdagar inleds när den centrala myndighet som skall göra en framställning om samråd har översänt ansökan.

Om en av de centrala myndigheter som mottagit framställningen om samråd begär en förlängning av tidsfristen hos den myndighet som gjort framställningen inom de sju kalenderdagarna kan denna tidsfrist förlängas med ytterligare sju dagar.

I undantagsfall kan den centrala myndighet som mottagit framställningen med angivande av skälen ansöka om en förlängning av tidsfristen med mer än sju dagar.

De centrala myndigheter som mottagit en framställning skall se till att ett svar i brådskande fall översänds så skyndsamt som möjligt.

Om inget svar inkommer efter den första tidsfristens och i förekommande fall efter förlängningens utgång innebär detta att den/de myndighet(er) som mottagit en framställning om samråd inte har några invändningar och inget hindrar därmed att viseringen utfärdas.

f) Beslut grundat på resultatet av samrådet

Den centrala myndigheten i den stat i vilken viseringsansökningen gjordes kan när den första tidsfristen eller förlängningen löpt ut ge den diplomatiska eller konsulära beskickningen tillstånd att utfärda den enhetliga viseringen.

Den diplomatiska eller konsulära beskickning som prövar viseringsansökningen kan utfärda viseringen 14 dagar efter det att den centrala myndighet som skall göra framställningen om samråd har översänt ansökan, såvida inte den egna centrala myndigheten har fattat ett bestämt beslut. Det åligger varje central myndighet att informera sina egna beskickningar om när samrådsperioden inleds.

Om den centrala myndighet som gjort framställningen har fått en ansökan om en exceptionell förlängning av tidsfristen skall den underrätta den beskickning som mottagit viseringsansökningen. Denna får inte fatta beslut om ansökan förrän den har fått instruktioner från den egna centrala myndigheten.

g) Översändande av specifik dokumentation

I undantagsfall kan den ambassad vid vilken ansökan om visering har gjorts på begäran från den konsulära beskickningen för den stat till vilken en framställning om samråd har gjorts översända blanketten för ansökan om visering (med plats för foto) i enlighet med artikel 17 i Schengenkonventionen.

Detta förfarande skall endast tillämpas på orter i vilka det finns diplomatiska eller konsulära beskickningar för både den stat som gör framställningen om samråd och den stat till vilken framställningen riktas och endast i fråga om de nationaliteter som anges i bilaga 5 del B.

Svaret eller begäran om förlängning av samrådet får under inga omständigheter överföras på lokal nivå med undantag för de samråd som enligt de aktuella bestämmelserna i bilaga 5 del B i de gemensamma konsulära anvisningarna skall äga rum på lokal nivå. För utbytet mellan de centrala myndigheterna skall i princip nätverket för samråd mellan dessa myndigheter användas.

2.4 Att inte behandla eller att avslå en ansökan

Om en diplomatisk eller konsulär beskickning vägrar behandla eller avslår en ansökan om utfärdande av en enhetlig visering skall de nationella rättsliga bestämmelserna i respektive avtalsslutande part gälla i fråga om förfaranden och möjligheter att överklaga.

Om en visering avslås och det enligt de nationella rättsliga bestämmelserna krävs en motivering till detta avslag skall detta grundas på följande text:

"Enligt artikel 15 i förbindelse med artikel 5 i Schengenkonventionen av den 19 juni 1990 har Er ansökan om visering avslagits eftersom Ni inte uppfyller de villkor som anges i artikel 5.1 a, 5.1 c, 5.1 d, 5.1e (var god kryssa för det tillämpliga) i denna konvention, i vilken det fastställs ... (lydelsen av det eller de villkor som kommer i fråga)."

Denna motivering kan eventuellt kompletteras med detaljerad information eller innehålla annan information i enlighet med de skyldigheter på detta område som anges i de nationella lagstiftningarna.

Om en diplomatisk eller konsulär beskickning som företräder en avtalsslutande part anser sig tvungen att inte fortsätta behandlingen av en ansökan om visering skall den sökande underrättas om detta och även få kännedom om att han kan vända sig till den diplomatiska eller konsulära beskickningen för den stat som är behörig att behandla ansökan.

3. Territoriellt begränsade viseringar

En visering vars giltighet är territoriellt begränsad till en eller flera avtalsslutande parters nationella territorium kan utfärdas enligt följande:

- 1) Om en diplomatisk beskickning anser att det av en av de orsaker som anges i artikel 5.2 i Schengenkonventionen (humanitära skäl, skäl som rör det nationella intresset eller internationella förpliktelser) är nödvändigt att göra undantag från den princip som anges i artikel 15 i konventionen (artikel 16).
- 2) Om det fall som anges i artikel 14 i Schengenkonventionen är tillämpligt. Denna artikel har följande lydelse:
 - "1. Ingen visering får införas i ett resedokument som inte betraktas som giltigt av någon av de avtalsslutande parterna. Om resedokumentet är giltigt endast hos en eller flera avtalsslutande parter, skall den införda viseringen begränsas till denna eller dessa.
 2. I händelse av att resedokumentet betraktas som ogiltigt av en eller flera avtalsslutande parter, får visering utfärdas i form av ett tillstånd som ersätter visering."
- 3) Om en beskickning inte har samrätt med de centrala myndigheterna av brådskande skäl (av humanitära skäl, skäl som rör det nationella intresset eller internationella förpliktelser) eller om den centrala myndigheten har framfört invändningar.
- 4) Om det är nödvändigt att en beskickning ånyo utfärdar en visering till en sökande inom ett halvår för vilket han redan har erhållit en visering för en vistelse på tre månader.

I fallen 1, 3 och 4 kan giltigheten begränsas till en avtalsslutande parts, Beneluxstaternas eller två Beneluxstaters territorium. I fall 2 kan giltigheten begränsas till en eller flera avtalsslutande parter, Beneluxstaternas eller två Beneluxstaters territorium.

De övriga avtalsslutande parternas beskickningar skall informeras om utfärdandet av denna visering.

VI. HUR VISERINGSMÄRKET SKALL FYLLAS I

Bilagorna 13 och 8 innehåller ifyllda mallar för viseringsmärket och information om de tekniska säkerhetsdetaljerna.

1. Fält för gemensamma uppgifter – fält 8

1.1 Fält "GILTIGT FÖR ..."

I detta fält skall viseringens *territoriella giltighet* anges.

Det finns endast följande tre möjligheter för hur detta fält skall fyllas i:

- a) Schengenstater
 - b) Uppgift om den Schengenstat eller de Schengenstater i vilken eller vilka viseringen är giltig (i detta fall skall följande beteckningar för länderna användas: A för Österrike, F för Frankrike, D för Tyskland, E för Spanien, GR för Grekland, P för Portugal, I för Italien, L för Luxemburg, N för Nederländerna och B för Belgien).
 - c) Benelux.
- Om viseringsmärket används som enhetlig visering i enlighet med artiklarna 10 och 11 i Schengenkonventionen eller som visering utan begränsning till den utfärdande statens territorium, skall ordet "*Schengenstat*" skrivas in i detta fält på den utfärdande statens officiella språk.
- Om viseringsmärket utfärdas som visering i vilken in- och utresan samt vistelsen är begränsad till ett bestämt territorium skall *namnet på den avtalsslutande part* på vars territorium viseringsinnehavarens inresa, vistelse och utresa är begränsade skrivas in i detta fält på den avtalsslutande partens officiella språk.
- I de fall som anges i artikel 14 i Schengenkonventionen får den territoriella giltigheten begränsas till en eller flera avtalsslutande parters territorium. I så fall måste de berörda staternas namn markeras på märkningen.
- Det geografiska giltighetsområde som skrivs in i denna del av viseringen får inte begränsas till ett mindre territorium än en avtalsslutande parts territorium.

1.2 Fält "FRÅN OCH MED ... TILL OCH MED ..."

I detta fält skall viseringens *giltighetstid* anges.

Efter orden "från och med" skall *den första dag anges från och med vilken det är tillåtet att resa in i det område som anges genom viseringens territoriella giltighet*. Denna uppgift skall skrivas på följande sätt:

- Två siffror för dagen; den 1–9 i en månad skall föregås av en nolla.
- Bindestreck.

- Två siffror för månaden; de månader som betecknas med en siffra skall föregås av en nolla.
- Bindestreck.
- För året skall de båda siffrorna i året anges.
- Exempel: 15-04-94 = den 15 april 1994.

Efter orden "till och med" skall *den sista dag för viseringens giltighetstid* anges till och med vilken utresan från viseringens giltighetsområde måste ha ägt rum senast kl. 24.

Detta datum skall anges på samma sätt som den första giltighetsdagen.

1.3 Fält "ANTAL INRESOR"

Uppgift om det *antal inresor* till giltighetsområdet för viseringen som viseringsinnehavaren *har möjlighet att göra* och därmed *uppgift om det antal olika vistelser på vilka de dagar som anges i punkt 1.4 kan fördelas*.

En enstaka inresa, två inresor eller flera inresor kan beviljas utan närmare uppgifter. Dessa uppgifter skall markeras i fältet till höger om texten med "01", "02" eller med "MULT" om fler än två inresor beviljas.

Vid transitvisering kan en eller två inresor beviljas vilken (vilka) skall anges med siffrorna "01" eller "02". Endast i undantagsfall kan fler än två inresor beviljas på samma viseringsmärke. Detta skall markeras med "MULT".

Om antalet utresor överensstämmer med antalet inresor blir viseringen ogiltig även om det totala antal dagar som har beviljats för vistelsen inte har utnyttjats.

1.4 Fält "VISTESENS LÄNGD ... DAGAR"

Uppgift om det *antal dagar* som viseringsinnehavaren *får vistas i det område som anges genom den territoriellt begränsade giltigheten (*)*. Här rör det sig antingen om en oavbruten vistelse eller om flera dagar under olika vistelser inom den tidsperiod som anges i punkt 1.2 och i enlighet med det beviljade antal inresor som anges i punkt 1.3.

Mellan orden "vistelsens längd" och "dagar" skall det antal dagar som beviljas för vistelsen skrivas in med två siffror. Den första siffran skall vara en nolla om antalet dagar är mindre än 10.

Maximilängden för vistelsen är 90 dagar per halvår.

(*) När det gäller en transitvisering får det antal dagar som skrivs in i detta fält inte överstiga 5.

1.5 Fält "UTFÄRDAT I ... DEN"

Den stad i vilken den diplomatiska eller konsulära beskickningen är belägen *skall anges* på det officiella språket i den avtalsslutande part som utfärdar viseringen. Denna uppgift skall skrivas in mellan "i" och "den". Datum för utfärdandet skall skrivas in direkt efter "den".

Detta datum skall anges på samma sätt som under punkt 1.2.

Den utfärdande myndigheten kan fastställas med hjälp av stämpelavtrycket från den stämpel som placeras i fält 4.

1.6 Fält "PASSNUMMER"

Uppgift om numret på det pass i vilket viseringen skall påföras. Efter det sista skrivtecknet skall det antal underåriga barn som beledsagar passinnehavaren och som är markerade i passet eller i förekommande fall hans hustru anges (i fråga om underåriga barn skall ett tal följt av ett "X" anges – till exempel 1X = ett underårigt barn, 3X = 3 underåriga barn och i fråga om hustrun ett "Y").

Det passnummer som skall skrivas in är det serienummer som är tryckt och instansat på alla eller de flesta sidorna i passet.

1.7 Fält "VISERINGSKATEGORI"

För att de kontrollerande tjänstemännen snabbt skall kunna fastställa viseringskategorin skall den viseringskategori för vilken den enhetliga viseringen utfärdas anges med bokstäverna A, B, C och D.

A: Visering för flygplatstransitering

B: Transitvisering

C: Visering för kortare vistelse

D: Nationell visering för längre vistelse

När det gäller viseringar med territoriellt begränsad giltighet samt gruppviseringar skall bokstäverna A, B och C användas alltefter vilket fall det gäller.

2. Fält för särskilda uppgifter i de enskilda staterna (anmärkningar) – fält 9

Till skillnad från fält 8 (gemensamma, obligatoriska uppgifter) skall detta fält förbehållas de uppgifter som i praktiken kan vara nödvändiga på grund av de nationella rättsliga bestämmelserna. I princip har varje land rätt att föra in de uppgifter som det anser nödvändiga. För att en korrekt tolkning skall kunna göras måste emellertid alla avtalsslutande parter informeras om dessa uppgifter (se bilaga 9).

3. Fält för den utfärdande myndighetens stämpel – fält 4

Den utfärdande myndighetens stämpel skall placeras i det högra hörnet mellan viseringsmärkets vänstra sida och fältet "anmärkningar" (begränsning i sidled) och mellan fältet med djuptryck och det maskinläsbara fältet (övre/nedre begränsning).

Stämpels mått och påskrift samt den stämpelfärg som skall användas skall fastställas av varje avtalsslutande part.

4. Maskinläsbart fält – fält 5

Både viseringsmärkets format och storleken på det maskinläsbara fältet har godkänts av Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO) på begäran av Schengenstaterna. Detta fält består av två rader med vardera 36 tecken (OCR B-10 tecken per tum). I bilaga 10 återfinns anvisningarna om hur detta fält skall fyllas i.

5. Ytterligare viktiga anvisningar om hur viseringsmärket skall fyllas i

5.1 Underskrift

Om det enligt de nationella rättsliga bestämmelserna eller enligt nationell praxis krävs en handskreven underskrift skall viseringsmärket – efter att ha placerats i passet – undertecknas av den person som har befogenhet till detta.

Viseringsmärket skall undertecknas vid den högra kanten av fältet "anmärkningar". Man måste därvid se till att skriften sträcker sig utöver viseringens kant ut på sidan i passet eller resehandlingen men utan att komma in i det maskinläsbara fältet.

5.2 Upphävande av en redan ifylld visering

På ett viseringsmärke får varken ändringar eller strykningar göras. Om det uppstår ett fel när viseringsmärket fylls i skall märket göras ogiltigt på följande sätt:

- Genom förintning av viseringen eller ett diagonalt streck om misstaget konstateras innan det placeras i resedokumentet.
- Genom ett andreakors som skrivs med rödpenna om misstaget konstateras efter det att viseringsmärket har placerats i resedokumentet. Vid sidan om skall ett nytt viseringsmärke placeras.

5.3 Placering av viseringsmärket i passet

Viseringsmärket skall fyllas i innan det placeras i passet. Stämpling och undertecknande skall äga rum efter det att viseringsmärket har placerats i passet eller resehandlingen.

Om viseringen har fyllts i på rätt sätt skall den placeras på första sidan som varken får vara stämplad eller försedd med skrift bortsett från stämpeln för identifiering av ansökan. Pass i vilka det inte finns plats för viseringsmärket eller som har upphört att gälla eller med vilka det är omöjligt att bevilja vare sig en utlännings utresa eller återresa till hans ursprungsland eller inresa till ett tredjeland inom viseringens giltighetstid skall avslås (se artikel 13 i Schengenkonventionen).

5.4 Pass och andra resehandlingar som är tillåtna för visering

Kriterierna för huruvida en resehandling är tillåten för visering enligt artikel 17.3 a i Schengenkonventionen återges i bilaga 11.

Enligt artikel 14 i Schengenkonventionen får inget viseringsmärke placeras i en resehandling som inte är giltig för någon av de avtalsslutande parterna. Om resehandlingen endast är giltig för en eller flera avtalsslutande parter skall även giltighetsområdet för viseringen begränsas till dessa (denna) avtalsslutande part(er).

Om resehandlingen inte erkänns som giltig av en eller flera avtalsslutande part(er), kan viseringen utfärdas i form av ett tillstånd. Detta tillstånd på ett separat blad gäller endast som visering med territoriellt begränsad giltighet.

VII. FÖRVALTNING OCH ORGANISATION

1. Organisation av viseringsmyndigheten

Det faller under varje avtalsslutande parts behörighet att organisera viseringsmyndigheten.

Chefen för beskickningen måste se till att viseringsmyndigheten är uppbyggd på ett sådant sätt att varje försummelse som kan främja stöld eller förfalskningar undviks.

- Den personal som har befogenhet att utfärda viseringar får inte utsättas för någon lokal påtryckning.
- Det måste undvikas att vanor uppstår som kan minska vaksamheten (till exempel genom regelbunden nyanställning vid dessa arbetsplatser).
- För att förvara och använda viseringsmärken skall samma säkerhetskriterier beaktas som de som även gäller för andra säkerhetsdokument.

2. Dataregister och arkivering av ansökningsformulären

Det åligger varje avtalsslutande part att sköta dataregistren och arkivet med viseringar på ett lämpligt sätt och att – när det gäller ansökningar om visering som kräver samråd – förvara fotot på den sökande.

När det gäller utfärdande av visering skall förvaringstiden för ansökningsformuläret vara minst ett år. Vid avslag skall ansökningsformuläret förvaras under minst fem år.

För att göra det lättare att finna dokument som bildar underlag för samråd och svar från de centrala myndigheterna skall dessa förses med lämpliga diarienummer i dataregistret och i arkivet.

3. Förteckning över viseringarna

De viseringar som har utfärdats skall registreras i vardera avtalsslutande part enligt vanlig praxis där. Annullerade viseringsmärken skall registreras som sådana.

4. Avgifter för utfärdande av viseringen

De avgifter som skall tas ut för utfärdande av viseringen återfinns i bilaga 12.

VIII. DET KONSULÄRA SAMARBETET PÅ PLATS

1. Ramen för det konsulära samarbetet på plats

Det konsulära samarbetet på plats skall i allmänhet koncentreras på bedömning av invandringsriskerna och i synnerhet på fastställande av gemensamma kriterier för behandlingen av ansökningar om visering, informationsutbyte om användningen av förfälskade dokument och möjliga nätverk för människosmugglare samt om avslag av ansökningar om visering som är uppenbart omotiverade eller som har gjorts i bedrägligt syfte. Samarbetet bör även göra det möjligt att utbyta information om trovärdiga sökande och att utarbeta gemensam information om offentliggörande av de villkor som krävs för att utfärda en Schengenvisering.

I det konsulära samarbetet på plats skall den lokala förvaltningen samt de lokala sociala och ekonomiska strukturerna beaktas.

Beskickningarna skall ha möten på en nivå som de anser lämplig så ofta som omständigheterna kräver. De skall avlägga rapport till de egna centrala myndigheterna om mötenas innehåll. Ordförandeskapet kan begära en övergripande halvårsrapport.

2. Undvikande av att ansökningar görs samtidigt med eller direkt efter ett avslag

Genom att ha ett ömsesidigt informationsutbyte och att identifiera ansökningarna om visering med hjälp av stämplor eller andra åtgärder skall man undvika att den sökande lämnar in flera ansökningar om visering vid olika beskickningar, samtidigt med att eller kort tid efter det att han har fått ett avslag.

Bortsett från de samråd som beskickningarna kan genomföra och det ömsesidiga informationsutbytet skall de placera en stämpel med påskriften "Ansökan om visering av den ... i ..." i varje sökandes pass. För den första uppgiften skall sex skrivtecken användas, två vardera för dag, månad och år. Efter "i" skall den avtalsslutande partens diplomatiska eller konsulära beskickning ange koden för den ansökte viseringskategorin.

När det gäller stämpling av diplomat- och tjänstepass skall detta bedömas av den behöriga myndighet som har hand om ansökan om visering.

Stämpeln kan även användas vid ansökan om en visering för längre vistelse.

När viseringen utfärdas av en företrädande stat skall markeringen "R" följd av den företrädande statens kod skrivas in i stämpeln efter koden för den ansökte viseringskategorin.

När viseringen utfärdas skall viseringsmärket om möjligt placeras på avtrycket från identifieringsstämpeln.

I undantagsfall, om det är omöjligt att placera stämpeln, skall den beskickning som innehar ordförandeskapet underrätta den behöriga Schengenarbetsgruppen och denna skall föreslå alternativa åtgärder, t.ex. utbyte av kopior av passen eller av förteckningar över viseringar som har avslagits, med uppgift om orsaken till avslaget.

På ordförandeskapets initiativ eller på eget initiativ skall cheferna för de diplomatiska eller konsulära beskickningarna besluta om huruvida förebyggande, alternativa eller kompletterande åtgärder är nödvändiga.

3. **Kontroll av de sökandes trovärdighet**

För att göra det lättare att fastställa de sökandes trovärdighet kan de diplomatiska och konsulära beskickningarna i enlighet med nationell lagstiftning och på grundval av överenskommelser som träffas genom samarbetet på plats samt i enlighet med bestämmelserna i punkt 1 i detta kapitel utbyta information om dessa.

Utbyte av regelbunden information om sökande för vilka ingen visering har utfärdats kan äga rum om dessa har använt stulna eller förfälskade dokument, om de utan att ange orsak inte har rest ut inom den tidsfrist som anges på tidigare utfärdade viseringar, om de utgör en fara för säkerheten och i synnerhet om det föreligger misstanke om försök till olaglig invandring in på Schengenstaternas territorium.

Denna gemensamt utarbetade information skall vara ett hjälpmedel för att bedöma ansökningarna om visering. Den skall emellertid varken vara en ersättning för prövningen av en ansökan om visering eller för kontrollen i Schengens informationssystem eller för de centrala myndigheternas samråd.

4. **Utbyte av statistik**

4.1 Utbytet av statistik över utfärdade och formellt avvisade viseringar för kortare vistelse, för transiteringar och för flygplatstransiteringar skall äga rum kvartalsvis.

4.2 Förutom det åliggande som anges i artikel 16 i Schengenkonventionen och som är tydligt formulerat i bilaga 14 i de gemensamma konsulära anvisningarna och som innebär att Schengenstaterna inom 72 timmar skall översända uppgifterna för utfärdande av en visering med territoriellt begränsad giltighet är Schengenstaternas diplomatiska och konsulära beskickningar skyldiga att varje månad utbyta statistik över de viseringar med territoriellt begränsad giltighet som utfärdades föregående månad och att skicka den vidare till sin respektive centrala myndighet.

BILAGA 1

- I. **Gemensam förteckning över de stater vars medborgare är viseringsskyldiga i alla Schengenstaterna.**
- II. **Uppdaterad översikt över de stater vars medborgare inte är viseringsskyldiga i någon Schengenstat.**
- III. **Uppdaterad översikt över de stater vars medborgare är viseringsskyldiga endast i vissa Schengenstater.**

Nedanstående förteckningar över de beslut som Schengens verkställande kommitté har fattat visar läget den 1 maj 1999. Upplysningar om eventuella ändringar som har gjorts efter den 1 maj 1999 kan erhållas hos de behöriga avdelningarna vid kommissionen eller rådets generalsekretariat.

- I. Gemensam förteckning över de stater (*) vars medborgare är viseringsskyldiga i alla Schengenstaterna.

FÖRENADE ARABEMIRATEN (**)	FIDJI (**)
AFGHANISTAN (**)	MIKRONESIEN
ANTIGUA OCH BARBUDA	GABON (**)
ALBANIEN (**)	GRENADA
ARMENIEN (**)	GEORGIEN (**)
ANGOLA (**)	GHANA (**)
AZERBAJDZJAN (**)	GAMBIA (**)
BOSNIEN-HERCEGOVINA	GUINEA (**)
BARBADOS	EKVATORIALGUINEA (**)
BANGLADESH (**)	GUINEA-BISSAU (**)
BURKINA FASO (**)	GUYANA (**)
BULGARIEN (**)	HAITI (**)
BAHRAIN (**)	INDONESIEN (**)
BURUNDI (**)	INDIEN (**)
BENIN (**)	IRAK (**)
BAHAMAS	IRAN (**)
BHUTAN (**)	JAMAICA
BOTSWANA	JORDANIEN (**)
VITRYSSLAND (**)	KENYA
BELIZE	KIRGIZISTAN (**)
KONGO (DEMOKRATISKA REPUBLIKEN (**)	KAMBODJA (**)
CENTRALAFRIKANSKA REPUBLIKEN (**)	KIRIBATI
KONGO BRAZZAVILLE (**)	KOMORERNA (**)
ELFENBENSKUSTEN (**)	ST. CHRISTOPHER OCH NEVIS
KAMERUN (**)	NORDKOREA (**)
KINA (**)	KUWAIT (**)
KUBA (**)	KAZAKSTAN (**)
KAP VERDE (**)	LAOS (**)
DJIBUTI (**)	LIBANON (**)
DOMINICA	SAINT LUCIA
DOMINIKANSKA REPUBLIKEN (**)	SRI LANKA (**)
ALGERIET (**)	LIBERIA (**)
EGYPTEN (**)	LESOTHO
ERITREA (**)	LIBYEN (**)
ETIOPIEN (**)	MAROCKO (**)
	MOLDOVA (**)

MADAGASKAR (**)	SENEGAL (**)
MARSHALLÖARNA	SOMALIA (**)
F.D. JUGOSLAVISKA REPUBLIKEN MAKEDONIEN (**)	SURINAM (**)
MALI (**)	SÃO TOMÉ OCH PRINCIPE (**)
BURMA/MYANMAR (**)	SYRIEN (**)
MONGOLIET (**)	SWAZILAND
NORDMARIANERNA	TCHAD (**)
MAURETANIEN (**)	TOGO (**)
MAURITIUS (**)	THAILAND (**)
MALDIVERNA (**)	TADZJIKISTAN (**)
MALAWI	TURKMENISTAN (**)
MOÇAMBIQUE (**)	TUNISIEN (**)
NAMIBIA	TONGA
NIGER (**)	TURKIET (**)
NIGERIA (**)	TRINIDAD OCH TOBAGO
NEPAL (**)	TUVALU
NAURU	TAIWAN (**)
OMAN (**)	TANZANIA (**)
PERU (**)	UKRAINA (**)
PAPUA NYA GUINEA (**)	UGANDA (**)
FILIPPINERNA (**)	UZBEKISTAN (**)
PAKISTAN (**)	SAINT VINCENT OCH GRENADINERNA
PALAU	VIETNAM (**)
QATAR (**)	VANUATU
RUMÄNIEN (**)	VÄSTSAMOA
RYSSLAND (**)	YEMEN (**)
RWANDA (**)	FÖRBUNDSREPUBLIKEN JUGOSLAVIEN (SERBIEN-MONTENEGRO) (**)
SAUDARABIEN (**)	SYDAFRIKA
SALOMONÖARNA	ZAMBIA (**)
SEYCHELLERNA	ZIMBABWE
SUDAN (**)	
SIERRA LEONE (**)	

(*) Varje enskild Schengenstats ståndpunkt i fråga om de ovannämnda ländernas internationella ställning och dess förbindelser med dessa länder påverkas inte av denna förteckning.

(**) Omnämns i bilagan till rådets förordning (EG) nr 574/1999 av den 12 mars 1999 om fastställande av de tredje länder vars medborgare måste ha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser.

II. Uppdaterad översikt över de stater vars medborgare inte är viseringsskyldiga i någon Schengenstat.

ANDORRA	ESTLAND
ARGENTINA	MONACO
AUSTRALIEN	GUATEMALA
BRUNEI	HONDURAS
BOLIVIA	KROATIEN
BRASILIEN (*)	UNGERN
KANADA	ISRAEL (**)
SCHWEIZ	ISLAND
CHILE	JAPAN
COSTA RICA	SYDKOREA
CYPERN	LIECHTENSTEIN
TJECKISKA REPUBLIKEN	LITAUEN
ECUADOR	LETTLAND

MALTA	SINGAPORE
MEXIKO	SLOVENIEN
MALAYSIA	SLOVAKIEN
NICARAGUA	SAN MARINO
NORGE	EL SALVADOR
NYA ZEELAND	FÖRENTA STATERNA (***)
PANAMA	URUGUAY
POLEN (*)	HELIGA STOLEN
PARAGUAY	VENEZUELA

(*) Sjömän som är medborgare i denna stat är viseringsskyldiga i Grekland.

(**) I Frankrike gäller fortfarande viseringsskyldigheten för kortare vistelse för besättningsmedlemmar på fartyg eller flygplan i tjänsten.

(***) I Frankrike är följande kategorier av medborgare från Förenta staterna viseringsskyldiga:

- Studenter.
- Journalister på tjänsteresa.
- Besättningsmedlemmar på fartyg eller flygplan när de är i tjänst.

III. Uppdaterad översikt över de stater vars medborgare är viseringsskyldiga endast i vissa Schengenstater.

COLOMBIA

Förteckningen över de länder vars medborgare är viseringsskyldiga i vissa Schengenstater i tabellform

	Benelux	Tyskland	Grekland	Spanien	Frankrike	Italien	Österrike	Portugal
Colombia	V		V		V			V

BILAGA 2

Resebestämmelser för innehavare av diplomat- eller tjänstepass eller passersedlar som vissa internationella organisationer utfärdar till sina tjänstemänI. *Resebestämmelser vid de yttre gränserna*

1. Den gemensamma förteckningen över de viseringsskyldiga staterna gäller inte för innehavare av ovannämnda typer av pass. Schengenstaterna åtar sig emellertid att i förväg underrätta de övriga medlemsstaterna om planerade ändringar i resebestämmelserna för innehavare av dessa typer av pass och att ta hänsyn till de övriga Schengenstaternas intressen när de fastställer ändringarna.
2. I en strävan att harmonisera resebestämmelserna för dessa typer av pass på ett särskilt flexibelt sätt skall de gemensamma konsulära anvisningarna i informationssyfte bifogas en *förteckning* över de stater vars medborgare visserligen allmänt sett är viseringsskyldiga i en eller flera Schengenstater men då detta inte gäller de medborgare som är innehavare av ett diplomat- och/eller tjänstepass eller ett särskilt pass. Eventuellt skall även en *förteckning* med de motsatta fallen bifogas. Verkställande kommittén skall se till att båda förteckningarna uppdateras.
3. Resebestämmelserna i detta dokument gäller varken för innehavarna av så kallade normala pass för offentliga angelägenheter eller för de innehavare av tjänstepass eller särskilda pass osv. som utfärdas av tredje länder vilkas praxis när det gäller utfärdande av pass inte överensstämmer med internationell praxis eller Schengenstaternas praxis. Därför kan Verkställande kommittén på förslag av en expertgrupp utarbeta en förteckning över de typer av pass vars innehavare inte skall ges någon förmånsbehandling av medlemsstaterna.
4. Personer till vilka en stat för första gången utfärdar en visering för ackreditering kan åtminstone resa genom de andra staternas territorium för att bege sig till den medlemsstats territorium som har utfärdat viseringen enligt artikel 18.
5. Redan ackrediterade medlemmar av diplomatiska eller konsulära beskickningar som innehar en särskild identitetshandling utfärdad av utrikesministeriet samt deras familjemedlemmar får passera Schengenterritoriets yttre gräns om de uppvisar denna identitetshandling och, om det är nödvändigt, sitt resedokument.
6. Innehavare av diplomat- eller tjänstepass är i princip befriade från skyldigheten att bevisa att de förfogar över tillräckliga medel för att bekosta sitt uppehälle men de omfattas fortfarande av viseringsskyldigheten om denna är föreskriven. Om det emellertid rör sig om privatresor kan vid behov samma verifikationer krävas som vid ansökan om visering med vanligt pass.
7. Vid ansökningar om viseringar för diplomat- eller tjänstepass skall en verbalnot från utrikesministeriet eller från en diplomatisk beskickning (om ansökan om visering utfärdas i ett tredje land) läggas fram, om den sökande har för avsikt att göra en tjänsteresa. Även vid privatresor kan en verbalnot krävas.
- 8.1 Vid ansökningar om viseringar för diplomat- eller tjänstepass skall föregående samråd äga rum med de övriga staternas centrala myndigheter. Detta krävs inte om en medlemsstat har ingått avtal med berört tredje land om avskaffande av viseringsskyldigheten för innehavare av diplomat- och/eller tjänstepass (i de fall som tas upp i bilaga 5 i de gemensamma konsulära anvisningarna).

Om en stat gör invändningar kan den Schengenstat som är behörig att behandla ansökan utfärda ett visum med territoriellt begränsad giltighet.

- 8.2 Schengenstaterna åtar sig att i framtiden endast i överenskommelse med de övriga medlemsstaterna ingå avtal om avskaffande av viseringsskyldigheten för innehavare av diplomat- eller tjänstepass med tredje länder när en av de andra Schengenstaterna kräver att samråd skall äga rum innan en visering utfärdas för medborgare i dessa länder.
- 8.3 Om en utlänning som är registrerad på spärllista ansöker om en visering för sin ackreditering och om detta kräver föregående samråd skall det samrådsförfarande som anges i artikel 25 i Schengenkonventionen genomföras.

9. Rätten till inresa för innehavare av diplomat- eller tjänstepass skall begränsas till den berörda medlemsstatens territorium i enlighet med den särskilda bestämmelsen i artikel 5.2 i Schengenkonventionen och denna stat skall underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

II. Resebestämmelser vid de inre gränserna

I princip skall bestämmelserna i artikel 19 och följande i Schengenkonventionen tillämpas om inte en visering med territoriellt begränsad giltighet har utfärdats.

Innehavare av diplomat- eller tjänstepass får röra sig fritt på de avtalsslutande parternas territorium – om de inte omfattas av viseringsskyldigheten – tre månader från och med dagen för inresan eller under den utfärdade viseringens giltighetstid.

Ackrediterade medlemmar av diplomatiska eller konsulära beskickningar som innehar en särskild identitetshandling utfärdad av utrikesministeriet samt deras familjemedlemmar får röra sig fritt på de övriga medlemsstaternas territorium upp till tre månader om de uppvisar denna identitetshandling och, om det är nödvändigt, sin resehandling.

- III. Resebestämmelserna i detta dokument skall tillämpas på passersedlar som utfärdas av de internationella organisationer som alla Schengenstaterna tillhör till de tjänstemän som är verksamma där. Dessa är enligt konstituerande fördrag befriade från anmälningsskyldigheten för utlännningar och från skyldigheten att ansöka om ett uppehållstillstånd (se sidan 66 i den gemensamma handboken).

Resebestämmelser för innehavare av diplomat- och tjänstepass

Förteckning A

Stater vars medborgare är viseringsskyldiga i en eller flera Schengenstater när de är innehavare av vanliga pass medan de medborgare i dessa stater som är innehavare av diplomat- eller tjänstepass inte omfattas av viseringsskyldigheten

	BNL	D	GR	E	F	I	AU	P
Antigua och Barbuda			DD					
Albanien			DD			D		
Angola								DD
Bosnien-Hercegovina			D				D	
Barbados						DD	DD	
Burkina Faso						DD		
Bulgarien		D	DD	D	D		D	D
Benin						DD		
Bahamas							DD	
Botswana						DD		
Elfenbenskusten	DD				DD	DD	DD	
Kap Verde								DD
Dominica						DD		
Dominikanska republiken						DD		
Algeriet						DD		

	BNL	D	GR	E	F	I	AU	P
Egypten						DD		
Fiji						DD		
Gabon					D			
Ghana		DD						
Gambia						DD		
Guyana						DD		
Indien		D						
Jamaica	DD							
Kuwait						DD		
Lesotho						DD		
Marocko	DD	D	DD	D	D	DD	DD	DD
F. d. jugoslaviska republiken Makedonien					D	DD	D	
Mauretanien						DD		
Maldiverna							DD	
Malawi	DD							
Moçambique								DD
Niger						DD		
Peru			DD			DD	DD	
Filippinerna		DD	DD	DD		DD	DD	
Pakistan	DD	DD					DD	
Rumänien	D		D	D	D	D	D	D
Seychellerna							D	
Senegal	DD	DD			D	DD	DD	
São Tomé och Príncipe								DD
Swaziland						DD		
Tchad	D	DD						
Togo						DD		
Thailand	DD	DD				DD	DD	
Tunisien	DD		DD	D	D	DD	DD	DD
Turkiet	DD	DD	DD	DD	DD	DD	DD	

	BNL	D	GR	E	F	I	AU	P
Trinidad och Tobago							DD	
Uganda						DD		
Venezuela								D
Västsamoa						DD		
Förbundsrepubliken Jugoslavien			DD			DD		
Sydafrika							DD	
Zimbabwe			DD					

DD: Innehavare av diplomat- och tjänstepass är befriade från viseringsskyldigheten.

D: Endast innehavare av diplomatpass är befriade från viseringsskyldigheten.

Förteckning B

Stater vars medborgare inte är viseringsskyldiga i en eller flera Schengenstater när de är innehavare av vanliga pass medan de medborgare i dessa stater som innehar diplomat- eller tjänstepass är viseringsskyldiga.

	BNL	D	GR	E	F	I	AU	P
Australien								X
Chile					X			
Israel					X			
Mexiko							X	
Paraguay								X
Förenta staterna			X		X (*)			

(*) När de är på tjänsteresa.

BILAGA 3

Förteckning över de stater vars medborgare måste inneha en visering för flygplatstransitering varvid denna viseringsskyldighet även gäller för personer som innehar resehandlingar utfärdade av dessa stater (*)

Schengenstaterna åtar sig att inte göra ändringar i del I i bilaga 3 i de gemensamma konsulära anvisningarna utan att dessförinnan ha erhållit de övriga avtalsslutande parternas samtycke.

Om en avtalsslutande part har för avsikt att ändra del II i denna bilaga är den skyldig att underrätta partnerstaterna om detta och att ta hänsyn till deras intressen.

DEL I

Förteckning över de stater vars medborgare måste ha en visering för flygplatstransitering för alla Schengenstaterna varvid denna viseringsskyldighet även gäller för personer som innehar resehandlingar utfärdade av dessa stater ⁽¹⁾ ⁽²⁾

AFGHANISTAN

BANGLADESH

KONGO (Demokratiska republiken) ⁽³⁾ERITREA ⁽³⁾

ETIOPIEN

GHANA

IRAK

IRAN

SRI LANKA

NIGERIA

PAKISTAN

SOMALIA

Dessa personer är inte viseringsskyldiga om de innehar ett uppehållstillstånd från en EES-stat av en typ som finns med i del III i denna bilaga (avsnitt A) eller ett särskilt uppehållstillstånd av en typ som nämns nedan från Andorra, Japan, Kanada, Monaco, San Marino, Schweiz eller Förenta staterna och som garanterar obegränsad rätt att återvända (avsnitt B).

Dessa uppehållstillstånd skall i samförstånd kompletteras och prövas regelbundet i arbetsgrupp II för viseringsfrågor. Om problem uppstår får Schengenstaterna uppskjuta åtgärder rörande dessa till dess att problemen i fråga har lösts i samförstånd. De avtalsslutande parterna får undanta vissa uppehållstillstånd från undantaget när detta anges i del III.

När det gäller innehavare av diplomat- eller tjänstepass skall varje medlemsstat fatta beslut om undantagen från viseringskravet för flygplatstransitering.

(*) För att utfärda viseringar för flygplatstransitering behöver samråd med de centrala myndigheterna inte äga rum.

⁽¹⁾ När det gäller alla Schengenstaterna:

— Medlemmar i flygplansbesättningar som är medborgare i en stat som är ansluten till Chicagokonventionen behöver ingen flygplatsvisering.

⁽²⁾ När det gäller Beneluxstaterna, Frankrike och Spanien:

— Innehavare av tjänste- och diplomatpass behöver ingen flygplatsvisering.

⁽³⁾ När det gäller Tyskland:

Viseringsskyldigheten träder i kraft efter det att de inleda nationella förfarandena har avslutats.

DEL II

**Förteckning över de stater vars medborgare måste ha en visering för flygplatstransitering endast i vissa Schengenstater
varvid denna viseringsskyldighet även gäller för personer som innehar resehandlingar utfärdade av dessa stater**

	BNL ⁽¹⁾	D	GR	E ⁽²⁾	F ⁽³⁾	I ⁽⁴⁾	AU ⁽⁵⁾	P
Albanien					X			
Angola	X	X	X	X	X			
Bulgarien		X						
Elfenbenskusten				X				
Indien	X	X ⁽⁶⁾	X	X		X		
Gambia		X						
Guinea-Bissau				X				
Haiti					X			
Indonesien								X
Jordanien		X						
Libanon	X	X						
Liberia				X	X		X	X
Libyen					X			
Mali				X				
Rumänien		X						
Sudan		X	X					
Sierra Leone				X	X			
Senegal				X		X		X
Syrien	X	X	X					
Togo				X				
Turkiet	X	X ⁽⁶⁾	X					

⁽¹⁾ Dessa medborgare är viseringsskyldiga endast om de inte innehar ett uppehållstillstånd som är giltigt i en EES-medlemsstat, i Kanada eller i Förenta staterna. Även innehavare av ett diplomat- eller tjänstepass eller ett särskilt pass är befriade från detta.

⁽²⁾ Innehavare av diplomat- och tjänstepass eller av officiella pass behöver ingen visering för flygplatstransitering. Detta gäller även för de innehavare av ett vanligt pass som är bosatta i en EES-medlemsstat, Amerikas förenta stater eller Kanada eller som innehar en giltig inresevisering för en av dessa stater.

⁽³⁾ — Innehavare av tjänste- och diplomatpass,
— innehavare av ett uppehållstillstånd av den typ som omnämns i del III samt
— flygplansbesättningsmedlemmar som är medborgare i en stat som är ansluten till Chicagokonventionen
behöver ingen flygplatstransitering.

⁽⁴⁾ Medborgarna är viseringsskyldiga endast om de inte förfogar över ett giltigt uppehållstillstånd för EES-medlemsstaterna, Kanada eller Förenta staterna.

⁽⁵⁾ Tredjelandssmedborgare som är skyldiga att ha transitvisering behöver ingen visering för flygplatstransitering vid transitering via en österrikisk flygplats, om de för den tidsperiod som transiteringsuppehållet varar innehar
— ett uppehållstillstånd från Andorra, Japan, Kanada, Monaco, San Marino, Schweiz, Heliga stolen eller Förenta staterna som garanterar en absolut rätt att återvända,
— en visering eller ett uppehållstillstånd från en stat som är ansluten till Schengenkonventionen och för vilken denna konvention har trätt i kraft,
— ett uppehållstillstånd från en EES-medlemsstat.

⁽⁶⁾ Medborgarna är viseringsskyldiga om de inte förfogar över en giltig visering för EES-medlemsstaterna, Schweiz, Kanada eller Förenta staterna.

DEL III

- A. Förteckning över de typer av uppehållstillstånd från EES-staterna genom vilka de berörda personerna är befriade från viseringsskyldigheten vid flygplatstransitering om de uppvisar denna handling:

DANMARK:

- *Opholdstilladelse* (uppehållstillstånd i form av ett kort med markeringen C, D, E, F, G, H, J, K och L)
- *Opholdstilladelse* (uppehållstillstånd i form av ett rosa-vitt märke i passet med markeringen B, C, eller H)
- *Tilbagejsetilladelse* (tillstånd till återresa i form av en stämpel i passet med markeringen I, II eller III)

FINLAND:

- *Oleskelulupa uppehållstillstånd* – residence permit in card form (uppehållstillstånd i form av ett kort för medborgare i Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som är bosatta i Finland samt deras familjemedlemmar)
- Upphållstillstånd i form av ett märke som är ifyllt på engelska och på vilket tillståndets art och varaktighet är tydligt angivna på följande sätt: Markeringen "Suomi Finland", "Visa" och "Permit"
- Upphållstillstånd i form av ett märke efter förebild av ett viseringsmärke med följande markering på finska: "Oleskelulupa ja Työlupa" (uppehålls- och arbetstillstånd)
- *Oleskelulupa uppehållstillstånd* (enhetligt EU-uppehållstillstånd på finska och svenska)

FÖRENADE KUNGARIKET:

- *Leave to remain in the United Kingdom for an indefinite period* (icke-tidsbegränsat uppehållstillstånd för Förenade kungariket; denna handling är tillräcklig endast om uppehållet utanför Förenade kungariket inte är längre än två år)
- *Certificate of entitlement to the right of abode* (bevis på rätten att bosätta sig)

IRLAND:

- *Residence permit* tillsammans med *re-entry visa* (uppehållstillstånd endast tillsammans med en visering för den förnyade inresan)

ISLAND:

- *Alien's passport* tillsammans med *re-entry permit* (utlänningspass [brunt omslag] med ett tillstånd till återinresa i form av en stämpel i passet)(*)
- *Temporary residence permit* tillsammans med *re-entry permit* (tidsbegränsat uppehållstillstånd [rött kort] med ett tillstånd till återinresa i form av en stämpel i passet)
- *Permanent residence permit* (permanent uppehållstillstånd [gult kort med grön rand])
- *Permanent work and residence permit* (permanent uppehålls- och arbetstillstånd [grönt kort])

LIECHTENSTEIN:

- *Livret pour étranger B* (uppehållstillstånd, tillräckligt inom giltighetstiden på ett år)(*)
- *Livret pour étranger C* (bosättningsstillstånd, tillräckligt inom giltighetstiden på 5 eller 10 år)

(*) Detta uppehållstillstånd befriar inte från viseringsskyldigheten vid flygplatstransitering i Tyskland.

NORGE:

- *Oppholdstillatelse* (tidsbegränsat uppehållstillstånd)
- *Arbeidstillatelse* (tidsbegränsat arbetstillstånd)
- *Bosettingstillatelse* (icke-tidsbegränsat uppehålls- och arbetstillstånd)

SVERIGE:

- Permanent uppehållstillstånd i form av ett märke i passet med markeringen "SVERIGE Bevis om permanent uppehållstillstånd; SWEDEN Certificate of permanent residence permit"
- Upphålls- och arbetstillstånd i form av ett märke i passet med markeringen "SVERIGE Upphålls- och arbetstillstånd; SWEDEN residence and work permit"

- B. Förteckning över de typer av uppehållstillstånd med obegränsad rätt att återvända genom vilka de berörda personerna är befriade från viseringsskyldigheten vid flygplatstransitering om de uppvisar denna handling:

ANDORRA:

- *Tarjeta provisional de estancia y de trabajo* (tillfälligt uppehålls- och arbetstillstånd) (vitt); utfärdas för säsongarbete; giltighetstiden är beroende av arbetsförhållandets varaktighet men är i princip mindre än 6 månader; kan inte förlängas (*)
- *Tarjeta de estancia y de trabajo* (uppehålls- och arbetstillstånd) (vitt); utfärdas på 6 månader och kan förlängas med ett år (*)
- *Tarjeta de estancia* (uppehållstillstånd) (vitt); utfärdas på 6 månader och kan förlängas med ett år (*)
- *Tarjeta temporal de residencia* (tidsbegränsat bosättningsstillstånd) (rosa); utfärdas för ett år och kan förlängas två gånger med samma tidsperiod varje gång (*)
- *Tarjeta ordinaria de residencia* (vanligt bosättningsstillstånd) (gult); utfärdas på tre år och kan förlängas med 3 år (*)
- *Tarjeta privilegiada de residencia* (förmånsbehandlat bosättningsstillstånd) (grönt); utfärdas på 5 år och kan förlängas med samma tidsperiod varje gång
- *Autorización de residencia* (bosättningsstillstånd) (grönt); utfärdas på ett år och kan förlängas med 3 år varje gång (*)
- *Autorización temporal de residencia y de trabajo* (tidsbegränsat bosättnings- och arbetstillstånd) (rosa); utfärdas på 2 år och kan förlängas med 2 år (*)
- *Autorización ordinaria de residencia y de trabajo* (vanligt bosättnings- och arbetstillstånd) (gult); utfärdas på 5 år
- *Autorización privilegiada de residencia y de trabajo* (förmånsbehandlat bosättnings- och arbetstillstånd) (grönt); utfärdas på 10 år och kan förlängas med samma tidsperiod varje gång

KANADA:

- *Returning Resident Permit* (tillstånd till återresa för bosatta, separat blad i passet)

SCHWEIZ:

- *Livret pour étranger B* (uppehållstillstånd, tillräckligt inom giltighetstiden på ett år) (*)
- *Livret pour étranger C* (bosättningsstillstånd, tillräckligt inom giltighetstiden på 5 eller 10 år)

(*) Detta uppehållstillstånd befriar inte från viseringsskyldigheten vid flygplatstransitering i Tyskland.

MONACO:

- *Carte de séjour de résident temporaire de Monaco* (uppehållstillstånd för tillfälligt uppehåll) (*)
- *Carte de séjour de résident ordinaire de Monaco* (vanligt uppehållstillstånd)
- *Carte de séjour de résident privilégié de Monaco* (uppehållstillstånd för förmånsbehandlade personer)
- *Carte de séjour de conjoint de ressortissant monégasque* (uppehållstillstånd för makan/maken till en person med monegaskiskt medborgarskap)

JAPAN:

- *Re-entry permit to Japan* (tillstånd till återresa till Japan) (*)

SAN MARINO:

- *Permesso di soggiorno ordinario (validità illimitata)* (konventionellt uppehållstillstånd [obegränsad giltighet])
- *Permesso di soggiorno continuativo speciale (validità illimitata)* (kontinuerligt särskilt uppehållstillstånd [obegränsad giltighet])
- *Carta d'identità di San Marino (validità illimitata)* (identitetskort från San Marino [obegränsad giltighet])

AMERIKAS FÖRENTA STATER:

- *Form I-551 permanent resident card* (giltigt 2 (*) eller 10 år)
- *Form I-551 Alien registration receipt card* (giltigt 2 (*) eller 10 år)
- *Form I-551 Alien registration receipt card* (obegränsad giltighet)
- *Form I-327 Reentry document* (giltigt 2 år — utfärdas till innehavare av I-551) (*)
- *Resident alien card* (identitetshandling för bosatta utlänningar, med en giltighetstid på 2 (*) eller 10 år eller med obegränsad giltighetstid; denna handling är tillräcklig endast om uppehållet utanför Förenta staterna inte är längre än ett år)
- *Permit to reenter* (tillstånd till återinresa med en giltighetstid på 2 år; denna handling är tillräcklig endast om uppehållet utanför Förenta staterna inte är längre än 2 år) (*)
- *Valid temporary residence stamp* i ett giltig pass (ett års giltighetstid efter den dag då det utfärdas) (*)

(*) Detta uppehållstillstånd befriar inte från viseringsskyldigheten vid flygplatstransitering i Tyskland.

BILAGA 4

Förteckning över dokument som berättigar till viseringsfri inresa

BELGIEN

- "Carte d'identité d'étranger"
"Identiteitskaart voor vreemdelingen"
"Personalausweis für Ausländer"
(identitetskort för utländsk medborgare)
- "Certificat d'inscription au registre des étrangers"
"Bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister"
"Bescheinigung der Eintragung im Ausländerregister"
(bevis på registrering i utlänningsregistret)
- Särskilda uppehållstillstånd som utfärdas av utrikesministeriet:
 - "Carte d'identité diplomatique"
"Diplomatieke identiteitskaart"
"Diplomatischer Personalausweis"
(identitetskort för anställda vid beskickningar)
 - "Carte d'identité consulaire"
"Consulaire identiteitskaart"
"Konsularer Personalausweis"
(identitetskort för anställda vid konsulat)
 - "Carte d'identité spéciale – couleur bleue"
"Bijzondere identiteitskaart – blauw"
"Besonderer Personalausweis – blau"
(särskild identitetshandling – blå)
 - "Carte d'identité spéciale – couleur rouge"
"Bijzondere identiteitskaart – rood"
"Besonderer Personalausweis – rot"
(särskild identitetshandling – röd)
 - "Certificat d'identité pour les enfants âgés de moins de cinq ans des étrangers privilégiés titulaires d'une carte d'identité diplomatique, d'une carte d'identité consulaire, d'une carte d'identité spéciale – couleur bleue ou d'une carte d'identité – couleur rouge"
"Identiteitsbewijs voor kinderen, die de leeftijd van vijf jaar nog niet hebben bereikt, van een bevoorrecht vreemdeling dewelke houder is van een diplomatieke identiteitskaart, consulaire identiteitskaart, bijzondere identiteitskaart – blauw of bijzondere identiteitskaart – rood"
"Identitätsnachweis für Kinder unter fünf Jahren, von privilegierten Ausländern, die Inhaber eines diplomatischen Personalausweises sind, eines konsularen Personalausweises, eines besonderen Personalausweises – rot oder eines besonderen Personalausweises – blau"
(identitetshandling för barn under fem år till utländsk medborgare med diplomatisk immunitet som innehar identitetskort för anställda vid beskickningar, identitetskort för anställda vid konsulat, särskild identitetshandling – blå – eller särskild identitetshandling – röd)
- Certificat d'identité avec photographie délivré par une administration communale belge à un enfant de moins de douze ans
Door een Belgisch gemeentebestuur aan een kind beneden de 12 jaar afgegeven identiteitsbewijs met foto

Von einer belgischen Gemeindeverwaltung einem Kind unter dem 12. Lebensjahr ausgestellter Personalausweis mit Lichtbild

(Identitetskort med foto för barn under 12 år som utfärdats av en belgisk lokal myndighet)

- Förteckning över deltagare i skolresor inom Europeiska unionen

TYSKLAND

- "Aufenthaltsurlaubnis für die Bundesrepublik Deutschland"
(uppehållstillstånd för Förbundsrepubliken Tyskland)
- "Aufenthaltsurlaubnis für Angehörige eines Mitgliedstaates der EG"
(uppehållstillstånd för medborgare i EG-länderna)
- "Aufenthaltsberechtigung für die Bundesrepublik Deutschland"
(uppehållstillstånd för Förbundsrepubliken Tyskland)
- "Aufenthaltsbewilligung für die Bundesrepublik Deutschland"
(uppehållstillstånd för Förbundsrepubliken Tyskland)
- "Aufenthaltsbefugnis für die Bundesrepublik Deutschland"
(uppehållstillstånd för Förbundsrepubliken Tyskland)

Dessa handlingar ersätter visering vid viseringsfri inresa endast om de införts i själva passhäftet eller är utställda i form av insticksblad till passet. De gäller inte om de utställts som nationell visering i ett ersättningsdokument.

Handlingarna "Aussetzung der Abschiebung (Duldung)" (anstånd med utvisning) och "Aufenthalts gestattet für Asylbewerber" (uppehållstillstånd för asylsökande) berättigar heller inte till viseringsfri inresa.

- Särskilda uppehållstillstånd som utfärdas av förbundsutrikesministeriet:
 - "Diplomatenausweis" (rött)
(diplomatpass)
 - "Ausweis für bevorrechtigte Personen" (blått)
(särskilt identitetskort för personer med diplomatisk immunitet)
 - "Ausweis" (gult)
(identitetskort)
 - "Personalausweis" (grönt)
(ID-kort)
- Särskilda uppehållstillstånd som utfärdas av delstaterna:
 - "Ausweis für Mitglieder des Konsularkorps" (vitt)
(identitetskort för karriärdiplomater med placering vid konsulat)
 - "Ausweis" (grått)
(identitetskort)
 - "Ausweis für Mitglieder des Konsularkorps" (vitt med gröna ränder)
(identitetskort för karriärdiplomater med placering vid konsulat)

- "Ausweis" (gult)
(identitetskort)
- "Ausweis" (grönt)
(identitetskort)
- Förteckning över deltagare i skolresor inom Europeiska unionen

GREKLAND

- "Άδεια παραμονής αλλοδαπού για εργασία"
(uppehållstillstånd för arbete)
- "Άδεια παραμονής μελών οικογενείας αλλοδαπού"
(uppehållstillstånd för att möjliggöra familjeåterförening)
- "Άδεια παραμονής αλλοδαπού για σπουδές"
(uppehållstillstånd för studier)
- "Άδεια παραμονής αλλοδαπού" (vitt)
(uppehållstillstånd)
(Utfärdas till utlänning som är gift med grekisk medborgare. Giltighetstiden är ett år och tillståndet förlängs kontinuerligt så länge äktenskapet består.)
- "Δελτίο ταυτότητας αλλοδαπού" (grönt)
(ID-kort för utlänningar)
(Utfärdas endast till utlänningar av grekisk härkomst. Giltighetstiden är tre till fem år.)
- "Ειδικό Δελτίο Ταυτότητας Ομογενούς" (beige)
(Särskilt ID-kort för personer av grekisk härkomst)
(Utfärdas till albanska medborgare som är etniska greker. Giltighetstiden är tre år. Sådant ID-kort utfärdas oberoende av medborgarskap även till make/maka och barn till personer av grekisk etnicitet om familjebanden kan styrkas genom officiell handling.)
- Förteckning över deltagare i skolresor inom Europeiska unionen

SPANIEN

Innehavare av giltigt tillstånd för återinresa tillåts resa in viseringsfritt.

Följande uppehållstillstånd ger utlänningar, som på grund av sin nationalitet normalt skulle vara viseringsskyldiga, rätt att inom respektive giltighetstid resa in viseringsfritt i Spaniens territorium:

- "Permiso de Residencia Inicial"
(tidsbegränsat uppehållstillstånd)
- "Permiso de Residencia Ordinario"
(reguljärt uppehållstillstånd)
- "Permiso de Residencia Especial"
(särskilt uppehållstillstånd)

- "Tarjeta de Estudiante"
(studentlegitimation)
- "Permiso de Residencia tipo A"
(uppehållstillstånd – kategori A)
- "Permiso de Residencia tipo b"
(uppehållstillstånd – kategori b)
- "Permiso de Trabajo y de Residencia tipo B"
(arbets- och uppehållstillstånd – kategori B)
- "Permiso de Trabajo y de Residencia tipo C"
(arbets- och uppehållstillstånd – kategori C)
- "Permiso de Trabajo y de Residencia tipo d"
(arbets- och uppehållstillstånd – kategori d)
- "Permiso de Trabajo y de Residencia tipo D"
(arbets- och uppehållstillstånd – kategori D)
- "Permiso de Trabajo y de Residencia tipo E"
(arbets- och uppehållstillstånd – kategori E)
- "Permiso de Trabajo fronterizo tipo F"
(arbetstillstånd för gränsarbetare – kategori F)
- "Permiso de Trabajo y Residencia tipo P"
(arbets- och uppehållstillstånd – kategori P)
- "Permiso de Trabajo y Residencia tipo Ex"
(arbets- och uppehållstillstånd – kategori Ex)
- "Tarjeta de Reconocimiento de la excepción a la necesidad de obtener Permiso de Trabajo y Permiso de Residencia"
(art. 16 Ley 7/85)
(dokument som styrker undantag från kravet på arbets- och uppehållstillstånd enligt artikel 16 i lag nr 7/85)
- "Permiso de Residencia para Refugiados"
(uppehållstillstånd för flyktingar)
- "Lista de personas que participan en un viaje escolar dentro de la Unión Europea"
Förteckning över deltagare i skolresor inom Europeiska unionen
- "Tarjeta de Familiar Residente Comunitario"
(ID-handling för familjemedlemmar till EG-medborgare)
- "Tarjeta temporal de Familiar de Residente Comunitario"
(tidsbegränsad ID-handling för familjemedlemmar till EG-medborgare)

Viseringsfri inresa tillåts för innehavare av följande ackrediteringsbevis utfärdade av utrikesministeriet:

- "Tarjeta especial" på vars pärm anges "Cuerpo Diplomático. Embajador. Documento de Identidad" (diplomatiska kåren; ambassadör; identitetshandling) (röd)
(Särskild identitetshandling som utfärdas till ackrediterade ambassadörer)

- "Tarjeta especial" på vars pärm anges "Cuerpo Diplomático. Documento de Identidad" (diplomatiska kåren; identitetshandling) (röd)
(Särskild identitetshandling som utfärdas till tjänstemän med diplomatstatus vid utländska beskickningar. För make/maka och barn införs vid utfärdandet ett F.)
- "Tarjeta especial" på vars pärm anges "Misiones Diplomáticas. Personal Administrativo y Técnico. Documento de Identidad" (diplomatisk beskickning, administrativ och teknisk personal) (gul)
(Särskild identitetshandling som utfärdas till administrativ och teknisk personal vid utländsk beskickning. För make/maka och barn införs vid utfärdandet ett F.)
- "Tarjeta especial" på vars pärm anges "Tarjeta Diplomática de Identidad" (identitetshandling för beskickningspersonal) (röd)
(Särskild identitetshandling som utfärdas till tjänstemän med diplomatstatus vid Arabförbundets representation samt till ackrediterade tjänstemän vid den förenade palestinska delegationens representation ("Oficina de la Delegación General"). För make/maka och barn införs vid utfärdandet ett F.)
- "Tarjeta especial" på vars pärm anges "Organismos Internacionales. Estatuto Diplomático. Documento de Identidad" (internationella organisationer; diplomatstatus; identitetshandling) (röd)
(Särskild identitetshandling som utfärdas till tjänstemän med diplomatstatus, som ackrediterats vid internationella organisationer. För make/maka och barn införs vid utfärdandet ett F.)
- "Tarjeta especial" på vars pärm anges "Organismos Internacionales. Personal Administrativo y Técnico. Documento de Identidad" (internationella organisationer; administrativ och teknisk personal; identitetshandling) (blå)
(Särskild identitetshandling som utfärdas till administrativ personal som ackrediterats vid internationella organisationer. För make/maka och barn införs vid utfärdandet ett F.)
- "Tarjeta especial" på vars pärm anges "Functionario Consular de Carrera. Documento de Identidad" (karriärdiplomat; identitetshandling) (grön)
(Särskild identitetshandling som utfärdas till i Spanien ackrediterade karriärdiplomater med placering vid konsulat. För make/maka och barn införs vid utfärdandet ett F.)
- "Tarjeta especial" på vars pärm anges "Empleado Consular. Expedida a favor de ... Documento de Identidad" (anställd vid konsulär myndighet; utfärdad för ... identitetshandling) (grön)
(Särskild identitetshandling som utfärdas till anställd vid konsulär myndighet. För make/maka och barn införs vid utfärdandet ett F.)
- "Tarjeta especial" med angivelsen "Personal de Servicio. Misiones Diplomáticas, Oficinas Consulares y Organismos Internacionales. Expedida a favor de ... Documento de Identidad" utfärdad för ... identitetshandling (grå)
(Särskild identitetshandling som utfärdas till annan personal vid beskickningar, konsulat och internationella organisationer (tjänstepersonal) samt till personal med diplomatstatus eller karriärdiplomater (personlig hemhjälp). För make/maka och barn införs vid utfärdandet ett F.)

FRANKRIKE

1. Vuxna utlänningar måste innehålla något av följande dokument:

- "Carte de séjour temporaire"
(tillfälligt uppehållstillstånd på vilket uttryckligen skall anges motiveringen till att uppehållstillstånd beviljats)
- "Carte de résident"
(ID-kort för fast bosatta)
- "Certificat de résidence d'Algérie"
(bosättningsintyg för algerisk medborgare, på vilket uttryckligen anges motivet för att uppehållstillstånd beviljats, 1 år eller 10 år)
- "Certificat de résidence d'Algérie" med angivelsen "membre d'un organisme officiel" (medlem av ett officiellt organ)
(bosättningsintyg för algerisk medborgare, tvåårigt)

- "Carte de séjour des Communautés européennes"
(uppehållstillstånd – EU, 1, 5 eller 10 år)

- "Carte de séjour de l'Espace Economique Européen"
(uppehållstillstånd – för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet)

- Av utrikesministeriet utfärdade officiella dokument (fr. carte – ung. "ID-handling") vilka gäller som uppehållstillstånd:
 - a) Cartes diplomatiques (diplompass)
 - "Carte" med angivelsen "corps diplomatique" (diplomatiska kåren) (vitt)
(ID-handling som utfärdas till beskickningschefer)
 - "Carte" med angivelsen "corps diplomatique" (diplomatiska kåren) (orange)
(ID-handling som utfärdas till ackrediterade tjänstemän vid utländska beskickningar)
 - "Carte" med angivelsen "organisations internationales" (internationella organisationer) samt på baksidan "assimilé à un chef de mission diplomatique"
(likställd med chef för utländsk beskickning) (vitt)
 - "Carte" med angivelsen "organisations internationales" (internationella organisationer) samt på baksidan "assimilé à un chef de mission diplomat"
(likställd med chef för utländsk beskickning) (blått)
 - b) Cartes spéciales (särskilda ID-handlingar)
 - "Carte" med angivelsen "carte consulaire" (konsulpass) (grönt)
(särskilt ID-kort som utfärdas till tjänstemän vid konsulära myndigheter i Frankrike)
 - "Carte" med angivelsen "organisations internationales" (internationella organisationer) (grönt)
(särskilt ID-kort som utfärdas till internationellt anställda tjänstemän inom internationella organisationer verksamma i Frankrike)
 - "Carte" med angivelsen "carte spéciale" (särskild ID-handling) (beige)
(särskilt ID-kort som utfärdas till utländsk administrativ och teknisk personal vid beskickningar eller konsulära myndigheter eller inom internationella organisationer)
 - "Carte" med angivelsen "carte spéciale" (särskild ID-handling) (grått)
(särskilt ID-kort som utfärdas till servicepersonal som är anställd vid beskickningar eller konsulära myndigheter eller inom internationella organisationer)
 - "Carte" med angivelsen "carte spéciale" (särskild ID-handling) (grått)
(särskilt ID-kort som utfärdas till utländska personer som är privat anställda hos tjänsteman vid utländsk beskickning eller därmed likställd person, hos karriärdiplomat med placering vid konsulat eller hos internationellt anställd tjänsteman)

- "Carte" med angivelsen "carte spéciale" (särskild ID-handling) (blågrått)
(särskilt ID-kort som utfärdas till utländska personer med särskild ställning som befinner sig på officiellt uppdrag)
- 2. Utländska omyndiga barn måste inneha något av följande dokument:
 - "Document de circulation pour étrangers mineurs"
(resehandling för utländska omyndiga barn)
 - "Visa de retour"
(återinresevisering, varvid hänsyn till medborgarskap ej behöver tas och uppehållstillstånd ej måste uppvisas då dessa villkor inte gäller för omyndiga barn)
 - "Passeport diplomatique" (diplomatpass), "passeport de service" (tjänstepass) eller ett vanligt pass i vilket införts "visa de circulation" (visering för kortare vistelse)
(pass som utfärdas för omyndigt barn till innehavaren av ett särskilt ID-kort från utrikesdepartementet)
- 3. Förteckning över deltagare i skolresor inom Europeiska unionen

ANM. 1:

Det bör påpekas att mottagningsbeviset för den första ansökan som görs om uppehållstillstånd saknar giltighet. Där-
emot erkänns mottagningsbevis för ansökan om förlängning av uppehållstillståndet eller om ändring av detta om den
uppvisas tillsammans med den gamla handlingen.

ANM. 2:

De tjänsteintyg som utfärdas av utrikesministeriets protokollavdelning ("attestations de fonctions") är inte giltiga som
uppehållstillstånd. Innehavaren av en sådan handling måste ha uppehållstillstånd i enlighet med allmän lagstiftning (se
punkterna 1–6 i förteckningen).

ITALIEN

- "Carta di soggiorno"
(uppehållstillstånd med obegränsad giltighet)
- "Permesso di soggiorno"
(uppehållstillstånd)
Dock gäller ej följande tre kategorier:
 1. "Permesso di soggiorno provvisorio per richiesta asilo politico ai sensi della Convenzione di Dublino"
(tillfälligt uppehållstillstånd för att begära politisk asyl i enlighet med Dublinkonventionen)
 2. "Permesso di soggiorno per cure mediche"
(uppehållstillstånd för läkarvård)
 3. "Permesso di soggiorno per motivi di giustizia"
(uppehållstillstånd som beviljats av juridiska skäl)
- "Carta d'identità M.A.E." (Ministerio degli Affari Esteri — Utrikesministeriet) med tillägget "Corpo diplomatico" (di-
plomatiska kåren)
(identitetshandling utfärdad av utrikesministeriet till medlemmar av den diplomatiska kåren)
- "Carta d'identità" med tillägget "Organizzazioni internazionali e Missioni Estere Speciali" (internationella organisatio-
ner och särskilda utlandsuppdrag)
(identitetshandling för anställda inom internationella organisationer och för personer med särskilt utlandsuppdrag)
- "Carta d'identità" med tillägget "Rappresentanze Diplomatiche" (beskickningar)
(identitetshandling för anställda vid utländska beskickningar)
- "Carta d'identità" med tillägget "Corpo Consolare" (karriärdiplomater med placering vid konsulat)
(identitetshandling för karriärdiplomater med placering vid konsulat)
- "Carta d'identità" med tillägget "Uffici Consolari" (konsulat)
(identitetshandling för kontorsanställda vid konsulat)
- "Carta d'identità" med tillägget "Rappresentanze Diplomatiche (personale amministrativo e tecnico)"
(identitetshandling för administrativ och teknisk personal vid diplomatisk beskickning)
- "Carta d'identità" med tillägget "Rappresentanze Diplomatiche (personale di servizio)"
(identitetshandling för servicepersonal anställd vid diplomatisk beskickning)
- Förteckning över deltagare i skolresor inom Europeiska unionen

LUXEMBURG

- "Carte d'identité d'étranger"
(utlänningspass)
- "Autorisation de séjour provisoire"
(tidsbegränsat uppehållstillstånd som införts i det nationella passet)
- "Carte diplomatique délivrée par le Ministère des Affaires Etrangères"
(diplomatpass utfärdad av Utrikesministeriet)
- "Titre de légitimation délivré par le Ministère des Affaires Etrangères au personnel administratif et technique des Ambassades"
(av utrikesministeriet utfärdad identitetshandling till administrativ och teknisk personal vid ambassader)
- "Titre de légitimation délivré par le Ministère de la Justice au personnel des institutions et organisations internationales établies au Luxembourg"
(av justitieministeriet utfärdad identitetshandling för anställda inom internationella organ och organisationer med säte i Luxemburg)
- Förteckning över deltagare i skolresor inom Europeiska unionen

NEDERLÄNDERNA

- Formulär med någon av följande beteckningar:
 - Vergunning tot vestiging (modell A)
(bosättningsstillstånd)
 - Toelating als vluchteling (modell B)
(rätt till vistelse som flykting)
 - Verblijf voor onbepaalde duur (modell C)
(icke tidsbegränsad vistelse)
 - Vergunning tot verblijf (modell D)
(uppehållstillstånd)
 - Voorwaardelijke vergunning tot verblijf (modell D med noteringen "voorwaardelijk" [villkorligt])
(villkorligt uppehållstillstånd)
 - Verblijfskaart van een onderdaan van een Lid-Staat der E.E.G. (modell E)
(uppehållstillstånd för medborgare i en EG-medlemsstat)
- "Vergunning tot verblijf"
(uppehållstillstånd utfärdad som stämpel i passet)
- Vreemdelingendocument med en av bokstavskoderna A, B, C, D, E, F1, F2 eller F3
(dokument för utlänningar)
- "Legitimatiebewijs voor leden van diplomatieke of consulaire posten"
(identitetshandling för anställda vid beskickningar och konsulära myndigheter)
- "Legitimatiebewijs voor ambtenaren met een bijzondere status"
(identitetshandling för tjänstemän med särskild ställning)
- "Legitimatiebewijs voor ambtenaren van internationale organisaties"
(identitetshandling för anställda inom internationella organisationer)

- "Identiteitskaart voor leden van internationale organisaties waarvan de zetel in Nederland is gevestigd"
(ID-kort för anställda inom internationella organisationer med säte i Nederländerna)
- "Visum voor terugkeer"
(visering för återinresa)
- Förteckning över deltagare i skolresor inom Europeiska unionen

Kommentar till de två första strecksatserna

Utfärdandet av uppehållstillstånd enligt de båda första strecksatserna upphörde den 1 mars 1994 (modell D och stämpel i passet fr.o.m. den 1 juni 1994). Alltjämt existerande handlingar är giltiga längst t.o.m. den 1 januari 1997.

Kommentar till den tredje strecksatsen

Sedan den 1 mars 1994 utfärdas "Vreemdelingendocument". Detta dokument i "kreditkortsformat" kommer efter hand att ersätta de uppehållstillstånd som anges i de båda första strecksatserna. Bokstavskoden för den aktuella kategorin har bibehållits.

"Vreemdelingendocument" med bokstavskod E utfärdas för såväl EG-medborgare som för medborgare i stater som är avtalsslutande parter i EES-avtalet.

Det villkorliga uppehållstillståndet ("voorwaardelijke vergunning tot verblijf") har bokstavskoden F1, F2 eller F3.

Kommentar till den sjunde strecksatsen

Följande förteckning upptar internationella organisationer med etablering i Nederländerna, vilkas personal (inkl. sådana familjemedlemmar till de anställda som ingår i hushållet) har ID-handlingar som inte utfärdats av utrikesministeriet.

- 1) Europeiska rymdorganisationen (ESA)
- 2) Europeiska patentverket
- 3) International Tea Promotion Association (ITPA)
- 4) International Service for national agricultural research – ISNAR
- 5) Teknikcentrum för jordbruks- och landsbygdssamarbete
- 6) United Nations University for New Technologies – UNU-INTECH
- 7) African Management Services Company (AMSCO)

ÖSTERRIKE

- (Upphållstillstånd i form av klistermärke i enlighet med Europeiska unionens gemensamma åtgärd av den 16 december 1996 om en enhetlig modell för uppehållstillstånd)
(Fr.o.m. den 1 januari 1998 utfärdas och förlängs uppehållstillstånd uteslutande i detta utförande; som kategori av uppehållstillstånd införs för närvarande: "Niederlassungsbewilligung" [bosättningsstillstånd], "Aufenthaltserlaubnis" [uppehållstillstånd], "Befr. Aufenthaltsrecht" [rätt till tidsbegränsad vistelse].)

- Uppehållstillstånd som utfärdats före den 1 januari 1998, om giltighetstiden inte har gått ut – härvid kan även "unbefristet" (icke tidsbegränsat) ha införts

("Wiedereinreise – Sichtvermerk" (återinresevisering) eller "Einreise – Sichtvermerk" (inresevisering) utfärdades fram till och med den 31 december 1992 i form av stämpel av de nationella myndigheterna men även av konsulära myndigheter

"Gewöhnlicher Sichtvermerk" (reguljär visering) utfärdades från den 1 januari 1993 t.o.m. den 31 december 1997 i form av klistermärke, fr.o.m. den 1 september 1996 i enlighet med förordning (EG) nr 1683/95

"Aufenthaltsbewilligung" (uppehållstillstånd) utfärdades fr.o.m. den 1 januari 1993 t.o.m. den 31 december 1997 i form av klistermärke)

- Konventionspass utfärdade fr.o.m. den 1 januari 1993
- Legitimationshandling i rött, gult eller blått som utfärdas av förbundsutrikesministeriet till innehavare av immunitet och privilegier
- Förteckning över deltagare i skolresor inom Europeiska unionen

Följande dokument gäller inte som uppehållstillstånd och således inte för viseringsfri inresa till Österrike:

- "Lichtbildausweis für Fremde"
(identitetskort med foto för utlänningar) enligt § 85 i utlänningslagen från 1997
- "Durchsetzungsaufschub" (anstånd med verkställighet) samt "Abschiebungsaufschub" (anstånd med avvisning)
i samband med icke beviljat uppehållstillstånd eller avvisning
- "Bewilligung zur Wiedereinreise"
(tillstånd till återinresa) i form av utfärdad visering och trots att uppehållstillstånd inte beviljats angivet som sådant tillstånd
- "Vorläufige Aufenthaltsberechtigung"
(tidsbegränsat uppehållstillstånd) enligt § 19 i 1997 års asyllag samt § 7 i 1991 års asyllag
- "Befristete Aufenthaltsberechtigung"
(tidsbegränsat uppehållstillstånd) i form av tillfälligt uppehållstillstånd som beviljats trots avslag på asylansökan enligt § 15 i 1997 års asyllag samt § 8 i 1991 års asyllag

PORTUGAL

- "Cartão de Identidade" med tillägget "Corpo Consular, Chefe de Missão"
(identitetshandling för diplomatiska kåren som utfärdas av utrikesministeriet till beskickningschefer)
- "Cartão de Identidade" med tillägget "Corpo Consular, Funcionário de Missão"
(identitetshandling för diplomatiska kåren som utfärdas av utrikesministeriet till tjänstemän vid utländska beskickningar)

- "Cartão de Identidade" med tillägget "Pessoal Auxiliar de Missão Estrangeira"
(identitetshandling för diplomatiska kåren som utfärdas av utrikesministeriet till biträdande personal vid utländska beskickningar)
 - "Cartão de Identidade" med tillägget "Funcionário Administrativo de Missão Estrangeira"
(identitetshandling för diplomatiska kåren som utfärdas av utrikesministeriet till administrativ personal vid utländska beskickningar)
 - "Cartão de Identidade" med tillägget "Corpo Diplomático, Chefe de Missão"
(identitetshandling för diplomatiska kåren som utfärdas av utrikesministeriet till beskickningschefer)
 - "Cartão de Identidade" med tillägget "Corpo Diplomático, Funcionário de Missão"
(identitetshandling för diplomatiska kåren som utfärdas av utrikesministeriet till tjänstemän vid utländska beskickningar)
 - "Título de Residência" med tillägget "1 ano" (1 år)
(ettårigt uppehållstillstånd)
 - "Título de Residência Anual" med tillägget "1 ano" (1 år)
(ettårigt uppehållstillstånd)
 - "Título de Residência Anual" (orange)
(ettårigt uppehållstillstånd)
 - "Título de Residência Temporário" med tillägget "5 anos" (5 år)
(tidsbegränsat uppehållstillstånd, giltighetstid: 5 år)
 - "Título de Residência Vitalício"
(permanent uppehållstillstånd)
 - "Cartão de Residência de Nacional de um Estado membro da Comunidade Europeia"
(uppehållstillstånd för medborgare i EG:s medlemsstater)
 - "Cartão de Residência Temporário"
(tidsbegränsat uppehållstillstånd)
 - "Cartão de Residência"
(uppehållstillstånd)
 - "Autorização de Residência Provisório"
(tillfälligt uppehållstillstånd)
 - "Título de Identidade de Refugiado"
(identitetshandling för flyktingar)
-

KONFIDENTIELL*BILAGA 5*

*BILAGA 6***Förteckning över honorärkonsuler som undantagsvis temporärt bemyndigas att utfärda viseringar**

Med hänvisning till den överenskommelse som ministrarna och stats- eller kabinetssekreterarna träffade vid sitt möte den 15 december 1992 har samtliga parter i Schengenavtalet godtagit att följande honorärkonsuler skall bemyndigas att utfärda viseringar under den tid som anges:

Nederländernas nuvarande honorärkonsuler

- i Nassau (Bahamas), till dess att en med karriärdiplomater bemannad beskickning för en medlemsstat har upprättats,
- i Manama (Bahrain), under fem år från det att Schengenkonventionen trädde i kraft.

BILAGA 7

De på årsbasis av de nationella myndigheterna fastställda belopp som skall vara riktmärken för beviljande av inresa

BELGIEN

Kontroll av medel för att finansiera uppehållet är visserligen i lag föreskriven men några bestämda kriterier för genomförandet anges inte.

Inom administrationen förfar man i praktiken på följande sätt:

— *Utlänning som vistas hos privatperson*

En person kan intyga att medel finns för finansiering av uppehållet. En sådan förklaring måste attesteras av den kommunala förvaltningen på bosättningsorten.

Åtagandet avser kostnaderna för kost och logi, läkararvoden samt för den utländske medborgarens återresa om denne inte själv kan bekosta resan. Med denna åtgärd vill man undvika att myndigheterna tvingas stå för kostnaderna. Det måste vara en *solvent* person som ikläder sig ansvaret, och om denne är utländsk medborgare måste han/hon ha uppehållstillstånd eller bosättningsstillstånd. Om så behövs begär man att utländsk medborgare skall intyga att han/hon har egen inkomst.

Om den utländske medborgaren saknar tillgångar måste han/hon ändå disponera åtminstone cirka 1 500 belgiska franc per dag för uppehållet.

— *Utlänning boende på hotell*

Om en utländsk medborgare inte kan styrka tillgångar måste han/hon till sitt förfogande för uppehållet dock disponera åtminstone lägst 2 000 belgiska franc per dag.

I flertalet fall måste vederbörande dessutom uppvisa färdbevis (flygbiljett) för återresa till ursprungslandet/bosättningslandet.

TYSKLAND

Enligt § 60.2 i utlänningslagen av den 9 juli 1990 (AuslG, Ausländergesetz) kan utländsk medborgare vägras inresa vid gränsen om skäl för avvisning föreligger.

Så är exempelvis fallet om en utländsk medborgare uppbär socialbidrag eller måste ha socialbidrag för sig själv eller för familjemedlemmar som befinner sig i Tyskland eller för andra personer i hushållet (§ 46.6, AuslG).

Det finns inga belopp angivna som riktmärken för kontrollpersonalen. I praktiken räknar man normalt med ett belopp på 50 tyska mark per dag. Dessutom måste vederbörande person ha biljett för returresan eller disponera motsvarande belopp.

Emellertid måste utländsk medborgare som vägrats inresa beredas möjlighet att på lagligt sätt inom rimlig tid visa att erforderliga medel finns för vistelse i Tyskland, t.ex. genom

— bankgaranti från tysk bank,

— borgensförbindelse från värdfolket,

— telegraferad postanvisning,

— deposition av säkerhet hos den utlänningsmyndighet som har ansvar för vistelsen.

GREKLAND

I ministeriell förordning nr 3011/2/1f av den 11 januari 1992 anges det belopp som en utländsk medborgare som inte är medborgare i en EG-stat måste disponera för att resa in i Grekland.

På grundval av denna förordning gäller vid inresa till Grekland för medborgare i andra länder än EG-staterna beloppet 5 000 drakmer per dag (och person) i utländsk valuta plus ett belopp på lägst 35 000 drakmer.

För omyndiga familjemedlemmar till utländska medborgare skall halva dagsbeloppet gälla.

Medborgare i en icke-EG-stat, enligt vars lagstiftning grekiska medborgare vid inresa till den staten måste växla in valuta, är av reciprocitetsskäl föremål för samma slags åtgärd.

SPANIEN

Utlänningar måste kunna styrka att de för att finansiera sitt uppehälle disponerar erforderliga medel, vilka lägst skall uppgå till följande:

- a) Medel för att bekosta vistelsen i Spanien 5 000 pesetas – eller motsvarande belopp i utländsk valuta – multiplicerat med antalet dagar för vistelse i Spanien och med antalet medföljande familjemedlemmar eller övriga anhöriga. Det belopp som måste uppvisas skall i alla händelser och oberoende av vistelsens beräknade varaktighet uppgå till minst 50 000 pesetas per person.
- b) Berörd person skall för återresan till ursprungslandet eller för transitering genom tredje land uppvisa ett på honom/henne själv utställt ej överlåtbart färdbevis med datum för returresa angivet.

För att bevisa att medel finns för att finansiera uppehållet måste utlänningar i fråga om kontanter uppvisa dessa eller visa fram bekräftade checkar, resecheckar, kvittenser, kreditkort eller bankgaranti. Om sådana verifikationer inte kan uppvisas godtar den spanska gränspolisens varje annan verifikation som man bedömer vara till fyllest.

FRANKRIKE

Det belopp som anges som riktmärke för finansieringen av uppehållet under den tid som en utlänning avser att vistas i, alternativt transiteras genom, Frankrike i händelse han/hon reser till tredje land är i Frankrike lika med den indexreglerade minimilön (SMIC) som dag för dag räknas fram med utgångspunkt i en nivå som den 1 januari fastställs för det innevarande året.

Detta belopp anpassas i Frankrike periodvis till levnadskostnadsutvecklingen, antingen

- automatiskt, om prisindex har stigit med mer än 2%, eller
- genom ett regeringsbeslut efter utlåtande från den nationella kommittén för löneförhandlingar för att säkerställa en ökning som är högre än prisutvecklingen.

Sedan den 1 juli 1998 ligger dagsbeloppet för minimilönen (SMIC) på 302 franska franc.

Den som har en åtagandeförklaring måste disponera ett belopp som lägst motsvarar halva dagsbeloppet enligt SMIC för att få vistas i Frankrike. Detta belopp är 151 franska franc per dag.

ITALIEN

I fråga om de medel för att finansiera uppehållet som de gränsövervakande myndigheterna kontrollerar när icke-EG-medborgare reser in för att uppehålla sig viss tid i Italien finns inga exakta belopp angivna som riktmärken, trots att det hänvisas till sådana i artikel 3.5 i lag nr 39 av den 28 februari 1990, som innehåller bestämmelser med snar verkan om beviljande av asyl, inresa och vistelse samt om övervakning av icke-EG-medborgare och statslösa personer som redan vistas i Italien.

Det är gränskontrollpersonalens sak att avgöra om den utländske medborgaren disponerar tillräckliga medel för att finansiera sitt uppehålle. Härvid tar man särskilt hänsyn till resans varaktighet och målet med resan, medborgarskap (något som är betydelsefullt om den utländske medborgaren kommer från ett riskland med tanke på olaglig invandring), den utländske medborgarens personliga förhållanden samt det transportmedel som använts.

Kontrollen av om en utländsk medborgare disponerar tillräckliga medel för sitt uppehålle sker inte endast genom att kontanter visas upp utan även genom att kreditkort och andra checkar/växlar (t.ex. resecheckar) uppvisas.

Enligt artikel 3.6 i ovannämnda lag anses inte en utländsk medborgare ha otillräckliga medel till sitt förfogande om han/hon uppvisar handlingar av vilka det framgår att han/hon äger egendom i Italien, har avlönat arbetet (t.ex. uppehållstillstånd för arbete) eller ett åtagande från erkänt företag eller organisation eller av en privatperson som garanterar dennes inkvartering och uppehålle samt återresa till ursprungslandet.

Dessutom måste utländska medborgare ha returbiljett eller disponera motsvarande medel (till de medel som krävs för uppehållstillståndet tillkommer för detta ett lagom stort belopp).

LUXEMBURG

I den luxemburgska lagstiftningen föreskrivs inget riktmärkesbelopp som skall kontrolleras vid gränsen. Vid inresa bedömer man från fall till fall om en utländsk medborgare disponerar tillräckliga medel eller inte. Man ser då särskilt på syftet med resan och typen av inkvartering.

NEDERLÄNDERNA

Det belopp som ligger till grund för kontrollen av om en utländsk medborgare har tillräckliga medel för sitt uppehålle är 75 nederländska gulden per person och dag.

Ofta tillämpas beräkningsgrunden med flexibilitet eftersom bedömningen av om de medel som en utländsk medborgare disponerar är tillräckliga eller ej beror på flera faktorer som vistelsens sannolika varaktighet, syftet med resan och de personliga förhållandena.

ÖSTERRIKE

Enligt § 32.2.Z.3 i utlänningslagen skall utländska medborgare vid gränskontrollen vägras inresa om de saknar hemvist i Österrike eller medel för att finansiera sitt uppehålle och sin återresa.

Det finns emellertid inga belopp angivna som riktmärken. I det enskilda fallet avgör man med utgångspunkt i syftet med resan samt i vistelsens natur och varaktighet, varvid man förutom kontanta medel allt efter omständigheterna godtar resecheckar, kreditkort, bankcheckar eller åtagandeförklaringar av personer med tillfredsställande kreditvärdighet som är bosatta i Österrike.

PORTUGAL

För inresa till och vistelse i Portugal måste utlänningar disponera följande belopp:

- 15 000 escudos per inresetillfälle
- 8 000 escudos för varje dag de kommer att vistas i landet

Dessa belopp behöver inte styrkas i händelse utlänningen kan styrka att han/hon är tillförsäkrad mat och husrum för den tid som han/hon kommer att vistas i landet.

BILAGA 8

Mall till viseringsmärket samt märkets tekniska kännetecken och säkerhetsdetaljer

Sedan den 7 september 1996 används tekniska kännetecken och säkerhetsdetaljer i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1683/95**av den 29 maj 1995****om en enhetlig utformning av visumhandlingar**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 100c.3 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 100c.3 i Romfördraget skall rådet besluta om åtgärder som syftar till en enhetlig utformning av visumhandlingar före den 1 januari 1996.

Införandet av enhetliga visumhandlingar är ett viktigt steg mot harmoniseringen av viseringspolitiken. Artikel 7a i fördraget fastställer att den inre marknaden skall omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för personer säkerställs i enlighet med bestämmelserna i fördraget. Åtgärden i fråga skall även ses som sammanhängande med de åtgärder som skall antas för tillämpningen av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen.

Det är väsentligt att den enhetliga modellen för visumhandlingar innehåller alla nödvändiga uppgifter och svarar mot mycket högt ställda tekniska krav, bl.a i fråga om garantier mot efterbildningar och förfalskningar. Den enhetliga modellen måste även vara utformad så att den kan användas i samtliga medlemsstater och innefatta säkerhetsanordningar som är allmänt igenkännliga och kan uppfattas med blotta ögat.

Denna förordning fastställer endast de specifikationer som inte är av konfidentiell art. Dessa specifikationer skall kompletteras med andra som skall förbli hemliga för att förebygga risken för efterbildningar och förfalskningar och som inte får innefatta personliga uppgifter eller hänvisning till sådana. Behörigheten att fastställa andra specifikationer bör tillkomma kommissionen.

För att undvika att uppgifterna i fråga sprids till flera personer än nödvändigt är det också viktigt att endast ett organ i varje

medlemsstat utses för tryckningen av den enhetliga visumhandlingen, dock utan hinder av att kunna ersättas av ett annat organ om så behövs. Av säkerhetsskäl skall varje medlemsstat underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om det behöriga organets namn.

För att uppnå sitt syfte skall denna förordning vara tillämplig på alla typer av visumhandlingar enligt artikel 5. Medlemsstaterna bör ha möjligheten att använda samma modell för att utfärda visumhandlingar för andra ändamål än de som anges i artikel 5, förutsatt att dessa, på grund av ändringar som kan uppfattas med blotta ögat, inte kan förväxlas med den enhetliga visumhandlingen.

När det gäller de personuppgifter som skall förekomma på den enhetliga visumhandlingen enligt bilagan till denna förordning, skall hänsyn tas till medlemsstaternas bestämmelser om skydd av personuppgifter och till gemenskapslagstiftningen på området.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De visum som beviljas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 5 utformas enligt en modell (klistermärke). De skall uppfylla specifikationerna enligt bilagan.

Artikel 2

Kompletterande tekniska specifikationer för att förhindra efterbildningar eller förfalskningar av visumhandlingen skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 6.

Artikel 3

1. De specifikationer som avses i artikel 2 är hemliga och skall inte offentliggöras. De meddelas enbart till de organ som

utes av medlemsstaterna för tryckning och till personer som vederbörligen auktoriserats av en medlemsstat eller av kommissionen.

2. Varje medlemsstat skall utse endast ett organ som ansvarar för tryckningen av visumhandlingar. Namnet på detta organ meddelas till kommissionen och till de övriga medlemsstaterna. Två eller flera medlemsstater får utse samma organ för detta ändamål. Varje medlemsstat får byta detta organ. I så fall skall kommissionen och de andra medlemsstaterna underläggas.

Artikel 4

1. Utan att det påverkar tillämpningen av mer långtgående bestämmelser om skydd av uppgifter har de personer som beviljats ett visum rätt att kontrollera de personuppgifter som finns på visumhandlingen och i förekommande fall att få dessa rättade eller borttagna.

2. Modellen för visumhandlingen innehåller inga andra maskinellt läsbara upplysningar än de som också finns i de rutor som beskrivs i punkterna 6 till 12 i bilagan eller på motsvarande resehandling.

Artikel 5

I denna förordning avses med *visumhandling* ett tillstånd eller beslut av en medlemsstat, som krävs för inresa på dess territorium för

- en vistelse i denna medlemsstat eller i flera medlemsstater för en period som totalt inte överstiger tre månader,
- en resa genom territoriet eller transitzonen på en flygplats i denna medlemsstat eller flera medlemsstater.

Artikel 6

1. När hänvisning sker till förfarandet enligt denna artikel, gäller följande bestämmelser:

2. Kommissionen skall biträdas av en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna med en företrädare för kommissionen som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över detta förslag inom den tidsfrist som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall anta sitt yttrande med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Vid omröstning inom kommittén skall medlemsstaternas företrädares röster vägas enligt samma artikel. Ordföranden skall inte delta i omröstningen.

3. a) Kommissionen skall anta förslaget om åtgärder om det är förenligt med kommitténs yttrande.

b) Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom två månader, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas, såvida inte rådet med enkel majoritet har uttalat sig emot förslaget.

Artikel 7

Om medlemsstaterna använder modellen för visumhandling för andra ändamål än dem som omfattas av artikel 5 skall de åtgärder vidtas som behövs för att undvika all förväxling med den visumhandling som beskrivs i artikel 5.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 1 skall tillämpas sex månader efter det att de åtgärder som avses i artikel 2 har vidtagits.

Denna förordning skall till alla delar vara bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat.

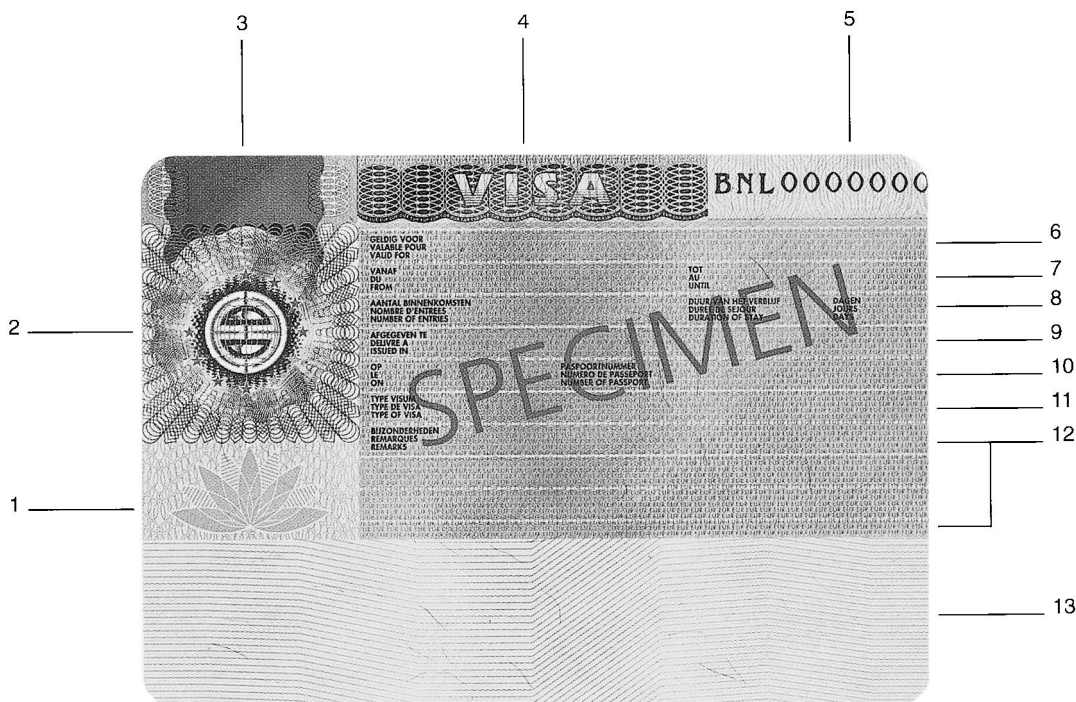
Utfärdad i Bryssel den 29 maj 1995.

På rådets vägnar

H. de CHARETTE

Ordförande

BILAGA

Säkerhetsanordningar

1. På denna yta syns ett märke bestående av nio ellipser som bildar en solfjäder.
2. På denna yta syns ett föränderligt optiskt märke (kinegram eller motsvarande). Beroende på synvinkeln syns i olika dimensioner och färger, tolv stjärnor, bokstaven "E" eller en jordglob.
3. På denna yta syns en logotyp bestående av en eller flera bokstäver i form av en latent bild som anger den utfärdande medlemsstaten (eller "BNL" för Benelux-länderna, dvs. Belgien, Luxemburg och Nederländerna). Denna logotyp framträder ljus när den ligger platt och mörk när den vrids 90 grader. Följande logotyper används: A för Österrike, BNL för Benelux, D för Tyskland, DK för Danmark, E för Spanien, F för Frankrike, FIN för Finland, GR för Grekland, I för Italien, IRL för Irland, P för Portugal, S för Sverige, UK för Förenade kungariket.
4. Mitt på denna yta syns ordet "visa" skrivet med versaler i optiskt föränderligt bläck. Beroende på synvinkeln framträder ordet i grönt eller rött.
5. Denna ruta innehåller visumhandlingens nummer, vilket är förtryckt och börjar med bokstaven eller bokstäverna för det utfärdande landet enligt punkt 3 ovan. Ett särskilt typsnitt används.

Rutor att fylla i

6. Denna ruta börjar med orden "giltigt för". Den utfärdande myndigheten anger det territorium eller de territorier för vilka visumhandlingen gäller.
7. Denna ruta börjar med ordet "från" och ordet "till" står på samma rad. Här anger den utfärdande myndigheten visumhandlingens giltighetstid.
8. Denna ruta börjar med orden "antal inresor". Orden "vistelsens längd" (dvs. den av den ansökande begärda vistelse-tiden) och "dagar" står längre bort på samma rad.
9. Denna ruta börjar med orden "utfärdad i" och används för att ange orten där visumhandlingen utfärdats.

10. Denna ruta börjar med ordet "den" (här anges datumet för utfärdandet av visumhandlingen). Längre bort på samma rad står "passnummer" (här anges innehavarens passnummer).
11. Denna ruta börjar med orden "slag av visum". Här anger den utfärdande myndigheten vilken typ av visumhandling det gäller, i enlighet med artiklarna 5 och 7 i denna förordning.
12. Denna ruta börjar med ordet "anmärkningar". Den används av den utfärdande myndigheten för övriga nödvändiga uppgifter, förutsatt att förfarandet överensstämmer med artikel 4 i denna förordning. De följande två och en halv raderna används för dessa anmärkningar.
13. Denna ruta innehåller maskinellt läsbara uppgifter för att förenkla den yttre gränskontrollen.

Pappret är pastellgrönt med röda och blå märken.

Rubriktexten till rutorna är på engelska och franska. Den utfärdande staten kan tillägga ett annat officiellt gemenskapsspråk. För ordet "visum" på den första raden får dock vilket som helst officiellt gemenskapsspråk användas.

KONFIDENTIELL*BILAGA 9*

KONFIDENTIELL*BILAGA 10*

*BILAGA 11***Resehandlingar i vilka viseringar kan införas**

Följande resehandlingar erkänns som giltiga enligt artikel 17.3 a i Schengenkonventionen om de dels uppfyller de krav som anges i artiklarna 13 och 14, dels på tillfredsställande sätt styrker innehavarens identitet samt i de fall som avses i a och b nedan dennes medborgarskap:

- a) Resehandlingar som i enlighet med gängse internationell lagstiftning utfärdas i stater eller områden som erkänns av samtliga medlemsstater.
- b) Pass eller resehandlingar av vilka det framgår att återinresa kan ske. Detta avser även dokument som utfärdas av stater eller områden som inte erkänns av samtliga medlemsstater förutsatt att Verkställande kommittén erkänner dessa dokument som giltiga för införande av gemensam visering varvid gäller att nedanstående förteckningar måste antas med enhällighet:
 - Dels förteckningen över de aktuella passen eller resehandlingarna,
 - dels förteckningen över de stater eller områden som inte erkänns i vilka sådana dokument utfärdas.

Om dessa förteckningar upprättas har de konventionens genomförande som enda syfte och påverkar inte medlemsstaternas erkännande av icke erkända stater eller områden.

- c) Resedokument för flyktingar som utfärdas enligt 1951 års konvention om flyktingars rättsliga ställning.
- d) Resedokument för statslösa personer som utfärdas i enlighet med 1954 års konvention om statslösa personers rättsliga ställning ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Portugal och Österrike är visserligen inte fördragsslutande parter i dessa konventioner men kommer ändå att erkänna resedokument som utfärdas i enlighet med dessa konventioner som dokument i vilka av Schengenstaterna utfärdade enhetliga viseringar kan införas.

BILAGA 12

Avgifter (uttryckta i euro) för utfärdande av viseringar

A. Flygplatstransitering	10 euro
B. Transitering med en, två eller flera inresor	10 euro
C1. Mycket kort vistelse (upp till 30 dagar)	15–25 euro
C2. Kortare vistelse (upp till 90 dagar)	30 euro + 5 euro för multipel inresa räknat från den andra inresan
C3. Multipel inresa, giltighetstid 1 år	50 euro
C4. Multipel inresa, giltighetstid upp till 5 år	50 euro + 30 euro för varje tillkommande år
D. Nationell visering för längre vistelse	Avgiften fastställs av de avtalsslutande parterna, eventuellt kan viseringen vara avgiftsfri
— med territoriellt begränsad giltighet	Ett belopp på lägst 50 % av avgiften för viseringar enligt kategorierna A, B eller C
— utfärdad vid gränsen	Dubbel avgift i förhållande till den avgift som gäller för motsvarande viseringskategori; Viseringar av denna typ kan utfärdas kostnadsfritt
— gruppvisering, kategorierna A och B (5–50 personer)	10 euro + 1 euro per person
— gruppvisering, kategori C1 (30 dagar), en eller två inresor (5–50 personer)	30 euro + 1 euro per person
— gruppvisering, kategori C1 (30 dagar), fler än två inresor (5–50 personer)	30 euro + 3 euro per person

Principer:

- I. Avgiften skall på lämpligt sätt erläggas i konvertibel valuta eller i nationell valuta i enlighet med gällande officiell växelkurs.
- II. Det är tillåtet att i enskilda fall sänka avgifterna eller att i enlighet med rådande nationell lagstiftning underlåta att ta ut dessa om en sådan åtgärd syftar till att slå vakt om kulturella, utrikespolitiska, utvecklingspolitiska eller andra väsentliga offentliga intressen.
- III. Gruppviseringar får utfärdas i enlighet med rådande nationell lagstiftning, dock för högst 30 dagar.

BILAGA 13

Anvisningar för ifyllande av viseringsmärket

Påminnelse: I normala fall får tiden från det att viseringen utfärdas till det att resan påbörjas inte överstiga tre månader.

VISERING FÖR FLYGPLATSTRANSITERING

Det erinras om att flygplatstransitering endast krävs för medborgare i känsliga stater (se bilaga 3). Innehavaren av sådan visering får inte lämna flygplatsens internationella zon.

Exempel 1

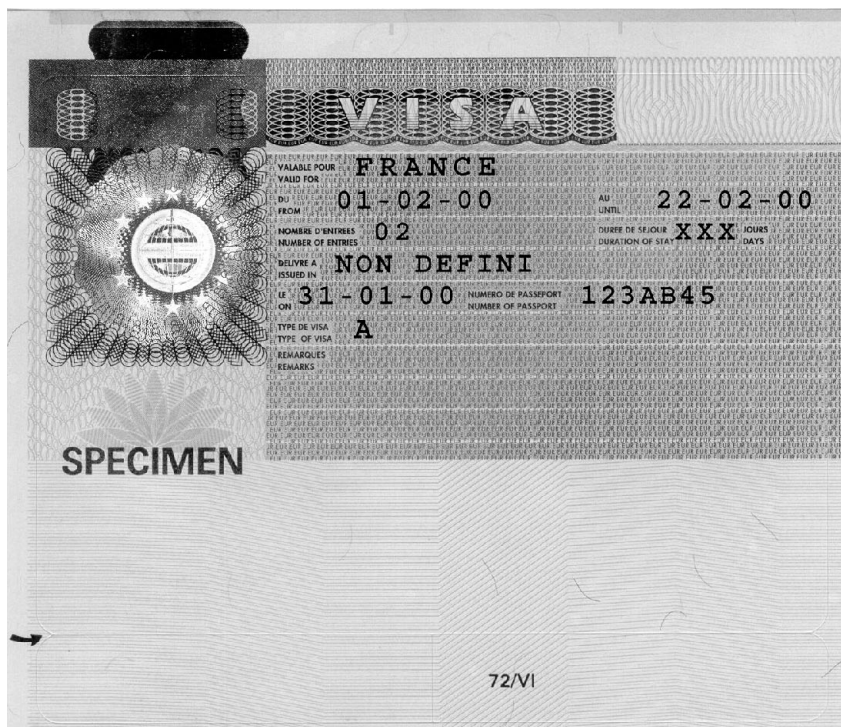
VISERING FÖR ENKEL FLYGPLATSTRANSITERING

- Viseringskategori A.
- Denna typ av visering berättigar endast till inresa i en stat (exempelvis Tyskland).
- Giltighetstiden räknas från på flygbiljetten angivet utresedatum (t.ex. 01.02.00). Varaktigheten fastställs genom att en extra tidsfrist på 7 dagar läggs till för den händelse innehavaren skulle uppskjuta sin avresa.
- Eftersom viseringen för flygplatstransitering inte berättigar till vistelse skall "XXX" införas vid "från-till".

Exempel 2 A

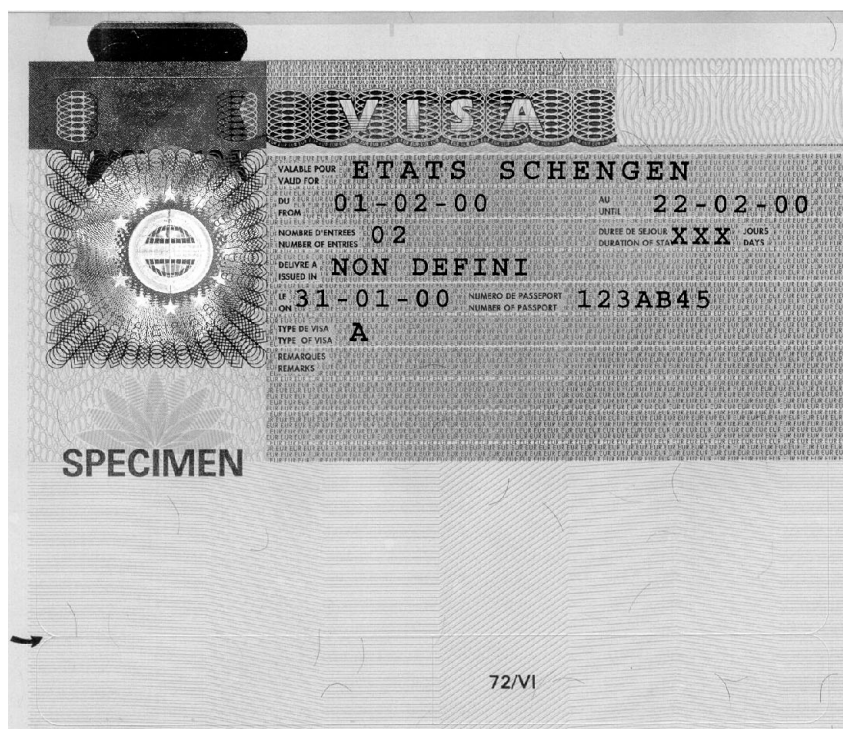
VISERING FÖR DUBBEL FLYGPLATSTRANSITERING (giltig för en stat)

- Sådan visering berättigar till flygplatstransitering på en och samma flygplats vid ut- och återresa.
- I detta fall beräknas giltighetstiden enligt följande: datum för återresa + 7 dagar (i det aktuella exemplet: återresedatum den 15.02.00).
- Om man räknar med transitering på en och samma flygplats skall vid "giltigt för" namnet på den aktuella staten anges (exempel 2 A). Om transitering undantagsvis skulle ske i två olika Schengenstater vid ut- och återresa skall "Schengenstaterna" införas (se exempel 2 B).

Exempel 2 B

VISERING FÖR DUBBEL FLYGPLATSTRANSITERING (giltig för flera stater)

Vid "giltigt för" införs "Schengenstaterna" för att möjliggöra transitering på två flygplatser i olika stater.

Exempel 3

VISERING FÖR MULTIPEL FLYGPLATSTRANSITERING (utfärdas endast i undantagsfall)

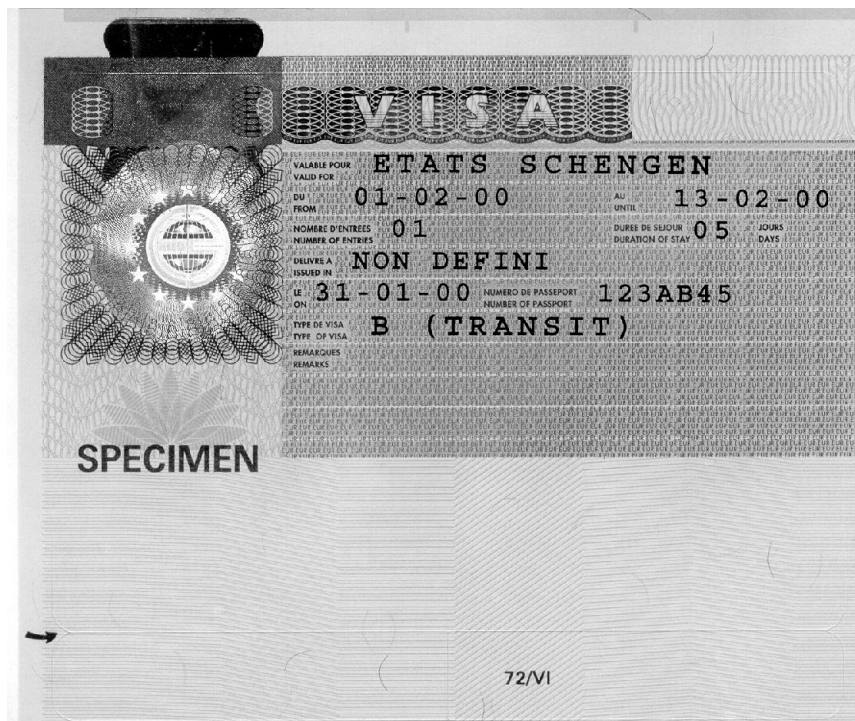

- Om viseringen avser multipel flygplatstransitering skall giltighetstiden beräknas enligt följande: datum för den första utresan + tre månader.
- Vid "giltigt för" görs samma notering som i fråga om dubbel flygplatstransitering.

TRANSITVISERING

Exempel 4

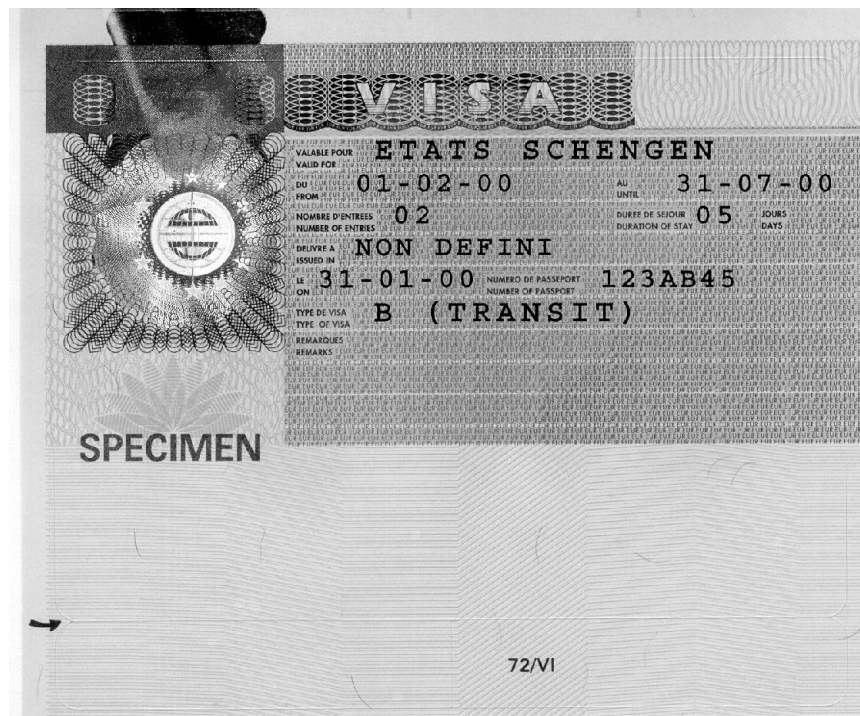
VISERING FÖR ENKEL TRANSITERING

- Viseringskategori B. Ordet "transitering" bör skrivas till.
- Giltighetstiden räknas fram från utresedatum (t.ex. 01.02.00) med hjälp av följande formel: datum för utresan + (maximalt 5 dagar) + 7 dagar (ytterligare tidsfrist om återresan blir förskjuten).
- Vistelsen får inte överstiga 5 dagar.

Exempel 5

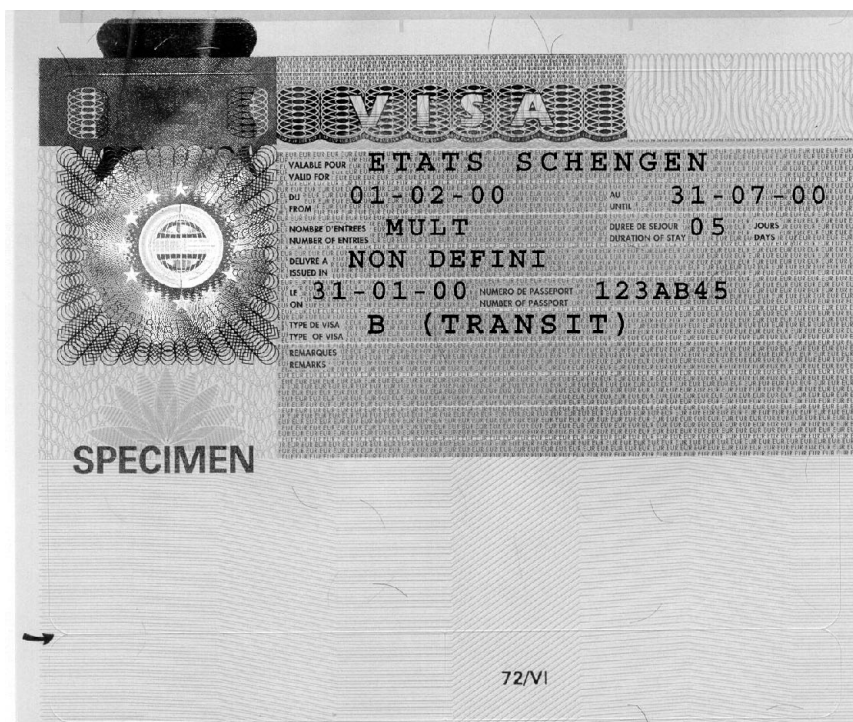
VISERING FÖR DUBBEL TRANSITERING

- Giltighetstid: Om de olika datumen för transiteringarna inte framgår, vilket är det normala fallet, skall giltighetstiden normalt räknas fram med hjälp av följande formel: datum för utresan + 6 månader.
- Vistelsen får inte överstiga 5 dagar per transitering.

Exempel 6

VISERING FÖR MULTIPLE TRANSITERING

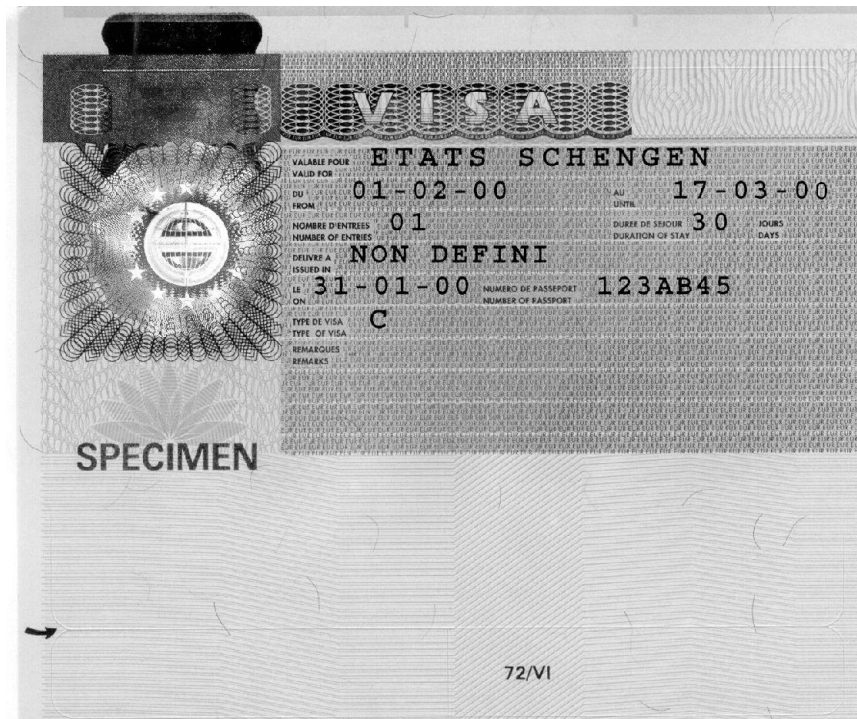

- Giltighetstiden räknas fram på samma sätt som i exempel 5.
- Vistelsen för inte överstiga 5 dagar per transitering.

VISERING FÖR KORTARE VISTELSE

Exempel 7

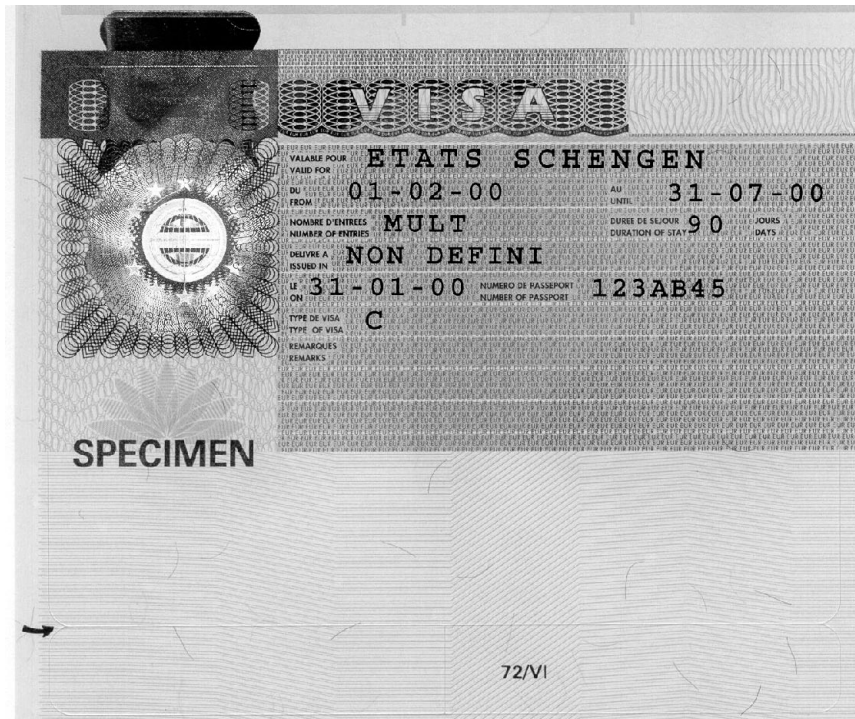
KORTARE VISTELSE (en inresa)

- Viseringskategori C.
- Giltighetstiden räknas fram från utresedatum (t.ex. 01.02.00) med hjälp av följande formel: utresedatum + vistelsens längd + 14 dagar som tilläggsfrist.
- Vistelsen får inte överstiga 90 dagar per halvår (i exemplet 30 dagar).

Exempel 8

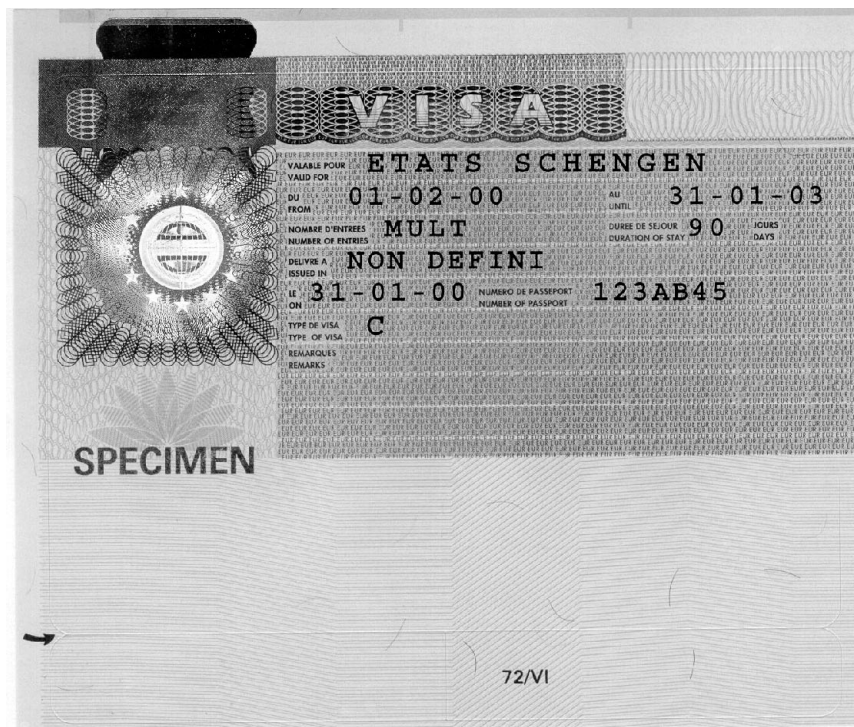
KORTARE VISTELSE (multipel inresa)

- Giltighetstiden räknas från utresedatum och får inte överstiga 6 månader. För exakt beräkning skall man utgå från de verifikationer som uppvisas.
- Vistelsen får inte överstiga 90 dagar per halvår (se exemplet, kan dock vara kortare). För att räkna ut varaktigheten skall man lägga samman de på varandra följande vistelseperioderna. För att fastställa varaktigheten skall man dessutom beakta de verifikationer som visas upp.

Exempel 9

KORTARE VISTELSE (rörlighet)

- Visering för kortare vistelse och multipel inresa med giltighetstid överstigande 6 månader: 1, 2 eller 3 år samt i undantagsfall 5 år (VIP-personer). I nedanstående exempel har giltighetstiden angivits till 3 år.
- Vistelsens längd räknas fram på samma sätt som i exempel 8 (högst 90 dagar).

VISERING MED GEOGRAFISKT BEGRÄNSAD GILTIGHET

Denna typ av visering kan vara antingen en visering för kortare vistelse eller en transitvisering.

Omfattningen kan begränsas till en eller flera staters territorium.

Exempel 10

VISERING MED GEOGRAFISKT BEGRÄNSAD GILTIGHET UTFÄRDAS FÖR KORTARE VISTELSE OCH FÖR EN ENSKILD STAT.

- I exemplet begränsas giltigheten till en stat: Frankrike.
- Viseringskategori C (detta fall motsvarar exempel 7).

Exempel 11

VISERING MED GEOGRAFISKT BEGRÄNSAD GILTIGHET SOM UTFÄRDAS FÖR KORTARE VISTELSE OCH FLERA
STATER

- I detta fall införs vid "giltigt för" landskoden för de stater för vilka viseringen är giltig (Belgien: B, Tyskland: D, Grekland: GR, Spanien: E, Frankrike: F, Italien: I, Luxemburg: L, Nederländerna: NL, Österrike: A och Portugal: P. Om viseringen gäller Beneluxstaterna skrivs BNL).
- I det exempel som valts är den geografiska giltigheten begränsad till Frankrike och Spanien.

Exempel 12

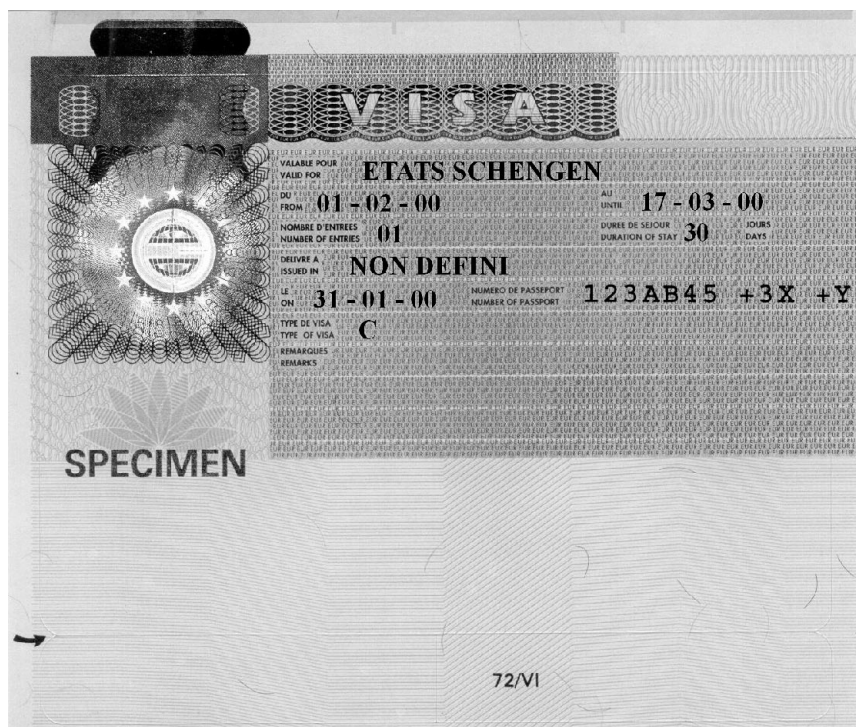
VISERING MED GEOGRAFISKT BEGRÄNSAD GILTIGHET UTFÄRDAS FÖR TRANSITERING OCH FÖR EN ENDA STAT.

- Viseringskategori B.
- I följande exempel begränsas giltigheten till en stat: Frankrike.

MEDFÖLJANDE PERSONER

Exempel 13

- I detta skall ett eller flera barn och i undantagsfall make/maka införas i passet.
- Om ett eller flera barn omfattas av viseringen skall vid "passnummer" "+nX" föras in efter numret (n = antal barn) och om det rör sig om maka skall "+Y" införas. I följande exempel (kortare vistelse, enkel inresa, vistelse 30 dagar) är viseringen giltig för passinnehavaren, tre barn och make/maka.

VISERINGAR SOM UTFÄRDAS NÄR EN STAT FÖRETRÄDER EN ANNAN

Exempel 14

Här avses det fall då en Schengenstats beskickning utfärdar visering som företrädare för en annan Schengenstat.

I detta fall skall fältet "anmärkningar" fyllas i genom att bokstaven R införs åtföljd av landskoden för den stat på vars vägnar viseringen utfärdas.

Följande landskoder skall användas:

Belgien:	B
Tyskland:	D
Grekland:	GR
Spanien:	E
Frankrike:	F
Italien:	I
Luxemburg:	L
Nederländerna:	NL
Österrike:	A
Portugal:	P

I exemplet rör det sig om en visering som den belgiska ambassaden i Brazzaville utfärdar som företrädare för Spanien.

SAMMANSTÄLLNING

	"giltigt för"	"kategori"	"antal resande"	"från" ... "till"		"Längsta varaktighet för varje vistelse" (antal dagar)
Flygplats-transitering	FRANKRIKE (exempel) eller SCHENGENSTATERNA	A	01	Datum för utresa	Datum för utresa + 7 dagar	XXX
			02	Datum för utresa	Datum för återresa + 7 dagar	
			MULT ⁽¹⁾	Datum för den första utresan	Datum för den första utresan + antal månader för vilka vistelse medges (högst 3 månader)	
Transitering	SCHENGENSTATERNA eller FRANKRIKE (exempel)	B	01	Datum för utresa	Datum för utresa + vistelsens längd + 7 dagar	XXX eller 1–5
			02	Datum för den första utresan	Datum för den första utresan + antal månader för vilka vistelse medges (högst 6 månader)	
			MULT ⁽¹⁾	Datum för den första utresan		
Kortare vistelse	SCHENGENSTATERNA eller FRANKRIKE (exempel)	C	01	Datum för utresa	Datum för utresa + vistelsens varaktighet + 15 dagar	1–90
			MULT ⁽²⁾	Datum för den första utresan	Datum för den första utresan + antal månader för vilka vistelse medges (högst 5 år)	

⁽¹⁾ MULT = flera resor, dvs. mer än två.⁽²⁾ MULT = flera resor, dvs. mer än en.

BILAGA 14

Principer och förfaranden för hur de avtalsslutande parterna skall rapportera vid utfärdande av territoriellt begränsade viseringar, vid upphävande och återkallande av enhetliga viseringar, vid förkortning av giltighetstiden för dessa samt vid utfärdande av nationella uppehållstillstånd

1. RAPPORTERING VID UTFÄRDANDE AV TERRITORIellt BEGRÄNSAD VISERING

1.1 Allmänt

Utlänningar måste i princip uppfylla de villkor som anges i artikel 5.1 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet för att beviljas inresa till Schengenavtalets avtalsslutande parters territorium.

Om en utlänning inte uppfyller samtliga dessa villkor skall han/hon vägras inresa utom i de fall då en avtalsslutande part av humanitära skäl, i eget intresse eller på grund av internationella förpliktelser finner det nödvändigt att avvika från denna princip. Den berörda avtalsslutande parten får i så fall endast utfärda en territoriellt begränsad visering och måste underrätta de övriga avtalsslutande parterna om detta (artikel 5.2 och artikel 16 i Schengenkonventionen).

I princip gäller i enlighet med bestämmelserna i Schengenkonventionen och i de gemensamma konsulära anvisningarna (SCH/II-Visa (93) 11, 6. rev. 4. cor, Kapitel V.3) följande för utfärdande av territoriellt begränsade viseringar för kortare vistelse:

- a) Utfärdande av territoriellt begränsade viseringar utgör undantag. Förutsättningarna för utfärdande av sådana viseringar skall i varje enskilt fall ingående prövas.
- b) Det kan inte förväntas och är heller inte enligt andemeningen i Schengenregelverket önskvärt att de avtalsslutande parterna i stor omfattning använder sig av möjligheten att utfärda territoriellt begränsade viseringar. Man behöver således inte utgå från att antalet fall blir så stort att det skulle behövas ett datoriserat förfarande för den obligatoriska rapporteringen till de övriga avtalsslutande parterna.

1.2 Förfaranderegler

Vid fastställandet av förfaranderegler för rapporteringen till de avtalsslutande parterna om utfärdanden av territoriellt begränsade viseringar måste man göra åtskillnad mellan sådana viseringar som beskickningarna utfärdar och sådana som de gränsövervakande myndigheterna utfärdar. Följande förfaranderegler är i kraft:

1.2.1 Viseringar utfärdade av beskickningar

Rapportering till de övriga avtalsslutande parterna skall i princip tills vidare ske i enlighet med reglerna för samråd med de centrala myndigheterna (artikel 17.2 i Schengenkonventionen) (se SCH/II-Visa (94) 7). Avvikande arrangemang skall anmälas av berörd avtalsslutande part. Överföringen av uppgifter skall i princip ske inom loppet av 72 timmar.

1.2.2 Viseringar utfärdade av gränsövervakande myndigheter

I dessa fall skall i princip rapportering till de övriga avtalsslutande parternas centrala myndigheter ske inom loppet av 72 timmar.

1.2.3 De avtalsslutande parterna måste ange vilka kontaktpunkter som skall ta emot rapporteringen.

1.2.4 I samband med inrättandet av ett datoriserat förfarande för samråd med de centrala myndigheterna (artikel 17.2 i Schengenkonventionen) måste man se till att de övriga avtalsslutande parterna underrättas om att en territoriellt begränsad visering utfärdats, om utfärdandet av den territoriellt begränsade viseringen skett på grund av att en (eller flera) avtalsslutande part(er) vid samrådsförfarandet rest invändningar mot att en Schengenvisering utfärdas. I andra fall då territoriellt begränsade viseringar utfärdas kan förfarandet inte användas för den obligatoriska rapporteringen staterna emellan.

1.2.5 Följande uppgifter skall överföras av de avtalsslutande parterna:

Viseringsinnehavarens efternamn, förnamn och födelsedatum,

viseringsinnehavarens medborgarskap,

ort och datum för utfärdandet av den territoriellt begränsade viseringen samt

något/några av följande skäl till att viseringen har territoriell begränsning:

- Humanitära skäl.
- Eget nationellt intresse.
- Internationella förpliktelser.
- Resehandling som inte har giltighet för samtliga avtalsslutande parter.
- Ny visering om ett halvår.
- Samråd med de centrala myndigheterna har på grund av ärendets brådskande karaktär inte företagits.
- Invändningar från en central myndighet vid samrådet.

2. UPPHÄVANDE OCH ÅTERKALLANDE AV ENHETLIGA VISERINGAR SAMT FÖRKORTNING AV GILTIGHETSTIDEN FÖR DESSA

Med utgångspunkt i de principer som Verkställande kommittén beslutat om för upphävande och återkallande av enhetliga viseringar och för förkortning av giltighetstiden för dessa (SCH/Com-ex (93) 24) skall rapportering ske i följande fall:

2.1 Upphävande av viseringar

Upphävande av en Schengenvisering syftar till att förhindra att en person reser in i de avtalsslutande parternas territorium när det i efterhand visat sig att förutsättningarna för utfärdandet av viseringen inte föreligger.

Om en avtalsslutande part upphäver en visering som utfärdats av en annan avtalsslutande part skall i princip den centrala myndighet hos den avtalsslutande part som utfärdade viseringen meddelas detta inom 72 timmar.

Vid rapporteringen skall följande uppgifter överföras:

Viseringsinnehavarens efternamn, förnamn och födelsedatum,

viseringsinnehavarens medborgarskap,

typ av resehandling samt numret på detta,

viseringsmärkets nummer,

viseringskategori,

ort och datum för utfärdandet av viseringen samt

datum och skäl till att viseringen upphävs.

2.2 Återkallande av viseringar

Återkallande av visering innebär att den återstående giltighetstiden för viseringen upphävs efter det att en inresa gjorts.

En avtalsslutande part som utfärdar föreläggande om att återkalla en enhetlig visering skall i princip underrätta den avtalsslutande part som utfärdat viseringen inom 72 timmar. Innehållet i meddelandet skall vara detsamma som i punkt 2.1.

2.3 Förkortning av giltighetstiden för viseringar

Om en stat som ingått Schengenavtalet förkortar giltighetstiden för en visering som utfärdats av en annan avtalsslutande part skall den i princip underrätta den andra statens centrala myndighet om detta inom 72 timmar. Innehållet i meddelandet skall vara detsamma som i punkt 2.1.

2.4 Förfarande

Rapporteringen till den avtalsslutande part som har utfärdat viseringen skall vid upphävande och återkallande av viseringen samt vid förkortning av giltighetstiden för denna i princip göras till den centrala myndighet som den avtalsslutande parten har utsett.

3. RAPPORTERING AV NATIONELLA UPPEHÅLLSTILLSTÅND (ARTIKEL 25 I SCHENGENKONVENTIONEN)

Enligt artikel 25.1 i Schengenkonventionen måste en konventionsstat som ämnar bevilja nationellt uppehållstillstånd till en utlänning som står upptagen på spärllistan först rådgöra med den avtalsslutande part som verkställt registreringen och ta hänsyn till denna stats intressen. Förutsättningar för att uppehållstillstånd skall kunna beviljas är framför allt humanitära skäl eller internationella förpliktelser. Under alla omständigheter måste tungt vägande skäl föreligga.

Enligt artikel 25.1 andra stycket skall den avtalsslutande part som ansvarar för registreringen därefter vidta åtgärder för återkallande av registreringen inom Schengenområdet men får även i fortsättningen hålla den aktuella utlänningen registrerad i sitt nationella register.

Tillämpningen av de nämnda avtalsbestämmelserna förutsätter således följande två kontakter mellan den stat som ämnar bevilja uppehållstillståndet och den stat som verkställt registreringen:

- Föregående samråd för att tillvarata den stats intressen som verkställt registreringen.
- Meddelande om att uppehållstillstånd beviljats så att den stat som ansvarar för registreringen kan vidta åtgärder för att återkalla registreringen.

Enligt artikel 25 i Schengenkonventionen måste den part som verkställer en registrering ta kontakter även i det fall då det i efterhand, dvs. efter det att uppehållstillstånd beviljats, visar sig att innehavaren av uppehållstillståndet är registrerad på spärllistan.

Vidare skall utfärdande av uppehållstillstånd till utlänning som registrerats på spärllista av en av de avtalsslutande parterna enligt andemeningen i Schengenkonventionen förbli undantag.

Rapportering enligt artikel 25 i Schengenkonventionen har en praktisk nära koppling till de uppgifter som finns registrerade i Schengens informationssystem (SIS). Det måste undersökas om överföringen av uppgifter kan stödjas av det nya Sirene-förfarandet.

De i denna not fastställda förfarandereglerna kommer att i fråga om sin praktiska tillämpbarhet ses över senast 12 månader efter det att Schengenkonventionen trätt i kraft.

*BILAGA 15***Mall till medlemsstaternas harmoniserade formulär för inbjudan eller åtagandeförklaring**

Bundesdruckerei
 Artikel-Nr. 10150

Ich, der/die Unterzeichnende Je, soussigné(e)
I, the undersigned

Name / Nom / Surname

Vorname(n) / Prénom(s) / First name

Geburtstag und -ort / Né(e) le / à / Date and place of birth

Staatsangehörigkeit / Nationalité / Nationality

 Identitätsdokument⁽¹⁾ / Aufenthaltstitel⁽²⁾ / Document d'identité⁽¹⁾ / Titre de séjour⁽²⁾
 Identity card⁽¹⁾ / Residence title⁽²⁾

wohnhaft in / Adresse / Address

Beruf / Profession / Profession

 Zuständige Behörde
 Autorité compétente
 Competent authority

**verpflichte mich gegenüber
 der Ausländerbehörde/Aus-
 landsvertretung, für**
**m'engage auprès du ser-
 vice des étrangers/de la
 représentation diplomatique
 à héberger**
**take full responsibility
 towards the aliens
 authority/diplomatic
 representation for
 accommodating**

Name / Nom / Surname

Vorname(n) / Prénom(s) / First name

Geburtstag und -ort / Né(e) le / à / Date and place of birth

Staatsangehörigkeit / Nationalité / Nationality

Reisepass Nr. / Passeport n° / Passport No

wohnhaft in / Adresse / Address

 Verwandtschaftsbeziehung mit dem Antragsteller / Lien de parenté avec le demandeur / Family
 relationship to applicant

⁽¹⁾
 Art / type / type
 Nummer / numéro / number

 und folgende sie/ihn begleitende Personen, nur Ehegatten⁽³⁾ / accompagné(e) de son conjoint⁽³⁾
 / accompanied by his or her spouse⁽³⁾
⁽²⁾
 Nur bei Ausländern, Art des Titels
 seulement pour les étrangers type de titre
 applicable to foreigners only, type of title

 und Kinder⁽³⁾ / accompagné(e) de ses enfants⁽³⁾ / accompanied by children⁽³⁾
⁽³⁾
 Name / nom / surname
 Vorname / prénom / first name
 Geburtstag / date de naissance / date of birth
 Geschlecht / sexe / sex

vom ... an bis zum ... / du ... au ... / from ... to ...

**nach § 84 des Ausländerge-
 setzes die Kosten für den
 Lebensunterhalt und nach
 §§ 82 und 83 des Auslän-
 dergesetzes die Kosten für
 die Ausreise o. g. Auslän-
 ders/in zu tragen.**
**et à prendre en charge le
 coût de la vie conformé-
 ment au § 84 de la loi sur
 les étrangers et les frais de
 retour de l'étranger ci-
 dessus conformément aux
 §§ 82 et 83 de la loi sur les
 étrangers.**
**and for bearing the living
 costs according to § 84 of
 the Aliens Act and the
 departure costs of the
 above foreigner according
 to §§ 82 and 83 of the
 Aliens Act.**

Die Verpflichtung umfasst die Erstattung sämtlicher öffentlicher Mittel, die für den Lebensunterhalt einschließlich der Versorgung mit Wohnraum und der Versorgung im Krankheitsfall und bei Pflegebedürftigkeit aufgewendet werden (z. B. Arztbesuch, Medikamente, Krankenhausaufenthalt). Dies gilt auch, soweit die Aufwendungen auf einem gesetzlichen Anspruch beruhen, im Gegensatz zu Aufwendungen, die auf einer Beitragsleistung beruhen.

Die vorliegende Verpflichtung umfasst auch die Ausreisekosten (z. B. Flugticket) o. g. Ausländers/in nach §§ 82 und 83 des Ausländergesetzes.

Ich wurde von der Ausländerbehörde hingewiesen auf

- den Umfang und die Dauer der Haftung,
- die Möglichkeit von Versicherungsschutz,
- die zwangsweise Beitreibung der aufgewendeten Kosten im Wege der Vollstreckung, soweit ich meiner Verpflichtung nicht nachkomme, sowie
- die Strafbarkeit z. B. bei vorsätzlichen, unrichtigen oder unvollständigen Angaben (§ 92 des Ausländergesetzes — Freiheitsstrafe bis zu drei Jahren oder Geldstrafe).

Ich bestätige, zu der Verpflichtung aufgrund meiner wirtschaftlichen Verhältnisse in der Lage zu sein.

Behörden- vermerke	Réserve à l'administration	Official remarks	Anschrift der Wohnung, in der die Unterschrift sichergestellt wird, falls abweichend vom gewöhnlichen Wohnsitz des Unterkunftgebers /
-----------------------	-------------------------------	---------------------	--

Adresse du logement dans lequel l'hébergement sera assuré, au cas où il serait différent
du logement habituel de l'hébergeant /

Address of the lodging where accommodation will be provided, if different from the under-
signed's normal address

Ich bin / j'en suis / I am

☐ Mieter
locataire
tenant

☐ Eigentümer
propriétaire
owner

Arbeitgeber / Employeur / Employer

Sonstige Angaben zu Wohn-, Einkommens- und Vermögensverhältnissen (Größe der Woh-
nung, Höhe des Einkommens) /

Renseignements complémentaires concernant le logement, les revenus et la situation
financière /

Other details of housing conditions, income and financial situation

Gebühren

Der/die Verpflichtungserklärende

Ich versichere, die vorstehenden Angaben nach bestem Wissen
und Gewissen richtig und vollständig gemacht zu haben und
gehe eine entsprechende Verpflichtung ein.

Ort _____ Datum _____

Unterschrift

Bemerkungen

Beglaubigungsvermerk der Ausländerbehörde/Auslandsvertre-
tung

Die Unterschrift der/des Verpflichtungserklärenden ist vor mir
vollzogen worden. Die Beglaubigung der Unterschrift dient nur
zur Vorlage bei der deutschen Auslandsvertretung.

Behörde: _____

Ort _____ Datum _____

Im Auftrag _____ (Siegel)

Stellungnahme der Ausländerbehörde / Auslandsvertretung

Die finanzielle Leistungsfähigkeit des/der Verpflichtungserklären-
den wurde nachgewiesen / glaubhaft gemacht.

Behörde: _____

Ort _____ Datum _____

Im Auftrag _____ (Siegel)

cerfa
 n° 10798*01

Je, soussigné(e)

Ich, der/die Unterzeichnende

I, the undersigned

Document souscrit en application du décret n° 82-442 du 27 mai 1982 modifié pris pour l'application de l'article 5 de l'ordonnance n° 45-2658 du 2 novembre 1945 modifiée relative aux conditions d'entrée et de séjour des étrangers en France

nom / Name / surname

prénom(s) / Vorname(n) / first name

né(e) le / à / Geburtstag und -ort / date and place of birth

nationalité / Staatsangehörigkeit / nationality

document d'identité⁽¹⁾ ou titre de séjour⁽¹⁾ / Identitätsdokument⁽¹⁾ / Aufenthaltstitel⁽¹⁾ / identity⁽¹⁾ or residence document⁽²⁾

adresse complète / wohnhaft in / full address

 Département, commune
 Zuständige Verwaltung
 Competent authority
atteste pouvoir accueillir:
**bescheinige folgende
 Person(en) unterbringen
 zu können:**
**declare being able to
 accommodate:**

nom / Name / surname

prénom(s) / Vorname(n) / first name

né(e) le / à / geboren am / in / born on / at

nationalité / Staatsangehörigkeit / nationality

passeport n° / Reisepass-Nr. / passport No

adresse / wohnhaft in / address

 accompagné(e) de son conjoint⁽²⁾ / und folgende sie/ihn begleitende Personen, nur Ehegatten⁽²⁾
 / accompanied by spouse⁽²⁾

 accompagné(e) de ses enfants⁽²⁾ / und Kinder⁽²⁾ / accompanied by children⁽²⁾

⁽¹⁾ type / Art / type
 numéro / Nummer / number

⁽²⁾ nom / Name / surname
 prénom / Vorname / first name
 date de naissance / Geburtstag / date of birth
 sexe / Geschlecht / sex

pendant (... jours) entre le ... et le ... / für (... Tage) zwischen dem ... und dem ... / for (... days)
 from ... to ...

LA LOI N° 78-17 DU 6 JANVIER 1978 RELATIVE À L'INFORMATIQUE, AUX FICHIERS ET AUX LIBERTÉS s'applique aux réponses faites sur ce formulaire et garantit un droit d'accès et de rectification pour les données vous concernant auprès de la préfecture.

ARTICLE 21 DE L'ORDONNANCE DU 2 NOVEMBRE 1945 MODIFIÉE: toute personne française ou étrangère résidant en France ou sur le territoire d'un autre État partie à la Convention de Schengen qui aura, par aide directe ou indirecte, facilité ou tenté de faciliter l'entrée, la circulation ou le séjour irrégulier d'un étranger en France ou sur le territoire d'un autre État partie de la Convention de Schengen sera punie d'un emprisonnement de 5 ans et d'une amende de 200 000 francs.

ARTICLE 441-5 DU CODE PÉNAL: le fait de procurer frauduleusement à autrui un document délivré par une administration publique aux fins de constater un droit, une identité ou d'accorder une autorisation est puni de 5 ans d'emprisonnement et de 500 000 francs d'amende. Ces peines peuvent être portées à 7 ans d'emprisonnement et à 700 000 francs d'amende dans les cas évoqués au deuxième alinéa du même article.

ARTICLE 441-6 DU CODE PÉNAL: le fait de se faire délivrer indûment, notamment en fournissant une déclaration mensongère, par une administration publique un document destiné à constater un droit, une identité ou une qualité ou à accorder une autorisation est puni de 2 ans d'emprisonnement et de 200 000 francs d'amende.

1°/Cas où l'accueil est assuré au domicile principal de l'hébergeant:

réservé à l'administration

adresse: se reporter à celle mentionnée au recto

justificatifs du domicile principal de l'hébergeant:

2°/Cas où l'accueil est assuré au domicile secondaire de l'hébergeant:

réservé à l'administration

adresse complète:

justificatifs du domicile secondaire de l'hébergeant:

L'hébergeant

L'autorité publique compétente:

J'atteste sur l'honneur l'exactitude des renseignements portés ci-dessus.

Date:

LU ET APPROUVÉ,

Date et signature

Signature et cachet

L'autorité consulaire

Les services de contrôle à l'entrée sur le territoire

Date et cachet

Date et cachet

Tillägg 2

SEKRETESSBELAGD

GEMENSAM HANDBOK

SEKRETESSBELAGD

Tillägg 3

Följande beslut av Verkställande kommittén och Centralgruppen har upphävts:

a) Verkställande kommitténs beslut

SCH/Com-ex (93) 4 rev 2 cor av den 14 december 1993
SCH/Com-ex (93) 5 rev cor av den 14 december 1993
SCH/Com-ex (94) 5 av den 27 juni 1994
SCH/Com-ex (94) 6 av den 27 juni 1994
SCH/Com-ex (94) 7 av den 27 juni 1994
SCH/Com-ex (94) 12 av den 27 juni 1994
SCH/Com-ex (94) 20 rev av den 21 november 1994
SCH/Com-ex (94) 23 rev av den 22 december 1994
SCH/Com-ex (94) 24 rev av den 22 december 1994
SCH/Com-ex (95) 1 av den 28 april 1995
SCH/Com-ex (95) 4 av den 28 april 1995
SCH/Com-ex (95) 15 rev 2 av den 29 juni 1995
SCH/Com-ex (95) 22 rev av den 20 december 1995
SCH/Com-ex (96) 14 rev av den 27 juni 1996
SCH/Com-ex (96) 24 av den 19 december 1996
SCH/Com-ex (97) 13 av den 24 juni 1997
SCH/Com-ex (97) 21 av den 7 oktober 1997
SCH/Com-ex (97) 36 av den 15 december 1997
SCH/Com-ex (97) 41 av den 15 december 1997
SCH/Com-ex (98) 13 av den 21 april 1998
SCH/Com-ex (98) 36 av den 16 september 1998
SCH/Com-ex (98) 38 cor av den 16 september 1998
SCH/Com-ex (98) 54 av den 16 december 1998
SCH/Com-ex (98) 55 av den 16 december 1998

b) Centralgruppens beslut

SCH/C (96) 16 av den 12 mars 1996
SCH/C (96) 32 av den 26 april 1996
SCH/C (96) 40 av den 28 maj 1996
SCH/C (96) 41 av den 23 maj 1996
SCH/C (96) 96 av den 11 maj 1996
SCH/SG (97) 9 av den 17 januari 1997
SCH/C (97) 95 av den 7 juli 1997
SCH/SG (97) 79 av den 7 oktober 1997
SCH/Pers (98) 9 rev av den 30 mars 1998
SCH/SG (98) 25 rev 2 av den 30 mars 1998
SCH/C (98) 135 av den 15 december 1998

2.3 POLISSAMARBETE

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 16 december 1998****om gränsöverskridande polissamarbete för att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar****(SCH/Com-ex (98) 51 rev 3)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artiklarna 39 och 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

av följande skäl:

Verkställande kommittén betonar att det är nödvändigt att Schengenstaterna ytterligare förbättrar möjligheterna att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar genom ett närmare samarbete.

Den bekräftar att det för att uppnå detta mål är viktigt att polismyndigheterna bistår varandra i enlighet med artikel 39 i konventionen.

Den är övertygad om att samarbetet mellan polismyndigheterna – under de rättsliga myndigheternas kontroll – i vissa fall när tvångsåtgärder inte får vidtas, kan vara direkt nödvändigt för att förhindra att en framgångsrik utredning äventyras av att framställningarna behandlas sent.

Av skäl som rör den operativa säkerheten och rättssäkerheten är det nödvändigt att upprätta en gemensam förteckning över omfattningen av ett sådant polissamarbete och att fastställa lämpliga kanaler för överlämnandet av polisframställningar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. I enlighet med det mål som fastställs i artikel 39 i Schengenkonventionen skall Schengenstaterna sträva efter att föra upp polissamarbetet för att bekämpa brottsligheten på en nivå som uppfyller behovet av snabba och effektiva ingripanden mot internationellt verksamma brottslingar. Det är därför särskilt viktigt att upprätta en gemensam förteckning över de åtgärder som enligt Schengenstaternas lagstiftning kan bli föremål för en framställning och verkställas i de fall när det inte krävs något samtycke i förväg från de rättsliga och/eller administrativa myndigheterna,

och utan att det påverkar de rättsliga myndigheternas behörighet när det gäller kontroll av polisuppdrag. Om Schengenstaterna kan komma överens om en sådan förteckning skall Centralgruppen ha befogenhet att slutligt anta den.

2. Utan att det påverkar antagandet av den gemensamma förteckning som avses i punkt 1 skall Schengenstaterna göra sammanställningar som skall föras in i de nationella faktabladen i handboken om gränsöverskridande polissamarbete över de åtgärder som polismyndigheterna i enlighet med artikel 39.1 i konventionen kan göra en framställning om och vidta enligt nationell lagstiftning inom ramen för polissamarbetet, på de villkor som fastställs i punkt 1.
3. De Schengenstater vars nationella rättsordning tillåter det kan komplettera polissamarbetet för att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar genom att ingå bilaterala överenskommelser och fastställa vilka åtgärder, förutom de åtgärder som anges i den gemensamma förteckning som avses i punkt 1, som kan bli föremål för ömsesidigt polisiärt bistånd utan att de rättsliga och/eller administrativa myndigheterna behöver anlitas. I dessa överenskommelser skall också anges hur polisframställningarna skall överlämnas till de behöriga myndigheterna och hur man kan förenkla användningen av den överlämnade informationen som bevismaterial i straffrättsligt förfarande.
4. Arbetsgrupp I skall i samråd med arbetsgrupp III på grundval av Schengenstaternas erfarenheter varje år för Centralgruppen redogöra för de framsteg som har gjorts när det gäller att förbättra polissamarbetet för att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar.

Berlin den 16 december 1998.

C. H. SCHAPPER

Ordförande

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT
av den 16 december 1998
om handboken om gränsöverskridande polissamarbete
(SCH/Com-ex (98) 52)

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artikel 2.3, artiklarna 7, 39–41, 46, 47 och 92 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Handboken om gränsöverskridande polissamarbete (SCH/I (98) 90 (*)) skall antas enligt den bifogade versionen. Verkställande kommitténs förklaring av den 29 juni 1995 (SCH/Com-ex (95) decl 2) skall upphävas.
2. Schengenhandboken om polissamarbete på området för allmän ordning och säkerhet (SCH/I (97) 36 rev 5) har införlivats i handboken om gränsöverskridande polissamarbete. Verkställande kommitténs beslut av den 24 juni 1997 (SCH/Com-ex (97) 6 rev 2) skall upphävas.
3. De avtalsslutande parterna skall införliva handboken om gränsöverskridande polissamarbete i sina nationella föreskrifter och överlämna dem till sina polismyndigheter för genomförande.
4. Schengensekretariatet skall fortlöpande uppdatera handboken i form av en lösbladspärm. De avtalsslutande parterna skall därför ständigt hålla generalsekretariatet informerat om ändringar i sina nationella lösblad.
5. Varje halvår skall ordförandeskapet samråda med staterna om huruvida det är nödvändigt att uppdatera den allmänna delen samt genomföra uppdateringen av handboken.
6. Ordförandeskapet skall överlämna handboken till Europeiska unionen för information.

Berlin den 16 december 1998.

C. H. SCHAPPER

Ordförande

(*) Dokument med beteckningen "restreint".

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 28 april 1999****om Schengens regelverk när det gäller telekommunikationer****(SCH/Com-ex (99) 6)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artikel 44 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Verkställande kommittén godkänner de taktiska och operativa kraven på de framtida gränsöverskridande digitala radiosystemen för Schengenstaternas polis- och tullmyndigheter enligt mandatet i artikel 44 i Schengenkonventionen, reglerna för utarbetande och förvaltning av enhetliga kryptoalgoritmer samt övriga överenskommelser som har kommit till stånd inom ramen för undergruppen för telekommunikationer, vilka beskrivs i nedanstående nio dokument.

1. SCH/I-Telecom (92) 21 rev 2(*) av den 12 juni 1992

Fastställande av polis- och tullmyndigheternas behov i fråga om radiokommunikation

2. SCH/I-Telecom (95) 18(*) av den 8 juni 1995

Digitalt radiokommunikationssystem för säkerhetsorganisationerna (taktiska och operativa krav)

3. SCH/I-Telecom (96) 44 rev 5(*) av den 14 november 1997

Krav avseende terminaler och deras användargränssnitt i Schengenstaternas framtida digitala radiosystem med delade resurser

4. SCH/I-Telecom (95) 33 rev 2(*) av den 6 november 1995

Begäran till ETSI om en undersökning av europeiska standarder som uppfyller Schengenmyndigheternas funktionskrav

5. SCH/I-Telecom (95) 35(*) av den 21 november 1995

Schengenkrav i fråga om telekommunikation och Tetra-standarderna

6. SCH/I-Telecom/Crypto (95) 37 rev 4(*) av den 8 juli 1996

Säkerhetsmyndigheternas och -organisationernas krav på ett digitalt radiokommunikationsnät

7. SCH/I-Telecom/Crypto (97) 7 rev 5(*) av den 24 februari 1998

Avtal om användningen och förvaringen av Schengenalgoritmer

(*) Dokument med beteckningen "restreint".

8. SCH/I-Telecom/Crypto (97) 10 rev 2 (*) av den 24 februari 1998

Kriterier för utarbetande av Schengenalgoritmerna

9. SCH/I (98) 17 rev 4 (*) av den 26 maj 1998

Ändring av mandatet för underarbetsgruppen för telekommunikationer att undersöka de olika digitala radiokommunikationssystemens driftskompatibilitet

Luxemburg den 28 april 1999.

C. H. SCHAPPER

Ordförande

(*) Dokument med beteckningen "restreint".

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 28 april 1999****om kontaktpersoner****(SCH/Com-ex (99) 7 rev 2)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artiklarna 7 och 47 i samma konvention, och

med beaktande av Verkställande kommitténs förklaring av den 16 september 1998 (dokument SCH/Com-ex (98) decl 2 rev)

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Verkställande kommittén godkänner förslaget om ömsesidig utstationering av kontaktpersoner som skall ge råd och stöd i samband med skydds- och kontrollåtgärder vid de yttre gränserna (dokument SCH/I-Front (98) 170 rev 5).
2. De stater som är parter i avtalet skall rekommenderas att så snart som möjligt placera kontaktpersoner på de platser som de själva väljer bland dem som anges i dokument SCH/I-Front (99) 9 rev 3 och att ingå de bilaterala avtal som i förekommande fall krävs för detta. Denna vägledande förteckning är inte bindande och skall uppdateras med hänsyn till hur situationen utvecklas.

Luxemburg den 28 april 1999.

C. H. SCHAPPER

Ordförande

SCH/I-Front (98) 170 rev 5

ÖMSESIDIG UTSTATIONERING AV KONTAKTPERSONER SOM SKALL GE RÅD OCH STÖD I SAMBAND MED SKYDDS- OCH KONTROLLÅTGÄRDER VID DE YTTRE GRÄNSERNA

Vid sitt möte den 16 september 1998 gav Verkställande kommittén i sin förklaring SCH/Com-ex (98) decl 2 rev i uppdrag åt Centralgruppen att undersöka om säkerheten vid gränserna kan förbättras genom att kontaktpersoner från en av de avtalsslutande parterna ger råd och stöd i samband med kontroller vid den andra avtalsslutande partens yttre gränser.

Delegationerna svarade oreserverat ja på denna fråga vid mötet i undergruppen för gränsfrågor den 28 september 1998 efter en ingående diskussion om möjligheterna till råd och stöd från de kontaktpersoner som placeras vid de yttre gränserna.

För att uppdraget från Verkställande kommittén skall fullgöras läggs förslaget om ömsesidig utstationering av kontaktpersoner som skall ge råd och stöd i samband med skydds- och kontrollåtgärder vid de yttre gränserna fram nedan.

1. ALLMÄNT

1.1 Rättslig ram

Utstationeringen av kontaktpersoner och deras verksamhet grundar sig på artikel 47.1, 47.2 och 47.3 samt artikel 7 tredje meningen i Schengenkonventionen.

Dessa bestämmelser medger att kontaktpersoner tillsätts för en viss tid eller tills vidare för att främja och påskynda samarbetet mellan de avtalsslutande parterna. Detta gäller även uttryckligen biståndet mellan de myndigheter som ansvarar för övervakningen av de yttre gränserna.

Den konkreta utstationeringen skall alltid ske på grundval av bilaterala avtal mellan de avtalsslutande parterna som i förekommande fall kan kompletteras genom att de berörda förvaltningarna ingår överenskommelser för att konkretisera dem. De stater som har ett utbyte av kontaktpersoner kan således bilateralt anta bestämmelser som avviker från nedanstående principer. Att bilaterala avtal ingås utgör emellertid inget hinder för samråd och ömsesidig information.

1.2 Verksamhetsområden

Kontaktpersonerna kan placeras vid gränspolisens brottsbekämpande organ vid land- och sjögränser samt på flygplatser och vid kustbevakningen. De skall på begäran och i samråd med mottagarlandets myndigheter och i enlighet med de bestämmelser som dessa fastställer ge råd och stöd åt medlemmarna i Schengenstaternas behöriga brottsbekämpande organ i samband med övervakning och kontroll vid Schengenområdets yttre gränser. De kan även ägna sig åt övervakning och insamling av nödvändiga uppgifter för att fastställa presumtion i samband med olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet. De får emellertid inte utföra uppgifter som omfattas av staternas suveränitet. Dessa kontaktpersoner skall framför allt placeras vid gränsövergångar och gränsavsnitt som är av särskilt intresse när det gäller den olagliga invandringen till Schengenområdet.

Deras verksamhet skall inte påverka suveräniteten hos den stat som de bistår. Kontaktpersonerna skall utföra sina uppgifter utan att det påverkar bestämmelserna i denna stats lagar och andra författningar.

Kontaktpersonernas uppgifter, som exemplifieras nedan, är endast avsedda som rådgivning och stöd till de myndigheter i de mottagande Schengenstaterna som har ansvar för gränspolisens verksamhet.

Dessa uppgifter skall under alla omständigheter utföras

- i enlighet med gällande nationell lagstiftning,
- med strikt beaktande av de konkreta bestämmelserna i de olika bilaterala avtalen, som i förekommande fall kompletteras med ytterligare överenskommelser för att konkretisera dem, och
- i samråd med den mottagande statens myndigheter och i enlighet med de bestämmelser som dessa fastställer.

Här följer exempel på sådana uppgifter.

Utbyte av information

- Insamling och utbyte av information om enskilda fall på en regelbunden basis
- Upprättande av kontakter mellan behöriga myndigheter, särskilt i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 39 och 46 i Schengenkonventionen
- Information till myndigheterna i den mottagande staten om de frågor som rör inresa till och utresa från den stats territorium som har sänt ut kontaktpersonerna

Rådgivning och stöd till polismännen i den mottagande staten

- Rådgivning och stöd till polismännen i den mottagande staten vid
 - intervjuer med resande och
 - kontroll av äktheten hos dokument som har utfärdats av den stat som har sänt ut kontaktpersonerna.
- Rådgivning och stöd till polismännen i den mottagande staten i samband med gränspolisens uppföljningsåtgärder, t.ex.
 - utarbetande av rapporter,
 - registrering av anmälningar,
 - förhör, samt
 - upprättande av statistik.
- Rådgivning och stöd till polismännen i den mottagande staten i samband med
 - analys av de dokument som kontaktpersonerna har kännedom om,
 - planering av insatser i samband med övervakning av gränserna,
 - utvärdering av gränspolisens insatser.
- Rådgivning och stöd till polismännen i den mottagande staten vid uppdatering av lägesrapporten.
- Patrullering tillsammans med polismännen i den mottagande staten i samband med gränsövervakningen.

Särskilt på flygplatser och i hamnar kan dessutom följande uppgifter fullgöras:

- Rådgivning/information till myndigheterna vid återförande som verkställs av den stat som sänder ut kontaktpersonerna med beaktande av gällande avtal om återtagande.
- Rådgivning till de personer som resande eller transportföretag från den stat som sänder ut kontaktpersonerna kan vända sig till.

1.3 Krav som potentiella kontaktpersoner måste uppfylla

De tjänstemän som skall utstationeras skall yrkesmässigt och personligen vara lämpade för att utföra uppdrag i utlandet som kan vara långvariga. De måste vara erfarna polismän från gränspolis. Dessa polismän skall i möjligaste mån ha fördjupade kunskaper i mottagarlandets språk och åtminstone behärska det viktigaste arbetspråket på insatsorten.

Dessa uppgifter bör i princip framför allt anföras åt tjänstemän med hög teknisk utbildning.

1.4 Logistiska aspekter

Den mottagande staten skall ge den utsändande staten logistiskt stöd med beaktande av båda staternas suveränitet och i enlighet med aktuella bilaterala avtal.

- De mottagande myndigheterna bör, om det disponibla utrymmet medger det, ställa ett kontor till kontaktpersonernas förfogande eller åtminstone låta dem dela på ett kontor. Kontaktpersonen skall kunna utnyttja den mottagande myndighetens hela logistik.
- Den stat som sänder ut kontaktpersonerna skall svara för deras inkvartering. Den mottagande staten skall vara behjälplig vid sökandet efter bostad.
- Det skall fastställas i bilaterala avtal under vilken myndighet kontaktpersonerna lyder i den mottagande staten (den utsändande statens ambassad eller den mottagande statens ministerium/myndighet).
- Läkarvård:
Den stat som sänder ut kontaktpersonerna skall sörja för att de har tillräcklig försäkring om de blir sjuka. Vid behov skall en tilläggförsäkring tecknas.

2. INSATSORTER

Undergruppen för gränsfrågor skall separat göra ett urval av platser där Schengenstaterna rekommenderas att placera kontaktpersoner. Denna vägledande förteckning är inte bindande och skall kompletteras beroende på hur situationen utvecklas.

3. UTVÄRDERING/UPPFÖLJNING

Schengenstaterna skall vid behov utbyta erfarenheter av utstationeringen av kontaktpersoner inom ramen för undergruppen för gränsfrågor⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Överläggningarna i undergruppen för gränsfrågor kommer att fortsätta, efter det att Schengen har införlivats i Europeiska unionen, i det rådsorgan som ansvarar för frågor om de yttre gränserna.

SCH/I-Front (99) 9 rev 3

Ömsesidig utstationering av kontaktpersoner som skall ge råd och stöd i samband med skydds- och kontrollåtgärder vid de yttre gränserna

Vägledande förteckning över de platser där Schengenstaterna rekommenderas placera kontaktpersoner beroende på bedömningen av det aktuella läget

Schengenstaterna rekommenderas att placera kontaktpersoner på följande platser beroende på den aktuella bedömningen av läget.

Denna vägledande förteckning är inte bindande och kommer att uppdateras av undergruppen för gränsfrågor⁽¹⁾ beroende på hur situationen utvecklas.

1. Belgien

— Bryssel (flygplatsen i Zaventem)

2. Tyskland

— Frankfurt am Main (flygplatsen)

— München (Franz Joseph Strauß-flygplatsen)

— Frankfurt an der Oder (den tysk-polska landgränsen)

— Ludwigsdorf (den tysk-polska landgränsen)

— Zinnwald (den tysk-tjeckiska landgränsen)

— Waidhaus (den tysk-tjeckiska landgränsen)

— Hamburg (hamnen)

3. Frankrike

— Marseille (hamnen)

— Paris (Roissy Charles de Gaulle-flygplatsen)

4. Grekland

— Aten (flygplatsen)

— Thessaloniki (flygplatsen)

— Kakavia (den grekisk-albanska gränsen)

— Kastanies (den grekisk-turkiska gränsen)

— Samos

— Korfu

⁽¹⁾ Överläggningarna i undergruppen för gränsfrågor kommer att fortsätta, efter det att Schengen införlivats i Europeiska unionen, i det rådsforum som ansvarar för frågor om de yttre gränserna.

5. Italien

- Rom-Fiumicino (flygplatsen)
- Brindisi (sjögränsen)
- Trapani
- Trieste (den italiensk-slovenska gränsen)
- Milano (Malpensa-flygplatsen)

6. Nederländerna

- Amsterdam (Schiphol-flygplatsen)

7. Österrike

- Wien-Schwechat (flygplatsen)
- Nickelsdorf, motorvägen (den österrikisk-ungerska landgränsen)
- Spielfeld (den österrikisk-slovenska landgränsen)
- Berg (den österrikisk-slovakiska landgränsen)
- Drasenhofen (den österrikisk-tjeckiska landgränsen)

8. Spanien

- Algesiras (hamnen)
 - Madrid (Barajas-flygplatsen)
-

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT

av den 28 april 1999

om allmänna principer för ersättning till uppgiftslämnare och infiltratörer

(SCH/Com-ex (99) 8 rev 2)

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artiklarna 70–76 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Verkställande kommittén godkänner Centralgruppens beslut av den 22 mars 1999 om allmänna principer för ersättning till uppgiftslämnare och infiltratörer (SCH/C (99) 25 och SCH/Stup (98) 72 rev 2).

Luxemburg den 28 april 1999.

C. H. SCHAPPER

Ordförande

SCH/Stup (98) 72 rev 2

Ärende: Allmänna principer för ersättning till uppgiftslämnare och infiltratörer**1. Inledning**

Internationaliseringen av narkotikabrottsligheten men också av den tunga brottsligheten och den organiserade brottsligheten fortgår även inom Schengenområdet.

Brottslingar använder sig av allt professionellare metoder i den olagliga handeln med narkotika genom att smidigt anpassa sig till förändringarna i den geopolitiska, rättsliga, ekonomiska och tekniska verkligheten och genom att använda företagsstrukturer, och kopplar sin olagliga verksamhet till de lagliga sektorerna inom ekonomin och de tvekar inte att använda våld eller att hota med att utöva våld mot personer eller egendom eller att använda sitt inflytande på politiken, ekonomin och den offentliga förvaltningen för att uppnå sina syften, vilka framför allt är att utöva makt och att utvinna så stora förtjänster som möjligt.

Den arbetsmetod som organisationerna för narkotikahandel använder kännetecknas av specialisering, fördelning av arbetet samt extern och intern uppdelning i små enskilda enheter. De olagliga förtjänsterna "återinvesteras" i ny brottslig verksamhet eller placeras i laglig ekonomisk verksamhet för att man skall vinna inflytande eller skapa ett brottsmonopol.

Därför förlorar till och med specifika undersökningsmetoder alltmer sin effektivitet. Aktiv och diskret insamling av information i förening med operativa undersökningsmetoder och systematisk analys har fått en ökande betydelse för att fastställa och bekämpa den organiserade olagliga handeln med narkotika. Det är i synnerhet nödvändigt att vidta systematiska, samordnade och riktade åtgärder med hjälp av infiltratörer och att använda uppgiftslämnare.

För att genom dessa åtgärder få en klar bild av brottsorganisationerna och de kriminella strukturerna är det nödvändigt att brottslingarna får förtroende för infiltratörerna och uppgiftslämnarna.

Därför har ordförandeskapet genomfört en undersökning i Schengenstaterna med hjälp av dokument SCH/Stup (98) 25 och ställt svaren till dessa staters förfogande i dokument SCH/Stup (98) 60 rev. Undersökningen visade att rättsläget och delvis också praxis när det gäller ersättning till uppgiftslämnare och infiltratörer varierar mycket i de olika Schengenstaterna. Därför beslutade arbetsgruppen för frågor om narkotika vid sitt möte den 21 oktober 1998 att utarbeta gemensamma, vägledande men icke-bindande principer för ersättningen till uppgiftslämnare och infiltratörer och för beviljande av icke-materiella förmåner till dessa personer.

Nedanstående principer för ersättningen till infiltratörer och uppgiftslämnare skall betraktas som icke-bindande riktlinjer inom Schengenområdet och bidrar till att förbättra polis- och tullsamarbetet inom detta känsliga område. Dessa allmänna principer skall samtidigt tjäna som riktmärken för de stater som för närvarande håller på att utarbeta eller komplettera bestämmelserna på detta område.

2. Allmänt

Det är ofta ekonomiska hänsyn som gör att infiltratörer och uppgiftslämnare samarbetar med polis- eller tullmyndigheterna. Det är därför nödvändigt att ta hänsyn till den verklighet som råder på marknaden och skapa ekonomiska incitament som står i proportion till dessa personers levnadsvillkor, till den skicklighet som uppdraget kräver, till den risk som föreligger och till undersökningsresultatet. Ekonomiska hänsyn måste också tas med i beräkningen eftersom det ofta är mindre kostsamt att använda uppgiftslämnare och infiltratörer.

Om nedanstående riktlinjer följs inom hela Schengenområdet är det framför allt möjligt att ta hänsyn till de taktiska och rättsliga krav som uppstår vid narkotikaundersökningarna och att samtidigt beakta bilaterala och regionala egenheter eller brottens specifika natur och att undvika icke-önskvärd konkurrens, bilateralt eller inom hela Schengenområdet, mellan de polis- och tullmyndigheter som vänder sig till infiltratörer – och därigenom undvika "angivarturism".

3. Principer

Principerna nedan påverkar inte de nationella lagstiftningarna. Ersättningen till en infiltratör/uppgiftslämnare bör stå i proportion såväl till resultatet av de brottsbekämpande myndigheternas undersökning och/eller den fara som har undanröjts tack vare åtgärderna som till graden av infiltratörens eller uppgiftslämnarens personliga inblandning och den risk han har tagit. Det incitament som ersättningen utgör får inte leda till att uppgiftslämnaren eller infiltratören begår ett brott.

De viktigaste kriterierna är

- mängden information och de resultat som uppnås tack vare denna, till exempel mängden beslagtagna narkotika samt dess värde, antal och ställning när det gäller de brottslingar som utsätts för identitetskontroll och/eller de konfiskerade tillgångarnas värde,
- kvaliteten på informationen, till exempel information som kan utnyttjas strategiskt eller taktiskt i fråga om brottsmetoder, brottslingarnas logistik, brottsorganisationens mål eller de kriminella strukturernas reaktion på de brottsbekämpande organens åtgärder,
- personliga egenskaper hos infiltratören/uppgiftslämnaren, till exempel graden av hans inblandning, särskilda hinder, de risker och faror som han utsätter sig för, hans pålitlighet och hans motivation,
- brottsorganisationens/den kriminella strukturens betydelse och den betydelse som undersökningen om medlemmarnas brottsprofil har, deras inflytande i brottsmiljön, graden av infiltrering i de offentliga strukturerna, den faktiska eller beräknade skadan, den relevans som fallet i fråga har för samhället och det sätt på vilket detta fall påverkar kampen mot brottsligheten på lokal nivå, t.ex. när det gäller en strategisk behandling av informationen.

Ersättningen är i princip kopplad till ett samarbete och fastställs från fall till fall. Infiltratören skall inte få permanent ekonomiskt stöd.

Det är även möjligt att vidta särskilda skydds- eller hjälpåtgärder för uppgiftslämnarens/infiltratörens skull efter det att uppdraget har utförts (såsom till exempel skydd av vittnen) eller åtgärder för hans sociala skydd.

De kostnader som infiltratören/uppgiftslämnaren ådrar sig kan ersättas separat.

Utbetalningen skall göras efter det att uppdraget har utförts. Delutbetalningar kan göras efter det att olika etapper av ett uppdrag har utförts. Förskottsbetalning bör inte förekomma.

Bestämmelserna om skatter och sociala avgifter skall vara fullt ut tillämpliga på denna typ av förtjänster.

Dessa kostnader skall i princip bäras av den polis- eller tullmyndighet som genomför undersökningen. Om en undersökning genomförs gemensamt av flera Schengenmyndigheter är det lämpligt att på ett tidigt stadium nå överenskommelse om fördelningen av kostnaderna. Ekonomiska bidrag från tredje part bör i princip inte räknas med i ersättningen.

Även icke-materiella förmåner kan erbjudas om de är förenliga med gällande nationella bestämmelser. Dessa förmåner kan läggas till de materiella bidragen. Förmånens art, dess betydelse för infiltratören/uppgiftslämnaren och kostnaden för förmånen, som kan variera från stat till stat, är omständigheter som kan beaktas. Som exempel på sådana förmåner kan nämnas skyddsåtgärder i farliga situationer, lindring av villkoren vid frihetsberövande eller rent av, beroende på den nationella lagstiftningen, partiell eller fullständig straffeftergift.

Om infiltratören/uppgiftslämnaren är försumlig, till exempel uppför sig klandervärt eller i strid med överenskomsten, eller medvetet eller genom oaktsamhet lämnar oriktig information eller olovligen underlåter att följa erhållna anvisningar eller medvetet överger den upplagda taktiken kan ersättningen, beroende på vidden av försummelsen, minskas, förvägras eller, om den redan har utbetalats, återkrävas i sin helhet. I sådant fall och om två eller flera Schengenstater är eller kan vara berörda skall de nationella myndigheter som deltar i operationen informera varandra så snart som möjligt (varning).

De behöriga centrala myndigheterna bör diskutera de kriterier för ersättning som för närvarande gäller i de olika staterna.

CENTRALGRUPPENS BESLUT**av den 22 mars 1999****om allmänna principer för ersättning till uppgiftslämnare och infiltratörer****(SCH/C (99) 25)**

Infiltratörerna och uppgiftslämnarna bidrar med viktig hjälp i kampen mot den allvarliga brottsligheten över gränserna, i synnerhet narkotikabrottsligheten, eftersom dessa personer i allmänhet åtnjuter brottslingarnas förtroende och det med hjälp av dessa personer är möjligt att skaffa sig en allmän bild av verksamheten i de i små, enskilda enheter uppdelade brottsorganisationerna och kriminella strukturerna.

Arbetsgruppen för narkotikafrågor åtog sig detta ämne under det tyska ordförandeskapet och den har granskat rättsläget och rättspraxis i var och en av Schengenstaterna. På grundval av resultaten av denna undersökning har arbetsgruppen utarbetat gemensamma vägledande principer för ersättning till uppgiftslämnare och infiltratörer och för beviljande av icke-materiella förmåner till dessa. Om dessa allmänna principer, som är att betrakta som icke-bindande riktlinjer, tillämpas i hela Schengenområdet kommer detta att bidra till att förbättra samarbetet mellan polis- och tullmyndigheterna inom detta känsliga område. De avtalsslutande parter som står i begrepp att utarbeta regler om detta eller att komplettera befintliga regler kan också ta intryck av dessa principer.

Verkställande kommittén noterar och godkänner de allmänna principerna – som inte är bindande – för ersättning till uppgiftslämnare och infiltratörer (SCH/Stup (98) 72 rev) med förbehåll för att de antas av Verkställande kommittén.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 28 april 1999****om förbättring av polissamarbetet för att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar****(SCH/Com-ex (99) 18)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artikel 39 i samma konvention,

med beaktande av att den önskar fortsätta sina ansträngningar för att förbättra villkoren för det gränsöverskridande polissamarbetet, och

med beaktande av Verkställande kommitténs beslut av den 16 december 1998 (dokument SCH/Com-ex (98) 51 rev 3).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Principerna för polissamarbetet för att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar i ordförandeskapets not av den 28 april 1999 (dokument SCH/I (98) 75 rev 5) skall godkännas.

Luxemburg den 28 april 1999.

C. H. SCHAPPER
Ordförande

SCH/I (98) 75 rev 5

Ärende: Tillämpning av artikel 39. Förbättring av polissamarbetet för att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar

Ett av det tyska ordförandeskapets mål är att förbättra polissamarbetet för att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar. Vid mötet den 14 september 1998 lade det tyska ordförandeskapet fram not SCH/I (98) 55 rev med en beskrivning av problemen och förslag till lösningar.

Samtliga delegationer enades om att bristerna i polissamarbetet för att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar kan minskas påtagligt genom att bestämmelserna i konventionen tolkas enhetligt och tillämpas med tanke på målen.

Schengenstaterna är eniga om att ett förbättrat polissamarbete för att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar inte får inverka menligt på de rättsliga myndigheternas befogenheter.

Följande lösningar kan genomföras på kort sikt:

1) Förteckning

Enligt artikel 39 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och för att förbättra upptäckten och förhindrandet av brottsliga handlingar kan polismyndigheterna i Schengenstaterna utbyta information om

- utbytet av information inte kräver att tvångsåtgärder vidtas,
- utbyte av information tillåts i den mottagande avtalsslutande partens nationella lagstiftning och om verkställandet av framställningarna inte endast är förbehållet de rättsliga myndigheterna eller samtycke krävs.

Upptäckten och förhindrandet av brottsliga handlingar måste förbättras genom att polismyndigheterna i Schengenstaterna ges möjlighet att samarbeta, utan inblandning av de rättsliga myndigheterna, om tydliga misstankar eller verklig fara föreligger, i synnerhet för att vidta åtgärderna i följande förteckning. Denna förteckning är inte uttömmande. Dessa åtgärder skall vidtas om den mottagande statens och den framställande statens nationella lagstiftning tillåter det.

- Identifiering av fordonsinnehavare och förare.
- Framställningar om körkort.
- Spårande av aktuell adress och bostadsort.
- Identifiering av innehavare av telefon-, fax- och Internetabonnemang, om det gäller ett nummer som är offentligt.
- Polisens inhämtande av information på frivillig basis hos de berörda personerna (*).
- Identitetskontroll.
- Överföring av information från polisens informationssystem eller handlingar såvida bestämmelserna om uppgiftsskydd medger det.
- Utarbetande av planer och harmonisering av spaningsverksamheten samt inledande av brådskande spaning (oberoende av spaning via SIS).

(*) När det gäller Österrike, Tyskland och Nederländerna, polisförhör på frivillig basis, enligt deras nationella lagstiftning.

- Information om föremålets ursprung, särskilt när det gäller vapen och fordon (framställningar om försäljningskanalerna).
- Sammanställning av bevismaterial (konstaterande på plats av skador på fordon efter en smitningsolycka, spår av radering i dokumenten, etc.).

Varje Schengenstat kan dessutom i sina förbindelser med en eller flera andra stater enligt artikel 39 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet fastställa andra områden där polissamarbete kan äga rum utan inblandning av de rättsliga myndigheterna.

2) Bibehållande av förbehållet för de rättsliga myndigheterna (artikel 39.2)

Att utnyttja informationer som bevismaterial i samband med ett straffrättsligt förfarande är endast möjligt inom en viss tid om den mottagande staten avstår från kravet på en formell rättslig framställning förutom den framställning som polisen redan har gjort. De lagförande myndigheternas begränsade resurser bör användas för att lösa de brådskande problemen med att bekämpa brottsligheten och inte onödigtvis tas i anspråk för att lösa problemen med samtycke.

I artikel 39.2 anges dessutom inte hur de rättsliga myndigheternas samtycke skall begäras för att informationerna skall kunna användas som bevismaterial i samband med ett straffrättsligt förfarande. Staterna kan alltså själva bestämma vilket förfarande som skall tillämpas för att detta samtycke skall erhållas.

Schengenstaterna är eniga om att polismyndigheterna eller de rättsliga myndigheterna kan överlämna framställningar om samtycke och de handlingar om bevisupptagning som hänför sig till dessa på alla sätt som möjliggör ett snabbt överlämnande, förutsatt att överlämnandet innehåller en skriftlig registrering som gör det möjligt att bestämma dokumentets ursprung (t.ex. fax, e-post).

3) Förenkling av förfarandena

Förenklingen av förfarandena gör det likaså möjligt att påskynda upptäckten av brottsliga handlingar just i brådskande fall. Som exempel kan nämnas den lösning som anges i det bilaterala avtalet mellan två Schengenstater enligt vilken polismyndigheterna vid omedelbart förestående fara på begäran av de rättsliga myndigheterna kan bistå varandra direkt med förhör, husrannsakan och beslag av föremål.

Mot bakgrund av erfarenheterna från tillämpningen av detta avtal eller andra liknande avtal kommer Schengenstaterna att undersöka om sådana förfaranden kan utvecklas för förbindelserna mellan alla Schengenstaterna.

2.4 RÄTTSLIGT SAMARBETE

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 14 december 1993****om förbättring av det praktiska rättsliga samarbetet för att bekämpa narkotikahandel****(SCH/Com-ex (93) 14)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artiklarna 48–53 och 70–76 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

För att förbättra det praktiska rättsliga samarbetet när det gäller att bekämpa narkotikahandel förpliktar sig de avtalsslutande parterna att om den mottagande parten inte avser att verkställa en framställning om rättsligt bistånd eller avser att endast delvis verkställa den, skall den underrätta den part som gör framställningen om orsakerna till att den vägrat efterkomma framställningen och, om så är möjligt, om de villkor som måste uppfyllas för att en sådan framställning skall kunna verkställas.

Detta beslut träder i kraft så snart alla de stater som är parter i Schengenkonventionen har meddelat att de har slutfört de förfaranden som enligt deras nationella rättsordning krävs för att tillämpa detta beslut.

Paris den 14 december 1993.

A. LAMASSOURE

Ordförande

SCH/III (96) 25 rev 18

AVTAL OM SAMARBETE I SAMBAND MED FÖRFARANDE AVSEENDE VÄGTRAFIKBROTT OCH VERKSTÄLLIGHET AV HÄRFÖR ÅDÖMDA BÖTER

Regeringarna i KONUNGARIKET BELGIEN, FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND, REPUBLIKEN FRANKRIKE, STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG och KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA, som är parter i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, undertecknad i Schengen den 19 juni 1990, nedan kallad 1990 års konvention, samt regeringarna i REPUBLIKEN ITALIEN, KONUNGARIKET SPANIEN och REPUBLIKEN PORTUGAL, REPUBLIKEN GREKLAND, REPUBLIKEN ÖSTERRIKE, KONUNGARIKET DANMARK och KONUNGARIKET SVERIGE samt REPUBLIKEN FINLAND, som anslöt sig till 1990 års konvention genom avtal som undertecknades den 27 november 1990, den 25 juni 1991, den 6 november 1992, den 28 april 1995 respektive den 19 december 1996, samt regeringarna i Konungariket Norge och Republiken Island, som tillsammans med de förstnämnda undertecknade ett samarbetsavtal den 19 december 1996, nedan kallade de avtalsslutande parterna,

som anser att den fria rörligheten för personer som avses i 1990 års konvention främjar medborgarnas rörlighet över de inre gränserna,

som anser att det är allmänt känt att medborgarna i Schengenstaterna även begår vägtrafikbrott under vistelse på en annan avtalsslutande parts territorium än den på vars territorium de normalt vistas,

som beaktar att det inte alltid, trots ihärdiga ansträngningar att beivra vägtrafikbrott, är möjligt att fastställa identiteten på gärningsmannen innan de återvänder till den avtalsslutande parts territorium där de normalt vistas och ådöma dem de böter som är förenade med överträdelsen,

som är övertygade om att det är nödvändigt med samarbete mellan de avtalsslutande parterna i denna fråga, trots att det är olika myndigheter som ansvarar för att vägtrafiklagen efterlevs,

som tillämpar ministrarnas och statssekreterarnas gemensamma förklaring av den 19 juni 1990, där det konstateras att diskussioner bör inledas om ett förbättrat samarbete när det gäller lagföring av vägtrafikbrott och möjligheten att ömsesidigt verkställa härför ådömda böter,

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

KAPITEL I*böter:***Definitioner**

skyldighet att till följd av vägtrafikbrott betala en penningssumma, vars belopp fastställs av de avtalsslutande parternas rättsliga eller administrativa myndigheter,

*Artikel 1**behörig myndighet:*

I detta avtal avses med

avtalsslutande parternas rättsliga eller administrativa myndighet som ansvarar för förfaranden i samband med vägtrafikbrott och verkställighet av härför ådömda böter,

vägtrafikbrott:

beteende som står i strid med de normer som reglerar vägtrafiken och som betraktas som en straffrättslig eller förvaltningsrättslig överträdelse, inbegripet överträdelser av bestämmelserna om körtider och viloperioder och av bestämmelserna om transport av farligt gods,

beslut:

rättsakt som antagits av en av de avtalsslutande parternas behöriga myndigheter och som fastställer ett vägtrafikbrott för

vilket böter ådöms en person; avser en rättsakt som kan eller har kunnat ge upphov till överklagande i domstol,

ansökande myndighet:

den behöriga myndigheten hos den avtalsslutande part på vars territorium vägtrafikbrottet har begåtts,

anmodad myndighet:

den behöriga myndigheten hos den avtalsslutande part på vars territorium den person som misstänks för att ha begått ett vägtrafikbrott, eller som döms till böter för detta, har sin hemvist eller vanliga vistelseort,

ansökande avtalspart:

den avtalsslutande part på vars territorium ett beslut har fattats beträffande en person som har sin hemvist eller vanliga vistelseort på en annan avtalsslutande parts territorium,

anmodad avtalspart:

den avtalsslutande part på vars territorium en person gentemot vilken ett beslut har fattats på en annan avtalsslutande parts territorium har sin hemvist eller vanliga vistelseort.

KAPITEL II

Principer

Artikel 2

1. De avtalsslutande parterna skall förbinda sig att samarbeta med varandra i så stor utsträckning som möjligt i samband med förfaranden avseende vägtrafikbrott och verkställighet av beslut på det området i enlighet med bestämmelserna i detta avtal.

2. Punkt 1 skall inte påverka tillämpningen av de mer generella bestämmelserna i de gällande bilaterala eller multilaterala avtalen mellan de avtalsslutande parterna.

3. Kapitel IV i detta avtal skall inte tillämpas på

a) verkställighet av en dom som innebär frihetsstraff som primär påföljd,

b) vägtrafikbrott som har samband med straffbara gärningar som inte enbart faller under vägtrafikområdet, utom om dessa vägtrafikbrott är föremål för särskild lagföring eller om dessa vägtrafikbrott är de enda som lagförs.

KAPITEL III

Samarbete i samband med förfaranden avseende vägtrafikbrott

Artikel 3

1. De behöriga myndigheterna kan via sin nationella registreringsmyndighet meddela numret på en registreringsskylt och av de andra avtalsslutande parternas registreringsmyndigheter begära upplysningar om typen och märket på detta motorfordon samt om identitet och adress när det gäller den eller de personer som vid den tidpunkt då vägtrafikbrottet begicks var registrerade för det ifrågavarande fordonet.

2. De avtalsslutande parternas registreringsmyndigheter skall direkt till varandra översända de upplysningar som avses i punkt 1 för vidarebefordran till den behöriga myndigheten. När detta är en särskild myndighet skall de även översända den anmodade myndighetens namn och adress.

3. En avtalsslutande part får utse en annan central myndighet för utväxling av de upplysningar som avses i punkt 2.

4. De relevanta bestämmelserna i 1990 års konvention, särskilt artiklarna 126–128 i 1990 års konvention, skall tillämpas på överföring av personuppgifter enligt punkt 1.

Artikel 4

1. Den ansökande myndigheten får sända alla meddelanden om följder och beslut rörande vägtrafikbrottet direkt till de personer som misstänks för vägtrafikbrott. Bestämmelserna i artikel 52 i 1990 års konvention skall också tillämpas här.

2. De meddelanden och beslut som avses i punkt 1 skall innehålla eller åtföljas av alla upplysningar som mottagaren behöver för att svara, i synnerhet angående

- a) vilken typ av vägtrafikbrott det gäller, plats, datum och tid då det begicks och på vilket sätt det konstaterades,
 - b) registreringsnumret och om möjligt typ och märke på det fordon med vilket vägtrafikbrottet begicks, eller, åtminstone, allt som gör att fordonet kan identifieras,
 - c) det bötesbelopp som kan ådömas, eller i förekommande fall de böter som har ådömts, inom vilken tid det skall vara betalt och betalningsvillkoren,
 - d) möjlighet att göra gällande omständigheter som befriar från ansvar samt tidsfrist och villkor för framläggande av dessa,
 - e) de möjligheter som finns att överklaga besluten, villkor och tidsfrister för överklaganden samt namn och adressuppgifter med avseende på den myndighet till vilken överklagandena skall inges.
- c) Böterna är inte preskriberade enligt den ansökande avtalspartens lagstiftning.
 - d) Beslutet rör en person som har sin hemvist eller vanliga vistelseort på den anmodade avtalspartens territorium.
 - e) Det ådömda bötesbeloppet uppgår till minst 40 euro.

Artikel 5

1. Om mottagaren inte svarar på de meddelanden eller beslut som avses i artikel 4 inom angiven tid, eller om den ansökande myndigheten anser att det krävs kompletterande upplysningar för att tillämpa detta avtal, får denna myndighet göra en framställning om ömsesidig rättslig hjälp direkt till den anmodade myndigheten. Denna framställning skall åtföljas av en översättning till den anmodade avtalspartens officiella språk eller till ett av dess officiella språk.

2. Bestämmelserna i avdelning III kapitel 2 i 1990 års konvention skall vara tillämpliga på de framställningar som avses i punkt 1.

KAPITEL IV

Verkställighet av beslut

Artikel 6

1. Inom ramen för detta avtal får framställning om överföring av verkställighet av beslut göras enbart om följande villkor är uppfyllda:

- a) Alla möjligheter att överklaga beslutet har uttömts och beslutet har vunnit laga kraft på den ansökande avtalspartens territorium.
- b) De behöriga myndigheterna har, i synnerhet i enlighet med bestämmelserna i artikel 4, förgäves begärt att den berörda personen skall betala de ådömda böterna.

2. De avtalsslutande parterna får bilateralt besluta att ändra tillämpningsområdet för bestämmelserna i punkt 1 e.

Artikel 7

1. Den anmodade avtalsparten får inte vägra att överföra verkställigheten av ett beslut, utom om den anser att

- a) det vägtrafikbrott som är upphov till beslutet inte omfattas av den anmodade avtalspartens lagstiftning,
- b) verkställighet av beslutet inte är förenligt med tillämpningen av principen *non bis in idem* enligt artiklarna 54–58 i 1990 års konvention.
- c) böterna är preskriberade enligt den anmodade avtalspartens lagstiftning,
- d) den berörda personen skulle ha blivit beviljad amnesti eller benådats av den anmodade avtalsparten om personen i fråga hade begått vägtrafikbrottet på den avtalspartens territorium.

2. Den anmodade avtalsparten skall snarast möjligt informera den ansökande avtalsparten om att framställningen har avslagits och ange skälen för avslaget.

Artikel 8

1. Den anmodade avtalspartens behöriga myndigheter skall utan dröjsmål verkställa beslutet.

2. Böterna skall uppbäras i den anmodade avtalspartens valuta. Beloppet skall beräknas på grundval av den officiella växelkurs som gäller när det beslut som avses i punkt 1 fattas.

3. Om det efter omräkning visar sig att det ådömda bötesbeloppet är högre än det högsta bötesbelopp som föreskrivs för samma slags överträdelse i den anmodade avtalspartens lagstiftning, skall verkställigheten av beslutet begränsas till detta högsta belopp.

4. Varje avtalsslutande part får vid deponeringen av sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument förklara att den kommer att avvika från bestämmelserna i punkt 1 av konstitutionella skäl eller av skäl av jämförbar vikt och i sin förklaring ange i vilka fall böterna skall bli verkställbara genom ett domstolsbeslut av den anmodade avtalsparten. Detta domstolsbeslut skall dock varken påverka innehållet eller beloppet för den påföljd som skall verkställas och som har varit föremål för ett beslut av den ansökande avtalsparten.

Artikel 9

1. Beslutet skall verkställas enligt den anmodade avtalspartens lagstiftning.

2. Varje del av böterna som redan har verkställts av den ansökande avtalsparten skall dras av från de böter som skall verkställas av den anmodade avtalsparten.

3. När det visar sig helt eller delvis omöjligt att verkställa bötesstraffet får den anmodade avtalsparten i stället tillämpa frihetsstraff eller frihetsberövande när båda avtalsparterna föreskriver denna möjlighet, om inte den ansökande avtalsparten uttryckligen har uteslutit detta.

Artikel 10

Den ansökande avtalsparten får inte verkställa beslutet efter det att den har gjort en framställning om överföring av verkställigheten. Den ansökande avtalsparten skall återta sin rätt att verkställa beslutet så snart den anmodade avtalsparten underrättar den om att den inte godtar överföringen eller att det är omöjligt att verkställa beslutet.

Artikel 11

Den anmodade avtalsparten skall upphöra med verkställighet av beslutet så snart den ansökande avtalsparten har underrättat den om varje beslut, åtgärd eller annan omständighet som medför att beslutets verkställbarhet uppskjuts eller upphör.

Artikel 12

1. Framställningar om överföring av verkställighet av ett beslut och alla hithörande meddelanden skall vara skriftliga. De

kan översändas på alla lämpliga sätt som innebär att de dokumenteras skriftligen, inbegripet telefax.

2. Översändandet av dokument skall ske direkt mellan de avtalsslutande parternas behöriga myndigheter vars adress och telefonnummer har lämnats av registreringsmyndigheten (artikel 3.2). Översändandet skall ske mellan de utsedda centrala myndigheterna om den behöriga myndighetens adress och telefonnummer inte framgår av de upplysningar som avses i första meningen.

Artikel 13

1. Framställningen om överföring av verkställigheten av ett beslut skall åtföljas av en kopia på beslutet och en förklaring av den ansökande avtalspartens behöriga myndighet som intygar att villkoren i artikel 6.1 a, b och c är uppfyllda.

2. I förekommande fall skall den ansökande parten till sin framställning bifoga andra meddelanden som är användbara i samband med överföringen av verkställigheten av ett beslut, i synnerhet upplysningar om särskilda omständigheter som hänger samman med överträdelsen och som beaktats vid fastställandet av böterna, och om möjligt även texten till de tillämpade bestämmelserna.

3. Om den anmodade avtalsparten anser att de upplysningar som har översänts av den ansökande avtalsparten är otillräckliga för att den skall kunna tillämpa avtalet, skall den begära de kompletterande upplysningar som krävs.

4. Översättningen av de dokument som avses i den här artikeln till den anmodade avtalspartens officiella språk eller ett av dess officiella språk skall bifogas.

Artikel 14

Den anmodade avtalspartens behöriga myndigheter skall underrätta den ansökande avtalspartens behöriga myndigheter om verkställigheten av böterna eller, i förekommande fall, om att det inte är möjligt att verkställa beslutet.

Artikel 15

Böterna och den ansökande avtalspartens kostnader för förandet skall verkställas. Intäkten av verkställigheten av besluten skall tillfalla den anmodade avtalsparten.

Artikel 16

De avtalsslutande parterna skall avstå från att kräva ersättning av varandra för de kostnader som uppstår genom tillämpningen av detta avtal.

KAPITEL V

Slutbestämmelser*Artikel 17*

1. Den verkställande kommitté som inrättas genom 1990 års konvention har som allmän uppgift att se till att detta avtal tillämpas på ett korrekt sätt. Bestämmelserna i artikel 132 i 1990 års konvention skall tillämpas.

2. När det gäller skydd av personuppgifter skall den gemensamma tillsynsmyndighet som inrättas genom 1990 års konvention ha behörighet att yttra sig i de gemensamma frågor som uppkommer genom tillämpningen av det här avtalet.

3. På förslag av en avtalsslutande part får Verkställande kommittén besluta om ändring av det belopp som anges i artikel 6.1 e.

Artikel 18

Detta avtal skall tillämpas på de avtalsslutande parternas territorium. I enlighet med artikel 138 i 1990 års konvention skall det här avtalet vad beträffar Frankrike endast tillämpas på dess europeiska territorium, och vad beträffar Nederländerna endast på dess europeiska territorium. I enlighet med artikel 5.1 i avtalet om Danmarks anslutning till 1990 års konvention skall det här avtalet inte tillämpas på Färöarna eller på Grönland.

Artikel 19

1. Detta avtal skall även tillämpas på vägtrafikbrott som har begåtts innan det har trätt i kraft.

2. Varje avtalsslutande part kan vid deponering av sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument förklara att detta avtal för dess vidkommande och i dess förbindelser med de avtalsslutande parter som har lämnat en liknande för-

klaring endast skall tillämpas på vägtrafikbrott begångna efter dess ikraftträdande eller efter det att det har blivit tillämpligt.

Artikel 20

1. Detta avtal skall ratificeras, godtas eller godkännas. Ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumenten skall deponeras hos regeringen i Luxemburg, som skall underrätta samtliga avtalsslutande parter om detta.

2. Detta avtal träder i kraft första dagen i andra månaden efter deponering av det sista ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet för de stater för vilka 1990 års konvention trätt i kraft i enlighet med punkt 1 andra stycket i nämnda konventions slutakt.

Luxemburgs regering skall underrätta samtliga avtalsslutande parter om datum för ikraftträdandet.

För de andra staterna träder detta avtal i kraft första dagen i andra månaden efter deponering av ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumenten, dock tidigast den dag då avtalet om anslutning till 1990 års konvention eller 1996 års samarbetsavtal för dessa stater träder i kraft.

3. Varje stat för vilken 1990 års konvention trätt i kraft vid tidpunkten för deponeringen av ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumenten kan vid deponeringen, före ikraftträdandet av det här avtalet eller senare, förklara att detta avtal skall tillämpas för den staten i dess förbindelser med de stater som har antagit en likadan förklaring. Denna förklaring skall träda i kraft första dagen i andra månaden efter deponering av instrumenten.

Artikel 21

1. Varje avtalsslutande part kan för depositarien lägga fram förslag om ändring av detta avtal. Depositarien skall översända förslaget till övriga avtalsslutande parter.

2. De avtalsslutande parterna skall enhälligt besluta om ändringar i detta avtal.

3. Ändringarna träder i kraft första dagen i andra månaden efter deponeringsdatum för det sist deponerade ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet.

Artikel 22

1. Senast vid deponeringen av sina ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument skall varje avtalsslutande part meddela depositarien namn och adress när det gäller de myndigheter som avses i artiklarna 1 och 3 och artikel 11.2.

2. Förteckningarna över de myndigheter som avses i punkt 1 kan trots vad som föreskrivs i artikel 19.1 ändras senare genom meddelande till depositarien.

3. Depositarien skall underrätta varje avtalsslutande part om de utsedda myndigheterna och om ändringar som berör dessa.

Artikel 23

Detta avtal skall stå öppet för anslutning av alla stater som blir parter i 1990 års konvention.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Utfärdat i Luxemburg den 28 april 1999 i ett enda exemplar på engelska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska och tyska, varvid alla åtta språken har samma giltighet. De danska, finska, isländska, norska och svenska versionerna, som framläggs efter undertecknandet, har samma giltighet.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 26 juni 1996****om utlämning****(SCH/Com-ex (96) decl 6 rev 2)**

Den fria rörlighet för personer som föreskrivs i Schengenavtalet och i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet åtföljs av kompensationsåtgärder för att garantera säkerheten inom Schengenstaternas territorium.

Rättsligt samarbete i brottmål utgör en betydande del av dessa åtgärder.

Konventionen om tillämpning av Schengenavtalet innehåller bestämmelser för att förenkla rättsligt samarbete i brottmål, i synnerhet när det gäller utlämning.

De avtalsslutande parterna

beaktar erfarenheterna av utlämning sedan konventionen trädde i kraft, särskilt utlämning på grund av terroristbrott,

tar hänsyn till den betydelse som de avtalsslutande parterna fäster vid att effektivt bekämpa terrorism inom det gemensamma territoriet,

beaktar Verkställande kommitténs förklaring om kampen mot terrorism, antagen i Haag den 21 februari 1996,

välkomnar överenskommelsen av den 26 juni 1996 mellan Europeiska unionens medlemsstater om en konvention om ett förbättrat förfarande för utlämning, något som utgör ett framsteg i samarbetet mellan medlemsstaterna,

OCH AVGER DÄRFÖR FÖLJANDE FÖRKLARING:

- 1) När en begäran om utlämning skall provas skall den anmodade staten beakta nödvändigheten av att skydda den fria rörligheten och säkerheten för alla avtalsslutande parter i Schengenområdet.
- 2) Om beslut fattas om att avbryta ett förvarstagande för utlämning skall den anmodade staten se till att lämpliga åtgärder vidtas, så att den person som begärs utlämnad inte får tillfälle att undandra sig utlämningen när beslut om denna väl fattats och, om lagen i den anmodade staten inte ger tillräcklig rättslig grund för åtgärderna i fråga, skall den anmodade staten förplikta sig att, i överensstämmelse med dess konstitutionella bestämmelser, vidta de lagliga åtgärder som krävs för att uppnå ovan nämnda mål.
- 3) Den anmodade staten skall utan dröjsmål underrätta den ansökande staten om förvarstagandet för utlämning av den person som begärs utlämnad avbryts.
- 4) I avvaktan på en överenskommelse om rättslig grund, enligt punkt 2, skall de berörda parterna vidta alla bilaterala åtgärder som behövs för att förhindra att något inträffar som kan äventyra lag och ordning i en Schengenmedlemsstat.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS FÖRKLARING**av den 9 februari 1998****om bortförande av minderåriga****(SCH/Com-ex (97) decl 13 rev 2)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN UTFÄRDAR DENNA FÖRKLARING

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

med beaktande av att när en förälder bortför eller obehörigen skiljer en minderårig från den person som med stöd av lagen har vårdnaden om den minderårige utgör detta ett verkligt problem för de avtalsslutande parterna i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artikel 93 i samma konvention enligt vilken syftet med Schengens informationssystem skall vara att bevara ordning och allmän säkerhet samt att tillämpa denna konventions bestämmelser om rörlighet för personer,

med beaktande av att det åligger den berörda staten att med hänsyn till de nationella bestämmelserna besluta om registrering i Schengens informationssystem av uppgifter om den person som har bortfört eller den förälder som obehörigen har skilt den minderårige från den person som med stöd av lagen har vårdnaden om den minderårige,

med beaktande av att det inte är möjligt att föra in den nödvändiga informationen i uppgifterna om den minderårige enligt artikel 97 i denna konvention, och

av följande skäl:

Det är nödvändigt att komma fram till en enhetlig lösning så att en minderårig som av någon av föräldrarna bortförts eller obehörigen skilts från den person som med stöd av lagen är vårdnadshavare kan återföras till denna person.

1. Om någon av föräldrarna eller tredje part obehörigen skiljer en minderårig från den person som med stöd av lagen har vårdnaden bör uppgifter om den minderårige under alla omständigheter omedelbart registreras enligt artikel 97.
2. I samband med registreringen skall formulär M upprättas och skickas till alla Sirene-kontor med alla uppgifter om omständigheterna kring försvinnandet samt uppgifter om identiteten på den person som har bortfört den minderårige och på den eller de personer eller den institution som har uppfostringsansvaret eller vårdnaden.
3. Om dessa uppgifter av skäl som beror på de nationella förfarandena inte får översändas enligt punkt 2 skall de, vid positivt svar, så fort som möjligt sändas till Sirene-kontoret i den stat där upptäckten görs.
4. De myndigheter som registrerar uppgifterna i SIS rekommenderas att följa detta förfarande och sända alla nödvändiga uppgifter till det berörda Sirene-kontoret för att de skall kunna spridas via formulär M.
5. Det är likaså absolut nödvändigt att de myndigheter som ansvarar för gränskontrollen systematiskt kontrollerar minderårigas identitets- eller resehandlingar vid de yttre gränserna. Denna kontroll är i synnerhet nödvändig om minderåriga reser i sällskap med endast en vuxen.
6. Det är dessutom viktigt att handlingarna så vitt det är möjligt även kontrolleras inom territoriet i samband med övervakningsåtgärder eller liknande åtgärder.

2.5 SIS

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 14 december 1993****om finansiella bestämmelser om anläggnings- och driftskostnader för Schengens informationssystem (C.SIS)****(SCH/Com-ex (93) 16)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artiklarna 92 och 119 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

De finansiella bestämmelserna om kostnaderna för inrättandet och användningen av den tekniska stödfunktionen i Schengens informationssystem (C.SIS), som återfinns nedan, skall antas (*).

Detta beslut träder i kraft när alla stater som är parter i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet har meddelat att de förfaranden som krävs enligt deras rättsordning för att dessa beslut skall vara verkställbara på deras territorium har avslutats.

Paris den 14 december 1993.

A. LAMASSOURE

Ordförande

(*) Uppdaterad version: Se SCH/Com-ex (97) 35.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 25 april 1997****om tilldelning av kontrakt för den preliminära undersökningen av SIS II****(SCH/Com-ex (97) 2 rev 2)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av det beslut som antogs vid mötet i Luxemburg den 19 december 1996 i syfte att skapa andra generationens SIS, SIS II, som inte bara skall göra det möjligt att införliva alla Schengenstaterna utan även skall innehålla nya funktioner, och

av följande skäl:

För att SIS II skall kunna skapas förutsätts att en preliminär undersökning genomförs för att fastställa det framtida systemets uppbyggnad och ett förfarande skall därför inledas i enlighet med direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Portugal skall i nära samarbete med de andra Schengenstaterna ha ansvaret för tilldelningen av kontrakt för den preliminära undersökningen av SIS II genom att inleda ett förfarande i enlighet med direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster och i enlighet med gällande portugisisk lag.
2. Portugal skall leda detta projekt och ha ansvaret för förvaltningen av projektets budget i nära samarbete med de övriga Schengenstaterna.

3. Finansiella bestämmelser skall utarbetas för att alla budgetfrågor i samband med den preliminära undersökningen av SIS II skall kunna avgöras. Dessa bestämmelser skall ge Portugal alla rättsliga och finansiella garantier.

4. Administrativa bestämmelser skall också utarbetas med en klar definition av alla berörda parter, dvs. den upphandlande myndighetens, Schengenstaternas och Schengensekretariatets, befogenheter och ansvarsområden.

5. Schengensekretariatet skall sköta samordningen av projektet, dvs. den administrativa förvaltningen samt samordningen mellan olika Schengenarbetsgrupper, i nära samarbete med projektledaren och den person som är ansvarig för budgetförvaltningen.

6. Verkställande kommittén skall ge Centralgruppen i uppdrag att säkerställa uppföljningen av förfarandet, särskilt när det gäller

- a) specifikationerna för den preliminära undersökningen av SIS II och meddelandet om upphandling,
- b) de finansiella och de administrativa bestämmelserna.

Lissabon den 25 april 1997.

Francisco SEIXAS da COSTA
Ordförande

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 7 oktober 1997****om Norges och Islands andel av anläggnings- och driftskostnaderna för C.SIS****(SCH/Com-ex (97) 18)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artiklarna 92 och 119 i samma konvention, och

med beaktande av artiklarna 2 och 3 i samarbetsavtalet mellan de avtalsslutande parterna i Schengenavtalet och konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och Republiken Island och Konungariket Norge.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Bidrag från Island och Norge, härnäst kallade parterna i samarbetsavtalet, till anläggnings- och driftskostnaderna för C.SIS:

Bidragen från parterna i samarbetsavtalet skall beräknas på grundval av dessa staters del av den totala bruttonationalprodukten för de avtalsslutande parterna och parterna i samarbetsavtalet.

De avtalsslutande staternas bidrag skall beräknas på grundval av artikel 119.1 i Schengenkonventionen.

2. Beräkningsmetod:

— Bidragen från Island och Norge skall beräknas på grundval av jämförelsen mellan bruttonationalprodukten för samtliga avtalsslutande parter och parterna i samarbetsavtalet.

— Bidragen från de övriga avtalsslutande parter som är medlemmar i EU till samtliga kostnader i samband med C.SIS skall beräknas på grundval av det enhetliga beräkningsunderlaget för mervärdesskatt enligt artikel 119.1 andra meningen i Schengenkonventionen, efter det att Islands och Norges bidrag har dragits av.

3. Referensdatum för de nordiska ländernas inbetalning av bidragen skall vara den 1 januari 1997.

Wien den 7 oktober 1997.

K. SCHLÖGL

Ordförande

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 7 oktober 1997****om utvecklingen av SIS****(SCH/Com-ex (97) 24)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artikel 92.3 i samma konvention, och

med beaktande av den undersökning som har genomförts av styrgruppen för SIS (dok. SCH/OR.SIS (97) 146 rev 2).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Parallellt med verksamheten rörande SIS II kommer det nuvarande C.SIS att förbättras för driften för tio stater. Förberedelser skall emellertid göras för att få systemet i drift i 15 stater, för att integreringen av de nordiska staterna skall kunna ske omedelbart efter det att SIS för tio stater har stabiliserats.

De nordiska staterna skall integreras så snart som möjligt under loppet av 2000.

Genomförandet av detta förslag skall vägledas av följande principer:

- 1) Vid den parallella utvecklingen av SIS I och SIS II skall det strategiska målet för genomförandet av SIS II bibehållas utan inskränkning. Endast med SIS II kan vissa krav på grundläggande operativa funktioner i SIS tillgodoses.
- 2) Detta projekt skall förverkligas genom ett begränsat upphandlingsförfarande. Frankrike har åtagit sig ansvaret härför.
- 3) Den parallella utvecklingen av SIS I och SIS II förutsätter att samtliga stater ställer erforderliga personella och finansiella resurser till förfogande.

Wien den 7 oktober 1997.

K. SCHLÖGL
Ordförande

SCH/OR.SIS (97) 146 rev 2

Ärende: Utvecklingen av SIS

1. Vid mötet den 23 juni 1997 behandlade Centralgruppen noten från Ständiga arbetsgruppen och styrkommittén för SIS om utvecklingen av SIS (SCH/OR.SIS (97) 105 rev). Vid detta möte nåddes dock ingen enighet om hur arbetet skall drivas vidare.
2. Vid mötet den 8 juli 1997 gav styrgruppen för SIS Ständiga arbetsgruppen i uppdrag att genomföra en ny teknisk granskning av de scenarier som delegationerna hade förordat och att utarbeta en sammanställning över kraven och kostnaderna.
3. Under Ständiga arbetsgruppens intensiva arbete under sommarmånaderna utarbetades den bifogade noten om möjligheterna att tekniskt utveckla det befintliga systemet med hänsyn till de nordiska ländernas deltagande i SIS (SCH/OR.SIS-SIS (97) 425 rev).

Under detta arbete och i synnerhet vid diskussionerna med konsortiet blev det uppenbart att ett beslut om utvecklingen av SIS måste fattas så snart som möjligt. Det är troligt att SIS inte kan klara av datumövergången vid millennieskiftet om inte systemet förbättras genom att maskinvaran och mjukvaran ersätts.

Enligt officiella uttalanden av konsortiet kan ingen garanti ges när det gäller lösningen av problemen med det befintliga systemet. Konsortiet anser dessutom att sådana ändringar inte omfattas av de gällande kontrakten om underhåll.

4. Med hänsyn till de tekniska kraven är det omöjligt att integrera de nordiska staterna i SIS före år 2000.

Efter att ha behandlat noten från Ständiga arbetsgruppen rekommenderar styrgruppen för SIS att Centralgruppen skall gå tillväga på följande sätt:

Den skall omedelbart fatta beslut om det tillvägagångssätt som beskrivs ovan och – med hänsyn till de beslut av Verkställande kommittén som för närvarande gäller – lägga fram frågan för Verkställande kommittén för att denna skall anta ett nytt beslut i frågan.

Den skall parallellt med verksamheten rörande SIS II förbättra det nuvarande C.SIS för driften i 15 stater. Den skall dock förbereda systemet för drift i 15 stater för att integreringen av de nordiska staterna skall kunna ske omedelbart efter det att SIS för 10 stater har stabiliserats.

De nordiska staterna skall integreras så snart som möjligt under loppet av 2000. Projektet med förbättringen och utvecklingen av SIS kommer därför att genomföras i två faser. Den första kommer att bestå i utarbetandet av maskinvaran och de tekniska anvisningarna för driften i 15 stater och genomförandet för 10 stater. Den andra fasen kommer att bestå i integreringen av de nordiska staterna.

Genomförandet av detta förslag skall vägledas av följande principer:

1. Under den parallella utvecklingen av SIS I och SIS II skall det strategiska målet för genomförandet av SIS II bibehållas utan inskränkning. Vissa grundläggande operativa krav kommer endast att kunna tillgodoses med SIS II. (Det förbättrade SIS I kommer att behålla samma uppgifter).
2. Styrgruppen för SIS anser att det endast genom ett begränsat upphandlingsförfarande är möjligt att garantera att det planerade scenariet kommer att förverkligas. Med beaktande av artikel 92.3 i Schengenkonventionen skall Frankrike åta sig ansvaret för upphandlingen.
3. Den parallella utvecklingen av SIS I och SIS II förutsätter att samtliga stater är beslutna att ställa erforderliga personella och finansiella resurser till förfogande. Kostnaderna för en förbättring av SIS I beräknas till ungefär 16 miljoner franska franc (oberoende av kostnaderna för anpassningen av N.SIS).

Styrkommittén för SIS framhåller särskilt att varje uppskov av detta beslut äventyrar driften av systemet från och med den 1 januari 2000.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT
av den 15 december 1997
om ändring av de finansiella bestämmelserna för C.SIS
(SCH/Com-ex (97) 35)

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artiklarna 92 och 119 i samma konvention, och

med beaktande av artiklarna 2 och 3 i samarbetsavtalet mellan de avtalsslutande parterna i Schengenavtalet och konventionen om tillämpning av detta, å ena sidan, och Republiken Island och Konungariket Norge, å andra sidan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

De finansiella bestämmelserna om kostnaderna för inrättandet och användningen för Schengens tekniska stödfunktion i dess version av den 20 december 1996 (SCH/Com-ex (93) 16 rev) skall ändras på följande sätt.

Wien den 15 december 1997.

K. SCHLÖGL
Ordförande

SCH/Com-ex (93) 16 rev 2

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artiklarna 92 och 119 i samma konvention, och

med beaktande av artiklarna 2 och 3 i samarbetsavtalet mellan de avtalsslutande parterna i Schengenavtalet och konventionen om tillämpningen av detta, å ena sidan, och Republiken Island och Konungariket Norge, å andra sidan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

De finansiella bestämmelserna om kostnaderna för inrättandet och användningen av den tekniska stödfunktionen i Schengens informationssystem (C.SIS), som återfinns nedan, skall antas.

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

OM ANLÄGGNINGS- OCH DRIFTSKOSTNADER FÖR C.SIS

AVSNITT I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Budgeten för den tekniska stödfunktionen i Schengens informationssystem i Strasbourg, nedan kallad C.SIS, vilken fastställs i artiklarna 92 och 119 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985, skall bestå av

- budgeten för anläggning av det centrala informationssystemet, i vilken de beviljade utgifterna skall godkännas av Verkställande kommittén efter Centralgruppens yttrande,
- budgeten för driften, i vilken det årligen beviljade utgiftsbeloppet skall godkännas av Verkställande kommittén efter Centralgruppens yttrande.

I budgeten för anläggningen och driften av C.SIS skall den beräknade fleråriga planen för anläggningen och driften av SIS beaktas i så stor utsträckning som möjligt.

Den beräknade fleråriga planen för anläggningen och driften av SIS som sträcker sig över minst tre år skall innehålla en uppskattning av de planerade utgifterna.

Den beräknade fleråriga planen för anläggningen och driften av SIS skall uppdateras varje år av styrkommittén för SIS och godkännas av Centralgruppen under första kvartalet av kalenderåret.

1. Medel till C.SIS

När det gäller budgeten för såväl anläggning som för drift skall medlen till C.SIS utgöras av bidragen från varje avtalsslutande part och av bidragen från parterna i samarbetsavtalet. Bidragen från parterna i samarbetsavtalet skall fastställas genom deras andel av den totala bruttonationalprodukten för samtliga avtalsslutande parter och parterna i samarbetsavtalet. Bidragen från de avtalsslutande parterna skall fastställas på grundval av varje avtalsparts andel av det enhetliga beräkningsunderlaget för mervärdesskatt i enlighet med artikel 2.1 c i Europeiska gemenskapernas råds beslut av den 24 juni 1988 om systemet för gemenskapernas egna medel.

Fördelningen mellan å ena sidan de avtalsslutande parterna och å andra sidan parterna i samarbetsavtalet skall fastställas varje år på grundval av varje avtalsslutande parts andel av den totala bruttonationalprodukten för föregående år för samtliga avtalsslutande parter och parterna i samarbetsavtalet. Fördelningen mellan de avtalsslutande parterna skall fastställas varje år, med beaktande av bidragen från parterna i samarbetsavtalet, i förhållande till var och en av dessa parters andel av Europeiska gemenskapernas totala mervärdesskattemedel, i enlighet med den senaste ändringen av gemenskapernas budget under det föregående budgetåret.

Bidragsbeloppen från varje avtalsslutande stat och parterna i samarbetsavtalet för varje berörd budget skall beräknas i franska franc och fastställas av den franska parten.

2. Bidragsbetalningar

Varje medlemsstat och parterna i samarbetsavtalet skall betala sina bidrag genom att sätta in dem på följande konto:

Trésor public
Banque de France
nr 9000-3
(agence centrale comptable du Trésor)

Dessa inbetalningar kommer att tas upp i bidragsfonden (nr 09.1.4.782) som har införts i den franska statsbudgeten och vars mottagare är inrikesministeriet.

3. Anslutning av nya medlemmar

Anslutningen av varje ny medlem skall räknat från dagen för anslutningen medföra

- en omläggning av andelarna för varje avtalsslutande stat och parterna i samarbetsavtalet enligt de villkor som föreskrivs i I.1 i dessa finansiella bestämmelser,
- en justering av bidragen från varje avtalsslutande stat och parterna i samarbetsavtalet så att den nya medlemsstaten påförs sitt bidrag till driften av C.SIS, räknat från året för statens anslutning,
- en justering av bidragen från varje avtalsslutande stat och parterna i samarbetsavtalet, så att den nya medlemsstaten påförs en del av tidigare kostnader för anläggningen av C.SIS. Detta bidrag skall beräknas med hänsyn till den nya medlemsstatens andel av Europeiska gemenskapens totala mervärdesskattemedel, för de år som har medfört en nödvändig utgift i budgeten för anläggningen av C.SIS före den nya medlemsstatens anslutning. Detta bidrag skall utgöra en betalning till de andra staterna i förhållande till deras andel, i enlighet med beräkningen i I.1 i denna förordning.

AVSNITT II

ANLÄGGNINGSBUDGET

Frankrike skall ombesörja förskottsbetalningen av samtliga kostnader för anläggningen av C.SIS enligt rättsreglerna för de franska offentliga finanserna. De bidragsbelopp som fastställs för varje medlemsstat och för parterna i samarbetsavtalet skall beräknas enligt villkoren i avsnitt I.1 och fastställas i franska franc av den franska parten.

1. Utgiftsbudget

Den franska parten skall varje år upprätta ett årligt budgetförslag för utgifterna för anläggningen av C.SIS året före dess genomförande och i detta skall uppgifterna i den beräknade fleråriga planen för anläggningen och driften av C.SIS beaktas i så stor utsträckning som möjligt. Detta budgetförslag skall läggas fram för Centralgruppen för yttrande och för Verkställande kommittén för godkännande minst sex månader innan budgetåret inleds.

Om budgetförslaget avslås skall den franska parten under den efterföljande månaden utarbeta ett nytt förslag som omedelbart skall läggas fram för Verkställande kommittén för godkännande efter Centralgruppens yttrande.

Under det år då detta budgetförslag skall genomföras, i slutet av varje kvartal, skall Centralgruppen, efter yttrande från styrgruppen för SIS, godkänna utgifterna för anläggning av C.SIS samt varje ny, icke förutsedd utgift, vilken skall verifieras.

Under första kvartalet efter utgången av ett budgetår skall den franska parten upprätta en flerårig sammanställning över de utgifter för anläggning av C.SIS som Centralgruppen har godkänt fram till utgången av ovannämnda budgetår.

Denna sammanställning skall läggas fram för Verkställande kommittén för godkännande samtidigt med det årliga budgetförslaget om utgifter för anläggning av C.SIS.

Varje utgift som godkänns av Verkställande kommittén skall medföra att varje stat anmodas att betala sin andel enligt det förfarande som beskrivs i II.2.

Medlemsstaterna och parterna i samarbetsavtalet skall åta sig att betala samtliga anläggningsutgifter enligt det utgiftsbelopp som godkänns av Verkställande kommittén.

Medlemsstaterna och parterna i samarbetsavtalet kan välja att betala sitt bidrag genom ett preliminärt belopp som är avsett att helt eller delvis täcka den del av de beräknade kostnaderna som påförs dem för anläggningen av C.SIS.

2. Betalningsvillkor

De belopp som har fastställts för andelen från varje avtalsslutande stat och från parterna i samarbetsavtalet skall normalt betalas efterhand som betalningarna görs av den franska parten.

För att begränsa antalet avgiftspåminnelser skall den franska parten rikta ersättningskrav till staterna två gånger om året, den 30 april och den 31 oktober, för att ta hänsyn till tidsfristerna för staternas betalningsåtaganden för driften.

Den franska parten skall vända sig till varje medlemsstat med en skriftlig begäran om betalning via de förvaltningar vars namn och adress den har fått.

Denna skrivelse skall erinra om

- de rättsliga grunderna för begäran om betalning,
- det totala belopp för budgeten för anläggning som har godkänts av Verkställande kommittén,

- det belopp som skall betalas för den berörda perioden,
- de uppgifter om namn och adress som är nödvändiga för betalningen av bidraget enligt I.2 i de finansiella bestämmelserna.

Denna skrivelse skall åtföljas av följande handlingar:

- En sammanställning över andelarna för parterna i samarbetsavtalet, beräknade på grundval av bruttonationalprodukten och en sammanställning över varje stats andel av driftbudgeten för C.SIS för de utgifter som har konstaterats för den berörda perioden, i förhållande till dess andel av mervärdesskatten i C.SIS.
- Kopior på verifikationerna för det belopp som skall betalas.

För att betalningarna skall redovisas på ett riktigt sätt är det viktigt att varje stat till sin betalning bifogar en följnot med följande uppgifter:

ÄRENDE: Betalning av den ... stats andel för år 199... av anläggningsbudgeten för Schengens informationssystem.

BELOPP: ... franc

MOTTAGARE: Inrikesministeriet, överförings- och informationsavdelningen.

3. Utgifter som bärs av en annan medlemsstat än den franska staten

Om en medlemsstat eller en stat som berörs av samarbetsavtalet i samförstånd med alla de övriga avtalsslutande parterna och parterna i samarbetsavtalet direkt svarar för en del av anläggningskostnaderna för C.SIS skall dessa utgifter fördelas mellan de avtalsslutande staterna enligt den fördelningsnyckel som den franska parten har fastställt för det år som utgifterna effektueras.

Den medlemsstat som direkt har påtagit sig dessa utgifter eller den stat som berörs av samarbetsavtalet, om denna stat har påtagit sig utgifterna, skall underrätta Frankrike som skall begära in bidragen från varje avtalsslutande part och parterna i samarbetsavtalet enligt villkoren i dessa finansiella bestämmelser.

Den franska staten skall betala tillbaka de utgifter som har effektuerats så snart som de bidrag som skall betalas har inkommit från de övriga avtalsslutande parterna och parterna i samarbetsavtalet.

AVSNITT III

DRIFTBUDGET

Den franska staten skall säkerställa förskottsbetalningen av driftskostnaderna för C.SIS enligt rättsreglerna för de franska offentliga finanserna. De bidragsbelopp som fastställs för varje medlemsstat och parterna i samarbetsavtalet skall beräknas enligt bestämmelserna i avsnitt I.1 och fastställas i franska franc av den franska parten.

1. Upprättandet av driftbudgeten

Året innan budgeten skall genomföras skall den franska parten utarbeta budgetförslaget för driften av C.SIS. Det skall läggas fram för Centralgruppen för yttrande och för Verkställande kommittén för godkännande minst sex månader innan budgetåret inleds.

I detta budgetförslag skall uppgifterna i den beräknade fleråriga planen för anläggning och drift av SIS beaktas i så stor utsträckning som möjligt.

Utkastet skall åtföljas av verifikationer av de beräknade utgifterna.

Budgeten skall antas enhälligt av de avtalsslutande staterna.

Om budgetförslaget avslås skall den franska parten under den efterföljande månaden utarbeta ett nytt förslag som omedelbart skall läggas fram för Verkställande kommittén för godkännande efter Centralgruppens yttrande.

Under perioden mellan de två överläggningarna eller om budgetförslaget avslås skall den franska parten ha möjlighet att begära in bidragen från medlemsstaterna och parterna i samarbetsavtalet och börja genomföra budgeten i preliminära tolftedelar på grundval av de anslag som antogs det föregående budgetåret till dess att budgeten för det innevarande budgetåret har godkänts.

Den franska parten kan lägga fram ett förslag till ändringsbudget för Verkställande kommittén. Det skall läggas fram för Verkställande kommittén för godkännande efter Centralgruppens yttrande.

Det är absolut nödvändigt att det underskott eller överskott som eventuellt har uppkommit under budgetåret utjämnas när budgeten för det följande budgetåret genomförs.

2. Betalningsvillkor

Verkställande kommitténs beslut om godkännande av budgeten skall, sedan det sittande ordförandeskapet vederbörligen underrättat samtliga avtalsslutande parterna och parterna i samarbetsavtalet, medföra att bidragen från medlemsstaterna och parterna i samarbetsavtalet kan begäras in.

I detta syfte skall den franska parten vända sig till varje medlemsstat och varje part i samarbetsavtalet med en begäran om att bidragen skall betalas in och lämna en kopia till ordförandeskapet.

De avtalsslutande parterna och parterna i samarbetsavtalet skall betala in hela sitt bidrag senast den 30 april det innevarande budgetåret.

Om en avtalsslutande part inte har uppfyllt sina finansiella förpliktelser denna dag skall de gällande gemenskapsreglerna om dröjsmålsränta vid betalning av bidrag till gemenskapsbudgeten tillämpas på den staten. Dessa regler skall också tillämpas om en part i samarbetsavtalet inte uppfyller sina finansiella förpliktelser i tid.

Den franska parten skall i början av det år när den godkända driftbudgeten skall genomföras vända sig till varje medlemsstat med en begäran om betalning via de förvaltningar vars namn och adress den har fått.

Denna skrivelse skall erinra om

- de rättsliga grunderna för begäran om betalning,
- det belopp för driftbudgeten som har godkänts av Verkställande kommittén för det berörda året.

Denna skrivelse skall åtföljas av en sammanställning över andelarna för parterna i samarbetsavtalet, beräknade på grundval av bruttonationalprodukten och en sammanställning över varje avtalsslutande stats andel av driftbudgeten, beroende på dess andel av mervärdesskatten i C.SIS. Dessutom skall en sammanställning över beräkningen av andelen av bruttonationalprodukten och mervärdesskatten i C.SIS för det år när utgifterna verkställs bifogas.

För att betalningarna skall redovisas på ett riktigt sätt är det viktigt att varje stat till sin betalning bifogar en följnot med följande uppgifter:

ÄRENDE: Betalning av den ... statens andel för år 199... av driftbudgeten för Schengens informationssystem.

BELOPP: ... franc

MOTTAGARE: Inrikesministeriet, överförings- och informationsavdelningen.

Medlemsstaterna och parterna i samarbetsavtalet kan välja att i förväg betala in ett belopp för att täcka de beräknade utgifterna för flera budgetår.

AVSNITT IV

GODKÄNNANDE AV RÄKENSKAHERNA

I början av varje budgetår skall den franska staten på grundval av nuvarande finansiella bestämmelser för staterna lägga fram ett dokument som krävs för att Verkställande kommittén skall godkänna räkenskaperna för det föregående budgetåret, efter Centralgruppens yttrande.

Detta dokument skall innehålla följande:

1) För anläggningsbudgeten

- Beräkning av den franska partens utgifter under det föregående budgetåret och eventuellt de utgifter som de andra parterna eller parterna i samarbetsavtalet har tagit på sig inom ramen för de finansiella bestämmelserna i II.3.
- Belopp och fördelning när det gäller de inbetalningar som har gjorts till bidragsfonden samt de eventuella återstående belopp som varje stat skall betala.

2) För driftbudgeten

- Beräkning av utgifterna för det föregående budgetåret. Sammanställningen skall ta hänsyn till det underskott eller överskott som konstaterats jämfört med det godkända budgetförslaget i enlighet med III.1 i de finansiella bestämmelserna för att staterna skall påföras eller återbetalas motsvarande summor.
- Belopp och fördelning när det gäller de inbetalningar som gjorts till bidragsfonden samt de eventuella återstående belopp som varje stat skall betala.

Detta dokument skall attesteras av det franska inrikesministeriets revisor. Det sittande ordförandeskapet skall skicka det till samtliga avtalsslutande parter och parterna i samarbetsavtalet.

Verkställande kommitténs godkännande av detta dokument skall gälla som beviljande av ansvarsfrihet för de finansiella räkenskaper som Frankrike har lagt fram för det berörda budgetåret. Detta godkännande skall ges inom det första kvartalet efter det berörda budgetåret.

En sammanställning över varje stats andel för följande budgetår, som beräknats enligt villkoren i I.1 i de finansiella bestämmelserna, skall bifogas.

Om en stat väljer att betala in hela eller en del av sitt bidrag med ett preliminärt belopp skall dokumentet visa vad som återstår att betala efter det att beloppen för det berörda budgetåret har dragits av.

Detta beslut träder i kraft när alla stater som är parter i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet har anmält att de förfaranden har avslutats som krävs enligt deras rättsordning för att sådana beslut skall kunna verkställas på deras territorium.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 21 april 1998****om C.SIS med 15/18 anslutna stater****(SCH/Com-ex (98) 11)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenvtalet,

med beaktande av artikel 92.3 i samma konvention,

med beaktande av Verkställande kommitténs beslut om förnyelse och utvidgning av C.SIS (SCH/Com-ex (97) 24), och

med beaktande av de tekniska arbetsgruppernas yttranden som godkändes av Centralgruppen vid dess möte den 30 mars 1998.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Det förnyade C.SIS skall ha arton anslutningar, femton för signatärstaterna och tre tekniska reservanslutningar.

Bryssel den 21 april 1998.

J. VANDE LANOTTE
Ordförande

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 28 april 1999****om budgeten för Helpdesk 1999****(SCH/Com-ex (99) 3)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, hädanefter kallad Schengenkonventionen, och

med beaktande av artikel 119 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Den preliminära budgeten för Helpdesk 1999 skall fastställas till 1 880 000 belgiska franc.
2. Parternas bidrag skall beräknas enligt fördelningsnyckeln i artikel 119 i Schengenkonventionen och enligt Verkställande kommitténs beslut av den 7 oktober 1997 (dokument SCH/Com-ex (97) 18).
3. Detta beslut skall utgöra mandat för den ekonomiska unionen Benelux, som är part i detta avtal, att begära in bidrag från parterna.

Luxemburg den 28 april 1999.

C. H. SCHAPPER
Ordförande

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 28 april 1999****om kostnader för inrättande av C.SIS****(SCH/Com-ex (99) 4)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artiklarna 92 och 119 i samma konvention.

Verkställande kommittén noterar och godkänner dokument SCH/OR.SIS (99) 3 rev.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

De nya utgifter som har lagts till i budgeten för inrättande av C.SIS godkänns och den andel som ankommer på var och en av medlemsstaterna kan utkrävas i enlighet med det förfarande som anges i avdelning II.2 i de finansiella bestämmelserna om anläggnings- och driftskostnader för den tekniska stödfunktionen i Schengens informationssystem (C.SIS) (SCH/Com-ex (93) 16 rev 2 av den 15 december 1997).

Luxemburg den 28 april 1999.

C. H. SCHAPPER

Ordförande

SCH/OR.SIS (99) rev 3

**Ärende: Flerårssammanställning över de beviljade anläggningskostnaderna för C.SIS.
Läget den 31 december 1998**

I enlighet med de finansiella bestämmelserna om anläggnings- och driftskostnader för C.SIS (SCH/COM-EX (93) 16 rev 2) lägger den franska delegationen fram en sammanställning över de nya anläggningskostnader för C.SIS som beviljades i slutet av budgetåret 1998.

I enlighet med styrkommitténs begäran vid mötet den 14 januari 1999 motsvarar den siffra som anges i detta dokument för det andra kvartalet inte det belopp som anges i den andra kvartalsrapporten (dok. SCH/OR.SIS (98) 118) enligt godkännande av Centralgruppen vid mötet den 8 september 1998.

I detta dokument angavs nämligen ett uppskattat belopp som hade fastställts för kontraktet för förbättringen av C.SIS, 41 000 000 franska franc. Efter det att kontraktet med företaget ATOS hade undertecknats visade det sig att det faktiska beloppet var lägre än det uppskattade beloppet, nämligen 38 577 191 franc.

Denna skillnad har gjort det möjligt för styrkommittén att för tredje och fjärde kvartalet påföra kostnader för förbättringen av C.SIS på denna budgetpost utan att för den skull överskrida det belopp som ursprungligen har godkänts (dvs. 41 000 000 franc).

Denna betydande skillnad motiverade att sammanställningen över de anläggningskostnader som har beviljats för 1998 korrigerades före offentliggörandet av 1998 års förvaltningsrapport för C.SIS vilken kommer att innehålla uppgifter om de faktiska kostnaderna.

Denna sammanställning kommer att läggas fram för Verkställande kommittén för godkännande.

**Flerårssammanställning över de anläggningskostnader som har beviljats för den tekniska stödfunktionen C.SIS
Läget den 31 december 1998**

Uppdelning av kostnaden	Belopp i franska franc	Totalt
C.SIS I		
Budget som har godkänts för perioden den 18 december 1991 (första budget)–31 december 1997	54 828 609	
Totalt		54 828 609
Nya kostnader som har godkänts:		
Kostnader som godkändes under första kvartalet 1998	662 094	
Kostnader som godkändes under andra kvartalet 1998	39 520 727	
Kostnader som godkändes under tredje kvartalet 1998	1 705 332	
Kostnader som godkändes under fjärde kvartalet 1998	1 734 221	
Totalt		43 622 374
Totalt C.SIS I		98 450 983
SIS II		
Budget som har godkänts för perioden till och med den 31 december 1997	2 400 000	
Totalt		2 400 000
Nya kostnader som har godkänts:		
Kostnader som godkändes under första kvartalet 1998	600 000	
Kostnader som godkändes under andra kvartalet 1998	0	
Kostnader som godkändes under tredje kvartalet 1998	13 000	
Kostnader som godkändes under fjärde kvartalet 1998	0	
Totalt		613 000
Totalt SIS II		3 013 000
Totalt		101 463 983

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 28 april 1999****om uppdateringen av Sirene-handboken****(SCH/Com-ex (99) 5)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artikel 108 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Sirene-handboken skall uppdateras. Den nya versionen (SCH/OR.SIS-SIRENE (99) 64(*)) skall bifogas detta beslut.

Luxemburg den 28 april 1999.

C. H. SCHAPPER

Ordförande

(*) Se SCH/Com-ex (98) 17.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS FÖRKLARING**av den 18 april 1996****om definition av begreppet utlänning****(SCH/Com-ex (96) decl 5)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR GJORT FÖLJANDE FÖRKLARING

med beaktande av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 19 juni 1990, och särskilt artikel 134 i denna, och

med beaktande av hur långt Europeiska unionen har kommit i sitt arbete med att införa dem som omfattas av gemenskapsrätten i den gemensamma förteckningen.

Inom ramen för tillämpningen av artikel 96 i denna konvention skall de som omfattas av gemenskapsrätten i princip inte införas i den gemensamma förteckningen över personer som nekas inresa.

Nedan angivna personer som omfattas av gemenskapsrätten kan dock införas i den gemensamma förteckningen om villkoren för ett sådant införande är förenliga med gemenskapsrätten.

- a) De familjemedlemmar till medborgare i Europeiska unionen som är medborgare i tredje land och omfattas av rätten till inresa och vistelse i en medlemsstat enligt en rättsakt som har antagits enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.
- b) Medborgare i Island, Liechtenstein och Norge och deras familjemedlemmar som omfattas av tillämpningsområdet för bestämmelserna i gemenskapsrätten om inresa och vistelse.

Om det konstateras att en person som har införts i den gemensamma förteckningen över personer som nekas inresa omfattas av gemenskapsrätten får denna person kvarstå i förteckningen endast om detta är förenligt med gemenskapsrätten. Om detta inte är fallet skall den medlemsstat som har infört personen vidta alla nödvändiga åtgärder för att stryka den berörda personen från förteckningen.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS FÖRKLARING**av den 28 april 1999****om SIS struktur****(SCH/Com-ex(99) decl 2 rev)**

Enligt artikel 108.1 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet skall varje avtalsslutande part utse en myndighet som har huvudansvaret för den nationella delen av Schengens informationssystem.

Verkställande kommittén noterar de översända förteckningar som redan har införts i den gemensamma förteckningen (se bilagan i dokument SCH/OR.SIS (99) 1 rev 3 (*)).

Luxemburg den 28 april 1999.

C. H. SCHAPPER

Ordförande

(*) Dokument som har gått ut till en begränsad krets.

2.6 ÖVRIGT

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT

av den 22 december 1994

om intyg enligt artikel 75 för transport av narkotika och psykotropa ämnen

(SCH/Com-ex (94) 28 rev)

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

med beaktande av artikel 75 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Härmed godkänns dokument SCH/Stup (94) 21 rev 2, som bifogas detta beslut, om intyget för transport av narkotika och/eller psykotropa ämnen inom ramen för medicinsk behandling.

Bonn den 22 december 1994.

Bernd SCHMIDBAUER

Ordförande

SCH/Stup (94) 21 rev 2

Intyg för transport av narkotika och/eller psykotropa ämnen inom ramen för medicinsk behandling enligt artikel 75 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet

1. Schengenstaterna har fastställt utformningen av intyget enligt bilaga 1, i överensstämmelse med artikel 75 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet. Intyget skall användas på ett enhetligt sätt i samtliga Schengenstater och skall upprättas på de olika nationella språken. En översättning till engelska och franska av intygets förtryckta rubriker skall återges på baksidan av intyget.
 2. De behöriga myndigheterna i en Schengenstat skall utfärda detta intyg till personer bosatta i denna stat som vill resa till en annan Schengenstat och som av läkare har ordinerats narkotika och/eller psykotropa ämnen under denna period. Intyget skall gälla högst 30 dagar.
 3. De behöriga myndigheterna skall utfärda eller attestera intyget på grundval av en läkarordination. Det krävs ett separat intyg för varje narkotikapreparat och psykotropt ämne som har ordinerats. De behöriga myndigheterna skall behålla en kopia av intyget.
 4. Läkare får ordinera narkotika eller psykotropa ämnen för användning vid resa under högst 30 dagar. Resans tidslängd kan vara kortare.
 5. Varje medlemsstat har utsett en central myndighet (se bilaga 2) som skall kontaktas vid problem. Den utsedda centrala myndigheten är också den enda myndighet som ansvarar för att utfärda eller attestera intyg i Belgien, Luxemburg och Nederländerna.
-

(Land) (Ort) (Datum) (1)

A. Ordinerande läkare

(Namn)

(Förnamn)

(Telefon)

(2)

_____ (3)
(Adress)

om utfärdat av läkare:

..... (4)
(Läkarens stämpel) (Läkarens underskrift)

B. Patient:

	(5)		(6)
(Namn)		Nummer på pass eller annan identitetshandling	
(Förnamn)			

(Födelseort) (7) _____ (8)
(Födelsedatum)

_____ (9) _____ (10)
(Medborgarskap) (Kön)

_____ (11)
(Adress)

_____ (12) _____ (13)
(Antal resdagar) (Tillståndets giltighet – högst 30 dagar)

C. Ordinerat läkemedel:

(Handelsbeteckning eller preparat enligt särskilt recept)	(14)		(Läkemedelsform)	(15)
---	------	--	------------------	------

_____ (16) _____ (17)
 (Det verksamma ämnets internationella beteckning) (Det verksamma ämnets koncentration)

_____ (18) _____ (19)
 (Bruksanvisning) (Det verksamma ämnets totala mängd)

(Ordinationens varaktighet i dagar – högst 30 dagar) (20)

(Anmärkningar) _____ (21)

D. Utfärdande/attesterande myndighet (stryk det ej tillämpliga):

_____ (22)
(Namn)

..... (23)
(Adress) (Telefon)

(Myndighetens stämpel) _____ (Myndighetens underskrift) _____ (24)

Certification to carry drugs and/or psychotropic substances for the purpose of medical treatment — Article 75 of the Schengen Convention (1) Country, town, date A. Prescribing doctor (2) Name, first name, phone (3) Address (4) Where issued by a doctor: doctor's stamp and signature B. Patient (5) Name, first name (6) No. of passport or other identification document (7) Place of birth (8) Date of birth (9) Nationality (10) Sex (11) Address (12) Duration of travel in days (13) Validity of authorisation from/to — Maximum 30 days C. Prescribed drug (14) Trade name or special preparation (15) Dosage form (16) International name of active substance (17) Concentration of active substance (18) Instructions for use (19) Total quantity of active substance (20) Duration of prescription in days — Maximum 30 days (21) Remarks D. Issuing/accrediting authority (delete where not applicable) (22) Name (23) Address, phone (24) Authority's stamp and signature	Certificat pour le transport de stupéfiants et/ou de substances psychotropes à des fins thérapeutiques — Article 75 de la Convention d'application de l'Accord de Schengen pays, délivré à, date Médecin prescripteur nom, prénom, téléphone adresse en cas de délivrance par un médecin: cachet, signature du médecin Patient nom, prénom n° du passeport ou du document d'identité lieu de naissance date de naissance nationalité sexe adresse durée du voyage en jours durée de validité de l'autorisation du/au — max. 30 jours Médicament prescrit nom commercial ou préparation spéciale forme pharmaceutique dénomination internationale de la substance active concentration de la substance active mode d'emploi quantité totale de la substance active durée de la prescription, en jours — max. 30 jours remarques Autorité qui délivre/authentifie (biffer ce qui ne convient pas) désignation adresse, téléphone sceau, signature de l'autorité
--	--

BILAGA 2

CENTRAL MYNDIGHET SOM SKALL KONTAKTAS VID PROBLEM

(Artikel 75 i konventionen)

BELGIEN

Ministère de la Santé Publique
Inspection générale de la Pharmacie
Quartier Vésale — Cité administrative de l'Etat
1010 Bruxelles
Tfn (32-2) 210 49 28
Fax (32-2) 210 63 70

TYSKLAND

Ministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales des Landes Nordrhein-Westfalen
Pharmaziedezernat
Horionplatz 1 — Landeshaus
40213 Düsseldorf
Tfn (49-211) 837 35 91
Fax (49-211) 837 36 62

GREKLAND

Ministry of Health
Medicines Department
Narcotic Drugs Division
Aristotelous Street 17
Athens
Tfn 522 53 01

SPANIEN

Servicio de Restricción de Estupefacientes
Dirección Gral. de Farmacia y Productos Sanitarios
Ministerio de Sanidad y Consumo
Calle Principe de Vergara, 54
28006-Madrid
Chef du service: D. LUIS DOMINGUEZ ARQUES
Tfn (34-1) 575 27 63
Fax (34-1) 578 12 31

FRANKRIKE

MINISTERE DE LA SANTE
Direction Générale de la Santé
1, place de Fontenoy
F-75350 Paris Cedex 07 SP
Tfn (33-1) 40 56 47 16 / 40 56 43 41
Fax (33-1) 40 56 40 54

ITALIEN

MINISTERO SANITÀ
Direzione generale Servizio farmaceutico
Ufficio centrale Stupefacenti
Via della Civiltà Romana 7
I-00144 Rom
Tfn (39-06) 59 94 31 77
Fax (39-06) 59 94 33 65

LUXEMBURG

MINISTERE DE LA SANTE
Direction de la Santé
L-2935 Luxemburg
Tfn: (352) 478 55 50
Fax: (352) 48 49 03

NEDERLÄNDERNA

Hoofdingspectie voor de geneesmiddelen van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid
P.O. Box 5406
NL-2280 HK Rijswijk
Tfn: (31-70) 340 64 23

ÖSTERRIKE

Bundesministerium für Gesundheit, Sport und Konsumentenschutz
Abteilung II/C/18
Radetzkystraße 2
1030 Wien
Tfn: 711 72 47 34
Fax: 713 86 14

PORTUGAL

INSTITUTO NACIONAL DA FARMACIA E DO MEDICAMENTO (INFARMED)
Parque de Saúde
Av. do Brazil, 53
1700 Lissabon
Fax: (351-1) 795 91 16 (*)

(*) Med förbehåll för godkännande av en högre myndighet.

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉNS BESLUT**av den 28 april 1999****om olaglig handel med vapen****(SCH/Com-ex (99) 10)**

VERKSTÄLLANDE KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 132 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, och

med beaktande av artikel 9 i samma konvention.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

De avtalsslutande parterna skall häranefter före den 31 juli varje år överlämna sina nationella uppgifter om olaglig handel med vapen avseende föregående år på grundval av det gemensamma frågeformuläret i bilagan till dokument SCH/I-A (98) 32.

Luxemburg den 28 april 1999.

C. H. SCHAPPER

Ordförande

TILLÄGG

1. Totala antalet beslagtagna vapen⁽¹⁾ under perioden⁽²⁾ den ... – ...^(*)

	Period	Referensperiod
Kategori ⁽³⁾ A		
Kategori B	B 1 HV ⁽⁴⁾	
	B 2 LV ⁽⁵⁾	
	Totalt:	
Kategori C		
Kategori D		
Totalt		
Kategori X ⁽⁶⁾		

⁽¹⁾ Innefattar olaglig handel, innehav, olaglig import och olaglig överföring av vapen.

⁽²⁾ Bör om möjligt begränsas till ett kalenderår, t.ex. 1996.

⁽³⁾ Den kategori som anges i direktiv 91/477/EEG.

⁽⁴⁾ HV = handeldvapen vilkas totala längd inte överstiger 60 cm.

⁽⁵⁾ LV = långa vapen.

⁽⁶⁾ Omfattar vapen som inte kan inplaceras i någon av kategorierna A–D, såsom, t.ex. vapen för signalgivning, tårgasvapen, sprayflaskor för självförsvar.

^(*) Anmärkningsvärda egenheter beträffande uppgifterna i rubrikerna skall anges separat (till exempel beslag av 1 000 skjutvapen under en enda operation, särskilt vanligt beslag av en viss typ av vapen).

2. Ursprungsland⁽¹⁾ för de vapen som beslagtogs under perioden den ... – ...^(*)

		Schengenstater	Icke-Schengenstater
Kategori A			
Kategori B	B 1 HV		
	B 2 LV		
	Totalt:		
Kategori C			
Kategori D			
Totalt			
Kategori X			

⁽¹⁾ Ursprungsland * tillverkningslandet för skjutvapnen.^(*) Anmärkningsvärda enheter beträffande uppgifterna i rubrikerna skall anges separat (till exempel beslag av 1 000 skjutvapen under en enda operation, särskilt vanligt beslag av en viss typ av vapen).

3. Typ av transportmedel som användes för de vapen som beslagtogs under perioden den ... – ...(*)

(uttryckt i %)

	Tåg	Buss	Lastbil	Personbil	Flygplan	Båt	Postförsändelse
Kategori A							
Kategori B	B 1 HV						
	B 2 LV						
Kategori C							
Kategori D							
Kategori X							

(*) Anmärkningsvärda egenheter beträffande uppgifterna i rubrikerna skall anges separat (till exempel beslag av 1 000 skjutvapen under en enda operation, särskilt vanligt beslag av en viss typ av vapen).

Huvudrutter för handeln med de vapen som beslagtogs under perioden ... – ... (*)*(ange de tre vanligaste rutterna för varje kategori)*

		Ursprungsland ⁽¹⁾	Transitland	Land där beslaget ägde rum
Kategori A	1			
	2			
	3			
Kategori B	B 1 HV	1		
		2		
		3		
	B 2 LV	1		
		2		
		3		
Kategori C	1			
	2			
	3			
Kategori D	1			
	2			
	3			
Kategori X	1			
	2			
	3			

⁽¹⁾ Ursprungsland ≠ tillverkningsland.

(*) Anmärkningsvärda egenheter beträffande uppgifterna i rubrikerna skall anges separat (till exempel beslag av 1 000 skjutvapen under en enda operation, särskilt vanligt beslag av en viss typ av vapen).